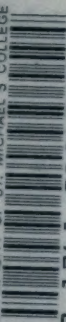
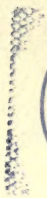

UNIVERSITY OF ST. MICHAEL'S COLLEGE

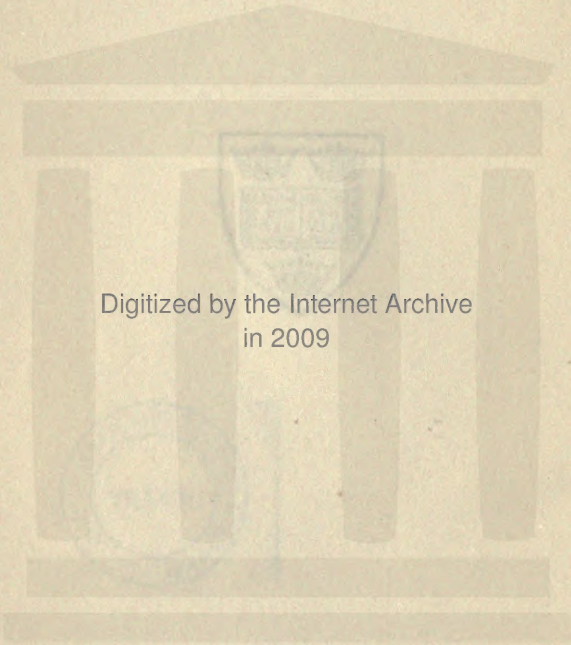

3 1761 01862920 4

N 81
/ 8 N
C

BIBLIOTHECA OXONIENSIS
EX LIBRIS

Digitized by the Internet Archive
in 2009

OXFORD
UNIVERSITY PRESS
PRINTED IN GREAT BRITAIN

HOMERI

OPERA

RECOGNOVIT

BREVIQUE ADNOTATIONE CRITICA INSTRVXIT

THOMAS W. ALLEN

COLLEGII REGINAE APVD OXONIENSES SOCIVS

TOMVS III

ODYSSEAE LIBROS I-XII CONTINENS

EDITIO ALTERA

OXONII

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO

OXONII

Excudebat Carolus Batey

Architypographus academicus

FIRST ÉDITION 1908

SECOND EDITION 1917

REPRINTED 1925, 1930, 1939, 1950, 1954, 1957

PRINTED IN GREAT BRITAIN

PRAEFATIO EDITIONIS ALTERIVS

QVOD Arturo Ludwich in votis erat¹, ut operam a se egregie inceptam exsequerentur alii, id ut nos aliqua ex parte ageremus praestitit Academiae Oxoniensis munificentia, per quam licuit Parisinam, Bruxellensem, Monacensem, Vindobonensem, alias bibliothecas adire, campos Cisalpinos, Veneta maria, agrum lacusque Romanos grato animo revisere. unde fit ut Odysseae codicum qui plus septuaginta exstant exceptis quatuor omnium varietates si non in unoquoque versu tamen in praecipuis locis lectori praebeamus. etsi enim huic alteri editioni adiecimus codicem Holkhamicum a Comite de Leicester benigne commodatum atque Matritensem, tamen Moscoviensem et Vratislaviensem 29 adhuc non licuit adire, Cryptoferratensem et Vallicellianum me fugisse piget. Matritensis autem ita cum R¹¹ et Monacensi correcto convenit ut familiam quandam *s* efficiat, Holkhamicus familiae *d* adnumerandus est. ceterum in libris papyraceis dudum versatur horum poematum res critica. minor Odysseae quam Iliadis papyrorum seges, tamen potui amplum librum Rylands afferre a collega Arturo Hunt editum, alter collega Bernardus Grenfell aetatis Ptolemaicae papyrum obtulit adhuc ineditam. quibus viris ut gratiae maximae mihi agenda sunt ita et bibliothecarum

¹ Homeri Odyssea recensuit Arthurus Ludwich, Lipsiae 1889, p. vii

PRAEFATIO

singularum praefectis, praecipue vero Antonio Ceriani, quem fato functum etiam nunc desideramus, Francisco Ehrle qui thesauros Vaticanos insolitis tempestatibus mihi aperuit, Salamoni Morpurgo et Iulio Coggiola quod maximo suo incommodo cum libri in antiquam sedem e palatio ducum Venetorum iam migrarent permiserunt ut collationi incumberem, atque adeo inter tumultus civicos vetante ne quis strenue rem ageret baiulorum faece et sibi et mihi studiorum libertatem vindicaverunt. illud vero lectoris animum iam subeat necesse est, opus a duobus incohatum ab uno confici. etenim dum Florentiae mense Augusto a. 1905 libros Laurentianos excutio, decessit in Helvetia David Binning Monro, collegii Oriensis in Academia nostra praepositus. cuius viri meae utique laude maioris ut elogium texerem ideo supervacaneum est quod nuper vita a viro illius familiarissimo Ioanne Cook Wilson conscripta sit. liceat vero cum per aliquot annos in edenda Iliade consuetudine eius ceteris plenius usus sim, ut linguae Graecae originum scientiam celebrem, litterarum et antiquarum et nostrarum usum, iudicium quo minores superabat philologos severum, sermonem brevem, catum, benignum, doleam autem quod tali ope destituto mihi contigerit ut Homerum *οἰόθεν οἶος* lectori tradam. quem cum commemorem non possum quin et Henrici Francisci Pelham obitum defleam, viri cum tironum omnium fautoris tum nostri operis per viginti annos patroni egregii. di faxint ut tales propugnatores antiquae litterae semper apud nos nanciscantur. ceterum quaesivere nonnulli viri docti quibusnam rationibus nos nisi anti-

PRAEFATIO

quiores vocabulorum apud Homerum formas conatissimus reponere. quibus responsum quidem a Monrone crediderim in Iliadis praefatione; nonnihil tamen iuvat eius narrationi et hic adicere. Homerum accepimus testem antiquissimum exstare linguae Graecae qualis ante Heraclidum reditum fuit, cum teste Pausania eundem ederent Argivi quem Athenienses sonum, sive ea Pelasgica sive Achaica vocanda sit, sive ut nuper a Kretschmero didicimus Ionica. quae ut in normam atque poesis epicae instrumentum abiret iussit Musa Homeri, velut Italis Dantis leges suis imponentis, id quod a Monrone plus semel expositum est. sermo igitur homericus unice linguam illam matrem nobis reddit, quae urgente populorum fuga atque in peregrino ut fit solo dialectos Aeolicas et Ionicas peperit. voces tamen Homericas per tot saecula traditas cum cantorum ore tum scribarum manu saeculo ante Christum quinto admodum immutatas esse inter omnes constat. ut istas sordes detergeret conatus est Aristarchus cum discipulis, conatus est Bentleius¹ qua erat vi divinandi, idem sed minore eventu saeculi novissimi philologi. Alexandrina aetate qualis textus homericus fuerit satis bene cognovimus; priorum saeculorum statum non nisi coniectura ut optima sit indagamus. itaque qui a papyris et Aristotelis Aeschinis Platonis citationibus pendet, speciem Homeri qualis saeculo ante Chr. tertio quartove exstiterit accurate poterit reddere: etiam qui e lapidibus linguae leges caute collegerit is Homerum Pisistrateum seu Polycrateum fingere

¹ Bentleii adnotationes praebet v. d. Arturus Platt *J. Phil.* xxii. 26. 198 et in editione sua Cant. 1892.

PRAEFATIO

posse iure aliquo sibi potest videri. quod ne nos mallems facere id potissimum prohibuit quod litteratura post Euclidem praetorem Athenis recepta hodie utimur. lapidum editoribus licet *πελειάδεο ἀχιλῆος* scribere, poetam nos legendum exhibemus. sed et nimis insolitae vocum formae, licet genuinae sint characteribusque Ionicis exarari possint, bonis pueris grandibusque virginibus, neque illis tantum, quominus Vlixem errantem comitentur obstant: duplici igitur moti causa *τους, τανς, τιθεις*, Aeolicam litteram, cetera eiusdem generis missa fecimus. nempe constituimus versuum speciem quales recepta Athenis Ionica litteratura evaserunt exhibere, non invisuri si aliis aliquando contigerit Homerum *Πελασγικοῖς γράμμασι*, ut cum Diodoro loquar, seu Phrygiis seu Cnosiis scriptum edere. attamen quoad licuit caractere sollemni usis tentavimus textum purgare: ita vero ut a codicum testimonio fere numquam discesserimus. codices enim saepe linguae in dies se mutantis speciem praebent: in codicibus licet numero paucioribus conspicimus illa *ἔργα ἰδυίας, οὐ γὰρ οἶδ', τεθνηῶτας, τύχωμι, ἴδωμι, βάλωμι, κекληγόντας, ἀκλεέες*, aorista in *ετο* desinentia, *προφανείσας*, quae omnia sermonis velut faciem antiquiorem nobis recludunt. digamma quoque saeculo postquam ab oculis legentium evanuit vicesimo syllabam brevem fulcit (*ζ 74*), hiatus explet (*β 211*). archonte autem Euclide iure coniectamus haec taliaque centies plura exstitisse. haec ergo recepimus faventibus codicibus, cum *ἦος* fere solum absque librorum testimonio scriberemus legentium causa in *ἔως* trochaicum offensurorum. simili ratione usi sumus in re sane difficillima, augmentis verborum addendis demendisque.

PRAEFATIO

augmenta constat hic metro defendi illic vetari: in multis autem locis metrum iuxta procedit servato abiectoque augmento. hic vero inter Scyllam Charybdimque navigat criticus. omnia si dempserit verendum est ne Homerum neoionicum more Zenodoteo fingat; omnia si receperit peccabit contra vocabulorum traditionem αἶδετο αἶδεσθην αἴνυτο ἀποαίνυτο ἀποέργαθεν ὀκριόωντο, quae nullo cogente metro ita in codicibus feruntur. itaque cum et post doctas Drewitii nostri lucubrationes (*Classical Quarterly*, 1912, ff. 44, 104) parum auxilii ne dicam auctoritatis apud phoneticos inveniendum sit, illuc descendi ut hic quoque codices atque, quod idem valet, Alexandrinorum praecepta sequerer. tali motus ratione non auxili ἄρχω, οἴχομαι, ὄρνυμαι, ὀπλίζομαι, ὄρμαίνω, ὀτρύνω, ἀπ(ἐπ)όμνυμι, ὀρμίζω, ἀποθνήσκω (in ἀποτέθνασαν), γηράσκω (in γήρα), οἴνοχοῶ, ὑποεῖκω, ἐπιρρέζω, ἴστημι (in ἐστήκειν), ὀπλέω, ὀρχοῦμαι, ἐξαιροῦμαι, ὀρμάω, ἐχθαίρω, ἐλκέω, ἔλκω, ἀναμορμύρω, ἀποπέμπω, ἀμφιπένομαι, ἄγνυμι, διαρρίπτω, αἰσσω, ἐργάζομαι. analogia vero ut flecterer non mihi permisi: ἦρει, ἦτει, ῥκει, ἦδα, ἦδανε, ῶρσε, ῶρτο sim. inveniet in textu lector. scilicet ut in aliis rebus ita in augmentis sermo Homericus non constans fuit: iubente metro augmenta exuit, eodem iubente reposuit. cur autem ubi et hoc et illud licuit alia auxerit vocabula alia nuda extulerit ne nunc quidem nobis compertum est. genitivos in oo desinentes quod respuimus nonnulli admirati sunt: at licet inter primordia linguae Graecae fuerint, quis spondet ipsum Homerum iam eis usum esse neque potius ἀδεία quadam epica Αἰόλου κλυτὰ δῶματα ita ut in codicibus legimus scripsisse? certe praetore Euclide oo in usu fuisse, cum nusquam

PRAEFATIO

in rerum natura adhuc comparuerit, nemo confirmabit. scholia Odysseae quam exigua sint quamque male adhuc vulgata periti sciunt. itaque dum promissa Ludwichii editio nos bearit, scholiastarum verba paullo plenius exscripsimus quam in Iliade factum erat. signa critica quae scholiorum vice interdum funguntur sicubi exstant sedulo apposuimus. codicum correctiones nisi aliquid novi afferrent praetermisimus. epigraphas quae vocantur abstulimus, cum ab Eustathio solo continuo praebitae, in codicibus raro repertae, ab antiquis rhapsodiarum titulis prorsus discrepent neque aliam quam periochae auctoritatem habeant. quibus autem antiqui auctores velut Aelianus (V. H. xiii. 14) Pausanias usi sunt, eas ad locum quamque suum adscripsimus.

Sed iam libros Odysseae quotquot sunt oportet recenseamus :

CODICVM INDEX

Be = Berolinensis 182 (olim Phillips 1585 Meermann 307) s. xv

Br = Bruxellensis 11290 = 73 s. xvi

C = Caesenas 27. 11 a. 1311

Ca = Coll. Corp. Christ. Cant. 81 s. xv

Cryptoferratensis Z a xxvi s. xv, cont. γ-τ

H¹ = Harleianus 5658 a. 1479

H² = Harleianus 5673 s. xv

H³ = Harleianus 5674 s. xiii (= H Ludwichii)

H⁴ = Harleianus 6325 s. xv

Ho = Holkhamicus 265 s. xv, cont. a 263-ω

J = cod. Vespasiani Gonzagae de Columna Sablonetae ducis

K = Cracoviensis 543 a. 1469

L¹ = Laurentianus 32. 4 s. xv (= L Ludwichii)

L² = Laurentianus 32. 6 a. 1465

L³ = Laurentianus 32. 23 s. xv

PRAEFATIO

- L⁴ = Laurentianus 32. 24 s. x-xi (= G Ludwichii)
 L⁵ = Laurentianus 32. 30 s. xv
 L⁶ = Laurentianus 32. 39 s. xv
 L⁷ = Laurentianus 91 sup. 2 s. xiii, cont. α-ξ 422 (= N Ludwichii)
 L⁸ = Laurentianus *conv. soppr.* 52 s. xi (= F Ludwichii)
 L⁹ = Riccardianus 78 s. xv, cont. excerpta e θ-τ
 L¹⁰ = Magliabecchianus 9 s. xvi-xvii, cont. α-ι 267
 M¹ = Ambrosianus A 77 inf. (= 800) a. 1468
 M² = Ambrosianus B 99 sup. (= 121) s. xiii, cont. α-φ 134
 (= B Ludwichii)
 M³ = Ambrosianus E 89 sup. (= 299) s. xiii-xiv, cont. α-ι
 (= E Ludwichii)
 M⁽³⁾ = folia complura eiusdem codicis m. saec. xv scripta
 M⁴ = Ambrosianus Q 88 sup. (= 688) s. xv (= Q Ludwichii)
 Ma = Matritensis 4565 = 27 s. xv, cont. α-ν 394
 Mo = Mutinensis 110 s. xv
 Mon. = Monacensis 519 B s. xiv (= U Ludwichii)
 Moscoviensis Bibl. S. Synodi 286 s. xii
 N = Neapolitanus II F 4 s. xv
 O = Oxoniensis Canonici 79 s. xv
 P¹ = Parisiensis 2403 s. xiii (= D Ludwichii)
 P² = Parisiensis 2680 s. xv
 P³ = Parisiensis 2688 s. xvi
 P⁴ = Parisiensis 2689 s. xvi
 P⁵ = Parisiensis 2769 s. xv
 P⁶ = Parisiensis 2894 s. xiii (= S Ludwichii)
 P⁷ = Parisiensis *suppl. grec.* 164 s. xvi, cont. α-κ
 P⁸ = Parisiensis *suppl. grec.* 1001 s. xv, cont. γ 425-34,
 δ 1-24
 Pal. = Palatinus 45 a. 1201 (= P Ludwichii)
 Pe = Perusinus D 67 s. xv
 p¹ = *Oxyrhynchus Papyri* 773 s. ii P. C. cont. β 304-410
 p² = *Oxyrhynchus Papyri* 774 s. iii P. C. cont. γ 226-31
 p³ = pap. Mus. Brit. 271 s. i P. C. cont. γ 267-497
 p⁴ = *Oxyrhynchus Papyri* 565 s. ii-iii P. C. cont. δ 292-302
 p⁵ = *Oxyrhynchus Papyri* 775 s. iii P. C. cont. δ 388-400
 p⁶ = *Fayûm Towns* 7 s. i P. C. cont. ζ 201-328

PRAEFATIO

- p⁷** = *Oxyrhynchus Papyri* 778 s. ii-iii P. C. cont. κ 26-50
- p⁸** = *Fayûm Towns* 157 s. i-ii P. C. cont. κ 366-402
- p⁹** = *Oxyrhynchus Papyri* 569 s. ii P. C. cont. λ 195-208
- p¹⁰** = *Oxyrhynchus Papyri* 780 s. ii P. C. cont. λ 471-545
- p¹¹** = *Fayûm Towns* 310 s. i-ii P. C. cont. λ 557-610
- p¹²** = Berolinensis 7517 (*Philol.* 44. 585) (s. vi-vii) cont.
ξ 15-441
- p¹³** = *Amherst Papyri* II 23 s. iii-iv P. C. cont. ο 161-210
- p¹⁴** = pap. Mus. Cair. 10397 (Goodspeed, *Chicago Dec. Publ.* 1904) s. ii. P. C. cont. ο 216-53
- p¹⁵** = *Oxyrhynchus Papyri* 571 s. i-ii P. C. cont. π 1-8
- p¹⁶** = *Oxyrhynchus Papyri* 782 s. iii P. C. cont. ρ 137-93
- p¹⁷** = *Oxyrhynchus Papyri* 783 s. i A. C. cont. ρ 410-28
- p¹⁸** = *Oxyrhynchus Papyri* 572 s. iii P. C. cont. σ 1-93
- p¹⁹** = *Hibeh Papyri* 23 s. iii A. C. cont. υ 41-68
- p²⁰** = *Oxyrhynchus Papyri* 448 s. iii P. C. cont. χ 31-ψ 242
- p²¹** = pap. Genevensis (*Revue de Phil.* 18. 101) (s.?) cont.
γ 364-402
- p²²** = *Tebtunis Papyri* 695 tom. iii (ined.) s. ii A. C. cont.
α 81-102
- p²³** = *Oxyrhynchus Papyri* 953 s. ii P. C. cont. δ 97-261
- p²⁴** = *Oxyrhynchus Papyri* 956 s. ii-iii P. C. cont. ψ 309-56
- p²⁵** = pap. Berolinensis 10568 s. iv-v P. C. cont. τ 534-99
- p²⁶** = pap. Lipsiensis 3 s. iv P. C. cont. η 67-126 (Blass, *Berichte der sächsischen Gesellschaft der Wissenschaften, philol.-histor. Kl.* 1904, p. 211 sqq.)
- p²⁷** = pap. Mus. Brit. 121 s. iii P. C. 'Greek papyri in the B. M.' 1893, pp. 83 sqq.
- p²⁸** = *Greek Papyri in the John Rylands Library* (1911) 53 s. iii-iv P. C. cont. libb. μ-ο, σ-ω fragmenta
- p²⁹** = *Papiri greci e latini* 8 (*Pubblicazioni della Società italiana per la ricerca dei Papiri greci e latini in Egitto*) 1912, s. i P. C. cont. ε 106-13
- p³⁰** = *Tebtunis Papyri* 696 tom. iii (ined.) s. ii A. C. cont.
δ 796-ε 40
- R¹** = Vaticanus 24 s. xv
- R²** = Vaticanus 25 s. xv
- R³** = Vaticanus 906 a. 1422

PRAEFATIO

- R⁴** = Vaticanus 915 s. xiii
R⁵ = Vaticanus 1302 s. xiii-xiv, cont. *a-ζ* 285
R⁶ = Vaticanus 1320 s. xv
R⁷ = Vaticanus 1627 a. 1477
R⁸ = Vaticanus Palatinus 7 a. 1436
R⁹ = Vaticanus Palatinus s. xv
R¹⁰ = Vaticanus Ottobuoni 57 s. xv
R¹¹ = Vaticanus Ottobuoni 308 a. 1486
R¹² = Vaticanus Regina 99 s. xv
R¹³ = Vaticanus Urbinas 125 s. xiii, cont. *γ* 234-373
R¹⁴ = Vaticanus Urbinas 136 s. xv
R¹⁵ = Vaticanus Barberini I 31 s. xvi, cont. *a* 36-β
R¹⁶ = Vaticanus Barberini I 93 s. xv-xvi, cont. *a-β* 19
R¹⁷ = Vaticanus Barberini I 153 s. xv-xvi, cont. *γ-ε* 102
T = Hamburgensis 15 s. xiv, cont. *a-ξ* 67
Vallicellianus F. 16 s. xv
U¹ = Venetus 456 s. xv
U² = Venetus 457 s. xv
U³ = Venetus 610 s. xv
U⁴ = Venetus 611 s. xv
U⁵ = Venetus 613 s. xiii (= M Ludwichii)
U⁶ = Venetus cl. ix num. 4 s. xiii, cont. *ι* 541-α
U⁽⁶⁾ = eiusdem libri pars prior, s. xv, cont. *a-ζ* 190
U⁷ = Venetus cl. ix num. 21 s. xvi, cont. *a-ψ* 341
U⁸ = Venetus cl. ix num. 29 s. xv
U⁹ = Venetus cl. ix num. 34 s. xv
V¹ = Vindobonensis philol. 5 s. xv
V² = Vindobonensis philol. 50 s. xv
V³ = Vindobonensis philol. 56 s. xv ut vid. (= Y Ludwichii)
V⁴ = Vindobonensis philol. 133 s. xiii, cont. *ε* 45-ω 59 (= X Ludwichii)
V⁵ = Vindobonensis philol. 307 s. xvi, cont. *a-ζ*
W = Vratislaviensis 28 s. xv
Vratislaviensis 29 s. xv
Z = Stuttgartensis 5 s. xvi
Schol. Am. = *Amherst Papyri* II 18 s. i-ii P. C. cont. scholia in o
 1-521

PRAEFATIO

Lectiones codicum H³, K, Mon., P¹, T, V⁴ ex accurata Ludwichii collatione mutuati sumus, inspectis passim H³, Mon., P¹, V⁴; codicum L⁴ L⁸ Pal. notitiam P. L. Molhuysen¹, testi oculato, acceptam referimus, inspectis tamen L⁴ L⁸. Be attulit anonymus aliquis *Classical Journal* 32. 178, 36. 251, W Ernesti in editionis suae tom. V add. p. 23, Z Rieckher, *Die zweisprachige Stuttgarter Homerhandschrift* 1864, quos cum e peculiari quisque familia manifeste orti sint inutile visum est denuo excutere. codicem Vespasiani Gonzagae de Columna Sablonetae ducis—obiit a. 1591—apud istius oppidi praesidem frustra quaesitum² secundum Nicolai Heinsii notas dedimus, a Villosione e margine ed. Aldinae in bibliotheca Vinariensi exscriptas (v. *Epistolae Vinarienses* Turici 1783, pp. 36 sqq.); quae lectiones quam dubia nitantur fide nemo non videt. Mori qui vocabatur codicem sedulitas atque sollertia Ioannis Willis Clark academiae Cantabrigiensis olim registrarii atque Montacutii Rhodes James collegii Regalis praepositi evicerunt non aliud esse nisi exemplar Stephanianum in bibliotheca academica Nn. V. 17 notatum, olim Ioannis Moore episcopi Eliensis, atque Casauboni manu locupletatum. papyros quales editae sunt exscripsimus; trium autem fragmentorum papyraceorum quae ut afferrem permiserant collegae familiarissimi Bernardus Grenfell et Arturus Hunt duo (p²³ p²⁴) iam vulgata sunt: tertio quod adhuc ineditum est (p²²) accessit ut diximus iam

¹ P. C. Molhuysen, *De tribus Homeri Odysseae codicibus antiquissimis*, 1896.

² Litteris vir honestissimus certiores nos fecit neque libros Vespasiani Sablonetae inveniri neque constare ubi essent. de regia Vespasiana scripsit vir doctus Carolus Yriarte '*Une petite Athènes au xvie siècle*', Cosmopolis ii. 124-145 (1896).

PRAEFATIO

quartum (P³⁰). de nexu qui inter hos libros intercedit et de familiarum auctoritate disputavimus anno 1910 in actorum scholae Britannicae Romanae tom. v: nunc familias ipsas oportet apponamus :

CODICVM FAMILIAE

- a = C L⁷ R⁴
b = Pal. H² O P³ V¹ V³
c = H³ M⁽³⁾ R⁷ R¹⁰ R¹² U² U⁽⁶⁾
d = H⁴ Ho L² M¹ Mo N P³ P⁴ Pe R⁵ U³ U⁴ U⁷ V²
e = U⁵ Br K M⁴ R³ R⁸ U⁹
f = L¹ L³ P² W
g = L³ Be Ca L⁶ R¹ R⁶ R⁹ R¹⁴ R¹⁷ U¹ V⁵ Z ed. pr.
h = J U⁶ U⁸
i = M² R¹
j = H¹ P⁵ P⁶ R⁷ U⁶ U⁷
k = L⁴ L⁵ Mon. P⁷ R¹² m. 2
l = P¹ R²
m = M³ V⁴
o = c—H³
p = e—U⁵
q = g—L⁸
r = b—Pal.
s = Ma R¹¹ Mon. corr.

ALIA SIGNA

- ant. = antiqui, antiquitus
γρ. = γράφεται, γραπτέον
ss. = suprascriptus (-a, -um)
uv. = ut videtur

T. W. A.

*Dabamus in collegio Reginensi
mense Octobri a. MCMXVI.*

- book about a man and what happens to this man
- the Iliad is war
- man = disposition

- notice
- to be - classical idea - Achilles does all the things a hero should do - "shows prowess" 2) leader 3) noble - in politics
- a hero is civilized and not civilized - part of his job
- he is bigger than anyone else
- how created by other people

Odysseus opposite to the hero in that:

- he is a talker - people hate talkers because they are suspicious
- it is not good to be a guy talker. Gks have an interesting attitude to war
- he is the talker man
- he has a family, going home to his family
- he doesn't die young, he survives. Not the hero's main character.
- Odyss is just going back - a hero who only performs the half of what hero does
- the coming back part - but that is most important part
- but Odyss

3 pointed island = Sicily

Muse speaks to me

∴ the poet has become infinitely more important than in the Iliad

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Α

- he has isolated himself

Ἄνδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον ἄνδρα μάλα πολλὰ πλάγχθη, ἔπει Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσε πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα καὶ νόον ἔγνω, πολλὰ δ' ὃ γ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα ὄν κατὰ θυμόν, ἀρνύμενος ἦν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἐταίρων. ἀλλ' οὐδ' ὡς ἐτάρους ἐρρύσατο, ^{although desiring} ἰέμενος περ' αὐτῶν γὰρ σφετέρησιν ἀτασθαλίησιν ὄλοντο, ^{here is not supposed to be πολύτροπος nor πλάγχθη} νήπιοι, οἳ κατὰ βοῦς Ἑπερίονος Ἡελίοιο ἠΐσθιοι, ^{he attempts to imitate many characters} αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ. ^{to come out alive} τῶν ἀμόθεν γε, θεά, θύγατερ Δίος, εἶπε καὶ ἡμῖν. ^{Penelope woman in O. she is the τίλος - a person - from some other hard things from who people tell him - indly there is a series of flashbacks etc.} Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες, ὅσοι φύγον αἰπὺν ὄλεθρον, οἴκοι ἔσαν, πόλεμόν τε πεφευγότες ἠδὲ θάλασσαν τὸν δ' οἶον, νόστον κεχηρημένοι ἠδὲ γυναικός, ^{goal. She is the τίλος - a person - from some other hard things from who people tell him - indly there is a series of flashbacks etc.} νύμφη πότνι' ἔρκε Καλυψώ, δια θεάων, ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι. ἀλλ' ὅτε δὴ ἔτος ἦλθε περιπλομενῶν ἐμναυτῶν, τῷ οἱ ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἰκόνδε νέεσθαι εἰς Ἴθάκην, οὐδ' ἐνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων, καὶ μετὰ οἷσι φίλοισι θεοὶ δ' ἐλέαιρον ἅπαντες νόσφι Ποσειδάωνος ὃ δ' ἀσπερχὲς μενείαιεν ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ πάρος ἦν γαῖαν ἰκέσθαι. Ἄλλ' ὃ μὲν Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἑόντας, Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαΐαται, ἔσχατοι ἀνδρῶν, οἱ μὲν δυσομένον Ἑπερίονος, οἱ δ' ἀνιώντος,

1 πολύτροπον quidam ap. schol. Ar. Nub. 260, Eust. ; νῆες Λαέρταο πολύκροτα μήδεα εἰδώς Hes. fr. 94. 22 πολλά] πάντων c 3 νόμον Zen. 7 αὐτοὶ a Eus. Praep. Ev. vi. 8. 3, Porph. qu. Od. 5. 9 12 ἴσαν a (ἐπορεύθησαν gl. H³) 19 σὺν ἐοῖσι s : οἷς ἐτάροισι b e 21 ἰδέσθαι e, cf. β 152 ε 408 κ 175 ρ 448, Batr. 72 23 Αἰθίοπες Strab. 6, 30, Apoll. Dysc. synt. 93. 10, Steph. Byz. in v., schol. Z 154. conl. Bentley coll. Z 396 24 ἡμὲν . . . ἠδ' Crates ap. Strab. 30, 103 (ex Posid. fr. 68)

НОМ. III.

1

I. Poseidon is the sea. Pos. nates Ody. Odysseus represents himself as going home. Pos. hardly enters into it at all.

1. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Α

Ἄτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος, ὅς τε θαλάσσης
 πάσης βένθεα οἶδεν, ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς
 μακράς, αἱ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσι.
 τοῦ θυγάτηρ δύστηνον ὀδυρόμενον κατερύκει, 55
 αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι καὶ αἰμυλλοῖσι λόγοισι
 θέλγει, ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς,
 ἰέμενος καὶ καπνὸν ἀποθρῶσκοντα νοῆσαι
 ἧς γαίης, θανέειν ἰμείρεται. οὐδέ νυ σοί περ
 ἐντρέπεται φίλου ἦτορ, Ὀλύμπιε. οὐ νύ τ' Ὀδυσσεὺς 60
 Ἄργείων παρὰ νηυσὶ χαρίζετο ἱερὰ ῥέζων
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ; τί νύ οἱ τόσον ὠδύσαο, Ζεῦ;”

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 “ τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.
 πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην, 65
 ὅς περὶ μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν, περὶ δ' ἱρὰ θεοῖσιν
 ἀθανάτοισιν ἔδωκε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;
 ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος ἀσκελὲς αἰὲν
 Κύκλωπος κεχόλωται, ὃν ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν,
 ἀντίθεον Πολύφημον, ὅου κράτος ἐστὶ μέγιστον 70
 πᾶσιν Κυκλώπεσσι· Θώωσα δέ μιν τέκε νύμφη,
 Φόρκυνος θυγάτηρ, ἀλὸς ἀτρυγέτοιο μέδοντος,
 ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι Ποσειδάωνι μιγείσα.
 ἐκ τοῦ δὴ Ὀδυσῆα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 οὐ τι κατακτείνει, πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος αἴης. 75
 ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς οἶδε περιφραζώμεθα πάντες
 νόστον, ὅπως ἔλθῃσι· Ποσειδάων δὲ μεθήσει
 ὃν χόλον· οὐ μὲν γάρ τι δυνήσεται ἀντία πάντων
 ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν ἐριδαιέμεν οἶος.”

52 ὀλοό- Cleanthes : ὀλοόφρων a R¹ ss. (ἐγγέγραπτο κατὰ τὴν ἀρχαίαν
 γραφήν· εἰτά τις μὴ νοήσας προσέθηκε τὸ os schol.) 56 δὲ
 begi : δ' ἐν vulg. 60 οὐ νύ τ' a e i k q : οὐνεκ', οὐνεκ' cet. (οὐνεκ'
 N P¹ P⁶ L⁴ corr.) 70 ὅο Pal. temere, corr. m. altera [ἐστὶ]
 ἔσκε a i 71 πᾶσιν ἐν L⁵ U⁸ W, O Mon. corr. : ἐν πᾶσι J mg. : πᾶσ' ἐν
 Bentley νύμφη] μήτηρ L⁴ R¹⁰, γρ. Pal.

1. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Α

Τὸν δ' ἡμέλβει' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 80
 " ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
 εἰ μὲν δὴ νῦν τοῦτο φίλον μακάρεσσι θεοῖσι,
 νοστήσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμονδε,
 Ἑρμείαν μὲν ἔπειτα, διάκτορον ἀργειφόντην,
 νῆσον ἐς Ὠγυγίην ὀτρύνομεν, ὄφρα τάχιστα 85
 νύμφη εὐπλοκάμφῃ εἴπη νημερτέα βουλὴν,
 νόστον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὥς κε νήηται.
 αὐτὰρ ἐγὼν Ἰθάκην ἐσελεύσομαι, ὄφρα οἱ υἱὸν
 μᾶλλον ἐποτρύνω, καὶ οἱ μένος ἐν φρεσὶ θεῖω,
 εἰς ἀγορὴν καλέσαντα κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς 90
 πᾶσι μνηστήρεσσι ἀπειπέμεν, οἳ τέ οἱ αἰεὶ
 μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς.
 πέμψω δ' ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθόεντα,
 νόστον πευσόμενον πατρὸς φίλου, ἦν που ἀκούσῃ,
 ἦδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισι ἔχῃσιν." 95
 Ὡς εἰποῦς' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμβρόσια χρύσεια, τά μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὑγρὴν
 ἦδ' ἐπ' ἀπίρονα γαῖαν ἄμα πνοιῆς ἀνέμοιο.
 εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὄξείῃ χαλκῷ,
 βριθὺ μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν 100
 ἠρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὄβριμοπάτρη.
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων ἀΐξασα,
 στή δ' Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ ἐπὶ προθύροις Ὀδυσῆος,

80 τὸν δ' αὐτε προσέειπε ■ 82 νῦν δὴ ο : νῦν om. a H³ Pal.
 83 πολύφρονα **b c f g i p**²² : δαίφρονα cet. 85 ὠγυγίην **a** : Ὠγυλίην
 Antimachea ὄφρα] σπτι **p**²² 87 κεν ἴκηται **τ** 88 ita R¹¹,
 T corr., γρ. H³ δ' ἐπελεύσομαι **τ** : δ' ἐλ. **a** Eust. 24. 11, cf. ρ 52
Z 365 : δ' ἐσελεύσομαι cet. 91 απειπειν (sc. ἀπειπεῖν) **p**²²
 92 a]νηστηρες αγακλειτης βασιλειης **p**²², cf ρ 370 al. 93 Κρήτην
 Zen. ap. schol. γ 313 ἡμαθόεσαν L⁵, Mon. m. 2 Pal. uv. U⁵ corr.
 93 a κεῖθεν δ' ἐς κρήτην τε παρ' Ἰδομενεα ἄνακτα **b** δs γὰρ δεύτατος
 ἦλθεν ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων **b** Br K R⁷ R¹⁰ Mon. m. 2, marg. e, post
 102 R¹² uncinis incl. Br (οὐκ εἰσιν ἐν ἐτέρῳ βιβλίῳ οἱ στίχοι U⁵, λείπει
 R⁵ vacat Br O) = 285 (ut leg. Zen.) 286 95 ἔλησιν **b** K Mon. m.
 2 U⁴ corr. : λάβησι Rhianus 97-102 asteriscos praefigit L⁴ (ἀθε-
 τοῦνται μετ' ἀστερίσκων schol. 99), om. Massiliensis, ath. Ar. (προηθε-
 τοῦντο κατ' ἑνια τῶν ἀντιγράφων), cf. schol. Ω 341 ε 45

1. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Α

οὔδοῦ ἐπ' αὐλείου· παλάμη δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
εἶδομένη ξείνῳ, Ταφίων ἠγήτορι, Μέντη. 105

εὔρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγήνορας. οἱ μὲν ἔπειτα
πεσσοῖσι προπάροιθε θυράων θυμὸν ἔτερπον,
ἦμενοι ἐν ῥινοῖσι βοῶν, οὓς ἔκτανον αὐτοί.
κῆρυκες δ' αὐτοῖσι καὶ ὄτρηροὶ θεράποντες
οἱ μὲν ἄρ' οἶνον ἔμισγον ἐνὶ κρητῆρσι καὶ ὕδωρ, 110
οἱ δ' αὐτε σπόγγοισι πολυτρήτοισι τραπέζας
νίζον καὶ πρότιθεν, τοὶ δὲ κρέα πολλὰ दाτεῦντο.

Τὴν δὲ πολὺν πρῶτος ἶδε Τηλέμαχος θεοειδής,
ἦστο γὰρ ἐν μνηστῆρσι φίλον τετιμημένος ἦτορ,
ὄσσόμενος πατέρ' ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσίν, εἴ ποθεν ἔλθων 115
μνηστῆρων τῶν μὲν σκέδασιν κατὰ δώματα θείη,
τιμὴν δ' αὐτὸς ἔχοι καὶ κτήμασιν οἷσιν ἀνάσσοι.
τὰ φρονέων μνηστῆρσι μεθήμενος εἴσιδ' Ἀθήνην.
βῆ δ' ἰθὺς προθύροιο, νεμεσσήθη δ' ἐνὶ θυμῷ
ξείνου δητὰ θύρησιν ἐφεστάμεν· ἐγγύθι δὲ στὰς 120
χειρ' ἔλε δεξιτερὴν καὶ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

“Χαῖρε, ξεῖνε, παρ' ἄμμι φιλήσειαι· αὐτὰρ ἔπειτα
δείπνου πασσάμενος μυθήσειαι ὄττεό σε χρή.”

ᾧ εἰπὼν ἠγεῖθ', ἠ δ' ἔσπετο Παλλὰς Ἀθήνη. 125
οἱ δ' ὅτε δή ῥ' ἐντοσθεν ἔσαν δόμου ὑψηλοῖο,
ἔγχος μὲν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν
δουροδόκης ἐντοσθεν ἐϋξόου, ἔνθα περ ἄλλα
ἔγχε' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἴστατο πολλὰ,
αὐτὴν δ' ἐς θρόνον εἴσειν ἄγων, ὑπὸ λίτα πετάσσας, 130
καλὸν δαιδάλεον· ὑπὸ δὲ θρήνυς ποσὶν ἦεν.
παρ δ' αὐτὸς κλισμὸν θέτο ποικίλον, ἔκτοθεν ἄλλων

109 αὐ τοῖσι Mon. m. 2, Nicias 110 ἄρ' om. Bentley
112 πρότιθεν τοὶ δὲ Ar. (cl. schol. γ 10): προτίθεντο ἰδ' codd. (ἡδὲ CR¹⁰,
coni. Bentley) 113 πρῶτος γ e: πρώτως P² R⁵ 117 κτήμασιν
vulg. (ἐν ταῖς εἰκαιστέραις schol.): δώμασιν a b e i s 124 πασσάμενος f
U⁸ ὄττεν Rhianus 132 αὐτὴν fh

1. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Α

μνηστήρων, μὴ ξείνος ἀνηθείς ὕρμαγδῶ
 δείπνῃ ἀδήσειεν, ὑπερφιάλοισι μετελθών,
 ἦδ' ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποικομόνοιο ἔροιτο. 135

χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχῶφ ἐπέχευε φέρουσα
 καλῇ χρυσεῖῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.

σίτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα,
 εἶδατα πόλλ' ἐπιθείσα, χαριζομένη παρεόντων· 140
 δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν αἰείρας

παντοίων, παρὰ δέ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα,
 κῆρυξ δ' αὐτοῖσιν θάμ' ἐπώχετο οἴνοχοεῦν.

Ἔς δ' ἦλθον μνηστήρες ἀγήνορες. οἱ μὲν ἔπειτα
 ἐξεῖς ἐζουτο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε. 145

τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχεναν,
 σίτον δὲ δμῳαὶ παρενήνεον ἐν κανέοισι,
 κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο.

οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο 150

μνηστήρες, τοῖσιν μὲν ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα μεμῆλει,
 μολπή τ' ὄρχηστὺς τε· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός.
 κῆρυξ δ' ἐν χερσὶν κίθαριν περικαλλέα θῆκε

Φημίφ, ὃς ῥ' ἦειδε παρὰ μνηστήρσιν ἀνάγκη.
 ἦ τοι ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀεῖδειν, 155

αὐτὰρ Τηλέμαχος προσέφη γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
 ἄγχι σχῶν κεφαλῆν, ἵνα μὴ πευθοῖαθ' οἱ ἄλλοι·

“Ξεῖνε φίλ', ἦ καὶ μοι νεμεσήσεται ὅττι κεν εἴπω;
 τούτοισιν μὲν ταῦτα μέλει, κίθαρὶς καὶ αἰοιδῆ,

134 δείπνον a ἀδήσειεν (-ισσι-) a b o s a l. 138 ξεστὴν vit.
 Hom. Suid. 70 139-141 vid. damnasse nonnulli (Athen. 193 B,
 schol. 8 54) quibus iure refragatur Eust. 139 om. L⁴ 140 om.
 Suid. 147-9 diverse ordinant codd., sc. 148, 147 g l i s : 148,
 148 a, 147 a d f ; 147, 148 a, 148 K P² ; 149, 148 B r R¹⁶ R¹⁶ 148 om.
 L⁴ L⁶ R⁵ R⁶ 148 a νόμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεκάεσσιν
 (= γ 340) a d e f 154 δς δῆ [τε codd. plerique] πολλὰν ἐκαίνυτο
 πάντας ἀεῖδων Herod. vit. Hom. 358 155 ἦ τοι] αὐτὰρ id.
 157 πευθοῖατο ἄλλοι leg. Ar. 8 70 teste Her. 158 ἦ b g : εἰ vulg.
 159 ἄλλοισιν Tzetzes Chil. vii. 106

1. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Α

ρείῳ, ἐπεὶ ἀλλότριον βίωτον νήποιον ἔδουσι, 160
 ἀνέρος οὐδὲ δὴ που λεύκ' ὄστέα πύθεται ὄμβρω
 κείμεν' ἐπ' ἠπείρου, ἢ εἰν ἀλλὶ κῦμα κυλίνδει.
 εἰ κείνόν γ' Ἰθάκηδε ἰδοίαιτο νοστήσαντα,
 πάντες κ' ἀρησαίαιτ' ἐλαφρότεροι πόδας εἶναι
 ἢ ἀφνειότεροι χρυσοῖό τε ἐσθῆτός τε. 165

νῦν δ' ὁ μὲν ὡς ἀπόλωλε κακὸν μόρον, οὐδέ τις ἡμῖν
 θαλπωρή, εἴ πέρ τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 φῆσιν ἐλεύσεσθαι· τοῦ δ' ὦλετο νόστιμον ἡμαρ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·

τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἦδὲ τοκῆς; 170
 ὀπποίης τ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο· πῶς δέ σε ναῦται
 ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
 οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν ὀίομαι ἐνθάδ' ἰκέσθαι.
 καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' ἐν εἰδῶ,
 ἢ ἐ νέον μεθέπεις, ἢ καὶ πατρῷός ἐσσι 175

ξείνος, ἐπεὶ πολλοὶ ἴσαν ἀνέρες ἡμέτερον δῶ
 ἄλλοι, ἐπεὶ καὶ κείνος ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 “ τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 Μέντης Ἀγχιάλοιο δαίφρονος εὐχομαι εἶναι 180
 υἱός, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.

νῦν δ' ὦδε ξὺν νηὶ κατήλυθον ἦδ' ἐτάροισι,
 πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον ἐπ' ἄλλοθρόους ἀνθρώπους,
 ἐς Τεμέσην μετὰ χαλκόν, ἄγω δ' αἰθωνα σίδηρον.
 νηὺς δέ μοι ἦδ' ἔστηκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόληος, 185

167 ἐλπωρή f R¹⁶, γρ. L⁸ M³ P¹ R⁶ T U⁵ Eust. γρ. ἐλπωρή κατ' ἐνίου
 τῶν ἀξιολόγων πάντων schol. 171-3 οἰκειότερον ταῦτα ὑπὸ Εὐμαίου
 ἂν ἐλέγετο· διδὲ ἐν τισιν οὐκ ἐφέροντο schol. cf. ξ 188 π 57 171 ὀπ-
 ποίης τ' Αἰ. (codd. aliquot ξ 188): ὀπποίης δ' codd. 175 μεθέπρη g γρ.
 H³, cf. N 567 183 ἐς pro ἐπ' R⁷, C in ras., γρ. H³ 184 Ταμέσην
 (ασιν) quidam (ἀπιθάνως) ap. Steph. in v. Τάμασος. Strab. 253 ταύτης
 τῆς Τεμέσης (sc. τῆς ἐν Βρεττία) φασὶ μεμνησθαι τὸν ποιητὴν, οὐ τῆς ἐν
 Κύπρῳ Ταμασσού· λέγεται γὰρ ἀμφοτέρως 185, 6 ath. Aristoph.
 Αἰ. (κατ' ἐνια δὲ τῶν ἀντιγράφων οὐδ' ἐφέροντο)

1. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Α

ἐν λιμένι Ῥεΐθρω, ὑπὸ Νηΐφ ὑλήεντι.
 ξεῖνοι δ' ἀλλήλων πατρώιοι εὐχόμεθ' εἶναι
 ἐξ ἀρχῆς, εἴ πέρ τε γέροντ' εἶρηαι ἐπελθῶν
 Λαέρτην ἦρωα, τὸν οὐκέτι φασὶ πόλινδε
 ἔρχεσθ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐπ' ἀγροῦ πῆματα πάσχειω 190
 γρητὶ σὺν ἀμφιπόλῳ, ἧ οἱ βρῶσίν τε πόσιν τε
 παρτιθεῖ, εὖτ' ἄν μιν κάματος κατὰ γυῖα λάβησιν
 ἐρπύζοντ' ἀνὰ γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο.
 νῦν δ' ἦλθον· δὴ γάρ μιν ἔφαντ' ἐπιδήμιον εἶναι,
 σὸν πατέρ'· ἀλλά νυ τόν γε θεοὶ βλάπτουσι κελεύθου. 195
 οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δίος Ὀδυσσεύς,
 ἀλλ' ἔτι που ζῶς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ,
 νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ, χαλεποὶ δέ μιν ἄνδρες ἔχουσιν,
 ἄγριοι, οἳ που κείνον ἐρκανώσωσ' ἀέκοντα.
 αὐτὰρ νῦν τοι ἐγὼ μαντεύσομαι, ὥς ἐνὶ θυμῷ 200
 ἀθάνατοι βάλλουσι καὶ ὥς τελέεσθαι οἴω,
 οὔτε τι μάντις ἐὼν οὔτ' οἰωνῶν σάφα εἰδῶς.
 οὐ τοι ἔτι δηρὸν γε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης
 ἔσσεται, οὐδ' εἴ πέρ τε σιδήρεα δέσματ' ἔχῃσι
 φράσσεται ὡς κε νέηται, ἐπεὶ πολυμήχανός ἐστιν. 205
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 εἰ δὴ ἐξ αὐτοῖο τόσος πάϊς εἰς Ὀδυσῆος.
 αἰνῶς μὲν κεφαλὴν τε καὶ ὄμματα καλὰ ζοικας
 κείνω, ἐπεὶ θαμὰ τοῖον ἐμισγόμεθ' ἀλλήλοισι,
 πρὶν γε τὸν ἐς Τροίην ἀναβήμεναι, ἔνθα περ ἄλλοι 210
 Ἄργείων οἱ ἄριστοι ἔβαν κοίλης ἐπὶ νηυσίν·
 ἐκ τοῦ δ' οὔτ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἴδον οὔτ' ἐμὲ κείνος."

186 ὑπονηΐφ a R⁷, P² corr. cit. Eust. leg. Apio ap. Ap. lex. (in v.
 Ῥπονῆΐφ): ὑπὸ νηΐφ Heliodorus ibid. (πολλῷ ἀκριβεστέρα ἢ γραφὴ
 Eust.) vulg.: νηρίτφ quidam ap. Eust., cf. γ 81 i 22. Heracleo τετραμερῆ
 φησι τὴν Ἰθάκην ἦς . . . τὸ δεύτερον Νήιον, Steph. Byz. in Κροκύλειον
 188 et τε (codd.) et τι Ar. 195 om. b 196 που p L³ Mo R²
 (αἱ Ἀριστάρχου λ 461) 201 τελέεσθαι vulg. (Ar. A 204): τετελέσθαι,
 τελέεσθαι codd. pauci, cf. ο 173 χ 215 204 ἀλλ' εἴπερ cit. schol.
 (sublato sc. post ἔχῃσι puncto) qui ἔχει inquit ἔμφασιν ἢ γραφὴ
 208 μὲν Aristoph. Ar.: γὰρ codd. 211 ἐπὶ a b c s: ἐνὶ cet.

1. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Α

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
 “ τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 μήτηρ μὲν τ' ἐμέ φησι τοῦ ἔμμεναι, αὐτὰρ ἐγὼ γε 215
 οὐκ οἶδ'. οὐ γάρ πώ τις ἐὼν γόνου ἀντὸς ἀνέγνω.
 ὡς δὴ ἐγὼ γ' ὄφελον μάκαρός νύ τευ ἔμμεναι υἱὸς
 ἀνέρος, ὃν κτεάτεσσιν ἐοῖς ἐπι γῆρας ἔτετμε.
 νῦν δ' ὃς ἀποτμότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων,
 τοῦ μ' ἔκ φασι γενέσθαι, ἐπεὶ σύ με τοῦτ' ἑρεεῖνεις.” 220

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 “ οὐ μὲν τοι γενεήν γε θεοὶ νώνυμον ὀπίσσω
 θῆκαν, ἐπεὶ σέ γε τοῖον ἐγείνατο Πηνελόπεια.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
 τίς δαίς, τίς δαὶ ὄμιλος ὄδ' ἔπλετο; τίπτε δέ σε χρεώ;
 εἰλαπίνῃ ἢ γάμος; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν. 226
 ὡς τέ μοι ὑβρίζοντες ὑπερφιάλως δοκέουσι
 δαίνυσθαι κατὰ δῶμα. νεμεσσήσαιτό κεν ἀνὴρ
 αἴσχρα πόλλ' ὀρώων, ὅς τις πυντός γε μετέλθοι.”

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα· 230
 “ ξεῖν', ἐπεὶ ἄρ δὴ ταῦτά μ' ἀνείρειαι ἠδὲ μεταλλᾶς,
 μέλλεν μὲν ποτε οἶκος ὄδ' ἀφνειὸς καὶ ἀμύμων
 ἔμμεναι, ὄφρ' ἔτι κείνος ἀνὴρ ἐπιδήμιος ἦεν·
 νῦν δ' ἐτέρως ἐβόλοντο θεοὶ κακὰ μητιόωντες,
 οἳ κείνον μὲν αἴστον ἐποίησαν περὶ πάντων 235
 ἀνθρώπων, ἐπεὶ οὗ κε θανόντι περ ὦδ' ἀκαχοίμην,
 εἰ μετὰ οἷς ἐτάροισι δάμη Τρώων ἐνὶ δήμῳ,
 ἢ φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσε.
 τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί,
 ἠδὲ κε καὶ ᾧ παιδὶ μέγα κλέος ἦρατ' ὀπίσσω. 240
 νῦν δέ μιν ἀκλειῶς ἄρπυιαι ἀνηρέψαντο·

214 καταλέξω **ο ι ς** 222 νώνυμον codd., corr. ed. pr. 225 δαί
 L⁴ Ar. (schol. K 408, Ap. Dysc. synt. 78. 2), cf. ω 299: δὲ cet. χρεῶν
 Ath. 362 D: τίς δέ σε χρεῶν δ Br R¹⁶ U⁸ 234 ἐβόλοντο i H³ L⁸
 T P¹ corr.: ἐβάλοντο δ R¹⁰ R⁸ U⁷ ss., quidam ant.: βούλοντο seu
 ἐβούλοντο vulg., cf. π 387 Λ 319

1. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Α

οἶχετ' αἴστος, ἄπυστος, ἐμοὶ δ' ὀδύνας τε γόους τε
 κάλλιπεν· οὐδ' ἔτι κείων ὀδυρόμενος στεναχίζω
 οἶον, ἐπεὶ νύ μοι ἄλλα θεοὶ κακὰ κήδε' ἔτευξαν.
 ὄσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι, 245
 Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
 ἠδ' ὄσσοι κραναῆν Ἰθάκην κάτα κοιραλέουσι,
 τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.
 ἢ δ' οὐτ' ἀρνεῖται στυγερόν γάμον οὔτε τελευτὴν
 ποιῆσαι δύναται· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες 250
 οἶκον ἐμόν· τάχα δὴ με διαρραίσουσι καὶ αὐτόν.”

Τὸν δ' ἐπαλαστήσασα προσηύδα Παλλὰς Ἀθήνη·
 “ὦ πόποι, ἦ δὴ πολλὸν ἀποιχομένου Ὀδυσῆος
 δεύη, ὃ κε μνηστήρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφέιη.
 εἰ γὰρ νῦν ἐλθὼν δόμου ἐν πρώτῃσι θύρῃσι 255
 σταίη, ἔχων πῆληκα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δοῦρε,
 τοῖος ἐὼν οἶόν μιν ἐγὼ τὰ πρῶτ' ἐνόησα
 οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ πίνοντά τε τερπόμενόν τε,
 ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντα παρ' Ἴλου Μερμερίδαο·
 οἶχετο γὰρ καὶ κείσε θοῆς ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεὺς 260
 φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος, ὄφρα οἱ εἴη
 ἰοὺς χρίεσθαι χαλκήρεας· ἀλλ' ὁ μὲν οὐ οἶ
 δῶκεν, ἐπεὶ ῥα θεοὺς νεμεσίζετο αἰὲν ἐόντας,
 ἀλλὰ πατήρ οἱ δῶκεν ἐμός· φιλέεσκε γὰρ αἰνῶς.
 τοῖος ἐὼν μνηστήρσιν ὀμιλήσειεν Ὀδυσσεύς· 265
 πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κείται,
 ἢ κεν νοστήσας ἀποτίσεται, ἦε καὶ οὐκί,

242 ἄπιστος P¹ U²: ἄφαντος Iulianus 59 A 246 σάμω R⁵ R¹⁰
 Mon. m. 2, commendat Apollodorus ap. Strab. 453, cf. i 24 π 249
 τ' ἠδ' Strab. 456 247 κάτα Ptol. Ascal. (ad E 332): κατακ. codd.
 252 δὲ παλαστήσασα v. l. ant. L⁷ 254 δεύη Aristoph. vulg.
 (καὶ ἔστιν οἶον τῆς ἀρχαίας γραμματικῆς ἐν τι καὶ τοῦτο τῶν ὑπολειμ-
 μένων schol.): δεύει 0 j n L⁴ Pal. 259 Ἴρου pro Ἴλου quidam
 duce Proxeno ἐν Ἡπειρωτικοῖς (F.H.G. ii. 462) 261 ὄφρα δαεῖη
 Zen., ἦν πον ἐφεύροι γρ. U⁵

1. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Α

οἴσω ἐνὶ μεγάροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα
 ὄππως κε μνηστῆρας ἀπώσσει ἐκ μεγάροιο. 270
 εἰ δ' ἄγε νῦν ξυνίει καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων·
 αὔριον εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιοὺς
 μῦθον πέφραδε πᾶσι, θεοὶ δ' ἐπὶ μάρτυροι ἔστων.
 μνηστῆρας μὲν ἐπὶ σφέτερα σκίδνασθαι ἄνωχθι,
 μητέρα δ', εἴ οἱ θυμὸς ἐφορμᾶται γαμέεσθαι, 275
 ἄψ ἴτω ἐς μέγαρον πατρὸς μέγα δυναμένοιο·
 οἱ δὲ γάμον τεύξουσι καὶ ἀρτυνέουσιν ἔεδνα
 πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἔπεσθαι.
 σοὶ δ' αὐτῷ πυκνῶς ὑποθήσομαι, αἶ κε πίθηαι·
 νῆ' ἄρσας ἐρέτησιν ἐείκοσιν, ἧ τις ἀρίστη, 280
 ἔρχεο πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,
 ἦν τίς τοι εἶπησι βροτῶν, ἧ ὅσσαν ἀκούσης
 ἐκ Διός, ἧ τε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισι.
 πρῶτα μὲν ἐς Πύλον ἔλθε καὶ εἶρεο Νέστορα δῖον,
 κεῖθεν δὲ Σπάρτηνδε παρὰ ξανθὸν Μενέλαον· 285
 ὅς γὰρ δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 εἰ μὲν κεν πατρὸς βίοτον καὶ νόστον ἀκούσης,
 ἧ τ' ἂν τρυχόμενός περ ἔτι τλαίης ἐνιαυτόν·
 εἰ δέ κε τεθνηῶτος ἀκούσης μηδ' ἔτ' ἐόντος,
 νοστήσας δὴ ἔπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαίαν 290
 σῆμά τέ οἱ χεῦαι καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεῖζαι
 πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε, καὶ ἀνέρι μητέρα δοῦναι.
 αὐτὰρ ἐπὴν δὴ ταῦτα τελευτήσης τε καὶ ἔρξης,
 φράζεσθαι δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
 ὄππως κε μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσι 295

273 ἐπὶ μ. **dq** : ἐπιμάρτυρες **bp** : ἐπιμάρτυροι *cet.* 274 σφετέρας
 Ho U³ 275 τῇ ἀρχαίᾳ συνηθείᾳ ἐγγέγραπτο μὲρ ἀντὶ τοῦ μῆρ' τοῦτο
 ἀγνοήσας τις προσέθηκε τὸ *ā* *schol.* ἀντὶ τοῦ ἧ μήτηρ *schol.* Ar. Nub.
 1115 (qui ἐποτρύνει pro ἐφορμᾶται *leg.*) 276 ἴμεν pro ἴτω Bentley
 μάγαρον **g**, cf. Steph. in v. Μέγαρα, Ael. Dion. ap. Eust. 1387. 18,
 Menand. fr. 1031 Kock : μέγαρα **x** 278 om. Rhi. (= β 197)
 ἔσεσθαι **a** H³ P² R⁵ 285 δὲ σπάρτηνδε **dgl** : δ' ἐς *cet.* : δ' ἐς
 κρήτην τε παρ' Ἴδομενεῖα ἄνακτα Zen. (*schol.* γ 313), cf. 93 291 χεῦαι
a R¹⁰ T U⁸, R³ *corr.* -σαι *cet.* (χεῦσον *ss.* M³ P⁶ T) κτερεῖξον *ss.* M³ H³
 295 κε] δὴ **fp** **L**⁵ M³ M³

1. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Α

κτείνης ἢ δόλῳ ἢ ἀμφιδόν· οὐδέ τί σε χρὴ
 νηπιᾶας ὀχέειν, ἐπεὶ οὐκέτι τηλικὸς ἔσσι.
 ἢ οὐκ αἶψις οἶον κλέος ἔλλαβε δῖος Ὀρέστης
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἔκτανε πατροφονῆα,
 Αἰγισθον δολόμητιν, ὃ οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα; 300
 καὶ σύ, φίλος, μάλα γάρ σ' ὀρώω καλὸν τε μέγαν τε,
 ἄλκιμος ἔσσο', ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων ἐὺ εἴπῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα θοῆν κατελεύσομαι ἦδη
 ἦδ' ἐτάρους, οἳ πού με μάλ' ἀσχαλώουσι μένοντες·
 σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, καὶ ἐμῶν ἐμπάξω μύθων." 305

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα·
 “ξείν', ἦ τοι μὲν ταῦτα φίλα φρονέων ἀγορεύεις,
 ὥς τε πατὴρ ᾧ παιδί, καὶ οὐ ποτε λήσομαι αὐτῶν.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
 ὄφρα λοεσσάμενός τε τεταρπόμενός τε φίλον κῆρ 310
 δῶρον ἔχων ἐπὶ νῆα κίης, χαίρων ἐνὶ θυμῷ,
 τιμῆεν, μάλα καλόν, ὃ τοι κειμήλιον ἔσται
 ἐξ ἐμεῦ, οἷα φίλοι ξεῖνοι ξείνοισι διδοῦσι.”

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 “μή μ' ἔτι νῦν κατέρυκε, λιλαιόμενόν περ ὁδοῖο. 315
 δῶρον δ' ὅττι κέ μοι δοῦναι φίλον ἦτορ ἀνώγῃ,
 αὐτὶς ἀνερχομένῳ δόμεναι οἰκόνδε φέρεσθαι,
 καὶ μάλα καλὸν ἐλών· σοὶ δ' ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς.”

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ὄρνις δ' ὥς ἀνοπαῖα διέπτατο· τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ 320
 θῆκε μένος καὶ θάρσος, ὑπέμνησέν τέ ἐ πατρὸς
 μᾶλλον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθεν. ὁ δὲ φρεσὶν ἦσι νοήσας

297 νηπιᾶσιν r N corr. : νηπιᾶχοις Mon. : νηπιᾶχοντα γεσθ' s : νη-
 πιαχέμεναι R⁵ 298 οὐχ ὀράας Proclus in Plat. rep. i. 58. 18 Kroll,
 cf. p 545 ὄσον Stob. Ecl. iv. 25. 21 300 s Ar. (ἀνευ τοῦ σ) : s
 codd. (δ H³ corr., δλοι U²), cf. γ 108, 308 305 αὐτῶν d 314 τὸν
 δ' αὐτε προσέειπε g s : δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη d l 315 μηκέτι
 fh 1 r 316 μοι τοι s 318 ἔσσετ' f l s : ἔστω L⁴ 320 ἀνοπαῖα
 P⁶ U⁵ Herod. : ἀν' ἀπαια Ar. vulg. : ἀν' ὄπαια I.⁸ uv. quidam ant. : πανόπαια
 v. l. ap. schol., Et. Mag. in v. Ἀνοπαῖα (An. Ox. i. 83)

1. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Α

θάμβησεν κατὰ θυμόν· ὅτσατο γὰρ θεὸν εἶναι.
αὐτίκα δὲ μνηστῆρας ἐπώχετο ἰσόθεος φῶς.

Τοῖσι δ' αἰοῖδὸς ἄειδε περικλυτός, οἱ δὲ σιωπῆ
ἦατ' ἀκούοντες· ὁ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἄειδε 325
λυγρόν, ὃν ἐκ Τροίης ἐπετείλατο Παλλὰς Ἀθήνη.

Τοῦ δ' ὑπερωϊόθεν φρεσὶ σύνθετο θέσπιν αἰοῖδῃν
κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια·
κλίμακα δ' ὑψηλὴν κατεβήσεται οἶο δόμοιο, 330
οὐκ οἴη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δὺ' ἔποντο.
ἢ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
ἅντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέστη. 335
δακρύσασα δ' ἔπειτα προσηύδα θεῖον αἰοῖδόν·

“Φῆμιε, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτῆρια οἶδας,
ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τὰ τε κλείουσιν αἰοῖδοί·
τῶν ἔν γέ σφιν ἄειδε παρήμενος, οἱ δὲ σιωπῆ
οἶνον πιόντων· ταύτης δ' ἀποπαύε' αἰοῖδῆς 340
λυγρῆς, ἣ τέ μοι αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
τείρει, ἐπεὶ με μάλιστα καθίκετο πένθος ἄλαστον.
τοίην γὰρ κεφαλὴν ποθέω μεμνημένη αἰεὶ
ἀνδρός, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.”

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα· 345
“μῆτερ ἐμή, τί τ' ἄρα φθονέεις ἐρήηρον αἰοῖδόν
τέρπειν ὅππῃ οἱ νόος ὄρνυται; οὐ νύ τ' αἰοῖδοὶ
αἴτιοι, ἀλλὰ ποθι Ζεὺς αἴτιος, ὅς τε δίδωσιν
ἀνδράσιν ἀλφηστήσῃσιν ὅπως ἐθέλησιν ἐκάστω.
τούτῳ δ' οὐ νέμεσις Δαναῶν κακὸν οἶτον αἰεῖδων· 350
τὴν γὰρ αἰοῖδῃν μάλλον ἐπικλείουσ' ἀνθρωποί,

329 a ἐξ ποσὶν ἐκβεβαυῖα τριδάκτυλος ἐξεφαάνθη Pal. V¹, marg. U⁵
(= Iulian. frag. 4 Hertl.) 336 δῖον a b c H³ Pal. 337 ἦδεις
Zen. (Ἀρίσταρχος δὲ οὐ δυσχεραίνει τῇ γραφῇ, δῖον j (sic)
339 ἐν τε d H³ L⁸ Mon. Pal. 344 schol. I 395 νόθα οὖν ἐκεῖνα . . .
καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος 347 οὐ γὰρ s L⁵ 351 πάντες pro μάλλον
Long. prol. ad Hephaest. c. 1 Gaisf. ἐπιφρονέουσ' Plat. rep. 424 B

1. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Α

ἢ τις ἀκούοντεςσι νεωτάτη ἀμφιπέληται.
 σοὶ δ' ἐπιτολμάτω κραδίη καὶ θυμὸς ἀκούειν
 οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς οἶος ἀπώλεσε νόστιμον ἡμᾶρ
 ἐν Τροίῃ, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι φῶτες ὄλοντο. 355
 ἀλλ' εἰς οἶκον ἰούσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε,
 ἰστόν τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
 ἔργον ἐποίχεσθαι· μῦθος δ' ἀνδρεςσι μελήσει
 πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ."

Ἡ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἰκόνδε βεβήκει 360
 παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.
 ἐς δ' ὑπερῷ ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ
 κλαίειν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνου
 ἦδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλῃ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιάοντα· 365
 πάντες δ' ἠρήσαντο παραὶ λεχέεσσι κλιθῆναι.
 τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἄρχετο μύθων·

“Μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες, ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες,
 νῦν μὲν δαινύμενοι τερπώμεθα, μηδὲ βοητὺς
 ἔστω, ἐπεὶ τό γε καλὸν ἀκουέμεν ἔστιν ἀοιδοῦ 370
 τοιοῦδ' οἶος ὄδ' ἐστί, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν.
 ἦῶθεν δ' ἀγορήνδε καθεζώμεσθα κίοντες
 πάντες, ἵν' ὑμῖν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποείπω,
 ἐξιέναι μεγάρων· ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαΐτας,
 ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους. 375
 εἰ δ' ὑμῖν δοκέει τόδε λωΐτερον καὶ ἄμεινον
 ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἐνὸς βίοτον νήποιον ὀλέσθαι,
 κείρετ'· ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν εἴοντας,
 αἶ κέ ποθι Ζεὺς δῶσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι·

352 ἀόντεςσι Longin. l. c. (codd. aliquot), cf. β 42, Hes. Opp. 213, Call. Apoll. 17 : αειδόντεςσι Plato l. c. 353 αἰειν V³ 356-9 ἀθε-
 τοῦνται ἐνταῦθα . . . ἐν δὲ ταῖς χαριεστέραις γραφαῖς οὐκ ἦσαν schol.
 recte Z 490-3 φ 350-3 356 ἀλλὰ σύ γ' εἰσελθοῦσα et 360 θάλαμον
 δὲ βεβήκει quidam (μεταγράφουσι) 367 ἄρχετο P¹ (sc. ἀρχ.) : ἤρχ.
 cet. ἀντίον ἠῶδα g 371 αὐδῆ Strabo 648 e lapide (αυδη) : ἀοιδὴν r
 377 ὀλέσθαι a b e g : ὀλέσαι cet., cf. β 142 379 αἶ codd. διχῶς
 αἶ κε καὶ εἶκε· αἶ δὲ χαριεστέραι διὰ τοῦ ᾧ schol. ποτε f g k l : ποθιτε r

1. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Α

νήπιοι κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὄλοισθε.” 380

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ὀδᾶξ ἐν χεῖλεσι φύντες
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευε.

Τὸν δ' αὐτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
“Τηλέμαχ', ἧ μάλα δὴ σε διδάσκουσιν θεοὶ αὐτοὶ
ὑψαγόρην τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέως ἀγορεύειν· 385
μὴ σέ γ' ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλῆα Κρονίων
ποιήσκειν, ὃ τοι γενεῇ πατρῴϊόν ἐστιν.”

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα·
“Ἀντίνο', εἴ πέρ μοι καὶ ἀγάσσειαι ὅττι κεν εἴπω,
καὶ κεν τοῦτ' ἐθέλωμι Διός γε διδόντος ἀρέσθαι. 390
ἧ φῆς τοῦτο κάκιστον ἐν ἀνθρώποισι τετύχθαι;
οὐ μὲν γάρ τι κακὸν βασιλευμένῳ αἰψὰ τέ οἱ δῶ
ἀφνειὸν πέλεται καὶ τιμηέστερος αὐτός.

ἄλλ' ἧ τοι βασιλῆς Ἀχαιῶν εἰσὶ καὶ ἄλλοι
πολλοὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νέοι ἠδὲ παλαιοί, 395
τῶν κέν τις τόδ' ἔχησιν, ἐπεὶ θάναε διὸς Ὀδυσσεύς·
αὐτὰρ ἐγὼν οἴκοιο ἀναξ ἔσομ' ἡμετέροιο
καὶ δμῶων, οὓς μοι ληίσσατο διὸς Ὀδυσσεύς.”

Τὸν δ' αὐτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου πάϊς, ἀντίον ἤδα·
“Τηλέμαχ', ἧ τοι ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται, 400
ὅς τις ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλεύσει Ἀχαιῶν·
κτῆματα δ' αὐτὸς ἔχοις καὶ δώμασι σοῖσιν ἀνάσσοις.
μὴ γὰρ ὃ γ' ἔλθοι ἀνὴρ ὅς τις σ' ἀέκοντα βίηφι
κτῆματ' ἀπορραΐσει, Ἰθάκης ἔτι ναιεταούσης.
ἄλλ' ἐθέλω σε, φέριστε, περὶ ξείνοιο ἐρέσθαι, 405
ὀππόθεν οὗτος ἀνὴρ, ποίης δ' ἐξ εὐχεται εἶναι
γαίης, ποῦ δέ νύ οἱ γενεῇ καὶ πατρὶς ἄρουρα·
ἧέ τω' ἀγγελίην πατρὸς φέρει ἐρχομένοιο,

381, 2 om. g Ma 389 εἰ καὶ μοι νεμεσήσειαι ὅττι κεν εἴπω Eust.
ἐν ἐνίοις γρ. νεμεσήσειαι schol. ita L⁵ 401 ἀγχιάλῳ e 402 σοῖσιν
• fi: οἶσιν cet. 403 σ' om. b c f g βίηφι] βίηται L⁵, γρ. Pal.
404 ἀπορραΐσει' Bentley, Voss (-σει -ση codd.) 408 τιν'] τοι
a g l οἰχομένοιο quidam ant. P⁵ R⁵

1. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Α

ἦ ἔδν αὐτοῦ χρεῖος ἐελδόμενος τόδ' ἰκάνει ;
οἶον ἀναίξας ἄφαρ οἴχεται, οὐδ' ὑπέμεινε 410
γνώμεναι· οὐ μὲν γάρ τι κακῶ εἰς ὦπα ἐφκει.”

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
“ Εὐρύμαχ', ἦ τοι νόστος ἀπώλετο πατρὸς ἐμοῖο·
οὔτ' οὖν ἀγγελίῃ ἔτι πείθομαι, εἴ ποθεν ἔλθοι,
οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἦν τινα μήτηρ 415
ἐς μέγαρον καλέσασα θεοπρόπον ἐξερέηται.
ξείνος δ' οὔτος ἐμὸς πατρώϊος ἐκ Τάφου ἐστί,
Μέντης δ' Ἀγχιάλιο δαΐφρονος εὐχεται εἶναι
νιός, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσει.”

ᾧ φάτο Τηλέμαχος, φρεσὶ δ' ἀθανάτην θεὸν ἔγνω.
οἱ δ' εἰς ὄρχηστὴν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν 421
τρεψάμενοι τέρποντο, μένον δ' ἐπὶ ἔσπερον ἐλθεῖν.
τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἔσπερος ἦλθε·
δὴ τότε κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος.

Τηλέμαχος δ', ὅθι οἱ θάλαμος περικαλλέος αὐλῆς 425
ὑψηλὸς δέδμητο, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
ἐνθ' ἔβη εἰς εὐνὴν πολλὰ φρεσὶ μερμηρίζων.

τῶ δ' ἄρ' ἄμ' αἰθομένας δαΐδας φέρε κεδνὰ ἰδυῖα
Εὐρύκλει', ᾧπος θυγάτηρ Πεισηνοριδαο,
τῆν ποτε Λαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν ἐοῖσι, 430
πρωθήβην ἔτ' ἐοῦσαν, ἑικοσάβοια δ' ἔδωκεν,

ἴσα δέ μιν κεδνῇ ἀλόχῳ τίεν ἐν μεγάροισιν,
εὐνῇ δ' οὔ ποτ' ἔμικτο, χόλον δ' ἀλέεινε γυναικός·
ἦ οἱ ἄμ' αἰθομένας δαΐδας φέρε, καὶ ἐ μάλιστα
δμφάων φιλέεσκε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα. 435

ᾧξεν δὲ θύρας θαλάμου πύκα ποιητοῖο,
ἔζετο δ' ἐν λέκτρῳ μαλακὸν δ' ἔκδυε χιτῶνα·

413 ἐμεῖο quidam (ἀγνοοῦντες) a P² P⁵ R¹⁰ 414 ἀγγελίης a g j s :
-ἴην f L⁴ al. ἔτι πείθομαι a b j k : ἐπιπείθομαι cet. 415 ἦν τινα L⁸
Pal. : τινὲς ψιλῶσι. . . ἴν' ἢ εἴτινα schol. 418 δ' om. a i k r s al.
419 om. L⁸ 424 δὴ τότε κοιμήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο quidam
(μεταποιοθῆναι φασιν ὑπὸ Ἀριστοφάνους τὸν στίχον, ἐν δὲ τῇ Ἀργολικῇ
προστίθεται schol.) 425 om. o

1. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Α

καὶ τὸν μὲν γραίης πυκιμηδέος ἔμβαλε χερσίν.
 ἦ μὲν τὸν πτύξασα καὶ ἀσκήσασα χιτῶνα,
 πασσάλῳ ἀγκρεμάσασα παρὰ τρητοῖσι λέχεσσι, 440
 βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο, θύρην δ' ἐπέρυσσε κορώνη
 ἀργυρέη, ἐπὶ δὲ κληῖδ' ἐτάνυσσεν ἱμάντι.
 ἔνθ' ὃ γε παννύχιος, κεκαλυμμένος οἶδς ἄώτῳ,
 βούλευε φρεσὶν ἦσιν ὁδὸν τὴν πέφραδ' Ἀθήνη.

438 γρηὸς **bs** Mon. M³ W : γραὸς **c** O 440 τρητοῖς λεχέεσσι C
 (λεχέεσσι **cpf**), cf. κ 12 442 ἱμάντα **a** L⁴

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Β

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ροδοδάκτυλος Ἥως,
 ὄρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνήφω Ὀδυσσῆος φίλος υἱός,
 εἴματα ἐσσάμενος, περὶ δὲ ξίφος ὄξυ θέτ' ὦμφ,
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεῶ ἑναλγίκιος ἄντην. 5
 αἶψα δὲ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε
 κηρύσσειν ἀγορήνδε κάρη κομώωντας Ἀχαιοῦς.
 οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἠγερθεν ὀμηγερέες τ' ἐγένοντο,
 βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν, παλάμη δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος, 10
 οὐκ οἶος, ἅμα τῶ γε κύνες πόδας ἀργοὶ ἔποντο.
 θεσπεσίην δ' ἄρα τῶ γε χάριω κατέχευεν Ἀθήνη.
 τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θευῦντο·
 ἔξετο δ' ἐν πατρὸς θώκῳ, εἶξαν δὲ γέροντες.
 τοῖσι δ' ἐπειθ' ἦρωσ Αἰγύπτιος ἦρχ' ἀγορεύειν, 15
 ὃς δὴ γήραϊ κυφὸς ἔην καὶ μυρία ἦδη.
 καὶ γὰρ τοῦ φίλος υἱὸς ἅμ' ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ
 Ἴλιον εἰς εὐπωλον ἔβη κοίλης ἐνὶ νηυσίν,
 Ἄντιφος αἰχμητῆς· τὸν δ' ἄγριος ἔκτανε Κύκλωψ
 ἐν σπηΐ γλαφυρῶ, πύματον δ' ὀπλίσσατο δόρπον. 20
 τρεῖς δέ οἱ ἄλλοι ἔσαν, καὶ ὁ μὲν μνηστήρσιν ὀμίλει,

2 ὄρνυτ' ■ Ο U⁹ (σπανίως γὰρ ὁ ποιητῆς ἀβζει τὴν ἀρχουσαν schol.) :
 ὄρνυτ' cet. 3 περὶ δὲ μέγα βάλλετο φᾶρος V³ (= B 43) 4 om. L³
 4 a ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον V³ (= B 45) 5 με-
 γάροιο ● h 7 οὐδὲν μὲν ἀντιπράττουσιν οἱ στίχοι πρὸς τὴν παρούσαν
 ὑπόθεσιν, οἰκειότεροι δὲ μᾶλλον εἰσιν ἐν Ἰλιάδι (B 51, 52) schol.
 11 τῶδε d l o κύνες πόδας ἀργοὶ b c Macr. v. 8. 7 : δύο κύνες ἀργοὶ
 vulg. : δοῖω κύνες (om. γε) a, cf. p 62 19, 20 ἀθετοῦνται οἱ δύο στίχοι
 καὶ ὀβελίζονται schol. V³ ap. Ludw. A.H.T. i. 519 20 ὀπλίσσατο
 codd. praeter V², cf. δ 429 ξ 526 ψ 143 Θ 55

2. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Β

Εὐρύνομος, δύο δ' αἰὲν ἔχον πατρώϊα ἔργα·
 ἀλλ' οὐδ' ὡς τοῦ λήθεται ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων.
 τοῦ ὅ γε δάκρυ χέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·

“Κέκλυτε δὴ νῦν μεν, Ἰθακήσιοι, ὅττι κεν εἴπω· 25
 οὔτε ποθ' ἡμετέρη ἀγορὴ γένητ' οὔτε θόωκος
 ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς διὸς ἔβη κοίλης ἐνὶ νηυσί.
 νῦν δὲ τίς ᾧδ' ἡγείρε; τίνα χρεῖω τόσον ἴκει
 ἢ ἐ νέων ἀνδρῶν, ἢ οἱ προγενέστεροί εἰσιν;
 ἢ ἐ τιν' ἀγγελίην στρατοῦ ἔκλυεν ἐρχομένοιο, 30
 ἦν χ' ἡμῖν σάφα εἶποι, ὅτε πρότερός γε πύθοιτο;
 ἢ ἐ τι δῆμιον ἄλλο πιφαύσκεται ἢδ' ἀγορεύει;
 ἐσθλός μοι δοκεῖ εἶναι, δυνήμενος. εἴθε οἱ αὐτῷ
 Ζεὺς ἀγαθὸν τελέσειεν, ὅ τι φρεσὶν ἦσι μενοινᾷ.”

Ἔως φάτο, χαῖρε δὲ φήμη Ὀδυσσῆος φίλος υἱός, 35
 οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν ἦστο, μενοίνησεν δ' ἀγορεύειν,
 στή δὲ μέση ἀγορῇ· σκῆπτρον δὲ οἱ ἔμβαλε χειρὶ
 κῆρυξ Πεισῆνωρ, πεπνυμένα μῆδεα εἰδώς.
 πρῶτον ἔπειτα γέροντα καθαπτόμενος προσέειπεν·

“ᾧ γέρον, οὐχ ἕκασ οὗτος ἀνὴρ, τάχα δ' εἴσαι αὐτός,
 ὃς λαὸν ἡγεῖρα· μάλιστα δὲ μ' ἄλγος ἰκάνει. 41
 οὔτε τιν' ἀγγελίην στρατοῦ ἔκλυον ἐρχομένοιο,
 ἦν χ' ὑμῖν σάφα εἴπω, ὅτε πρότερός γε πυθοίμην,
 οὔτε τι δῆμιον ἄλλο πιφαύσκομαι οὐδ' ἀγορεύω,
 ἀλλ' ἐμὸν αὐτοῦ χρεῖος, ὃ μοι κακὸν ἔμπεισεν οἴκῳ, 45
 δοιᾶ· τὸ μὲν πατέρ' ἐσθλὸν ἀπώλεσα, ὃς ποτ' ἐν ὑμῖν
 τοῖσδεσσι βασιλευε, πατὴρ δ' ὡς ἡπιος ἦεν·
 νῦν δ' αὖ καὶ πολὺ μείζον, ὃ δὴ τάχα οἶκον ἅπαντα
 πάγχυ διαρραΐσει, βίοντον δ' ἀπὸ πάμπαν ὀλέσσει.
 μητέρι μοι μνηστῆρες ἐπέχραον οὐκ ἔθειλούση, 50

22 διχῶς Ag. δύο δ' ἄλλοι ἔχον καὶ δύο δ' αἰὲν (codd.) ἔχον 24 τοὺς
 quidam ant. R²R⁶: τοῖς αἰλοῦ 26 post 27 hab. schol.
 α284 οὔτε πέπ(τ)ωκας Ag. sec. schol. quod pro οὔτε πω habuit
 Cobetus: οὔτε πω α, πωθ' V² 31 μάθοιτο g 40 τάχα] μάλα
 f h i Mon. 41 λαοὺς Bentley ἡγείρε Zen. r R¹⁰ U⁽⁶⁾, γρ. U⁶,
 d ss. 42 ἦιον Zen. (γελοῖως), cf. a 352, 3 43 ὅτι e 44 οὐδ'
 ἢδ' d e 45 κακὰ Aristoph. 50 ἐπέχρων Aristoph. I.⁶ U⁷
 2*

2. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Β

τῶν ἀνδρῶν φίλοι υἱες οἱ ἐνθάδε γ' εἰσὶν ἄριστοι,
 οἱ πατὴρς μὲν ἐς οἶκον ἀπερρίγασι νέεσθαι
 Ἰκαρίου, ὧς κ' αὐτὸς ἐεδνώσαιο θυγάτρα,
 δολίη δ' ᾧ κ' ἐθέλοι καὶ οἱ κεχαρισμένους ἔλθοι.
 οἱ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι ἥματα πάντα, 55
 βούς ἱερεύοντες καὶ οἷς καὶ πίνοντας αἴγας,
 εἰλαπινάζουσιν πίνουσί τε αἶθοπα οἶνον
 μαψιδίως· τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται. οὐ γὰρ ἔπ' ἀνήρ
 οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκειν, ἀρῆν ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι.
 ἡμεῖς δ' οὐ νύ τι τοιοῖο ἀμυνέμεν· ἦ καὶ ἔπειτα 60
 λευγαλέοι τ' ἐσόμεσθα καὶ οὐ δεδαηκότες ἀλκήν.
 ἦ τ' ἂν ἀμυναίμην, εἰ μοι δύναμίς γε παρείη.
 οὐ γὰρ ἔτ' ἀνσχετὰ ἔργα τετεύχεται, οὐδ' ἔτι καλῶς
 οἶκος ἐμὸς διόλωλε· νεμεσσήθητε καὶ αὐτοί,
 ἄλλους τ' αἰδέσθητε περικτίνας ἀνθρώπους, 65
 οἱ περωναϊεταοῦσι· θεῶν δ' ὑποδείσατε μῆνιν,
 μή τι μεταστρέψωσιν ἀγασσάμενοι κακὰ ἔργα.
 λίσσομαι ἡμὲν Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἠδὲ Θέμιστος,
 ἦ τ' ἀνδρῶν ἀγορὰς ἡμὲν λύει ἠδὲ καθίζει·
 σχέσθε, φίλοι, καὶ μ' οἶον ἐάσατε πένθει λυγρῶ 70
 τείρεσθ', εἰ μή πού τι πατήρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσσεὺς
 δυσμενέων κάκ' ἔρεξεν ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοῦς·
 τῶν μ' ἀποτινύμενοι κακὰ βέζετε δυσμενέοντες,
 τούτους ὀτρύνοντες. ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἶη
 ὑμέας ἐσθέμεναι κειμήλιά τε πρόβασίν τε· 75
 εἴ χ' ὑμεῖς γε φάγοιτε, τάχ' ἂν ποτε καὶ τίσις εἶη.
 τόφρα γὰρ ἂν κατὰ ἄστνυ ποτιπτυσσοίμεθα μύθῳ
 χρήματ' ἀπαιτίζοντες, ἕως κ' ἀπὸ πάντα δοθείη·

51 a ἄλλοι οἱ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι b Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε
 καὶ ὕληντι Ζακύνθῳ add. Aristoph. (= a 245, 246, ubi tamen ὄσσοι γὰρ)
 52 μὲν ἐς] πρὸς Bentley 53 ὧς d e L⁵ U⁶: ὄς vulg. 54 δῶη
 b d g j l ἐθέλη a c e f l 55 ἡμέτερον Ca Mon. P⁶ P⁷ R² R⁴ T U³ U⁵:
 ἡμετέρους g r: ἡμετέρου cet., cf. η 301 p 534 h. Herm. 370 58 κατα-
 νεται d, cf. p 537 60 et ἦ (codd.) et ἦ ant. 68 θέμιδος h,
 cf. O 87 70 καὶ] μή Aristoph. 72 ἔρεξεν e L⁵ R¹⁰ (διὰ τοῦ ζ
 schol.): ἔρεξεν vulg.

2. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Β

νῦν δέ μοι ἀπρήκτους ὀδύνας ἐμβάλλετε θυμῷ.”

Ὡς φάτο χωόμενος, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ, 80
δάκρυ' ἀναπρήσας· οἶκτος δ' ἔλε λαὸν ἅπαντα.

ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκῆν ἔσαν, οὐδέ τις ἔτλη

Τηλέμαχον μύθοισιν ἀμείψασθαι χαλεποῖσιν·

Ἐντύοος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπε·

“Τηλέμαχ' ὑφαγόρη, μένος ἄσχετε, ποῖον ἔειπες 85
ἡμέας αἰσχύνων, ἐθέλοις δέ κε μῶμον ἀνάψαι.

σοὶ δ' οὐ τι μνηστῆρες Ἀχαιῶν αἰτιοί εἰσιν,

ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἣ τοι περι κέρδεα οἶδεν.

ἦδη γὰρ τρίτον ἐστὶν ἔτος, τάχα δ' εἰσι τέταρτον,

ἐξ οὗ ἀτέμβει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι Ἀχαιῶν. 90

πάντας μὲν ἔλπει, καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ ἐκάστω,

ἀγγελίας προἰεῖσα· νόος δέ οἱ ἄλλα μενωῖα.

ἣ δὲ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριξε·

στησαμένη μέγαν ἰστόν ἐνὶ μεγάροισιν ὑφαίει,

λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπε· 95

κοῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε διὸς Ὀδυσσεύς,

μίμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον εἰς ὃ κε φᾶρος

ἐκτελέσω, μὴ μοι μεταμώνια νήματ' ὀληται,

Λαέρτη ἥρωϊ ταφήϊον, εἰς ὅτε κέν μιν

μοῖρ' ὀλοῇ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο, 100

μὴ τίς μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιϊάδων νεμεσήσῃ,

αἶ κεν ἄτερ σπείρον κεῖται πολλὰ κτεατίσσας.

ὥς ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὐτ' ἐπεπέιθετο θυμὸς ἀγήνωρ.

ἔνθα καὶ ἡματίη μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἰστόν,

νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπεὶ δαΐδας παραθεῖτο. 105

ὥς τρίητες μὲν ἔληθε δόλῳ καὶ ἔπειθεν Ἀχαιοῦς·

ἀλλ' ὅτε τέταρτον ἦλθεν ἔτος καὶ ἐπήλυθον ὦραι,

81 δάκρυα θερμὰ χέων Zen. ἐθέλεις a d l U⁵ 91 μὲν ἔλπει a
T Bentl. : μὲν ῥ' vulg. 98 μεταμώνια a c e f g, d ss., cf. σ 392 ω 133
101 οἶκον Hegemo 13 102 σπείρον agn. Choerob. An. Ox. ii.
258. 12 (ἣ παράδοσις) 105 νύκτωρ o, γρ. s ἀνλύεσκεν ? Ar. (sch.
H³ τ 150) : ἀναλ. R⁵ 106 δῖητες, 107 δὴ τρίτον quidam (μετεποίησαν)
ἐπειθε δόλῳ καὶ ἔληθεν ο Γ 107 a μνηῶν φθινόντων περὶ δ' ἡματα
πόλλ' ἐτελέσθη f C Mon. M³ P⁶, Br R⁴ mg. (= τ 153 ω 143, Hes. Theog.
59, cf. κ 470)

2. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Β

καὶ τότε δὴ τις ἔειπε γυναικῶν, ἣ σάφα ἦδη,
καὶ τὴν γ' ἀλλύουσαν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἰστόν.
ὧς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε καὶ οὐκ ἐθέλουσ' ὑπ' ἀνάγκης· 110
σοὶ δ' ὦδε μνηστῆρες ὑποκρίνονται, ἕν' εἰδῆς
αὐτὸς σῶ θυμῷ, εἰδῶσι δὲ πάντες Ἀχαιοί·
μητέρα σὴν ἀπόπεμψον, ἄνωχθι δέ μιν γαμῆεσθαι
τῷ ὄτεφ' τε πατὴρ κέλεται καὶ ἀνδάνει αὐτῇ.
εἰ δ' ἔτ' ἀνιήσει γε πολὺν χρόνον υἴας Ἀχαιῶν, 115
τὰ φρονέουσ' ἀνὰ θυμὸν ἃ οἱ πέρι δῶκεν Ἀθήνη,
ἔργα τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα καὶ φρένας ἔσθλας
κέρδεά θ', οἳ οὐ πώ τιν' ἀκούομεν οὐδὲ παλαιῶν,
τάων αἰ πάρος ἦσαν ἐϋπλοκαμίδες Ἀχαιαί,
Τυρώ τ' Ἀλκμήνη τε ἐϋστέφανός τε Μυκίηνη· 120
τάων οὐ τις ὁμοῖα νοήματα Πηνελοπεΐη
ἦδη· ἀτὰρ μὲν τοῦτό γ' ἐναίσιμον οὐκ ἐνόησε.
τόφρα γὰρ οὖν βίοτόν τε τεὸν καὶ κτήματ' ἔδονται,
ὄφρα κε κείνη τοῦτον ἔχη νόον, οὐν τινά οἱ νῦν
ἐν στήθεσσι τιθεῖσι θεοί. μέγα μὲν κλέος αὐτῇ 125
ποιεῖτ', ἀτὰρ σοί γε ποθὴν πολέος βίοτοιο·
ἡμεῖς δ' οὐτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν οὔτε πη ἄλλη,
πρῶν γ' αὐτὴν γήμασθαι Ἀχαιῶν ᾧ κ' ἐθέλησι.”
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠῦδα·
“Ἄντίω’, οὐ πως ἔστι δόμων ἀέκουσαν ἀπῶσαι 130
ἦ μ' ἔτεχ', ἦ μ' ἔθρεψε· πατὴρ δ' ἐμὸς ἄλλοθι γαίης,
ζῶει ὃ γ' ἦ τέθνηκε· κακὸν δέ με πόλλ' ἀποτίνειν
Ἰκαρίῳ, αἳ κ' αὐτὸς ἐκὼν ἀπὸ μητέρα πέμψω.
ἐκ γὰρ τοῦ πατρὸς κακὰ πείσομαι, ἄλλα δὲ δαίμων
δώσει, ἐπεὶ μήτηρ στυγεράς ἀρήσεται ἔρινυς 135
οἴκου ἀπερχομένη· νέμεσις δέ μοι ἐξ ἀνθρώπων

116 ὃ οἱ quidam ant. 120 ἐνπλοκάμοις **αεζκ** Pal. Eust.
123 βίοτός τε τεὸς seu [βίοτοιο] τεοὶ μνηστῆρες ἔδονται Aristoph.
scholia corrupta 125 αὐτῆς **αβghk** Ap. Dysc. pron. 79. 7, 20
Schn. synt. 141. 8, 142. 14 Bekk. 126 ποθῆ L⁴ Bentley fort. leg.
Ap. Dysc. pron. l. c. (δέον γὰρ ποιεῖν ποθὴν σὺν τῷ ᾤ) 133 ἐκῶν
bdgl: ἐγῶν cet.

2. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Β

ἔσσεται· ὡς οὐ τοῦτον ἐγὼ ποτε μῦθον ἐνίψω.
 ὑμέτερος δ' εἰ μὲν θυμὸς νεμεσίζεται αὐτῶν,
 ἔξιτέ μοι μεγάρων, ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαίτας
 ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους. 140
 εἰ δ' ὑμῖν δοκέει τόδε λωϊτέρον καὶ ἄμεινον
 ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἐνὸς βίοτον νήποιον ὀλέσθαι,
 κείρετ'. ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἔοντας,
 αἱ κέ ποθι Ζεὺς δῶσι παλύντιτα ἔργα γενέσθαι.
 νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὀλοισθε." 145

ἌΩς φάτο Τηλέμαχος, τῷ δ' αἰετῶ εὐρύοπα Ζεὺς
 ὑψόθεν ἐκ κορυφῆς ὄρεος προέηκε πέτεσθαι.
 τῷ δ' ἦός ῥ' ἐπέτουντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο,
 πλησίω ἀλλήλοισι τιταωμένω πτερύγεσσιν·
 ἀλλ' ὅτε δὴ μέσσην ἀγορῆν πολύφημον ἰκέσθην, 150
 ἔνθ' ἐπιδιωνθέντε τιναξάσθην πτερὰ πυκνά,
 ἐς δ' ἰκέτην πάντων κεφαλάς, ὄσσοντο δ' ὄλεθρον,
 δρυφαμένω δ' ὀνύχεσσι παρειᾶς ἀμφί τε δειρᾶς
 δεξιῶ ἦϊξαν διὰ οἰκία καὶ πόλιω αὐτῶν.
 θάμβησαν δ' ὄρνιθας, ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν· 155
 ὄρμηναν δ' ἀνὰ θυμὸν ἅ περ τελέεσθαι ἔμελλον.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἦρωσ Ἀλιθέρης
 Μαστοριδῆς· ὁ γὰρ οἶος ὀμηλικὴν ἐκέκαστο
 ὄρνιθας γνῶναι καὶ ἐναίσιμα μυθήσασθαι
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε· 160

“Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅττι κεν εἴπω·
 μνηστῆρσιν δὲ μάλιστα πιφασκόμενος τάδε εἴρω.
 τοῖσιν γὰρ μέγα πῆμα κυλίνδεται· οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς

137 ath. Ar. ἐγὼ] μὴ Ho P¹ 139-145 signa omissionis (αα)
 praef. M³ R² R⁶ 140 om. U⁵ 142 ὀλέσθαι a b p L⁴: ὀλέσσαι cet.,
 cf. α 377 144 αἴκε Ζεὺς δάησι L⁵ ed. pr. ποτε b f h i k H³
 146 τῷ v. l. ant. N P¹, L⁴ R¹¹ corr. 147 φέρεσθαι L⁴ R¹¹ 148 ἔως
 μὲν ῥ' codd. em. Platt. an ἦος μὲν πτῶντο? 151 πολλά b k
 152 ἰκέτην a U⁵: ἰδ. cet. ὄσσοντο P⁶ U⁸ uv. ἐν τῇ Ῥιανοῦ ἔσαντο
 (ἔσσατο codd.) schol. 153 διὰ τ' codd. 154 οὕτως pro αὐτῶν
 Aristoph. uv. 156 ὄρμηναν codd., cf. K 359

2. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Β

δὴν ἀπάνευθε φίλων ὦν ἔσσεται, ἀλλὰ που ἦδη
 ἐγγὺς ἐὼν τοῖσδεσσι φόνον καὶ κῆρα φυτεύει 165
 πάντεσσι· πολέσιν δὲ καὶ ἄλλοισιν κακὸν ἔσται,
 οἷ νεμόμεσθ' Ἰθάκην εὐδειέλον. ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 φραζώμεσθ' ὥς κεν καταπαύσομεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
 πανέσθων· καὶ γὰρ σφιν ἄφαρ τόδε λώϊόν ἐστιν.
 οὐ γὰρ ἀπείρητος μαντεύομαι, ἀλλ' ἐὺ εἰδώς· 170
 καὶ γὰρ κείνῳ φημὶ τελευτηθῆναι ἅπαντα
 ὥς οἱ ἐμυθεόμην, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
 Ἄργεῖοι, μετὰ δέ σφιν ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
 φῆν κακὰ πολλὰ παθόντ', ὀλέσαντ' ἄπο πάντας ἐταίρους,
 ἄγνωστον πάντεσσιν ἔεικοστῷ ἐνιαυτῷ 175
 οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελεῖται."

Τὸν δ' αὐτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου πάϊς, ἀντίον ἠΐδα·
 “ὦ γέρον, εἰ δ' ἄγε δὴ μαντεύεο σοῖσι τέκεσσι
 οἴκαδ' ἰών, μή πού τι κακὸν πάσχωσιν ὀπίσσω·
 ταῦτα δ' ἐγὼ σέο πολλὸν ἀμείνων μαντεύεσθαι. 180
 ὄρνιθες δέ τε πολλοὶ ὑπ' αὐγὰς ἡελίοιο
 φοιτῶσ', οὐδέ τε πάντες ἐναίσιμοι· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ὦλετο τῆλ', ὥς καὶ σὺ καταφθίσθαι σὺν ἐκείνῳ
 ὦφελος. οὐκ ἂν τόσσα θεοπροπέων ἀγόρευες,
 οὐδέ κε Τηλέμαχον κεχολωμένον ᾧδ' ἀνιείης, 185
 σῷ οἴκῳ δῶρον ποτιδέγμενος, αἶ κε πόρησιν.
 ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 αἶ κε νεώτερον ἄνδρα παλαιά τε πολλὰ τε εἰδὼς
 παρφάμενος ἐπέεσσιν ἐποτρύνῃς χαλεπαίνειν,
 αὐτῷ μὲν οἱ πρῶτον ἀνιηρέστερον ἔσται, 190
 πρῆξαι δ' ἔμπης οὐ τι δυνήσεται εἵνεκα τῶνδε·

168 οἱ δὲ γρ. U⁵, marg. R³, cit. schol. β 241 : ἠδὲ cet. ἀλλὰ καὶ
 οὔτοι e 170 ἀπειρήτως ab al. : ἀπείρητον M³ μαντεύομαι
 fort. R⁴ (αἶ χαριέστεραι schol.) : μαντεύσ- cet. 172 δτ' ἐς (εἰς) b L⁴
 180 γρ. ἀμείνω χωρὶς τοῦ ὦ, ὅπερ καὶ κάλλιον schol. v expunx. K
 182 πωτῶντ' pro φοιτῶσ' quidam ant. οὐδέ τι akop Pal. (ἐν τοῖς
 εἰκαιοτέροις schol.) 191 om. agiko Eust. (cf. A 562) εἵνεκα
 τῶνδε p r : οἷος ἀπ' ἄλλων cet.

2. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Β

σοὶ δέ, γέρον, θωῶν ἐπιθήσομεν ἦν κ' ἐνὶ θυμῷ
 τίνων ἀσχάλλης· χαλεπὸν δέ τοι ἔσσεται ἄλγος.
 Τηλεμάχῳ δ' ἐν πᾶσι ἐγὼν ὑποθήσομαι αὐτός·
 μητέρ' ἔην ἐς πατρός ἀνωγέτω ἀπονέεσθαι· 195
 οἱ δὲ γάμον τεύξουσι καὶ ἀρτυνέουσιν ἕεδνα
 πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἔπεσθαι.
 οὐ γὰρ πρὶν παύσεσθαι ὅτομαι νῆας Ἀχαιῶν
 μνηστύος ἀργαλής, ἐπεὶ οὐ τινα δείδιμεν ἔμπης,
 οὔτ' οὖν Τηλέμαχον, μάλα περ πολύμυθον ἑόντα· 200
 οὔτε θεοπροπίης ἐμπαζόμεθ', ἦν σύ, γεραίε,
 μυθέαι ἀκράαντον, ἀπεχθάνεαι δ' ἔτι μᾶλλον.
 χρήματα δ' αὐτε κακῶς βεβρώσεται, οὐδέ ποτ' ἴσα
 ἔσσεται, ὄφρα κεν ἦ γε διατρίβησιw Ἀχαιοὺς
 ὄν γάμον· ἡμεῖς δ' αὐ ποτιδέγμενοι ἡματα πάντα 205
 εἵνεκα τῆς ἀρετῆς ἐριδαίνομεν, οὐδὲ μετ' ἄλλας
 ἐρχόμεθ', ἃς ἐπεικῆς ὀπιέμεν ἐστὶν ἐκάστω."

Τὸν δ' αὐ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠῦδα·
 "Εὐρύμαχ' ἠδὲ καὶ ἄλλοι, ὅσοι μνηστῆρες ἀγανοί,
 ταῦτα μὲν οὐχ ὑμέας ἔτι λίσσομαι οὐδ' ἀγορεύω· 210
 ἦδη γὰρ τὰ ἴσασι θεοὶ καὶ πάντες Ἀχαιοί.
 ἀλλ' ἄγε μοι δότε νῆα θοὴν καὶ εἴκοσ' ἑταίρους,
 οἳ κέ μοι ἔνθα καὶ ἔνθα διαπρήσσωσι κέλευθον.
 εἶμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθίοντα,
 νόστον πευσόμενος πατρός δὴν οἰχομένοιο, 215
 ἦν τίς μοι εἴπησι βροτῶν, ἣ ὅσσαν ἀκούσω
 ἐκ Διός, ἣ τε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισιν.
 εἰ μὲν κεν πατρός βίοτον καὶ νόστον ἀκούσω,
 ἦ τ' ἄν, τρυχόμενός περ, ἔτι τλαίην ἐνιαυτόν·
 εἰ δέ κε τεθνηῶτος ἀκούσω μηδ' ἔτ' ἑόντος, 220
 νοστήσας δὴ ἔπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαίαν

203 κτήματα a f 206 Ἀριστοφάνης ὑπώπτευε τὸν στίχον . . .
 πιθανὸν δὲ συναθετεῖν καὶ τὸν πρὸ αὐτοῦ καὶ τὸν μετ' αὐτόν schol.
 209 ἀγανοί P² R⁷ γρ. H³, cf. φ 232 : ἀχαιοί quidam 211 τὰ ἴσασι
 H³ : τὰδ' vel τὰγ' cet. 214-223 signa (ς) praeef. U⁵ (= a 281 sqq.)
 216 θεῶν b Mon.

2. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Β

σῆμά τέ οἱ χεύω καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεΐζω
πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε, καὶ ἀνέρι μητέρα δώσω.”

ἼΗ τοι ὃ γ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζητο, τοῖσι δ' ἀνέστη
Μέντωρ, ὅς ῥ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἦεν ἑταῖρος, 225
καὶ οἱ ἰὼν ἐν νηυσὶν ἐπέτρεπεν οἶκον ἅπαντα,
πείθεσθαί τε γέροντι καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσειν·
ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·

“ Κέκλυτε δὴ νῦν μεν, Ἰθακήσιοι, ὅττι κεν εἴπω·
μή τις ἔτι πρόφρων ἀγανὸς καὶ ἦπιος ἔστω 230
σκηπτοῦχος βασιλεύς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδῶς,
ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς τ' εἴη καὶ αἴσυλα ῥέζοι,
ὡς οὐ τις μέμνηται Ὀδυσσῆος θείοιο

λαῶν οἴσω ἄνασσε, πατὴρ δ' ὡς ἦπιος ἦεν.
ἀλλ' ἦ τοι μνηστῆρας ἀγήνορας οὐ τι μεγαίρω 235
ἔρδειν ἔργα βίαια κακορραφίησι νόοιο·

σφὰς γὰρ παρθέμενοι κεφαλὰς κατέδουσι βιαίως
οἶκον Ὀδυσσῆος, τὸν δ' οὐκέτι φασὶ νέεσθαι.
νῦν δ' ἄλλω δῆμῳ νεμεσίζομαι, οἶον ἅπαντες
ἦσθ' ἄνεω, ἀτὰρ οὐ τι καθαπτόμενοι ἐπέεσσι 240
παύρους μνηστῆρας κατερύκετε πολλοὶ ἑόντες.”

Τὸν δ' Εὐηνορίδης Ληόκριτος ἀντίον ἠῦδα·
“ Μέντορ ἀταρτηρέ, φρένας ἠλεέ, ποῖον ἔειπες
ἡμέας ὀτρύνων καταπανέμεν. ἀργαλέον δὲ 245

ἀνδράσι καὶ πλεόνεσσι μαχήσασθαι περὶ δαιτί.
εἶ περ γάρ κ' Ὀδυσσεὺς Ἰθακήσιος αὐτὸς ἐπελθὼν
δαινυμένους κατὰ δῶμα ἐὼν μνηστῆρας ἀγανούς
ζέελάσαι μεγάροιο μενουήσει' ἐνὶ θυμῷ,

222 χεύω a c f g l L⁴ Pal. : χεύσω vulg. : χρεῖω (schol. H³), χρεῖω (schol. U⁵) Ar. Ptol. Oroand. (?) 223 ὅσσ' ἐπέοικε e f h i Mon.
227 om. L⁴ 236 κακορραφίησι quidam 240 ἄνεω e L¹ P¹
Ap. Dyc. adv. 144. 11 : ἄνεω vulg. 241 καταπαύετε Rhianus
(καὶ λόγον ἔχει) 242 de Ληόκριτος et Λειόκριτος (Mon. Pal.)
cogitat Eust. cf. χ 294 : Λειώκρ. cet. 245 παύροισι quidam
247 εἶο a d j H³ P¹ R⁶ : ἐὰ R⁷ quod conji. Bentley (δῶμαθ') cl. 258. τινὲς
τὸ εἶω ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ schol.

2. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Β

οὐ κέν οἱ κεχάροίτο γυνή, μάλα περ χατέουσα,
 ἐλθόντ', ἀλλά κεν αὐτοῦ ἀεικέα πότμον ἐπίσποι, 250
 εἰ πλεόνεσσι μάχοιτο· σὺ δ' οὐ κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 ἀλλ' ἄγε, λαοὶ μὲν σκίδνασθ' ἐπὶ ἔργα ἕκαστος,
 τούτῳ δ' ὄτρυνέει Μέντωρ ὁδὸν ἠδ' Ἀλιθέρης,
 οἳ τέ οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώϊοι εἰσιν ἑταῖροι.
 ἀλλ', οἶω, καὶ δηθὰ καθήμενος ἀγγελιάων 255
 πεύσεται εἰν Ἰθάκῃ, τελέει δ' ὁδὸν οὐ ποτε ταύτην."

Ἄως ἄρ' ἐφώνησεν, λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν.
 οἳ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἔα πρὸς δώμαθ' ἕκαστος,
 μνηστῆρες δ' ἐς δώματ' ἴσαν θείου Ὀδυσῆος.

Τηλέμαχος δ' ἀπάνευθε κιῶν ἐπὶ θίνα θαλάσσης, 260
 χεῖρας νιψάμενος πολίτης ἀλός, εὔχετ' Ἀθήνῃ·

“Κλυθί μοι, ὃ χθιζὸς θεὸς ἦλυθες ἡμέτερον δῶ
 καὶ μ' ἐν νηϊ κέλευσας ἐπ' ἡεροειδέα πόντον,
 νόστον πευσόμενον πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,
 ἔρχεσθαι· τὰ δὲ πάντα διατρίβουσιν Ἀχαιοί, 265
 μνηστῆρες δὲ μάλιστα, κακῶς ὑπερηνορούντες.”

Ἄως ἔφατ' εὐχόμενος, σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
 Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν,
 καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

“Τηλέμαχ', οὐδ' ὄπιθεν κακὸς ἔσσειαι οὐδ' ἀνοήμων, 270
 εἰ δὴ τοι σοῦ πατρὸς ἐνέστακται μένος ἠὔ,
 οἷος κείνος ἔην τελέσαι ἔργον τε ἔπος τε.
 οὐ τοι ἔπειθ' ἀλήϊ ὁδὸς ἔσσεται οὐδ' ἀτέλεστος.
 εἰ δ' οὐ κείνου γ' ἐσσι γόνος καὶ Πηνελοπείης,
 οὐ σέ γ' ἔπειτα ἔολπα τελευτήσειω ἂ μενουινᾶς. 275

251 πλεόνεσσι μάχοιτο codd. τινὲς γελοίως γρ. schol. (πλέον ἐπι-
 μάχοιτο g)· πλεόνες οἱ ἔποιοντο v. l. ant. (ἔποιτο R⁸ marg.) 257 λαι-
 ψηρήν r J K R⁵, γρ. Pal., λ add. N U⁵, cf. K 358 T 276 δ 103, Hes.
 Theog. 379 259 δ' ἀνὰ d o l L⁵ P⁷ R⁵ 260 κιῶν f j M² Mon.
 T U⁸: ἰῶν cet. (ἰδῶν U¹) θίνα Ar. sec. Didymum a d g l: θινί v. l.
 ant. cet. (διχῶς H³) 262 μεν a L⁴ R³, N ss. (Ar. schol. B A 37)
 263 νηυσὶ a 271 om. r 275 σε ἔπειτα K: σ' ἔπειτα k R¹¹ σέ
 γ' vel σέ τ' cet. scholiasta quid sibi voluerit dub. (γρ. οὐ σέ γ' ἔπειτα
 χωρὶς τοῦ τε H³, γρ. οὐ σε ἔπειτα κτλ. U⁵)

2. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Β

παῦροι γάρ τοι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πέλονται,
οἱ πλέουες κακίους, παῦροι δέ τε πατρὸς ἀρείους.
ἀλλ' ἐπεὶ οὐδ' ὄπιθεν κακὸς ἔσσειαι οὐδ' ἀνοήμων,
οὐδέ σε πάγχυ γε μῆτις Ὀδυσσῆος προλέλοιπεν,
ἐλπωρή τοι ἔπειτα τελευτήσαι τάδε ἔργα. 285

τῶ νῦν μνηστήρων μὲν ἕα βουλήν τε νόον τε
ἀφραδέων, ἐπεὶ οὐ τι νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι·
οὐδέ τι ἴσασιν θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν,
ὅς δῆ σφι σχεδὸν ἔστιν, ἐπ' ἡματι πάντας ὀλέσθαι.
σοὶ δ' ὁδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσεται ἦν σὺ μενωιδᾶς· 285

τοῖος γάρ τοι ἐταῖρος ἐγὼ πατρῴϊός εἰμι,
ὅς τοι νῆα θοὴν στελέω καὶ ἅμ' ἔψομαι αὐτός.
ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς δώματ' ἰὼν μνηστήρσιν ὁμίλει,
ὄπλισσόν τ' ἦια καὶ ἄγγεσιν ἄρσον ἅπαντα,
οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι, καὶ ἄλφιστα, μυελὸν ἀνδρῶν, 290

δέρμασιν ἐν πυκνωῖσιν· ἐγὼ δ' ἀνὰ δῆμον ἐταίρους
αἰψ' ἐθελοντήρας συλλέξομαι. εἰσὶ δὲ νῆες
πολλαὶ ἐν ἀμφιάλφῃ Ἰθάκῃ νέαι ἠδὲ παλαιαί·
τάων μὲν τοι ἐγὼν ἐπιόψομαι ἢ τις ἀρίστη,
ᾧκα δ' ἐφοπλίσσαντες ἐνήσομεν εὐρέϊ πόντῳ.” 295

ᾧκα φάτ' Ἀθηναίη, κούρη Διός· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Τηλέμαχος παρέμμενεν, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδὴν.
βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δῶμα, φίλον τετιμημένος ἦτορ,
εὔρε δ' ἄρα μνηστήρας ἀγήνορας ἐν μεγάροισιν,
αἴγας ἀνιεμένους σιάλους θ' εὔοντας ἐν αὐλῇ. 300

Ἄντινοος δ' ἰθὺς γελάσας κίε Τηλεμάχοιο·
ἐν τ' ἄρα οἱ φῶ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·

“Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μένος ἄσχετε, μή τί τοι ἄλλο
ἐν στήθεσσι κακὸν μελέτω ἔργον τε ἔπος τε,
ἀλλὰ μοι ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν, ὡς τὸ πάρος περ. 305

281 τῶ R⁷ corr. (γρ. καὶ τὸ τῶ μετὰ δεξίας schol. H⁵): τῶ vulg., cf. γ 134
285 οὐκ ἐπὶ I, cf. P 41
292 ἂψ fg
298 ἴμεναι gj
H⁵ L⁴: ἴεσαι cet.
299 ἐν μεγάροισιν ἐοῖσιν h o g h p
300 δεῖ γάρ θῦσαι λέγειν· καὶ παρ' Ὀμήρῳ δὲ κακῶς γράφεται σιάλους τ' εὔοντας
E. M. 398. 35
305 μοι f i k q Eust.: μάλ' cet.

2. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Β

ταῦτα δέ τοι μάλα πάντα τελευτήσουσιν Ἀχαιοί,
 νῆα καὶ ἐξάιτους ἐρέτας, ἵνα θᾶσσον ἵκηαι
 ἐς Πύλον ἠγαθήην μετ' ἀγανοῦ πατρὸς ἀκούην.”

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
 “ Ἄντιόν, οὗ πως ἔστιν ὑπερφιάλοισι μεθ' ὑμῖν 310
 δαίνυσθαί τ' ἀκέοντα καὶ εὐφραίνεσθαι ἔκηλον.

ἢ οὐχ ἄλις ὡς τὸ πάροιθεν ἐκείρετε πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
 κτήματ' ἐμά, μνηστῆρες, ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα;
 νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας εἰμι καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων
 πυνθάνομαι, καὶ δὴ μοι ἀέξεται ἔνδοθι θυμός, 315

πειρήσω ὡς κ' ὑμμι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰήλω,
 ἢ Πύλονδ' ἐλθών, ἢ αὐτοῦ τῶδ' ἐνὶ δήμῳ.
 εἶμι μὲν, οὐδ' ἀλίη ὁδὸς ἔσσεται ἦν ἀγορεύω,
 ἔμπορος· οὐ γὰρ νηὸς ἐπήβολος οὐδ' ἐρετῶν
 γίγνομαι· ὡς νύ που ὑμμιν ἐείσατο κέρδιον εἶναι.” 320

Ἡ ῥα, καὶ ἐκ χειρὸς χεῖρα σπάσας Ἄντινόοιο
 ῥεῖα· μνηστῆρες δὲ δόμον κάτα δαῖτα πένοντο.
 οἱ δ' ἐπελώβευον καὶ ἐκερτόμεον ἐπέεσσιν·
 ὦδε δὲ τις εἶπεσκε νέων ὑπερηνορέοντων·

“ Ἡ μάλα Τηλέμαχος φόνου ἡμῖν μερμηρίζει. 325
 ἢ τινὰς ἐκ Πύλου ἄξει ἀμύντορας ἡμαθόεντος,
 ἢ ὃ γε καὶ Σπάρτηθεν, ἐπεὶ νύ περ ἴεται αἰνῶς·
 ἢ καὶ εἰς Ἐφύρην ἐθέλει, πείειραν ἄρουραν,
 ἐλθεῖν, ὄφρ' ἔνθεν θυμοφθόρα φάρμακ' ἐνεῖκη,
 ἐν δὲ βάλῃ κρητῆρι καὶ ἡμέας πάντας ὀλέσση.” 330

Ἄλλος δ' αὖτ' εἶπεσκε νέων ὑπερηνορέοντων·
 “ τίς δ' οἷδ' εἶ κε καὶ αὐτὸς ἰὼν κοίλης ἐπὶ νηὸς
 τῆλε φίλων ἀπόληται ἀλώμενος ὡς περ Ὀδυσσεύς;
 οὕτω κεν καὶ μᾶλλον ὀφέλλειεν πόνον ἄμμιν·

311 ἀκέοντα **efgikq**: ἀέκοντα Rhianus cet. ἀέκοντ' εὐφραίνεσθαί
 τε ἔκηλον Bentley 316, 317 ath. Ag. (schol. ad 325) 316 χεῖρας
gj, cf. **φ** 548 320 που] περ **agj** 321 σπάσεν **abefi**
 322 ath. Aristoph. Ag. 326 ἔξει **L⁵R⁵** uv. 327 ἢ νυ καὶ ἐκ
 Σπάρτηθεν Plut. vit. Hom. ii. 68 ἐπὶν ὑπερίεται **g** Pal. (ἐπειν): ἐπεὶ β'
 ὑπερίσταται **O** 334 ἐπαυξήσειεν **R⁷** Pal. m. 2 (-ειν)

2. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Β

κτῆματα γάρ κεν πάντα δασαίμεθα, οἰκία δ' αὔτε 335
 τούτου μητέρι δοῖμεν ἔχειν ἢδ' ὅς τις ὀπυίοι."

Ἔως φάν· ὁ δ' ὑπόροφον θάλαμον κατεβήσεται πατρός,
 εὐρύν, ὅθι νητὸς χρυσὸς καὶ χαλκὸς ἔκειτο
 ἔσθῆς τ' ἐν χηλοῖσιν ἄλις τ' εὐώδες ἔλαιον·
 ἐν δὲ πίθοι οἴνοιο παλαιοῦ ἠδυνότοιο 340

ἔστασαν, ἄκρητον θείου ποτὸν ἐντὸς ἔχοντες,
 ἐξείης ποτὶ τοῖχον ἀρηρότες, εἴ ποτ' Ὀδυσσεὺς
 οἴκαδε νοστήσειε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας.
 κληίσται δ' ἔπεσαν σανίδες πυκινῶς ἀραρυῖαι,
 δικλίδες· ἐν δὲ γυνὴ ταμὴ νύκτας τε καὶ ἡμαρ 345

ἔσχ', ἢ πάντ' ἐφύλασσε νόου πολυῖδρείησιν,
 Εὐρύκλει', ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο.
 τὴν τότε Τηλέμαχος προσέφη θάλαμόνδε καλέσσας·

"Μαί', ἄγε δὴ μοι οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσον
 ἠδύν, ὅτις μετὰ τὸν λαρώτατος ὄν σὺ φυλάσσεις, 350
 κείνον διομένη τὸν κάμμορον, εἴ ποθεν ἔλθοι
 διογενῆς Ὀδυσσεὺς θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας.

δώδεκα δ' ἔμπλησον καὶ πώμασιν ἄρσον ἅπαντας.
 ἐν δέ μοι ἄλφита χεῦον ἐϋρραφέεσσι δοροῖσιν·
 εἴκοσι δ' ἔστω μέτρα μυληφάτου ἀλφίτου ἀκτῆς. 355
 αὐτὴ δ' οἴη ἴσθι· τὰ δ' ἀθρόα πάντα τετύχθω·
 ἔσπεριος γὰρ ἐγὼν αἰρήσομαι, ὅπποτε κεν δὴ
 μήτηρ εἰς ὑπερῶ' ἀναβῆ κοίτου τε μέδεται.

εἴμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα,
 νόστον πευσόμενος πατρὸς φίλου, ἦν που ἀκούσω." 360

Ἔως φάτο, κώκυσεν δὲ φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
 καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

"Τίπτε δέ τοι, φίλε τέκνον, ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
 ἔπλετο; πῆ δ' ἐθέλεις λέναι πολλὴν ἐπὶ γαῖαν
 μῦνος ἐὼν ἀγαπητός; ὁ δ' ὤλετο τηλόθι πάτρης 365
 διογενῆς Ὀδυσσεὺς ἀλλογνώτῳ ἐνὶ δήμῳ.

337 κατεδύσατο a, cf. Ω 191 al. 338 ὅθι νητὸς Aristoph. 389
 οἱ d: ὅθι οἱ l x 351 διεμένη b c L⁴ U⁸ 354 χεῦον a i q al.:
 χεῦσον cet., cf. a 291 et saep. 366 ἀλλογνώτων L⁴ T Apoll. lex. in v.

2. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Β

οἱ δέ τοι αὐτίκ' ἰόντι κακὰ φράσσονται ὀπίσσω,
 ὡς κε δόλω φθίης, τάδε δ' αὐτοὶ πάντα δάσονται.
 ἀλλὰ μέν' αὖθ' ἐπὶ σοῖσι καθήμενος· οὐδέ τί σε χρὴ
 πόντον ἐπ' ἀτρύγετον κακὰ πάσχειω οὐδ' ἀλάλησθαι.” 370

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·
 “ ῥάρσει, μαῖ’, ἐπεὶ οὐ τοι ἄνευ θεοῦ ἦδε γε βουλή.
 ἀλλ' ὁμοσον μὴ μητρὶ φίλῃ τάδε μυθήσασθαι,
 πρὶν γ' ὄτ' ἂν ἐνδεκάτῃ τε δωδεκάτῃ τε γένηται,
 ἣ αὐτὴν ποθέσαι καὶ ἀφορμηθέντος ἀκοῦσαι, 375
 ὡς ἂν μὴ κλαίουσα κατὰ χροῶα καλὸν ἰάπτῃ.”

ἌΩς ἄρ' ἔφη, γρηῦς δὲ θεῶν μέγαν ὄρκον ἀπόμνυ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὄρκον,
 αὐτίκ' ἔπειτά οἱ οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσεν,
 ἐν δέ οἱ ἄλφιστα χεῦεν ἐϋραφέεσσι δοροῖσι· 380

Τηλέμαχος δ' ἐς δώματ' ἰὼν μνηστήρσιν ὀμίλει.
 Ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Τηλεμάχῳ εἴκυῖα κατὰ πτόλιν οἴχετο πάντη,
 καὶ ῥα ἐκάστῳ φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον,
 ἐσπερίους δ' ἐπὶ νῆα θοῆν ἀγέρεσθαι ἀνώγει. 385

ἣ δ' αὖτε Φρονόιο Νοήμονα φαίδιμον υἱὸν
 ἦτεε νῆα θοῆν· ὁ δὲ οἱ πρόφρων ὑπέδεκτο.

Δύσετό τ' ἥελιος σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγνυαί·
 καὶ τότε νῆα θοῆν ἄλαδ' εἴρυσσε, πάντα δ' ἐν αὐτῇ
 ὄπλ' ἐτίθει, τά τε νῆες ἐύσσελμοι φορέουσι. 390

στῆσε δ' ἐπ' ἐσχατιῇ λιμένος, περὶ δ' ἐσθλοὶ ἑταῖροι
 ἀθρόοι ἠγερέθοντο· θεὰ δ' ὄτρυνεν ἕκαστον.

Ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 βῆ δ' ἵμεναι πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείιοιο·
 ἐνθα μνηστήρεσσιν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχευε, 395

368 δάσονται a e p¹ L¹ L⁵ L⁸ H³ 370 ἠδ' d j 372 γρ. μάλ(λ)
 ἐπεὶ p H³, vers. desinit in πη vel ιη p¹ 373 μυθήσεσθαι a (διὰ τοῦ ε
 schol.): -ασθαι cet. 376 ἰάψῃ j Strabo 370, Apoll. lex. in v.
 377 ἀπόμνυ Br L⁵ O U¹: ἀπώμνυ cet. 379 ἔπειθ' οἱ οἶνον Bentley
 382 et 393 ἦδ' αὖτ' Eust. 1451. 60 392 αὐτὴν pro ἀθρόοι γρ.
 H³ Pal. U⁽⁶⁾ ὄτρυνεν codd., cf. η 341 al. H 420 393 om. L⁴ M²
 395 οἶνον pro ὕπνον o, γρ. p

2. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Β

πλάζε δὲ πίνοντας, χειρῶν δ' ἔκβαλλε κύπελλα.
οἱ δ' εὐδειν ὄρνυτο κατὰ πτόλιω, οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
ἦατ', ἐπεὶ σφισιν ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν.
αὐτὰρ Τηλέμαχον προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη
ἐκπροκαλεσσομένη μεγάρων εὖ ναιεταόντων, 400
Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν·

“Τηλέμαχ', ἦδη μὲν τοι εὐκνήμιδες ἑταῖροι
ἦατ' ἐπήρητμοι, τὴν σὴν ποτιδέγμενοι ὄρμην·
ἄλλ' ἴομεν, μὴ δηθὰ διατρίβωμεν ὁδοῖο.”

Ἦς ἄρα φωνήσασ' ἠγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη 405
καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαίνει θεοῖο.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
εὐρον ἔπειτ' ἐπὶ θινὶ κάρη κομόωντας ἑταίρους.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειφ' ἱερῇ ἴς Τηλεμάχοιο·

“Δεῦτε, φίλοι, ἧῖα φερώμεθα· πάντα γὰρ ἦδη 410
ἄθρό' ἐνὶ μεγάρῳ· μήτηρ δ' ἐμοὶ οὐ τι πέπυσται,
οὐδ' ἄλλαι δμφαί, μία δ' οἷη μῦθον ἄκουσεν.”

Ἦς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο.
οἱ δ' ἄρα πάντα φέροντες εὐσσέλμῳ ἐπὶ νηὶ 415
κάτθεσαν, ὡς ἐκέλευσεν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.

ἂν δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν', ἄρχε δ' Ἀθήνη,
νηὶ δ' ἐνὶ πρύμνῃ κατ' ἄρ' ἔζετο· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτῆς
ἔζετο Τηλέμαχος· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν,
ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι καθίζον.

τοῖσιν δ' ἴκμενον οὐρον ἴει γλαυκῶπις Ἀθήνη, 420
ἄκραῆ Ζέφυρον, κελάδοντ' ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
Τηλέμαχος δ' ἐτάροισιν ἐποτρύννας ἐκέλευσεν
ὄπλων ἄπτεσθαι· τοὶ δ' ὀτρύνοντος ἄκουσαν.

397 ὄρνυτο codd. praeter Mon. 402 ἀχαιοί b L⁴ P² R¹⁰, cf. 408,
γ 141 404 ath. Zen. (εὐήθως) 407 om. p¹ L³ L⁴ L⁸ M⁸ Pal.,
post 408 hab. a P¹ 408 om. M¹ P⁴ εὐρον e h l H⁸ Ho Mon.
ἀχαιοὺς b e f g p¹ 410 ὄφρ' ἦα pro ἧῖα Callistratus 411 πέπυστο
g 414 ἐπὶ ἐνὶ a e g Pal. 416 ἦρχ. codd. add. in marg. αὐτὰρ
ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν P⁵ (= 407) 421 om. d
ἐκκραῆ a P², γρ. Pal., quidam ap. Eust. 423 ὀτρύναντος a d i q

2. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Β

ἰστὸν δ' εἰλάτινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης
 στήσαν ἀείραντες, κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν, 425
 ἔλκον δ' ἰστία λευκὰ ἐϋστρέπτοισι βοεῦσιν.
 ἔπρησεν δ' ἄνεμος μέσον ἰστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα
 στείρη πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε νηὸς ἰούσης·
 ἦ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον.
 δησάμενοι δ' ἄρα ὄπλα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν 430
 στήσαντο κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο,
 λείβον δ' ἀθανάτοισι θεοῖς αἰειγενέτησιν,
 ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Διὸς γλαυκώπιδι κούρη.
 παννυχίη μὲν ῥ' ἦ γε καὶ ἡῶ πείρε κέλευθον.

426 om. H³ 429 om. L⁴ L⁶ M² Pal. R⁵ T, post 430 pon. V¹
 (= A 429) 434 ath. aliquis in schol. T Ω 8

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Γ

Ἡέλιος δ' ἀνόρουσε, λιπῶν περικαλλέα λίμνην,
 οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον, ἦν' ἀθανάτοισι φαείνοι
 καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν·
 οἱ δὲ Πύλον, Νηλῆος εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 Ἴξον· τοὶ δ' ἐπὶ θινὶ θαλάσσης ἱερὰ ῥέζον, 5
 ταύρους παμμέλανας, ἐνοσίχθονι κυανοχαίτη.
 ἐννέα δ' ἔδραι ἔσαν, πεντηκόσιοι δ' ἐν ἑκάστη
 ἦατο, καὶ προῦχοντο ἑκάστοθι ἐννέα ταύρους.
 εὖθ' οἱ σπλάγχνα πάσαντο, θεῶ δ' ἐπὶ μηρία καίον,
 οἱ δ' ἰθὺς κάταγον, τοὶ δ' ἰστία νηὸς εἴσης 10
 στείλαν ἀείραυτες, τὴν δ' ὄρμισαν, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί·
 ἐκ δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν', ἄρχε δ' Ἀθήνη.
 τὸν προτέρη προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

“Τηλέμαχ', οὐ μὲν σε χρὴ ἔτ' αἰδοῦς οὐδ' ἠβαιόν·
 τοῦνεκα γὰρ καὶ πόντον ἐπέπλωσ, ὄφρα πύθῃαι 15
 πατρός, ὅπου κύθε γαῖα καὶ ὄν τινα πότμον ἐπέσπεν.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἰθὺς κίε Νέστορος ἵπποδάμοιο·
 εἶδομεν ἦν τινα μῆτιν ἐνὶ στήθεσσι κέκευθε.
 λίσσεσθαι δέ μιν αὐτός, ὅπως νημερτέα εἶπη·
 ψεῦδος δ' οὐκ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστί.” 20

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·
 “Μέντορ, πῶς τ' ἄρ' ἴω, πῶς τ' ἄρ' προσπτύξομαι αὐτόν;

Τὰ ἐν Πύλῳ Aelianus 2 φαείνοι κ Pal. U¹: φαείνη cet. 5 δ' ἐν f
 7 πεντακόσιοι Ar. Herod. a d e j k o 8 προῦθεντο M³ ἑκάστοθεν
 quidam ant. 9 ἐνθ' b g R⁵: ἔφθ' a, cf. ν 78, Hes. Scut. 208
 ἐδάσαντο quidam ant. ἔκηον c L⁷: ἔκηαν M¹ M⁴ P² P⁵ P⁸ U³, cf. 46γ
 μηρία Ἴξον a 10 κάταγον τοὶ δ' Ar., cf. α 112: κατάγοντο lδ'
 codd. 11 σείσαν Zen. ὄρμ. codd., cf. δ 785 14 χρεῖ' R⁷, γρ.
 p V⁶ 16 ἐπέσπα γρ. H³, cf. 134 17 ὄφρα τάχιστα γρ. H³ Pal.
 19 om. a g k αὐτός Ar. (ad 327): αὐτόν codd. 20 ψεύδεα d, ψευδ'
 H³ 21 τὸν δ' d f 22 γὰρ bis R¹⁰ R¹⁴: γὰρ loco priore o: do bis a

3. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Γ

οὐδέ τί πω μύθοισι πεπειρημαι πυκνοῖσιν·

αἰδῶς δ' αὖ νέον ἄνδρα γεραίτερον ἐξερέεσθαι.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 25

“Τηλέμαχ', ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ σῆσι νοήσεις,
ἄλλα δὲ καὶ δαίμων ὑποθήσεται· οὐ γὰρ οἶω
οὐ σε θεῶν ἀέκητι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.”

Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἠγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἵχνια βαῖνε θεοῖο. 30

Ἰξον δ' ἐς Πυλίων ἀνδρῶν ἄγυρῖν τε καὶ ἔδρας,
ἐνθ' ἄρα Νέστωρ ἦστο σὺν νιάσῳ, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
δαῖτ' ἐντυνόμενοι κρέα τ' ὤπτων ἄλλα τ' ἔπειρον.

οἱ δ' ὡς οὖν ξείνους ἴδον, ἀθρόοι ἦλθον ἅπαντες,
χερσὶν τ' ἠσπάζοντο καὶ ἐδριάσθαι ἄνωγον. 35

πρῶτος Νεστοριδῆς Πεισίστρατος ἐγγύθεν ἐλθὼν
ἀμφοτέρων ἔλε χεῖρα καὶ ἴδρυσεν παρὰ δαιτὶ
κώεσιν ἐν μαλακοῖσιν, ἐπὶ ψαμάθοις ἀλίγησι,

πάρ τε κασιγνήτῳ Θρασυμήδεϊ καὶ πατέρι φῶ
δῶκε δ' ἄρα σπλάγχων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχευε 40

χρυσείῳ δέπαϊ· δευδισκόμενος δὲ προσηύδα
Παλλάδ' Ἀθηναίην, κούρην Διὸς αἰγιόχοιο·

“εὐχεο νῦν, ᾧ ξεῖνε, Ποσειδάωνι ἄνακτι·
τοῦ γὰρ καὶ δαίτης ἠντήσατε δεῦρο μολόντες.

αὐτὰρ ἐπὴν σπείσης τε καὶ εὔξαι, ἣ θέμις ἐστί,
δὸς καὶ τούτῳ ἔπειτα δέπας μελιηδέος οἴνου 45

σπείσαι, ἐπεὶ καὶ τοῦτον ὀτομαι ἀθανάτοισιν
εὐχεσθαι· πάντες δὲ θεῶν χατέουσ' ἀνθρωποι.

ἄλλα νεώτερός ἐστιν, ὀμηλική δ' ἐμοὶ αὐτῶ·
τοῦνεκα σοὶ προτέρῳ δώσω χρύσειον ἄλεισον.” 50

Ὡς εἰπὼν ἐν χειρὶ τίθει δέπας ἠδέος οἴνου·

24 νέφ ἀνδρὶ Rhianus 31 ἀγορῆν b d j o 41 χρυσείῳ
δέπαϊ f 1 Ag. (καὶ σχεδὸν ἅπασαι): χρυσέῳ ἐν cet. 42 om. O 45 ἦ]
ἢ ap. schol. codd. fere omnes, cf. B 73 γ 187 δ 691 λ 451 ξ 130 ω 286,
Hes. Opp. 136 46 δέπα μελ. οἴνου schol. A 385 50 σοὶ f o p:
τοὶ Zen. cet. 51 χερσὶ codd., cf. 443 ν 57 ο 120: χειρὶ Ag.
Aristoph. al. A 585 δέπας τίθει C ὁ δ' ἐδέξατο χαιρῶν Pal. V³
3*

3. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Γ

χαῖρε δ' Ἀθηναίη πεπνυμένω ἀνδρὶ δικαίω,
οὔνεκά οἱ προτέρη δῶκε χρύσειον ἄλεισον·
αὐτίκα δ' εὔχετο πολλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι·

“Κλυθι, Ποσειδαον γαιήοχε, μηδὲ μεγένης
ἡμῶν εὐχομένοισι τελευτῆσαι τάδε ἔργα. 55

Νέστορι μὲν πρότιστα καὶ υἰάσι κῶδος ὄπαζε,
αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοισι δίδου χαρίεσσαν ἀμοιβὴν
σύμπασιν Πυλίοισιν ἀγακλειτῆς ἑκατόμβης.
δὸς δ' ἔτι Τηλέμαχον καὶ ἐμὲ πρήξαντα νέεσθαι, 60
οὔνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθα θοῆ σὺν νηὶ μελαίνῃ.”

Ἔως ἄρ' ἔπειτ' ἠράτο καὶ αὐτὴ πάντα τελεύτα·
δῶκε δὲ Τηλεμάχῳ καλὸν δέπας ἀμφικύπελλον·
ὥς δ' αὐτως ἠράτο Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
οἱ δ' ἔπει ὥπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο, 65
μοίρας δασσάμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
τοῖς ἄρα μύθων ἄρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.

“Νῦν δὴ κάλλιον ἐστὶ μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι
ξείνους, οἳ τινὲς εἰσιν, ἐπεὶ τάρπησαν ἐδωδῆς. 70
ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα;
ἢ τι κατὰ πρῆξι ἢ μαψιδίως ἀλάγησθε
οἰά τε ληϊστῆρες ὑπεῖρ ἄλα, τοί τ' ἀλόωνται
ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέρουτες;”

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα 75
θαρσῆσας· αὐτὴ γὰρ ἐνὶ φρεσὶ θάρσος Ἀθήνη
θῆχ', ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποικομένοιο ἔροιτο
ἠδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχησιν·

56 ἐπενχομένοισι d1j1 58 τυ δε δος χαριεσσαν αμοιφαν I. Pel.
et Ins. 212, 213 59 διὰ κλειτῆς L⁴ Pal. R¹¹ 72-4 τοὺς
μετ' αὐτὸν [71] τρεῖς στίχους ὁ μὲν Ἀριστοφάνης ἐνθάδε σημειοῦται
τοῖς ἀστερίσκοις, ὅτε δὲ ὑπὸ τοῦ Κύκλωπος λέγονται [1253-5] καὶ
ὀβελίσκοις τοῖς ἀστερίσκοις παρατίθησιν, ὡς ἐντεῦθεν μετενηνεγμένων
τῶν στίχων... ὁ δὲ Ἀρίσταρχος οἰκειότερον αὐτοὺς τετάχθαι ἐν τῷ λόγῳ
τοῦ Κύκλωπος φησιν, schol. 73 ὑπὲρ ἄλα g ed. pr. 78 (= a 95)
hab. i k o p R⁵ U¹ V¹, marg. H³ L⁸ Pal. U⁵; punctis (:) utrimque
saepsit R³, obelum adp. U¹ U², om. vulg.

3. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Γ

“ὦ Νέστορ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 εἴρεαι ὀππόθεν εἰμέν· ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω. 80
 ἡμεῖς ἐξ Ἰθάκης ὑπונהίου εἰλήλουθμεν·
 πρῆξις δ’ ἦδ’ ἰδίη, οὐ δῆμιος, ἦν ἀγορεύω.
 πατρὸς ἐμοῦ κλέος εὐρὺ μετέρχομαι, ἦν που ἀκούσω,
 δίου Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὃν ποτέ φασι
 σὺν σοὶ μαρνάμενον Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξαι. 85
 ἄλλους μὲν γὰρ πάντας, ὅσοι Τρωσὶν πολέμιζον,
 πευθόμεθ’, ἦχι ἕκαστος ἀπώλετο λυγρὸν ὄλεθρον,
 κείνου δ’ αὖ καὶ ὄλεθρον ἀπευθέα θῆκε Κρονίων.
 οὐ γάρ τις δύναται σάφα εἰπέμεν ὀππόθ’ ὄλωλεν,
 εἶθ’ ὃ γ’ ἐπ’ ἠπείρου δάμη ἀνδράσι δυσμενέεσσιν, 90
 εἶτε καὶ ἐν πελάγει μετὰ κύμασιν Ἀμφιτρίτης.
 τοῦνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ’ ἰκάνομαι, αἶ κ’ ἐθέλησθα
 κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπεῖν, εἴ που ὄπωπας
 ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλου μῦθον ἄκουσας
 πλαζομένον· πέρι γάρ μιν οἰζυρὸν τέκε μήτηρ. 95
 μηδέ τί μ’ αἰδόμενος μειλίσσεο μηδ’ ἐλεαίρων,
 ἀλλ’ εὖ μοι κατάλεξον ὅπως ἦντησας ὄπωπῆς.
 λίσσομαι, εἴ ποτέ τοί τι πατῆρ ἐμός, ἐσθλὸς Ὀδυσσεύς,
 ἢ ἔπος ἠέ τι ἔργον ὑποστὰς ἐξετέλεσσε
 δῆμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχετε πῆματ’ Ἀχαιοί· 100
 τῶν νῦν μοι μνήσαι, καὶ μοι νημερτῆς ἐνίσπες.”

Τὸν δ’ ἡμείβετ’ ἔπειτα Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ·
 “ὦ φίλ’, ἐπεὶ μ’ ἐμνησας οἰζύος, ἦν ἐν ἐκείνῳ
 δῆμῳ ἀνέτλημεν μένος ἄσχετοι νῆες Ἀχαιῶν,
 ἡμὲν ὅσα ξὺν νηυσὶν ἐπ’ ἠεροειδέα πόντου 105
 πλαζόμενοι κατὰ ληΐδ’, ὅπη ἄρξειεν Ἀχιλλεύς,

81 ὑπונהίου **c e g C L**⁴: ὑπὸ ν. cet., cf. a 186 82 ἐκδήμιος
 Aristophanes, U⁹ 83 ἐσθλὸν pro εὐρὺν L⁴ J: ἐσθλοῦ γρ. L² Mo:
 εὐρὺν om. **c** 87 λυγρὸν ὄλεθρον **d r U**⁷, idem leg. αἶ χαριέστεραι
 o 268: λυγρῷ ὄλεθρῳ cet. 97 γρ. τῆς ἀκοῆς H³ K U⁵ (ἀκοῆς
 Buttman) 100 ἔλγε’ L⁵, γρ. U⁵ 101 ἐνίσπες **i H**³ L³ L⁴
 Pal. P¹ P²: ἐνίσπε vulg., cf. 247 δ 314, 331 λ 148, 492 ξ 185, 509
 χ 166 † 35 103 μου μνήσας R⁵

3. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Γ

ἦδ' ὄσα καὶ περὶ ἄστῳ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
 μαρνάμεθ'· ἔνθα δ' ἔπειτα κατέκταθεν ὄσσοι ἄριστοι.
 ἔνθα μὲν Αἴας κεῖται Ἀρήϊος, ἔνθα δ' Ἀχιλλεύς,
 ἔνθα δὲ Πάτροκλος, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος, 110
 ἔνθα δ' ἔμὸς φίλος υἱός, ἅμα κρατερὸς καὶ ἀμύμων,
 Ἀντίλοχος, περὶ μὲν θέλειω ταχύς ἠδὲ μαχητής·
 ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τοῖς πάθομεν κακά· τίς κεν ἐκεῖνα
 πάντα γε μυθήσαιο καταθνητῶν ἀνθρώπων;
 οὐδ' εἰ πεντάετές γε καὶ ἐξάετες παραμίνων 115
 ἐξερείους ὄσα κεῖθι πάθον κακὰ δῖοι Ἀχαιοί·
 πρὶν κεν ἀνηθείς σὴν πατρίδα γαίαν ἴκοιο.
 εἰνάετες γάρ σφω κακὰ ῥάπτομεν ἀμφιέποντες
 παντοίοισι δόλοισι, μόγις δ' ἐτέλεσσε Κρονίων.
 ἔνθ' οὐ τίς ποτε μῆτιν ὁμοιωθήμεναι ἄντην 120
 ἦθελ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἐνίκα δῖος Ὀδυσσεὺς
 παντοίοισι δόλοισι, πατὴρ τεός, εἰ ἐτεόν γε
 κείνου ἔκγονός ἐσσι· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
 ἦ τοι γὰρ μῦθοί γε εἰοκότες, οὐδέ κε φαίης
 ἄνδρα νεώτερον ὧδε εἰοκότα μυθήσασθαι. 125
 ἔνθ' ἦ τοι ἦος μὲν ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
 οὔτε ποτ' εἰν ἀγορῇ δίχα βάζομεν οὔτ' ἐνὶ βουλήῃ,
 ἀλλ' ἔνα θυμὸν ἔχουτε νόῳ καὶ ἐπίφροني βουλήῃ
 φραζόμεθ' Ἀργείοισιν ὅπως ὄχ' ἄριστα γένοιτο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιω διεπέρασαμεν αἰπὴν, 130
 βῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιοὺς,
 καὶ τότε δὴ Ζεὺς λυγρὸν ἐνὶ φρεσὶ μῆδετο νόστον
 Ἀργείοις, ἐπεὶ οὐ τι νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι
 πάντες ἔσαν· τῷ σφρων πολέες κακὸν οἶτον ἐπέσπου

111 ἀμύμων] ἀταρβής κ M³ Pal. R¹¹ 127 δίχα βάζομεν i Mon.
 T U³ Eust. : δίχ' ἐβ. cet. 128 ἐπίφρονα βουλήν f a U⁸ : νόον καὶ
 ἐπίφρονα βουλήν g j 130 ἦ γὰρ καὶ Strabo 601 130 a βουλή
 καὶ μύθοισι add. Strab. l. c., βουλή καὶ μύθοισι καὶ ἡπεροπηίδι τέχνη
 una cum a 3 Γ 202 cit. id. 17, cit. Polyæn. strat. praef. 8, Stob. Ecl. iv.
 13. 48 131 βῆ δ' ἴμεν o Pal. 134 τῷ R⁷ : τῷ vulg. : τῷ
 nonnulli : τῶν h L² Mo : τὸ L⁴, cf. β 281 ἐπέσπων Ho K P¹ al., cf. 16
 λ 197 χ 317 ω 22

3. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Γ

μήνιος ἐξ ὀλοῆς γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης, 135
 ἢ τ' ἔριω Ἀτρεΐδῃσι μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε.
 τὼ δὲ καλεσσαμένω ἀγορῆν ἐς πάντας Ἀχαιοὺς,
 μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐς ἡέλιον καταδύντα,
 οἱ δ' ἦλθον οἴνω βεβαρηότες υἱες Ἀχαιῶν,
 μῦθον μυθείσθην, τοῦ εἵνεκα λαὸν ἄγειραν. 140
 ἔνθ' ἦ τοι Μενέλαος ἀνώγει πάντας Ἀχαιοὺς
 νόστου μιμνήσκεισθαι ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 οὐδ' Ἀγαμέμνονι πάμπαν ἐήνδανε· βούλετο γάρ ῥα
 λαὸν ἐρυκακέειν, ῥέξαι θ' ἱερὰς ἐκατόμβας,
 ὡς τὸν Ἀθηναίης δεινὸν χόλον ἐξακέσαιτο, 145
 νήπιος, οὐδὲ τὸ ἦδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν·
 οὐ γάρ τ' αἴψα θεῶν τρέπεται νόος αἰὲν ζόντων.
 ὡς τὼ μὲν χαλεποῖσιν ἀμειβομένω ἐπέεσσιν
 ἔστασαν· οἱ δ' ἀνόρουσαν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἠχῆ θεσπεσίῃ, δίχα δέ σφισιν ἄνδανε βουλή. 150
 νύκτα μὲν ἀέσαμεν χαλεπὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντες
 ἀλλήλοισι· ἐπὶ γὰρ Ζεὺς ἤρτυε πῆμα κακοῖο·
 ἠῶθεν δ' οἱ μὲν νέας ἔλκομεν εἰς ἅλα δῖαν
 κτήματά τ' ἐντιθέμεσθα βαθυζώνους τε γυναικας.
 ἠμίσεες δ' ἄρα λαοὶ ἐρητύοντο μένοντες 155
 αὐθι παρ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν·
 ἠμίσεες δ' ἀναβάντες ἐλαύνομεν· αἱ δὲ μάλ' ὦκα
 ἔπλεον, ἔστορεσεν δὲ θεὸς μεγακίτεα πόντον.
 ἐς Τένεδον δ' ἐλθόντες ἐρέξαμεν ἱρὰ θεοῖσιν,
 οἴκαδε ἰέμενοι· Ζεὺς δ' οὐ πω μῆδετο νόστον, 160
 σχέτλιος, ὅς ῥ' ἔριω ὦρσε κακὴν ἐπι δεύτερον αὐτίς.
 οἱ μὲν ἀποστρέψαντες ἔβαν νέας ἀμφιελίσσας
 ἀμφ' Ὀδυσῆα ἄνακτα δαΐφρονα, ποικιλομήτην,

141 ἀχαιοὺς **acogk**: ἐταίρους cet., cf. β 408 146 δ δὴ Dion.
 Hal. excerpt. p. 2364 Reiske 150 ἦνδανε codd. 151 εἰάσα-
 μεν **g** Pal. (ἐν ταῖς χαριεστέραις γέγραπται schol.): εἰάσαμεν **r**, cf. 490
 153 ἐλκομεν codd. ἀμφιελίσσας **f1 R⁵ U⁸ γρ. H³** 155 in fine
 versus nimis brevis visi adiecit vocem **R⁵**, tum erasit, cf. ι 118, H 372

3. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Γ

αὐτίς ἐπ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἦρα φέροντες·
 αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηυσὶν ἀολλέσιν, αἶ μοι ἔποντο, 165
 φεῦγον, ἐπεὶ γίγνωσκον ὃ δὴ κακὰ μῆδετο δαίμων.
 φεῦγε δὲ Τυδέος υἱὸς Ἀρήϊος, ὦρσε δ' ἑταίρους.
 ὄψε δὲ δὴ μετὰ νῶϊ κίε ξανθὸς Μενέλαος,
 ἐν Λέσβῳ δ' ἔκιχεν δολιχὸν πλόον ὀρμαίνοντας,
 ἧ καθύπερθε Χίοιο νεοίμεθα παιπαλοέσσης, 170
 νήσου ἐπι Ψυρίης, αὐτὴν ἐπ' ἀριστέρ' ἔχοντες,
 ἧ ὑπένερθε Χίοιο, παρ' ἡνεμόεντα Μίμαντα.
 ἧτέομεν δὲ θεὸν φῆναι τέρας· αὐτὰρ ὃ γ' ἡμῖν
 δεῖξε, καὶ ἡνώγει πέλαγος μέσον εἰς Εὐβοίαν
 τέμνειν, ὄφρα τάχιστα ὑπὲκ κακότητα φύγοιμεν. 175
 ὦρτο δ' ἐπὶ λιγύς οὖρος ἀήμεναι· αἶ δὲ μάλ' ὦκα
 ἰχθυόεντα κέλευθα διέδραμον, ἐς δὲ Γεραιστὸν
 ἐννύχιαι κατάγοντο· Ποσειδάωνι δὲ ταύρων
 πόλλ' ἐπὶ μῆρ' ἔθεμεν, πέλαγος μέγα μετρήσαντες·
 τέτρατον ἡμαρ ἔην, ὅτ' ἐν Ἄργεϊ νῆας εἴσας 180
 Τυδεΐδew ἔταροι Διομήδεος ἱπποδάμοιο
 ἔστασαν· αὐτὰρ ἐγὼ γε Πύλονδ' ἔχον, οὐδέ ποτ' ἔσβῃ
 οὖρος, ἐπεὶ δὴ πρῶτα θεὸς προέηκεν ἀῆναι.
 ὧς ἦλθον, φίλε τέκνον, ἀπευθής, οὐδέ τι οἶδα
 κείνων, οἳ τ' ἐσάωθεν Ἀχαιῶν οἳ τ' ἀπόλοντο. 185
 ὅσσα δ' ἐνὶ μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισι
 πύθομαι, ἧ θέμις ἐστί, δαήσεται, οὐδέ σε κεύσω.
 εὖ μὲν Μυρμιδόνας φάσ' ἐλθέμεν ἐγχεσιμῶρους,
 οὖς ἄγ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱός,
 εὖ δὲ Φιλοκτῆτην, Ποιάντιον ἀγλαὸν υἱόν. 190
 πάντας δ' Ἰδομενεὺς Κρήτην εἰσήγαγ' ἑταίρους,
 οἳ φύγον ἐκ πολέμου, πόντος δέ οἱ οὐ τιw ἀπηύρα.

166 ἀ δὴ Eust. 174 μέγα pro μέσον L⁴ M³ U³ 177 ἐς δὲ
 ἐρυθρῶν (sic) R⁵, superscr. τινὲς γρ. ἐς δὲ γεραιστὸν (fort. ex schol. H³
 172) 178 ἐννύχιοι Pal. R⁷ R¹¹ Mon. m. 2, U⁽⁶⁾ ss., Rhianus, Strab.
 446 181 τυδεΐδew Ca: -δεως Ho 182 ἔστασαν Ar. (ad M 56):
 ἔστασαν (seu ἔστ-) codd. (ἴστ- T), cf. θ 435 σ 307 187 ἦ, cf. 45

3. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Γ

Ἄτρεΐδην δὲ καὶ αὐτοὶ ἀκούετε νόσφιν ἑόντες,
 ὥς τ' ἦλθ' ὥς τ' Αἴγισθος ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
 ἀλλ' ἢ τοι κείνος μὲν ἐπισμυγερῶς ἀπέτισεν, 195
 ὥς ἀγαθὸν καὶ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι
 ἀνδρός, ἐπεὶ καὶ κείνος ἐτίσατο πατροφονῆα,
 Αἴγισθον δολόμητιν, ὃ οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
 καὶ σύ, φίλος, μάλα γάρ σ' ὀρώω καλὸν τε μέγαν τε,
 ἄλκιμος ἔσσ', ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων ἐὺ εἶπη." 200

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα·
 "ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 καὶ λίην κείνος μὲν ἐτίσατο, καὶ οἱ Ἀχαιοὶ
 οἴσουσι κλέος εὐρὺ καὶ ἔσσομένοισι ἀοιδῆν.
 αἱ γὰρ ἐμοὶ τοσσήνδε θεοὶ δύναμιν περιθεῖεν, 205
 τίσασθαι μνηστῆρας ὑπερβασίης ἀλεγεινῆς,
 οἳ τέ μοι ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανώονται.
 ἀλλ' οὐ μοι τοιοῦτον ἐπέκλωσαν θεοὶ ὄλβον,
 πατρί τ' ἐμῷ καὶ ἐμοί· νῦν δὲ χρῆ τετλάμεν ἔμψης."

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ· 210
 "ὦ φίλ', ἐπεὶ δὴ ταῦτά μ' ἀνέμνησας καὶ ἔειπες,
 φασὶ μνηστῆρας σῆς μητέρος εἶνεκα πολλοὺς
 ἐν μεγάροις ἀέκητι σέθεν κακὰ μηχανάασθαι.
 εἰπέ μοι ἢ ἐκὼν ὑποδάμνασαι, ἢ σέ γε λαοὶ
 ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ἐπισπόμενοι θεοῦ ὀμφῆ. 215
 τίς δ' οἶδ' εἴ κέ ποτέ σφι βίας ἀποτίσεται ἔλθῶν,
 ἢ ὃ γε μῦθος ἑών, ἢ καὶ σύμπαντες Ἀχαιοί;
 εἰ γάρ σ' ὥς ἐθέλοι φιλέειν γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ὥς τότε Ὀδυσσῆος περικήδετο κυδαλίμοιο
 δῆμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε' Ἀχαιοί— 220

198 δs codd., v. a 300 199, 200 ath. Aristoph. Ar. (= a 301, 302), uncino singulo notavit p, cf. 232, 244 204 πυθέσθαι h Eust. 1463, 61 (κατὰ ἑτεροίαν γραφήν) 205 εἰ vulg.: αἱ R⁶ T corr.: ἢ L³ P² W περιθεῖεν e L⁵ L⁸ M³ P⁶: παραθεῖεν cet. 209 om. R¹² (περι- τός, ἀρκεί γὰρ ὁ πρὸ αὐτοῦ sch. H³) 211 παρέμνησας a L⁵ Pal. 213 μητιάασθαι f1j: μητίσασθαι p 216 ἀποτίσσαι Zen.: ἀποτίση a j P¹ 217 ἢ σύγε Zen. 219 δτ' e: ποτ' U² U⁽⁶⁾ 220 om. R³

3. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Γ

οὐ γάρ πω ἴδον ὦδε θεοὺς ἀναφανδὰ φιλεῦντας
ὡς κείνῳ ἀναφανδὰ παρίστατο Παλλὰς Ἀθήνη—
εἶ σ' οὕτως ἐθέλοι φιλέειν κήδοιτό τε θυμῷ,
τῷ κέν τις κείνων γε καὶ ἐκλελάθοιτο γάμοιο.”

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῤα· 225
“ ὦ γέρον, οὐ πω τοῦτο ἔπος τελέεσθαι οἶω·
λίην γὰρ μέγα εἶπες· ἄγῃ μ' ἔχει. οὐκ ἂν ἐμοί γε
ἐλπομένῳ τὰ γένοιτ', οὐδ' εἰ θεοὶ ὡς ἐθέλοιεν.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
“ Τηλέμαχε, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων. 230
ρεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαῶσαι.
βουλοίμην δ' ἂν ἐγὼ γε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας
οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἡμαρ ἰδέσθαι,
ἣ ἐλθὼν ἀπολέσθαι ἐφέστιος, ὡς Ἀγαμέμνων
ᾤλεθ' ὑπ' Αἰγίσθοιο δόλῳ καὶ ἧς ἀλόχοιο. 235
ἀλλ' ἦ τοι θάνατον μὲν ὁμοῖον οὐδὲ θεοὶ περ
καὶ φίλῳ ἀνδρὶ δύνανται ἀλαλκέμεν, ὅππότε κεν δὴ
μοῖρ' ὀλοῇ καθέλῃσι ταηλεγέος θανάτοιο.”

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῤα·
“ Μέντορ, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα κηδόμενοί περ. 240
κείνῳ δ' οὐκέτι νόστος ἐτήτυμος, ἀλλὰ οἱ ἦδη
φράσσαντ' ἀθάνατοι θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν.
νῦν δ' ἐθέλω ἔπος ἄλλο μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι
Νέστορ', ἐπεὶ περὶ οἶδε δίκας ἦδὲ φρόνιν ἄλλων·
τρὶς γὰρ δὴ μὲν φασιν ἀνάξασθαι γένε' ἀνδρῶν, 245
ὡς τέ μοι ἀθάνατος ἰνδάλλεται εἰσοράασθαι.
ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, σὺ δ' ἀληθὲς ἐνίσπες·

226 οὕτως Phot. Suid. in v. πω codd. (πο U⁷, ποτε Br) 228 οὐδ'
εἶ] εἰ μὴ Zen.: θεος ε... p² (s fort. ex i) 230 τηλέμαχος d
τηλέμαχ' ὑπαγόρη μέγα νήπιε ποῖον ξείπες Zen. ob versum claudicantem
(λαγαρόν) 231 om. Zen. κε θέλ. Ho M¹ 232-8 ἀθετοῦνται
στίχοι ἐπτὰ schol., obeliscis notat U⁶, uncino p R⁴ 233 ἐλέσθαι U⁶:
ικέσθαι Bentley, cf. a 21 β 152 241, 242 ὀβελίζονται δύο schol.
241 κείνου L⁵ U¹ 244-246 ἀθ. οἱ τρεῖς στίχοι οὗτοι ὡς περιττοί . . .
περιγραφομένων τῶν τριῶν στίχων τὰ τῆς διανοίας χάριεντα schol., uncino
not. p 244 ἔλλων] ἀνδρῶν bq L⁴ 246 ἀθάνατος O, Aristoph. :
-ois cet 247 ἐνίσπες ofik H³: ἐνισπε cet., cf. 101 μέγα κῦδος
ἀχαιῶν Pal. R¹¹

3. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Γ

πῶς ἔθαν' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων;
 ποῦ Μενέλαος ἔην; τίνα δ' αὐτῷ μήσατ' ὄλεθρον
 Αἴγισθος δολόμητις, ἐπεὶ κτάνε πολλὸν ἀρείω; 250
 ἢ οὐκ Ἄργεος ἦεν Ἀχαιικοῦ, ἀλλὰ πη ἄλλη
 πλάζετ' ἐπ' ἀνθρώπους, ὁ δὲ θαρσήσας κατέπεφνε;”

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 “ τοιγὰρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω.
 ἦ τοι μὲν τόδε καὐτὸς οἶται, ὥς κεν ἐτύχθη, 255

εἰ ζῶν γ' Αἴγισθον ἐνὶ μεγάροισιν ἔτετμεν
 Ἀτρεΐδης Τροίηθεν ἰών, ξανθὸς Μενέλαος·

τῷ κέ οἱ οὐδὲ θανόντι χυτὴν ἐπὶ γαίαν ἔχευαν,
 ἀλλ' ἄρα τόν γε κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαψαν
 κείμενον ἐν πεδίῳ ἐκὰς ἄστεος, οὐδὲ κέ τίς μιν 260

κλαῦσεν Ἀχαιϊάδων· μάλα γὰρ μέγα μήσατο ἔργον.
 ἡμεῖς μὲν γὰρ κείθι πολέας τελέοντες ἀέθλους
 ἤμεθ'· ὁ δ' εὐκηλος μυχῶ Ἄργεος ἱπποβότοιο

πόλλ' Ἀγαμεμνονέην ἄλοχον θέλγεσκεν ἔπεσσι.
 ἦ δ' ἦ τοι τὸ πρὶν μὲν ἀναίνετο ἔργον ἀεικές, 265

διὰ Κλυταιμνήστρη· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῆσι.
 παρ δ' ἄρ' ἔην καὶ ἀοιδὸς ἀνὴρ, ᾧ πόλλ' ἐπέτελλεν
 Ἀτρεΐδης Τροίηνδε κιῶν εἴρυσθαι ἄκοιτιν.

ἀλλ' ὅτε δὴ μιν μοῖρα θεῶν ἐπέδησε δαμῆναι,
 δὴ τότε τὸν μὲν ἀοιδὸν ἄγων ἐς νῆσον ἐρήμην 270

κάλλιπεν οἰωνοῖσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι,
 τὴν δ' ἐθέλων ἐθέλουσαν ἀνήγαγεν ὄνδε δόμονδε.

πολλὰ δὲ μηρία κῆε θεῶν ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
 πολλὰ δ' ἀγάλματ' ἀνήψεν, ὑφάσματά τε χρυσόν τε,
 ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ὃ οὐ ποτε ἔλπετο θυμῷ. 275

ἡμεῖς μὲν γὰρ ἅμα πλέομεν Τροίηθεν ἰόντες,

251 ἢ οὐκ ἄργεος ἔην ἐν ἀχαιικῷ quidam ant. 255 οὐδέ σε λήθει
 R³ (cf. A 561) 256 ζῶν τ' vulg., γ' U¹, om. f1 258 ἔχευεν
 quidam ant. 260 ἄστεος a c f i U⁸: ἄργεος cet., cf. δ 99: ἐκὰ
 ἄστεος Bekk.: ἀπὸ Agar, cf. Ap. Rhod. iii. 207 266 κέκρητ' γρ.
 Pal. cit. Eust. 267 δ' ἄρ' k Pal. T U¹: γὰρ cet. 276 ἀναπλέομεν
 Zen. (κακῶς), cf. μ 234 h. Herm. 515

3. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Γ

Ἄτρεΐδης καὶ ἐγώ, φίλα εἰδότες ἀλλήλοισιν·
 ἀλλ' ὅτε Σούνιον ἱρὸν ἀφικόμεθ', ἄκρον Ἀθηνέων,
 ἔνθα κυβερνήτην Μενελάου Φοῖβος Ἀπόλλων
 οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποیحόμενος κατέπεφνε, 280
 πηδάλιον μετὰ χερσὶ θεούσης νηὸς ἔχοντα,
 Φρόντιν Ὀνητορίδην, ὃς ἐκαίνυτο φῦλ' ἀνθρώπων
 νῆα κυβερνήσαι, ὅποτε σπέρχοιεν ἄελλαί.
 ὧς ὁ μὲν ἔνθα κατέσχετ', ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
 ὄφρ' ἔταρον θάπτοι καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσειεν. 285
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κείνος ἰὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι Μαλειάων ὄρος αἰπὺ
 ἴξε θέων, τότε δὴ στυγερὴν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεὺς
 ἐφράσατο, λιγέων δ' ἀνέμων ἐπ' αὐτμένα χεῦε
 κύματά τε τροφόμεντα πελώρια, ἴσα ὄρεσσιν. 290
 ἔνθα διατμήξας τὰς μὲν Κρήτην ἐπέλασσειν,
 ἦχι Κύδωνες ἔναιον Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.
 ἔστι δέ τις λισσὴ αἰπεῖά τε εἰς ἄλα πέτρῃ
 ἐσχατιῇ Γόρτυνος, ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ,
 ἔνθα Νότος μέγα κῦμα ποτὶ σκαιὸν ῥίον ὠθεῖ, 295
 ἐς Φαιστόν, μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμ' ἀποέργει.
 αἱ μὲν ἄρ' ἔνθ' ἦλθον, σπουδῆ δ' ἦλυξαν ὄλεθρον
 ἄνδρες, ἀτὰρ νῆάς γε ποτὶ σπιλάδεσσιν ἔαξαν
 κύματ'. ἀτὰρ τὰς πέντε νέας κυανοπρωρέλους
 Αἰγύπτῳ ἐπέλασσε φέρων ἀνεμὸς τε καὶ ὕδωρ. 300
 ὧς ὁ μὲν ἔνθα πολὺν βίοτον καὶ χρυσὸν ἀγείρων

278 ἀθηνέων d O : -αίων vulg. : ἀθηνῶν c g L⁴ Pal. 280 ἀγανοῖσι
 βέλεσσιν a j l Mon. U⁸ ut ε 124 λ 173, 199 o 411 : ἀγανοῖς βελέεσσιν
 cet. 283 σπερχοίατ' g Pal. R³ R⁵ ἄελλα R⁷ ss.
 284 lectionem ἦπειγε κατασχόμενος testatur Apion in sch. p³ (leg.
 κατεσχέῃ επειγόμενος μετοχη καὶ εναντιον, cf. Θ 526 cum sch.) 289 et δ'
 (codd.) et τ' (R⁵ R⁷ R¹⁴) Ar. ; om. R¹¹ U⁸ χεύας e q Eust.
 290 τροφόμεντα o q R⁴ U⁸ : τροφέοντα L⁴ L⁸ Pal., utrumque Eust. : τρο-
 φέοντο Ar. Apion, Erotianus (? , ερω schol. p³) vulg. : στροφώοντο CL⁷
 292 Ἰαρδάνου c L⁵ M⁴ U⁹, cf. v. ll. Apollodor. ii. 131 293 λισσὴν
 Crates sec. sch., Βλισσὴν id. sec. Eust. (ὁμοίως τῷ σωλήν) : λισσῆς cit.
 Strab. in v. Φαιστός : Ὀλύσσην urbs ap. Strab. 479 295 ποτὶ a,
 d k pars : περι cet. 296 Μαλέου δὲ λίθος Zen. : μῆκος δὲ λίθου
 schol. Lycophr. 95

3. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Γ

ἤλατο ξὺν νηυσὶ κατ' ἄλλοθρόους ἀνθρώπους·
 τόφρα δὲ ταῦτ' Αἴγισθος ἐμήσατο οἴκοθι λυγρά·
 ἐπτάετες δ' ἦνασσε πολυχρύσιοιο Μυκῆνης
 κτείνας Ἀτρεΐδην, δέδμητο δὲ λαὸς ὑπ' αὐτῷ. 305
 τῷ δέ οἱ ὀγδοάτῳ κακὸν ἤλυθε δῖος Ὀρέστης
 ἄψ' ἀπ' Ἀθηνάων, κατὰ δ' ἔκτανε πατροφονῆα,
 Αἴγισθον δολόμητιν, ὃ οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
 ἦ τοι ὁ τὸν κτείνας δαῖνυ τάφον Ἀργείοισι
 μητρός τε στυγερῆς καὶ ἀνάλκιδος Αἰγίσθοιο· 310
 αὐτῆμαρ δέ οἱ ἦλθε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 πολλὰ κτήματ' ἄγων, ὅσα οἱ νέες ἄχθος ἄειραν.
 καὶ σύ, φίλος, μὴ δηθὰ δόμων ἄπο τῆλ' ἀλάλησο,
 κτήματά τε προλιπὼν ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν
 οὕτω ὑπερφιάλους, μὴ τοι κατὰ πάντα φάγωσι 315
 κτήματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τηϋσίην ὁδὸν ἔλθης.
 ἀλλ' ἐς μὲν Μενέλαον ἐγὼ κέλομαι καὶ ἄνωγα
 ἐλθεῖν· κείνος γὰρ νέου ἄλλοθεν εἰλήλουθεν,
 ἐκ τῶν ἀνθρώπων ὅθεν οὐκ ἔλποιτό γε θυμῷ
 ἐλθέμεν, ὃν τινα πρῶτον ἀποσφήλωσιν ἄελλαι 320
 ἐς πέλαγος μέγα τοῖον, ὅθεν τέ περ οὐδ' οἰωνοὶ
 αὐτόετες οἰχνεύσω, ἐπεὶ μέγα τε δεινὸν τε.
 ἀλλ' ἴθι νῦν σὺν νηϊ τε σῆ καὶ σοῖς ἐτάροισιν·
 εἰ δ' ἐθέλεις πεζός, πάρα τοι δίφρος τε καὶ ἵπποι,
 πᾶρ δέ τοι υἴες ἐμοί, οἳ τοι πομπῆες ἔσονται 325
 ἐς Λακεδαίμονα δῖαν, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος.
 λίσσεσθαι δέ μιν αὐτός, ἵνα νημερτὲς ἐνίσπη·
 ψεῦδος δ' οὐκ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν."

302 a Κύπρον Φοινίκην τε καὶ Αἰγυπτίους ἐπαληθεῖς Strabo 38 (= δ 83)
 305 ante 304 hab. P² U¹, schol. Soph. El. 267 δέδμητο Ag.
 (? λαοί) 306 τῷ δ' ἄρ' ἀνώιστον (cf. Φ 39) Apoll. lex. in v.
 307 Ἀθηναίης Ag.: Φωκῆων Zen. γρ. R¹⁷ 308 ὃ P⁶: ὅς cet., cf.
 α 300: v. om. K 309, 310 ἐν τισὶ τῶν ἐκδόσεων οὐκ ἦσαν schol.
 313 δόμων] φίλων b C: φίλ' R¹¹ 315 τοι] δὴ e J K Mon.
 316 χρήματα e R⁵ R¹³ 321 diplen praef. p³ 325 ἔπονται
 e h q L⁴ Pal. 327 αὐτός Ag. a g j l Mon.: αὐτόν cet., cf. γ 19

3. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Γ

Ἔως ἔφατ', ἥελιος δ' ἄρ' ἔδν καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 330

“ὦ γέρον, ἦ τοι ταῦτα κατὰ μοῖραν κατέλεξας·
ἀλλ' ἄγε τάμνετε μὲν γλώσσας, κεράασθε δὲ οἶνον,
ὄφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
σπείσαντες κοίτιο μεδώμεθα· τοῖο γὰρ ὦρη·
ἦδη γὰρ φάος οἴχεθ' ὑπὸ ζόφον, οὐδὲ ἔοικε 335
δηθὰ θεῶν ἐν δαιτὶ θαασσέμεν, ἀλλὰ νέεσθαι.”

Ἡ ῥά Διὸς θυγάτηρ, τοὶ δ' ἔκλνον αὐδησάσης·
τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσι· 340
γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον, ἀνιστάμενοι δ' ἐπέλειβον.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ' ἐπιόν θ' ὄσον ἤθελε θυμός,
δὴ τότε Ἀθηναίη καὶ Τηλέμαχος θεοειδῆς
ἄμφω ἰέσθην κοίλην ἐπὶ νῆα νέεσθαι.

Νέστωρ δ' αὖ κατέρυκε καθαπτόμενος ἐπέεσσι· 345

“Ζεὺς τό γ' ἀλεξήσειε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὡς ὑμεῖς παρ' ἐμεῖο θοῆν ἐπὶ νῆα κίοιτε
ὡς τέ τευ ἦ παρὰ πάμπαν ἀνείμονος ἢ πενιχροῦ,
ᾧ οὐ τι χλαῖναι καὶ ῥήγεα πόλλ' ἐνὶ οἴκῳ,
οὔτ' αὐτῷ μαλακῶς οὔτε ξείνοισιν ἐνεύδειν. 350

αὐτὰρ ἐμοὶ πάρα μὲν χλαῖναι καὶ ῥήγεα καλά·
οὐ θην δὴ τοῦδ' ἀνδρὸς Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς
νηὸς ἐπ' ἰκριόφῳ καταλέξεται, ὄφρ' ἂν ἐγὼ γε
ζῶω, ἔπειτα δὲ παῖδες ἐνὶ μεγάροισι λίπωνται,
ξείνους ξεινίζειν, ὅς τις κ' ἐμὰ δῶμαθ' ἵκηται.” 355

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
“εὖ δὴ ταῦτά γ' ἔφησθα, γέρον φίλε· σοὶ δὲ ἔοικε

332 κεράασθε Athen. 191 E 335 ᾧχεθ' Zen. d j 1 q: ἔρχεθ' Mon.:
ἔσχεθ' M³ 342 σπείσαν τε πίουθ' i (τ' ἐπιόν θ' j C H³ Pⁱ) σπείσαν
τ' ἐπιόνθ' aut σπείσαντ' ἐπιόν θ' cet., cf. 395 η 184, 228 σ 427 φ 273
349 οὔτι Ar.: οὐπερ Zen.: οὔτε codd. Eust. (αἱ φαυλότεραι) χλαῖνα
g L⁷ R¹³ ῥήγεα] κτήματα Zen. (ἀκαίρως) 351 καλά] πολλὰ
d j q r 357 diplen praef. p³

3. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Γ

Τηλέμαχον πείθεσθαι, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτως.
 ἀλλ' οὗτος μὲν νῦν σοὶ ἄμ' ἔψεται, ὄφρα κεν εὖδῃ
 σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ἐγὼ δ' ἐπὶ νῆα μέλαιναν 360
 εἶμ', ἵνα θαρσύνω θ' ἐτάρους εἶπω τε ἕκαστα.
 οἶος γὰρ μετὰ τοῖσι γεραίτερος εὐχομαι εἶναι·
 οἱ δ' ἄλλοι φιλότητι νεώτεροι ἄνδρες ἔπονται,
 πάντες ὀμηλική μεγαθύμου Τηλεμάχοιο.
 ἔνθα κε λεξαίμην κοίλῃ παρὰ νηὶ μελαίνῃ 365
 νῦν· ἀτὰρ ἦ ὦθεν μετὰ Καύκωνας μεγαθύμους
 εἶμ' ἔνθα χρεῖός μοι ὀφέλλεται, οὗ τι νέον γε
 οὐδ' ὀλίγον· σὺ δὲ τοῦτον, ἐπεὶ τεὸν ἴκετο δῶμα,
 πέμψον σὺν δῖφρῳ τε καὶ νιείῃ· δὸς δέ οἱ ἵππους,
 οἳ τοι ἐλαφρότατοι θείειν καὶ κάρτος ἄριστοι.” 370

Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
 φήνῃ εἰδομένη· θάμβος δ' ἔλε πάντας Ἀχαιοὺς,
 θαύμαζεν δ' ὁ γεραιός, ὅπως ἴδεν ὀφθαλμοῖσι·
 Τηλεμάχου δ' ἔλε χεῖρα, ἔπος τ' ἔφατ' ἕκ τ' ὀνόμαζεν·

“ὦ φίλος, οὗ σε ἔολπα κακὸν καὶ ἀναλκιν ἔσεσθαι,
 εἰ δὴ τοι νέῳ ὦδε θεοὶ πομπῆες ἔπονται. 376
 οὐ μὲν γὰρ τις ὄδ' ἄλλος Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
 ἀλλὰ Διὸς θυγάτηρ, κυδίστη τριτογένεια,
 ἣ τοι καὶ πατέρ' ἐσθλὸν ἐν Ἀργείοισιν ἐτίμα.
 ἀλλά, ἄνασσ', ἴληθι, δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλόν, 380
 αὐτῷ καὶ παίδεσσι καὶ αἰδοίῃ παρακοίτι·
 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ρέξω βούνῃσι εὐρυμέτωπον,
 ἀδμήτην, ἣν οὐ πῶ ὑπὸ ζυγὸν ἦγαγεν ἀνὴρ·

362 γεραίτατος fort. Zen. (-teros schol. codd.) 364 ὀμηλική
 p³ L¹ P⁷ U¹ Eust. : -ἴην b L⁴ R¹¹ 367 χρεῖως Ar. : χρεῖως H³,
 cf. θ 355 ὀφέλλεται a f i C U⁸ Strab. 342 “Ἡλιδοί δὲ quidam
 ap. Strab. l. c. (οὐκ ὀλίγον 368) 368 τὰ σὰ γούναθ' ἰκάνει Zen.
 372 εἰδομένη Herod. π. μον. λέξ. 16 ἔλε] ἔχε H³ m. r. Tzetzes
 Alleg. γ 106 Matr. θαμβήσασθαι δε λαος ἀχαιῶν p²¹ ἰδόντας a g :
 ἀχαιῶν cet. 373 θαυ]μασεν p²¹ ἐπεὶ p²¹ P⁷ ss. Eust.
 375 οὔτι σ' ἔολπα f i k U⁸ : οὔτι ἔολπα Pal. : οὐ σέγ' Apoll. Dysc. Synt.
 46. 11 378 ἀγελεῖα a e g k o Pal. : κυδίστη Zen. vulg. 379 ἐνὶ
 μεγάροισιν O 380 ἐλέαιρε Zen. 381 om. f

3. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Γ

τήν τοι ἐγὼ ῥέξω χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.”

Ἔως ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη. 385

τοῖσιν δ' ἠγεμόνευε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ,
υἱάσι καὶ γαμβροῖσιν, ἐὰ πρὸς δῶματα καλά.

ἀλλ' ὅτε δώμαθ' ἴκοντο ἀγακλυτὰ τοιοῦτο ἄνακτος,
ἐξείης ἔζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,

τοῖς δ' ὁ γέρων ἐλθοῦσιν ἀνὰ κρητῆρα κέρασσειν 390

οἴνου ἠδυνότοιο, τὸν ἐνδεκάτῳ ἐνιαυτῷ

ᾧξεν ταμίη καὶ ἀπὸ κρήδεμνον ἔλυσεν·

τοῦ δ' γέρων κρητῆρα κέρασσατο, πολλὰ δ' Ἀθήνη

εὔχετ' ἀποσπένδων, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ' ἐπίον θ' ὅσον ἤθελε θυμός, 395

οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος,

τὸν δ' αὐτοῦ κοίμησε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ,

Τηλέμαχον, φίλον υἱὸν Ὀδυσσῆος θεῖοιο,

τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν, ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ,

πὰρ δ' ἄρ' εὐμμελίην Πεισίστρατον, ὄρχαμον ἀνδρῶν, 400

ὅς οἱ ἔτ' ἠΐθεος παῖδων ἦν ἐν μεγάροισιν·

αὐτὸς δ' αὖτε καθεῦθε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,

τῷ δ' ἄλοχος δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥώς,

ὄρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνήφει Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ, 405

ἐκ δ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἔξερ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν,

οἳ οἱ ἔσαν προπάροιθε θυράων ὑψηλῶν

λευκοί, ἀποστίλβοντες ἀλείφατος· οἷς ἐπι μὲν πρὶν

Νηλεὺς ἴζεσκεν, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος·

ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμείς Ἀιδόσδε βεβήκει, 410

Νέστωρ αὖ τὸτ' ἐφίξε Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν,

σκήπτρον ἔχων. περὶ δ' υἱες ἀολλέες ἠγερέθοντο

391 ἐν δεκάτῳ **g**1 L⁵ R¹⁰ (τινες ψιλῶς **P**³): ἐν M³ P⁶ U⁵: οὐ L⁷

392 ᾧξαν δὲ θύρας ἀπὸ δὲ κρήδεμνον ἔλυσαν schol. Theocr. vii. 154

394 ἐπισπένδων **o**: ἀποσπένδων **p** μελιτθεα οἶνον ἐρυθρῶν

p²¹ (= i 208) 395 cf. 342 (τ ἐπιον θ **p**²¹) 396 dipln praef. **p**³:

v. om. L⁴ 400, 401 περιέγραψεν Zen. 400 dipln praef.

p³: παρ δε] οἱ ευμμ. **p**²¹ 408 ἀλοιφῆ schol. Theocr. iii. 18 411 αἶ

τότ'] αὐτὸς R⁷: δ' αὐτός τ' **a**: αὐτός τ' R⁶

3. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Γ

ἐκ θαλάμων ἐλθόντες, Ἐχέφρων τε Στρατίος τε
 Περσεύς τ' Ἄρητός τε καὶ ἀντίθεος Θρασυμήδης.
 τοῖσι δ' ἔπειθ' ἔκτος Πεισίστρατος ἤλυθεν ἦρως, 415
 πᾶρ δ' ἄρα Τηλέμαχον θεοεΐκελον εἶσαν ἄγοντες.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·

“Καρπαλίμως μοι, τέκνα φίλα, κρηήνατ' ἐέλωρ,
 ὄφρ' ἢ τοι πρότιστα θεῶν ἰλάσσομ' Ἀθήνην,
 ἢ μοι ἐναργῆς ἦλθε θεοῦ ἐς δαῖτα θάλειαν. 420

ἄλλ' ἄγ' ὁ μὲν πεδίονδ' ἐπὶ βοῦν ἴτω, ὄφρα τάχιστα
 ἔλθησιν, ἐλάση δὲ βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ·

εἷς δ' ἐπὶ Τηλεμάχου μεγαθύμου νῆα μέλαιναν
 πάντας ἰὼν ἐτάρους ἀγέτω, λιπέτω δὲ δύ' οἴους·
 εἷς δ' αὖ χρυσοχόον Λαέρκεια δεῦρο κελέσθω 425

ἐλθεῖν, ὄφρα βοὸς χρυσὸν κέρασιν περιχεύῃ.

οἱ δ' ἄλλοι μένετ' αὐτοῦ ἀολλέες, εἴπατε δ' εἴσω
 δμῶησιν κατὰ δώματ' ἀγακλυτὰ δαῖτα πένεσθαι,
 ἔδρας τε ξύλα τ' ἀμφὶ καὶ ἀγλαὸν οἰσέμεν ὕδωρ.”

ᾧς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐποίπνυον. ἦλθε μὲν ἄρ βοῦς
 ἐκ πεδίου, ἦλθον δὲ θοῆς παρὰ νηὸς εἵσης 431

Τηλεμάχου ἔταροι μεγαλήτορος, ἦλθε δὲ χαλκεὺς
 ὄπλ' ἐν χερσὶν ἔχων χαλκήϊα, πείρατα τέχνης,

ἄκμονά τε σφῦράν τ' εὐποίητόν τε πυράγρην,
 οἷσίν τε χρυσὸν ἐργάζετο· ἦλθε δ' Ἀθήνη 435

ἱρῶν ἀντιόωσα. γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ
 χρυσὸν ἔδωχ'· ὁ δ' ἔπειτα βοὸς κέρασιν περιέχενεν

ἀσκήσας, ἵν' ἄγαλμα θεᾷ κεχάροιτο ἰδοῦσα.
 βοῦν δ' ἀγέτην κεράων Στρατίος καὶ δῖος Ἐχέφρων.

414 τ' om. **κ** Pal. P⁵ R¹¹ U¹ 416 ἅπαντες ex ἄγοντες fact. O
 416 a αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤγερθεν δμηγερέες τ' ἐγένοντο (= β9) om. **io**
 P² P⁷ R¹⁴ U⁸, hab. cet. 417 diplen praef. **p**³ 419 ἰλάσσομ'
nd L⁵: ἰλα(σ)ώμεθ' cet. 425 κελέσθω **a g i j**: καλέσθω cet.
 429 om. H³ L³ 431 το νηος διχ[ως] schol. **p**³ (?) 432 μεγα-
 λήτορες **e l q** 436 ἀντήσουσα Athen. 363 E 437 ἔδωκεν **δ**
 επειτα (sic) **p**³ an δῶχ' ? 438 κεχάροιτο **a** L⁴ P⁷ R¹¹ U¹ :
 κεχαροίατ' cet.

3. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Γ

χέρνιβα δέ σφ' Ἄρητος ἐν ἀνθεμόεντι λέβητι 440
 ἦλυθεν ἐκ θαλάμοιο φέρων, ἐτέρῃ δ' ἔχεν οὐλὰς
 ἐν κανέῳ· πέλεκυν δὲ μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
 ὄξυν ἔχων ἐν χειρὶ παρίστατο, βούν ἐπικόψων.

Περσεὺς δ' ἀμνίον εἶχε· γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ
 χέρνιβά τ' οὐλοχύτας τε κατάρχετο, πολλὰ δ' Ἀθήνη 445
 εὔχετ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλων.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
 αὐτίκα Νέστωρος υἱός, ὑπέρθυμος Θρασυμήδης,
 ἦλασεν ἄγχι στάς· πέλεκυς δ' ἀπέκοψε τένοντας
 αὐχενίους, λῦσεν δὲ βοὸς μένος· αἱ δ' ὀλόλυξαν 450
 θυγατέρες τε νυοὶ τε καὶ αἰδοίη παράκοιτις

Νέστωρος, Εὐρυδίκη, πρέσβα Κλυμένοιο θυγατρῶν.
 οἱ μὲν ἔπειτ' ἀνελόντες ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 ἔσχον· ἀτὰρ σφάξεν Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν.
 τῆς δ' ἐπεὶ ἐκ μέλαν αἷμα ρύη, λίπε δ' ὄστέα θυμός, 455
 αἰψ' ἄρα μιν διέχευαν, ἄφαρ δ' ἐκ μηρία τάμνον

πάντα κατὰ μοῖραν, κατὰ τε κνίση ἐκάλυψαν
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
 καίε δ' ἐπὶ σχίζης ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον
 λείβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν. 460

αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρε κἀη καὶ σπλάγχνα πάσαντο,
 μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
 ὦπτων δ' ἀκροπόρους ὀβελούς ἐν χερσίν ἔχοντες.

Τόφρα δὲ Τηλέμαχον λούσεν καλὴ Πολυκάστη,
 Νέστωρος ὀπλοτάτη θυγάτηρ Νηληϊάδαο. 465
 αὐτὰρ ἐπεὶ λούσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,

443 χειρὶ Ag. **αοϛ1**: χερσὶ cet. (Erotian. schol. **p**³), cf. 51 444 δά-
 μνιον R⁵, Zen., Nicander, Theodoridas: δ' αἰμνίον Porsilus Hierapyt-
 nius, Apollodorus: δ' ἀμνίον vulg. 445 κατήρχ. codd. 447 ἀνέ-
 λοντο **αο** αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο R
 (= 461) 453 ἀνέχοντες (ἀνίσχοντες scholl. codd.) altera Aristarchea
 458 diplen praef. **p**³ 461 diplen praef. **p**³ μῆρε κἀη καὶ
 σπλάγχνα Ag. et Ptol. Ascal. ad A 464 f: μῆρ' ἐκάη, σπλάγχν' ἐπ.
 cett. 465 Ἐπικάστη orac. ap. Certamen 39 465, 6 om. C:
 465-7 om. U¹ 466 ἤλειψεν Pal. R¹¹, cf. κ 364

3. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Γ

ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,
 ἔκ ρ' ἄσαμίνθου βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοίους·
 πᾶρ δ' ὃ γε Νέστορ' ἰὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, ποιμένα λαῶν.

Οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο, 470
 δαίνυνθ' ἐζόμενοι· ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄροντο
 οἶνον οἰνοχοεῦντες ἐνὶ χρυσεῖσι δεπάεσσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·

“ Παῖδες ἐμοί, ἄγε, Τηλεμάχῳ καλλίτριχας ἵππους 475
 ζεύξαθ' ὑφ' ἄρματ' ἄγοντες, ἵνα πρήσσησιν ὁδοῖο.”

ἌΩς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο,
 καρπαλίμως δ' ἐζευξαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους.
 ἐν δὲ γυνὴ ταμὴν σίτου καὶ οἶνον ἔθηκεν 480
 ὄψα τε, οἷα ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες.

ἂν δ' ἄρα Τηλέμαχος περικαλλέα βῆσето δίφρον·
 πᾶρ δ' ἄρα Νεστορίδης Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 ἐς δίφρον τ' ἀνέβαινε καὶ ἠνία λάζετο χερσί,
 μᾶστιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
 ἐς πεδίον, λιπέτην δὲ Πύλου αἰπὺ πτολίεθρον. 485
 οἱ δὲ πανημέριοι σείου ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.

Δύσετό τ' ἠέλιος σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγνιαί·
 ἐς Φηρὰς δ' ἴκοντο Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,
 υἱέος Ὀρτιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.
 ἐνθα δὲ νύκτ' ἄεσαν, ὃ δ' ἄρα ξεινήϊα δῶκεν. 490

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 ἵππους τ' ἐζεύγνυντ' ἀνά θ' ἄρματα ποικίλ' ἔβαιων·

469 δ' ὃ γε **fki**: δ' ἄρα vulg. ποιμένα **g** H³ Mon. Pal.: ποιμενᾶ **p**³:
 ποιμένι vulg. 472 ἐνοἰνοχοεῦντες **gk** **p**³ U⁸, cf. Δ 3 476 πρήσσωσιν
bde 479 ἂν **l** L⁴ R⁵ R⁷ T **p**³ uv. οἶνον καὶ σῖτον Ammonius in
 schol. **p**³ ἔχευεν **be** L⁴ P⁷ R⁵ R⁷ 483 δ' **p**³ χειρὶ K, cf. 51
 484 δ' ἵππους Pal. R¹¹, cf. E 366 al. ἀέκοντε **op** R¹: ἄκοντε
 cet. 485 πύλον **no** Pal. 486 diplen praef. **p**³ θεῖον Aristoph.
o, γρ. **p** ἀμφιέχοντες R⁷, H³ m. r.: ἀμφιέποντες Mon. T 487 om.
p³ 489 ὀρσιλόχοιο **foa**, cf. o 187 φ 16 E 542, 546, 547, 549 490 ἔασαν
 P³: ἄνεσαν **g** U⁷: ἔσαν R¹¹, cf. 151 ὃ δὲ τοῖσι πᾶρ ξείνια θῆκεν **ef**
 L⁵ U⁸ **p**³ εν τισι schol. **p**³ δῶκεν **p**, cf. o 188

3. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Γ

ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπον
 μάστιξεν δ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην.

ἴξον δ' ἐς πεδίον πυρηφόρον, ἔνθα δ' ἔπειτα
 ἦνον ὁδόν· τοῖον γὰρ ὑπέκφερον ὠκέες ἵπποι.

495

δύσετό τ' ἥελιος σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγυαί.

493 hab. **fgi** (signum Θ in marg. app. L⁸), om. cet. 494 a οἱ
 δὲ πανημέριοι σείον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες vid. legisse Strab. 367 (= 486)

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Δ

Οἱ δ' ἴξον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν,
 πρὸς δ' ἄρα δῶματ' ἔλων Μενελάου κυδαλίμοιο.
 τὸν δ' εὔρον δαινύντα γάμον πολλοῖσιω ἔτησι
 υἱέος ἠδὲ θυγατρὸς ἀμύμονος ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.
 τὴν μὲν Ἀχιλλῆος ῥήξήνορος υἱεῖ πέμπεν· 5
 ἐν Τροίῃ γὰρ πρῶτον ὑπέσχετο καὶ κατένευσε
 δωσέμεναι, τοῖσιω δὲ θεοὶ γάμον ἐξετέλειον.
 τὴν ἄρ' ὃ γ' ἐνθ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι πέμπε νέεσθαι
 Μυρμιδόνων προτὶ ἄστυ περικλυτόν, οἷσιω ἀνασσειν.
 υἱεῖ δὲ Σπάρτηθεν Ἀλέκτορος ἦγετο κούρην, 10
 ὅς οἱ τηλύγετος γένετο κρατερὸς Μεγαπένθης
 ἐκ δούλης· Ἐλένη δὲ θεοὶ γόνου οὐκέτ' ἔφαινον,
 ἐπεὶ δὴ τὸ πρῶτον ἐγείνατο παῖδ' ἐρατεινήν,
 Ἐρμιόνην, ἣ εἶδος ἔχε χρυσέης Ἀφροδίτης.
 Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο καθ' ὑψερεφῆς μέγα δῶμα 15
 γείτονες ἠδὲ ἔται Μενελάου κυδαλίμοιο,
 τερπόμενοι· μετὰ δέ σφω ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς
 φορμίζων· δοιῶ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς
 μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνεον κατὰ μέσσοις.

Τὰ ἐν Λακεδαίμονι Aelianus ἐν τῇ γαμοποιίᾳ Ath. 180 C Πεισι-
 στράτου παρὰ Μενέλαον ἀποδημία Paus. iv. 1. 4 1 καιετάεσσαν Zen. :
 καιετάντος ἀπ' Εὐρώταο Callim. fr. 224, cf. Strab. 233, 367. Steph. Byz.
 in Kōs, B 581 2 ἔλον ap: ἔχον dr L⁵ 3-19 περιέγραψε
 Diodorus (ap. Athen. 180 E) 12 οἱ μὲν κύριον τὸ δούλης,
 οἱ δὲ Τηριδάης schol., cf. Acusilai fr. 28, Θ 269 δ 248: ἐκ δήλου
 R¹⁰ ἐλένης Rhianus, Aristophanes (σὺν τῷ σ) o Pal., corr. R⁵ R⁵:
 γρ. p 15-19 hos vv. Aristarchum inseruisse refert Ath. 180 C,
 181 C Diodorum ut vid. secutus 17 verba μετὰ δὲ... φορμίζων
 in loco simili Σ 604 om. codd. hic utique retinenda sunt 18 καθ'
 αὐτοὺς (ἐν τῷ δασεῖ γράμματι) Diod. l. c. 19 ἐξάρχοντες codd. et
 hic et Σ 604 (-τε R⁵), περὶ τὴν λέξιν ἀμάρτημα vocat Ath. l. c. qui
 ἐξάρχοντος vid. praeferre (ἐξάρχοντες tamen cit. 14 A) μέσσοις K o
 Pal. R¹¹ U¹: μέσσον cet.

4. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Δ

Τὼ δ' αὐτ' ἐν προθύροισι δόμων αὐτῷ τε καὶ ἵππῳ, 20
 Τηλέμαχος θ' ἦρως καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός,
 στήσαν· ὁ δὲ προμολῶν ἴδετο κρείων Ἴετωναύς,
 ὄτρηρὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο,
 βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων διὰ δώματα ποιμένι λαῶν,
 ἀγχού δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 25

“Ξείνω δὴ τινε τῷδε, διοτρεφὲς ᾧ Μενέλαε,
 ἄνδρε δύω, γενεῇ δὲ Διὸς μέγαλοιο εἶκτον.
 ἀλλ' εἴπ' ἢ σφῶϊν καταλύσομεν ὠκέας ἵππους,
 ἢ ἄλλον πέμπωμεν ἱκανέμεν, ὅς κε φιλήσῃ.”

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος· 30
 “οὐ μὲν νήπιος ἦσθα, Βοηθοῖδῃ Ἴετωναυῦ,
 τὸ πρῖν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πάϊς ὡς νήπια βάζεις.
 ἢ μὲν δὴ νῶϊ ξεινήϊα πολλὰ φαγόντε
 ἄλλων ἀνθρώπων δεῦρ' ἰκόμεθ', αἶ κέ ποθι Ζεὺς
 ἐξοπίσω περ παύσῃ οἰζύος. ἀλλὰ λυ' ἵππους 35
 ξείνων, ἐς δ' αὐτοὺς προτέρω ἄγε θοιμηθῆναι.”

Ἄως φάθ', ὁ δὲ μεγάροιο διέσσυτο, κέκλετο δ' ἄλλους
 ὄτρηροὺς θεράποντας ἅμα σπέσθαι ἐοῖ αὐτῷ.
 οἱ δ' ἵππους μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἰδρώνοντας,
 καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐφ' ἱππεΐησι κήπησι, 40
 πὰρ δ' ἔβαλον ζειάς, ἀνὰ δὲ κρῖ λευκὸν ἔμιξαν,
 ἄρματα δ' ἔκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
 αὐτοὺς δ' εἰσήγον θεῖον δόμον· οἱ δὲ ἰδόντες
 θαύμαζον κατὰ δῶμα διοτρεφέος βασιλῆος.
 ὥς τε γὰρ ἠελίου αἴγλη πέλεν ἢ σελήνης 45
 δῶμα καθ' ὑψερεφὲς Μενελάου κυδαλίμοιο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὀρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,
 ἐς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες εὐξέστας λούσαντο.

27 γενεῇ b P⁷ R¹¹ U⁽⁶⁾ Eust. : γενεῆν cet. εἶκτον o, marg. H¹ Eust. :
 εἶκτην cet. 28 εἴ c k L⁷ O P⁷ R⁵ R¹¹ R¹⁷ U¹ U⁸ : ἢ (ῆ) cet., cf. 487,
 712, 833 a 158 29 ἄλλω r φυλάσση V¹ ss. 36 θοιμη-
 σασθαι f 37 δὲ Ag. (χωρὶς τῆς ἐκ προθέσεως) : δ' ἐκ codd. 39 λῦσαν
 Ag. vulg. : ἔλυσαν b e f 43 αὐτοὶ δ' εἰσήλθον Athen. 179 A

4. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Δ

τοὺς δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λούσαν καὶ χρίσαν ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὐλας βάλον ἠδὲ χιτῶνας, 50
 ἔς ῥα θρόνους ἔζοντο παρ' Ἀτρεΐδην Μενέλαον.
 χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
 καλῇ χρυσεῖῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 νύφασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
 σίτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα, 55
 εἶδατα πόλλ' ἐπιθειῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
 δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν αἰείρας
 παντοίων, παρὰ δέ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα.
 τῷ καὶ δεικνύμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 “Σίτου θ' ἄπτεσθον καὶ χαίρετον. αὐτὰρ ἔπειτα 60
 δείπνου πασσαμένῳ εἰρησόμεθ' οἷ τινές ἐστον
 ἀνδρῶν· οὐ γὰρ σφῶν γε γένος ἀπόλωλε τοκήων,
 ἄλλ' ἀνδρῶν γένος ἐστὲ διοτρεφέων βασιλῆων
 σκηπτούχων, ἐπεὶ οὐ κε κακοὶ τοιούσδε τέκοιεν.”
 Ὡς φάτο, καὶ σφιν νῶτα βοῶς παρὰ πλοῖνα θῆκεν 65
 ὅπτ' ἐν χερσὶν ἐλών, τὰ ῥά οἱ γέρα πάρθεσαν αὐτῷ.
 οἱ δ' ἐπ' ὄνειαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος υἱόν,
 ἄγχι σχῶν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πευθοῖαθ' οἱ ἄλλοι· 70
 “Φράζεο, Νεστορίδῃ, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 χαλκοῦ τε στεροπὴν καὶ δῶματα ἠχῆεῖντα,

49 τοῖς δ' R⁷, γρ H³ 51 παρὰ ξανθὸν U⁵ (ἐν ἄλλω) 54 χρυσεῖν
 R⁷, fort. U⁵, γρ. H³ p 57, 58 om. a b c g R⁵, διαμαρτάνουσι πολλοὶ
 παρὰ τῷ ποιητῇ ἐφεξῆς τιθέντες τούτους τοὺς στίχους· διόπερ τὸ δίστιχον
 [sc. 55, 56] ἀπαρκεῖ Ath. 193 B (= α 141, 142) 60 θ' om. a H³ R⁵ R¹¹:
 ἄμ' ἄπτεσθον P⁷ ed. pr. 61 πασσαμένῳ ci L⁸ Pal. Ath. 188 E γρ. p
 μῦθῃσεν Pal. R¹¹ (cf. α 124) 62-4 ath. Zen. Aristoph. Ar. :
 ante 63, 64 puncta praef. P² P⁵ (.) 62 χωρὶς τοῦ ἰ ἢ σφῶν, ὡς
 Ἀρίσταρχος καὶ Ἡρωδιανός. Ἀπολλώνιος δὲ ἐν τῇ περὶ ἀντωνυμιῶν [86. 1]
 γράφει αὐτὴν μετὰ τοῦ ἰ schol. σφῶν(ν) omisso γε d Ca L⁴ O
 65 παρέθηκεν αἰείρας (= α 141) Suid. in Ὀμηρος 79 : νῶτα βοῶς παρέθηκεν
 Ath. 9 B 70 πευθοῖατο ἄλλοι Ar. teste Herod. (χωρὶς τοῦ ἄρθρου),
 cf. α 157 72 καὶ Barnes : κατὰ schol. T Ω 323 : καὶ codd., cf. σ 355

4. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Δ

χρυσοῦ τ' ἠλέκτρον τε καὶ ἀργύρου ἢδ' ἐλέφαντος.
 Ζηνός που τοιήδε γ' Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλή,
 ὄσσα τὰδ' ἄσπετα πολλά· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.” 75

Τοῦ δ' ἀγορεύοντος ξύνετο ξανθὸς Μενέλαος,
 καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

“ Τέκνα φίλ', ἧ τοι Ζηνὶ βροτῶν οὐκ ἄν τις ἐρίζου
 ἀθάνατοι γὰρ τοῦ γε δόμοι καὶ κτήματ' ἔασιν·
 ἀνδρῶν δ' ἧ κέν τις μοι ἐρίσσεται, ἧὲ καὶ οὐκί, 80

κτήμασιν. ἧ γὰρ πολλὰ παθῶν καὶ πόλλ' ἐπαληθεῖς
 ἠγαγόμην ἐν νηυσὶ καὶ ὄγδοάτῳ ἔτει ἦλθον·

Κύπρον Φοινίκην τε καὶ Αἰγυπτίους ἐπαληθεῖς,
 Αἰθίοπας θ' ἰκόμην καὶ Σιδουίους καὶ Ἑρεμβοὺς
 καὶ Λιβύην, ἵνα τ' ἄρνες ἄφαρ κεραοὶ τελέθουσι. 85

τρὶς γὰρ τίκτει μῆλα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν.
 ἔνθα μὲν οὔτε ἄναξ ἐπιδευῆς οὔτε τι ποιμῆν
 τυροῦ καὶ κρειῶν, οὐδὲ γλυκεροῖο γάλακτος,

ἄλλ' αἰεὶ παρέχουσιν ἐπηετανὸν γάλα θῆσθαι.
 ἦος ἐγὼ περὶ κεῖνα πολὺν βίοντον συναγείρων 90

ἠλώμην, τῆός μοι ἀδελφεὸν ἄλλος ἔπεφνε
 λάθρη, ἀνωϊστί, δόλῳ οὐλομένης ἀλόχοιο·
 ὧς οὔ τοι χαίρων τοῖσδε κτεάτεσσιν ἀνάσσω.

καὶ πατέρων τάδε μέλλετ' ἀκούμεν, οἳ τινες ὑμῖν
 εἰσὶν, ἐπεὶ μάλα πολλὰ πάθον, καὶ ἀπώλεσα οἶκον 95

εὐ μάλα ναιετάοντα, κεχανδῶτα πολλὰ καὶ ἐσθλά.
 ὦν ὄφελον τριτάτην περ ἔχων ἐν δώμασι μοῖραν

74 τοιαῦτα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται Seleucus (ap. Ath. 188 F), marg. P³, γρ. Pal. 75 om. Pal. 82 ἐν] σὺν a 84 Ἑρεμβοῦς] Ἀραβὰς τε Zeno ap. Strab. 41 (τὴν μὲν οὖν γραφὴν οὐκ ἀνάγκη κινεῖν παλαιὰν οὖσαν), 299, 784. Ἀραμβοῦς Posidon. fr. 86 ap. Strab. 784 (πιθανώτερον, τῷ παρὰ μικρὸν ἀλλάξει). Ἑραμβοῦς quidam in scholl., Ἑρεμνοῦς Crates ap. schol., cit. Porph. qu. Od. 44 (οὐδ' οἱ Ἑρεμνοῦς γράφοντες πιθανώτεροι Strab. 784) Ἑρεβοῦς j: ἀραβοῦς Pal. 85 ἵνα] 80i L⁵ U¹ Herodot. iv. 29 Eust. 86 δις quidam (γελοῖως) 89 γαλαθῆσθαι L² R¹¹ γρ. K Mo: γάλα νᾶσαι Hesych. in v. 93 a οὐδέ τι βουλόμενος ἀλλὰ κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης, schol. ἐν τισὶ φέρεται (γελοῖως) 95 ita f1 L⁴ R¹⁷ cum Ar. (I 492): πόλλ' ἔπαθον cet.

4. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Δ

ναίειν, οἱ δ' ἄνδρες σόοι ἔμμεναι, οἱ τότ' ὄλοντο
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, ἐκὰς Ἄργεος ἵπποβότοιο.
 ἀλλ' ἔμπης πάντας μὲν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων 100
 πολλάκις ἐν μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισιν
 ἄλλοτε μὲν τε γόῳ φρένα τέρπομαι, ἄλλοτε δ' αὖτε
 παύομαι· αἰψήρως δὲ κόρος κρυεροῖο γόοιο.
 τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι, ἀχρύνεός περ,
 ὡς ἐνός, ὅς τέ μοι ὕπνον ἀπεχθαίρει καὶ ἐδωδὴν 105
 μνωμένῳ, ἐπεὶ οὐ τις Ἀχαιῶν τόσσ' ἐμόγησεν
 ὅσσοι Ὀδυσσεὺς ἐμόγησε καὶ ἤρατο. τῷ δ' ἄρ' ἔμελλεν
 αὐτῷ κήδε' ἔσεσθαι, ἐμοὶ δ' ἄχος αἰὲν ἄλαστον
 κείνου, ὅπως δὴ δηρὸν ἀποίχεται, οὐδέ τι ἴδμεν,
 ζῶει ὃ γ' ἢ τέθνηκεν. ὀδύρονται νύ που αὐτὸν 110
 Λαέρτης θ' ὁ γέρων καὶ ἐχέφρων Πηνελόπεια
 Τηλέμαχος θ', ὃν λείπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ."

Ὡς φάτο, τῷ δ' ἄρα πατρὸς ὑφ' ἱμερον ὦρσε γόοιο,
 δάκρυ δ' ἀπὸ βλεφάρων χαμάδις βάλε πατρὸς ἀκούσας,
 χλαῖναν πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοῖιν ἀνασχῶν 115
 ἀμφοτέρησιν χερσίν. νόησε δὲ μιν Μενέλαος,
 μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
 ἢ μιν αὐτὸν πατρὸς ἐάσειε μνησθῆναι,
 ἢ πρῶτ' ἐξερέοιτο ἕκαστά τε πειρήσαιοτο.

Ὅσοι ὁ ταῦθ' ὄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν, 120
 ἐκ Ἑλένης θαλάμοιο θυώδεος ὑψορόφοιο
 ἦλθεν Ἀρτέμιδι χρυσηλακάτῳ ἑἴκυϊα.
 τῇ δ' ἄρ' ἄμ' Ἀδρήστη κλισίην εὐτυκτον ἔθηκεν,
 Ἀλκίππῃ δὲ τάπητα φέρεν μαλακοῦ ἐρίοιο,

99 ὀβελίζουσί τινες τὸν στίχον, λέγοντες αὐτὸν εἶναι περιττόν. διὰ
 μέντοι τῶν Ἀρισταρχείων ὑπομνημάτων οὐδὲν φέρεται περὶ τοῦ ἔπους
 schol., cf. I 246 T 329 103 λαίψηρως Galen. de plac. Hipp. et
 Plat. iv. 153 (an legit παύω?), cf. β 257 112 ἔλειπε codd., cf. 39
114 δάκρυα δ' ἐκ α: δάκρυα sol. b c e j: δάκρυ δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν R³
118 ἐάσει ἐπιμνησθῆναι α 119 πειρήσαιοτο α i L⁴ L⁸ R⁷, γρ. R⁸:
 μνησθῆναι cet. (ἐνίοι γρ. κακῶς) 120 ὦρμ. codd. 121 ἐκ δ'
 codd., corr. Bentley 123 δρήστη, οἰονεὶ θεράπαινα, quidam, cf. B 828

4. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Δ

Φυλῶ δ' ἀργύρεον τάλαρον φέρε, τόν οἱ ἔδωκεν 125
 Ἄλκάνδρη, Πολύβοιο δάμαρ, ὃς ἔναι' ἐνὶ Θήβης
 Αἴγυπτίης, ὅθι πλείστα δόμοις ἐν κτήματα κείται·
 ὃς Μενελάῳ δῶκε δὴ ἀργυρέας ἀσαμίνθους,
 δοιοὺς δὲ τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα.
 χωρὶς δ' αὖ Ἑλένη ἄλοχος πόρε κάλλιμα δῶρα· 130
 χρυσήν τ' ἠλακάτην τάλαρόν θ' ὑπόκυκλον ὄπασσεν
 ἀργύρεον, χρυσῶ δ' ἐπὶ χεῖλεα κεκράαντο.
 τόν ῥά οἱ ἀμφίπολος Φυλῶ παρέθηκε φέρουσα
 νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
 ἠλακάτη τετάνυστο ἰοδυεφές εἶρος ἔχουσα. 135
 ἔζετο δ' ἐν κλισμῶ, ὑπὸ δὲ θρήνυς ποσὶν ἦεν.
 αὐτίκα δ' ἦ γε ἔπεσσι πόσῳ ἐρέεινεν ἕκαστα·
 “Ἴδμεν δῆ, Μενέλαε διοτρεφές, οἳ τινες οἴδε
 ἀνδρῶν εὐχετόωνται ἱκανέμεν ἡμέτερον δῶ;
 ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός. 140
 οὐ γάρ πώ τινά φημι ἑοικότα ὧδε ἰδέσθαι
 οὐτ' ἀνδρ' οὔτε γυναικα, σέβας μ' ἔχει εἰσορώωσαν,
 ὡς ὄδ' Ὀδυσσῆος μεγαλήτορος νῦν ἔοικε,
 Τηλεμάχῳ, τὸν λείπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ
 κείνος ἀνήρ, ὅτ' ἐμεῖο κυνώπιδος εἶνεκ' Ἀχαιοὶ 145
 ἦλθεθ' ὑπὸ Τροίην, πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες.”
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 “οὕτω νῦν καὶ ἐγὼ νοέω, γύναι, ὡς σὺ εἴσκεις·
 κείνου γὰρ τοιοῖδε πόδες τοιαῖδε τε χεῖρες
 ὀφθαλμῶν τε βολαὶ κεφαλῇ τ' ἐφύπερθέ τε χαῖται. 150
 καὶ νῦν ἦ τοι ἐγὼ μεμνημένος ἀμφ' Ὀδυσῆϊ
 μυθεόμην, ὅσα κείνος οἰζύσας ἐμόγησεν
 ἀμφ' ἐμοί, αὐτὰρ ὁ πυκνὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἴβε,
 χλαῖναν πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοῖν ἀνασχών.”
 Τὸν δ' αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ἠΐδα· 155

130 αἰ L³, γρ. H¹ ut Benth. : αἰθ' cet., cf. θ 174 137 γ' ἐπέεσσι
 codd., em. Bentley 141 τινά| τοι α γενέσθαι p 144 cf. 39
 146 ἦλθεθ' g¹ o Pal. al. : ἦλθον cet. 153 πικρὸν p

4. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Δ

“Ατρείδῃ Μενέλαε διότρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
 κείνου μὲν τοι ὄδ’ υἱὸς ἐτήτυμον, ὡς ἀγορεύεις·
 ἀλλὰ σαόφρων ἐστί, νεμεσσάται δ’ ἐνὶ θυμῷ
 ὦδ’ ἐλθὼν τὸ πρῶτον ἐπεσβολίας ἀναφαίνειν
 ἄντα σέθεν, τοῦ νῶϊ θεοῦ ὡς τερπόμεθ’ αὐδῆ. 160
 αὐτὰρ ἐμὲ προέηκε Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ
 τῷ ἅμα πομπὸν ἐπεσθαι· ἐέλδετο γάρ σε ἰδέσθαι,
 ὄφρα οἱ ἦ τι ἔπος ὑποθήσεται ἠέ τι ἔργον.
 πολλὰ γὰρ ἄλγε’ ἔχει πατὸς πάϊς οἰχομένοιο
 ἐν μεγάροις, ᾧ μὴ ἄλλοι ἀοσσητῆρες ἔωσιν, 165
 ὡς νῦν Τηλεμάχῳ ὁ μὲν οἴχεται, οὐδέ οἱ ἄλλοι
 εἶσ’ οἳ κεν κατὰ δῆμον ἀλάλκοιεν κακότητα.”

Τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 “ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ φίλου ἀνέρος υἱὸς ἐμὸν δῶ
 ἴκεθ’, ὃς εἴνεκ’ ἐμεῖο πολέας ἐμόγησεν ἀέθλους· 170
 καί μιν ἔφην ἐλθόντα φιλησέμεν ἔξοχον ἄλλων
 Ἄργείων, εἰ νῶϊν ὑπεῖρ ἅλα νόστον ἔδωκε
 νηυσὶ θοῆσι γενέσθαι Ὀλύμπιος εὐρύοπα Ζεὺς.
 καί κέ οἱ Ἄργεῖ νάσσα πόλις καὶ δώματ’ ἔτενξα,
 ἐξ Ἰθάκης ἀγαγὼν σὺν κτήμασι καὶ τέκεϊ ᾧ 175
 καὶ πᾶσιν λαοῖσι, μίαν πόλιν ἐξαλαπάξας
 αἰ περραιετάουσι, ἀνάσσονται δ’ ἐμοὶ αὐτῷ.
 καὶ κε θάμ’ ἐνθάδ’ ἐόντες ἐμισγόμεθ’· οὐδέ κεν ἡμέας
 ἄλλο διέκρινεν φιλέοντέ τε τερπομένῳ τε,
 πρὶν γ’ ὅτε δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν. 180
 ἀλλὰ τὰ μὲν που μέλλεν ἀγασσεσθαι θεὸς αὐτός,
 ὃς κείνον δύστηνον ἀνόστιμον οἶον ἔθηκεν.”

ἌΩς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ’ ἡμερον ὦρσε γόοιο.

158-160 om. Rhianus (ἀθ. στίχοι γ’ ὡς περιττοὶ schol. ●), uncino
 circumscr. p 159 ἐπιστομίας Zen. (μεταποιεῖ) 162 ἐέλδετο]
 δῖετο Zen. (κακῶς) 163-7 ath. quidam (τὸ ἦθος οὐ συνιέντες)
 165 ἀοσσητῆρες πολλοὶ α J q γρ. Mon. : πολλ. ἀοσσ. codd. aliquot
 168 τὸν δὲ μέγ’ ὀχθήσας L⁴, γρ. H³ 171 ἔξοχον ἄλλων q L⁵ Pal.
 P⁷ U⁸ al. : ἔξοχα πάντων cet. 178 ἄλλο| ἅμμε Plut. adul. 54 F,
 amic. mult. 95 A

4. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Δ

κλαίει μὲν Ἀργεΐη Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
 κλαίει δὲ Τηλέμαχος τε καὶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος, 185
 οὐδ' ἄρα Νέστορος υἱὸς ἀδακρῦτῳ ἔχεν ὄσσε·
 μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
 τὸν ῥ' Ἡοῦς ἔκτεινε φαεινῆς ἀγλαὸς υἱός.
 τοῦ ὃ γ' ἐπιμνησθεὶς ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·

“ Ἀτρεΐδῃ, περὶ μὲν σε βροτῶν πεπνυμένον εἶναι 190
 Νέστωρ φάσχ' ὁ γέρων, ὅτ' ἐπιμνησαίμεθα σείῳ
 οἴσιν ἐνὶ μεγάροισι, καὶ ἀλλήλους ἐρέοιμεν,
 καὶ νῦν, εἴ τί που ἔστι, πίθοίό μοι· οὐ γὰρ ἐγὼ γε
 τέρπομ' ὀδυρόμενος μεταδόρπιος, ἀλλὰ καὶ Ἥως 195
 ἔσσεται ἠριγένεια· νεμεσώμαί γε μὲν οὐδὲν
 κλαίειν ὅς κε θάνησι βροτῶν καὶ πότμον ἐπίσπη.
 τοῦτό νυ καὶ γέρας οἶον διζυροῖσι βροτοῖσι,
 κείρασθαί τε κόμην βαλέειω τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν.
 καὶ γὰρ ἐμὸς τέθνηκεν ἀδελφεός, οὐ τι κάκιστος 200
 Ἀργεῖων· μέλλεις δὲ σὺ ἴδμεναι· οὐ γὰρ ἐγὼ γε
 ἦντησ' οὐδὲ ἴδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι
 Ἀντίλοχον, πέρι μὲν θείειω ταχὺν ἠδὲ μαχητὴν.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 “ ὦ φίλ', ἐπεὶ τόσα εἶπες ὄσ' ἂν πεπνυμένος ἀνὴρ 205
 εἴποι καὶ ῥέξειε, καὶ ὅς προγενέστερος εἴη·
 τοίου γὰρ καὶ πατρός, ὃ καὶ πεπνυμένα βάζεις.
 ῥεῖα δ' ἀρίγνωτος γόνος ἀνέρος ᾧ τε Κρονίῳ
 ὄλβον ἐπικλώσῃ γαμέοντί τε γεινομένῳ τε,
 ὡς νῦν Νέστορι δῶκε διαμπερὲς ἤματα πάντα, 210
 αὐτὸν μὲν λιπαρῶς γηρασκέμεν ἐν μεγάροισιν,
 υἱέας αὖ πιτυτούς τε καὶ ἔγχεσιω εἶναι ἀρίστους.
 ἡμεῖς δὲ κλαυθμὸν μὲν εἶσομεν, ὅς πρὶν ἐτύχθη,
 δόρπου δ' ἐξαυτίς μνησώμεθα, χερσὶ δ' ἐφ' ὕδαρ
 χευάντων. μῦθοι δὲ καὶ ἠῶθέν περ ἔσσονται

189 πτερόεντα προσηύδα dj 192 ath. Ar. ἀλλήλοισ (ἄλλοισ
 codd.) quidam 197 που γέρας ἔστιν Plut. aud. poet. 22 B (ἔστιν W)
 207 ἀρίγνωτον γένος Eust. (γρ. καὶ) 212 ὡς πρὶν g: ὡσπερ L⁴T

Τηλεμάχῳ καὶ ἐμοὶ διαειπέμεν ἀλλήλοισιν.” 215

᾽Ὡς ἔφατ', Ἀσφαλίων δ' ἄρ' ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευεν,
ὄτρηρὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο.

οἱ δ' ἐπ' ὄνειάθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.

Ἔνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησ' Ἐλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα· 220

αὐτίκ' ἄρ' ἐς οἶνον βάλε φάρμακον, ἔνθεν ἔπινον,

νηπευθές τ' ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον ἀπάντων.

ὄς τὸ καταβρόξειεν, ἐπεὶ κρητῆρι μιγείη,

οὐ κεν ἐφημέριός γε βάλοι κατὰ δάκρυ παρειῶν,

οὐδ' εἴ οἱ κατατεθναίῃ μήτηρ τε πατήρ τε, 225

οὐδ' εἴ οἱ προπάροιθεν ἀδελφεὸν ἢ φίλον υἷον

χαλκῶ δηϊόφεν, ὁ δ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρωτο.

τοῖα Διὸς θυγάτηρ ἔχε φάρμακα μητιόεντα,

ἔσθλά, τὰ οἱ Πολύδαμνα πόρεν, Θῶνος παράκοιτις,

Αἴγυπτίη, τῇ πλείστα φέρει ζεῖδωρος ἄρουρα

φάρμακα, πολλὰ μὲν ἔσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρά· 231

ἱητρὸς δὲ ἕκαστος ἐπιστάμενος περὶ πάντων

ἀνθρώπων· ἢ γὰρ Παιήονός εἰσι γενέθλης.

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐνέηκε κέλευσέ τε οἰνοχοῆσαι,

ἔξαυτίς μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν·

“ Ἄτρεΐδη Μενέλαε διοτρεφὲς ἠδὲ καὶ οἶδε 235

ἀνδρῶν ἔσθλων παῖδες· ἀτὰρ θεὸς ἄλλοτε ἄλλῳ

Ζεὺς ἀγαθόν τε κακόν τε διδοῖ· δύναται γὰρ ἅπαντα·

ἢ τοι νῦν δαίνυσθε καθήμενοι ἐν μεγάροισι

καὶ μύθοις τέρπεσθε· εἰκότα γὰρ καταλέξω.

218 a αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο R¹⁰ T 221 ἐπίληθον
Ar. Hdn. a c f g i j l Stob. Ecl. iv. 48. 30, Ael. H. N. iv. 41, xv. 19 :
ἐπίληθες cet. 222 καταβρόξειεν κ q Pal. :
-βρόξειεν cet. (γρ. καὶ μικρὸν καὶ μέγα . . . διχῶς ἢ γραφή schol.) : κατα-
βρέξ- P⁸ 226 δηϊόειεν f 227 μητιόφοντα Ca, γρ. Pal.

228 a αἰγυπτίη· ἢ τόσα φάρμακ' ἤδη ὅσα τρέφει εὐρεία χθῶν L⁴ (prae-
missis } omissionis signis), L⁸ Pal. mg. (= A 741) 229 τὸ δὲ
αἰγυπτίη ἢ κατὰ δοτικὴν [H³ al.] νοητέον, . . . ἢ κατὰ ὀρθὴν καὶ εὐθείαν
Eust. τῇ] τόθι Theophr. H. P. x. 15. 1 : τὰ R¹¹, T corr. φέρει]

φύει Theophr. l. c. 230 μεμιγμένα] τετυγμένα Theophr. l. c.
231 ἐπεὶ σφισι δῶκεν Ἀπόλλων | ἰᾶσθαι Ar., siquidem scholiastis fides.

232 γρ. καὶ φαρμακῶν [φαρμάκων, φαρμακευτῶν codd., corr.
Buttmann] schol.

4. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Δ

πάντα μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω, 240
 ὄσσοι Ὀδυσσῆος ταλασίφρονός εἰσιν ἄεθλοι·
 ἀλλ' οἶον τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ
 δῆμψ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχετε πῆματ' Ἀχαιοί.
 αὐτόν μιν πληγῆσιν ἀεικελίησι δαμάσσας,
 σπείρα κάκ' ἀμφ' ὤμοισι βαλῶν, οἰκῆϊ ἐοικώς, 245
 ἀνδρῶν δυσμενέων κατέδυσ πόλιω εὐρυάγυιαν·
 ἄλλω δ' αὐτὸν φωτὶ κατακρύπτων ἦῖσκε
 δέκτῃ, ὃς οὐδὲν τοῖος ἔην ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 τῷ ἵκελος κατέδυσ Τρώων πόλιω, οἱ δ' ἀβάκησαν
 πάντες· ἐγὼ δέ μιν οἴη ἀνέγνων τοῖον ἔοντα, 250
 καὶ μιν ἀνηρώτων· ὁ δὲ κερδοσύνη ἀλέεινεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μιν ἐγὼ λόεον καὶ χρῖον ἐλαίω,
 ἀμφὶ δὲ εἴματα ἔσσα, καὶ ὤμοσα καρτερὸν ὄρκον
 μὴ μὲν πρὶν Ὀδυσῆα μετὰ Τρώεσσ' ἀναφήναι,
 πρὶν γε τὸν ἐς νῆάς τε θοὰς κλισίας τ' ἀφικέσθαι, 255
 καὶ τότε δὴ μοι πάντα νόον κατέλεξεν Ἀχαιῶν.
 πολλοὺς δὲ Τρώων κτείνας ταναήκει χαλκῷ
 ἦλθε μετ' Ἀργείους, κατὰ δὲ φρόνιω ἦγαγε πολλήν·
 ἔνθ' ἄλλαι Τρῳαὶ λίγ' ἐκώκουν· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 χαῖρ', ἐπεὶ ἦδη μοι κραδίη τέτραπτο νέεσθαι 260
 ἄψ οἰκόνδ', ἄτην δὲ μετέστενον, ἦν Ἀφροδίτῃ
 δῶχ', ὅτε μ' ἦγαγε κείσε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης,
 παῖδά τ' ἐμὴν νοσφισσαμένην θάλαμόν τε πόσω τε
 οὐ τευ δευόμενον, οὐτ' ἄρ φρένας οὔτε τι εἶδος.”

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος· 265

242 ἀλλ' οἶον Parmeniscus : οἶον δ' αὐτ Plat. Symp. 220 C, cf. 271
 τόδε ἔρξε f 244 μιν vulg. Dem. Ixion ap. Ar. Dysc. pron. 79. 25 :
 μὲν Ptol. Oroand. ib. o L² L⁶ R³ U¹, Plut. vit. Hom. ii. 136 248 δ
 κυκλικὸς [Lesches II. parv. xi] τὸ δέκτῃ ὀνοματικῶς ἀκούει sch.
 δέκτῃ f : δέκτῃ p 249 κατέβη p²³ K 251 ἀνηρώτων afi :
 ἀνη(ει)ρώτεω cet. 252 λόεον a g i o L⁴ : ἐλόεον vulg. ἐχριον b
 Ca R² R⁶ : ἐχρισ' e J 254 μῆ με p²³ H³ corr., μῆ μὲν K 260 ἦ
 δὴ Crates : ἐπειὴ δὴ l M³ P⁶ U⁸ al. 261 οἶκον g j L⁵ U⁶ U⁸ Eust.
 263 νοσφισσαμένην a c f i l Pal. γρ. Eust. : -νη cet. 264 εἶδος]
 ἔργον R¹¹ V³ : ἔργα L⁶ U¹, cf. P 279 λ 550 265 δ' αὐτε προσέειπε
 βοήν ἀγαθὸς μενέλαος b R¹¹

4. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Δ

“ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γύναι, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 ἤδη μὲν πολέων ἐδάην βουλὴν τε νόον τε
 ἀνδρῶν ἠρώων, πολλὴν δ' ἐπελήλυθα γαῖαν·
 ἀλλ' οὐ πω τοιοῦτον ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
 οἶον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἔσκε φίλον κῆρ. 270
 οἶον καὶ τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ
 ἵππῳ ἐνὶ ξεστῷ, ἕν' ἐνήμεθα πάντες ἄριστοι
 Ἀργείων Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
 ἦλθες ἔπειτα σὺ κεῖσε· κελυσέμεναι δέ σ' ἔμελλε
 δαίμων, ὃς Τρώεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι· 275
 καὶ τοι Δηΐφοβος θεοεἶκελος ἔσπετ' ἰούση.
 τρὶς δὲ περίστειξας κοῖλον λόχον ἀμφαφώωσα,
 ἐκ δ' ὀνομακλήδην Δαναῶν ὀνόμαζες ἀρίστους,
 πάντων Ἀργείων φωνὴν ἴσκουσ' ἀλόχοισιν.
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ Τυδείδης καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς 280
 ἦμενοι ἐν μέσσοισιν ἀκούσαμεν ὡς ἐβόησας.
 νῶϊ μὲν ἀμφοτέρω μενεήναμεν ὄρμηθέντε
 ἢ ἐξελθέμεναι, ἢ ἐνδοθεν αἰψ' ὑπακοῦσαι·
 ἀλλ' Ὀδυσσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἰεμένω περ.
 ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν νῆες Ἀχαιῶν, 285
 Ἄντικλος δὲ σέ γ' οἶος ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν
 ἤθελεν· ἀλλ' Ὀδυσσεὺς ἐπὶ μάστακα χερσὶ πίεζε
 νωλεμέως κρατερῆσι, σάωσε δὲ πάντας Ἀχαιοὺς,
 τόφρα δ' ἔχ' ὄφρα σε νόσφω ἀπήγαγε Παλλὰς Ἀθήνη.”
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα· 290
 “Ἄτρεΐδη Μενέλαε διοτρεφέες, ὄρχαμε λαῶν,
 ἄλγιον· οὐ γὰρ οἶ τι τάδ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
 οὐδ' εἴ οἱ κραδίη γε σιδηρῆ ἐνδοθεν ἦεν.
 ἀλλ' ἄγετ' εἰς εὐνὴν τράπεθ' ἡμέας, ὄφρα καὶ ἤδη
 ὑπνῷ ὑπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες.” 295

270 ἔσχε f Eust., cf. 705 273 om. H³ Pal. R¹¹ (= B 352)
 ἀργεῖοι f 10 L⁴ 276 ath. priores quidam et Ar. 278 ἑταίρους
 g, cf. 666 285-9 Ἀρίσταρχος τοὺς εἴ ἀθετεῖ . . . δ' Ἄντικλος ἐκ τοῦ
 κύκλου [Lesches x] οὐκ ἐφέροντο δὲ σχεδὸν ἐν πάσαις sch. 293 om. d
294, 5 signa omissionis (3) prae f. L⁴ 295 παυσώμεθα, γρ.
 H³ Pal., cf. Ω 636

4. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Δ

ἌΩς ἔφατ', Ἀργεῖη δ' Ἐλένη δμωῆσι κέλευσε
 δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
 πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
 χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἔσασθαι.
 αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάρου δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι, 300
 δέμνια δὲ στόρεσαν· ἐκ δὲ ξείνους ἄγε κῆρυξ.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο,
 Τηλέμαχος θ' ἦρωσ καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός·
 Ἀτρεΐδης δὲ καθεῦθε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,
 πὰρ δ' Ἐλένη τανύπεπλος ἐλέξατο, δία γυναικῶν. 305
 Ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 ὄρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνήφι βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος
 εἴματα ἔσσάμενος, περὶ δὲ ξίφος ὄξυ θέτ' ὦμφ,
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεῶ ἑναλίγκιος ἄντην, 310
 Τηλεμάχῳ δὲ παρίζεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 “Τίπτε δέ σε χρεῖω δεῦρ' ἤγαγε, Τηλέμαχ' ἦρωσ,
 ἐς Λακεδαίμονα δῖαν, ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης;
 δῆμιον ἢ ἴδιον; τόδε μοι νημερτὲς ἐνίσπες.”
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα· 315
 “Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
 ἦλυθον εἴ τινά μοι κληηδόνα πατρὸς ἐνίσποις.
 ἐσθίεται μοι οἶκος, ὄλωλε δὲ πῖονα ἔργα,
 δυσμενέων δ' ἀνδρῶν πλείους δόμος, οἳ τέ μοι αἰεὶ
 μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς, 320
 μητρὸς ἐμῆς μνηστήηρες ὑπέρβιον ὕβριω ἔχοντες.
 τοῦνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἰκάνομαι, αἶ κ' ἐθέλησθα
 κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπεῖν, εἴ που ὅπωπας
 ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλου μῦθον ἄκουσας
 πλαζομένον· πέρι γάρ μω οἷζυρὸν τέκε μήτηρ. 325
 μηδέ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσειο μηδ' ἐλεαίρων,

300 δάος f1j L⁵ U¹: δάδας cet., cf. η 339 χ 497 ψ 294 Ω 647
 303 om. L⁴ L⁶ 307 ὄρν. codd. 314 ἐνίσπες i j l p q H³ L⁴
 Pal.: ἐνίσπε cet., cf. γ 101 321 ὕβριω] ἦτορ p j

4. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Δ

ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον ὅπως ἦντησας ὀπωπῆς.
 λίσσομαι, εἵποτέ τοί τι πατήρ ἐμός, ἐσθλὸς Ὀδυσσεύς,
 ἦ ἔπος ἦέ τι ἔργον ὑποστὰς ἐξετέλεσσε
 δῆμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχετε πῆματ' Ἀχαιοί· 330
 τῶν νῦν μοι μνήσαι, καί μοι νημερτὲς ἐνίσπες."

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 "ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ
 ἤθελον εὐνηθῆναι ἀνάλκιδες αὐτοὶ ἔοντες.
 ὡς δ' ὀπότη' ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος 335
 νεβροὺς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθνοὺς
 κνημοὺς ἐξερέησι καὶ ἄγκεα ποιήεντα
 βοσκομένη, ὃ δ' ἔπειτα ἐὼν εἰσήλυθεν εὐνήν,
 ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφήκεν,
 ὡς Ὀδυσσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφήσει. 340

αἱ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
 τοῖος ἐὼν οἴός ποτ' εὐκτιμένη ἐνὶ Λέσβῳ
 ἐξ ἔριδος Φιλομηλεΐδῃ ἐπάλαισεν ἀναστάς,
 καὶ δ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί,
 τοῖος ἐὼν μνηστῆρσι ὀμιλήσειεν Ὀδυσσεύς· 345
 πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
 ταῦτα δ' ἄ μ' εἰρωτᾶς καὶ λίσσσαι, οὐκ ἂν ἐγὼ γε
 ἄλλα παρέξ εἵποιμι παρακλιδόν, οὐδ' ἀπατήσω·
 ἀλλὰ τὰ μὲν μοι ἔειπε γέρων ἄλιος νημερτής,
 τῶν οὐδὲν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος οὐδ' ἐπικεύσω. 350

Αἰγύπτῳ μ' ἔτι δεῦρο θεοὶ μεμαῶτα νέεσθαι
 ἔσχον, ἐπεὶ οὐ σφιν ἔρεξα τεληέσσας ἑκατόμβας.
 οἱ δ' αἰεὶ βούλοντο θεοὶ μεμνήσθαι ἐφειτμένων.
 νῆσος ἔπειτά τις ἔστι πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ
 Αἰγύπτου προπάροιθε, Φάρον δέ ἐ κικλήσκουσι, 355
 τόσσον ἄνευθ' ὅσσον τε πανημερίη γλαφυρῇ νηὺς
 ἦνυσεν, ἣ λιγὺς οὖρος ἐπιπνεΐησι ὀπισθεν·

330 om. R⁹
 336 νεο[ι]γενέας Ag. 338 ὃ δ' ἔπειτα] ὃ δέ τ' ὄκα agij 342 ἐν
 Ἀρίσβη b (= Z 13) 353 om. Zen.

331 ἐνίσπες 1j L⁴ Pal. : ἐνίσπε cet., cf. 314
 342 ἐν

4. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Δ

ἐν δὲ λιμὴν εὖορμος, ὅθεν τ' ἀπὸ νῆας εἴσας
 εἰς πόντον βάλλουσιν, ἀφυσσάμενοι μέλαν ὕδωρ.
 ἔνθα μ' εἰκόσιν ἡματ' ἔχον θεοί, οὐδέ ποτ' οὔροι 360
 πνεύοντες φαίνουθ' ἄλιαέες, οἳ ῥά τε νηῶν
 πομπῆς γίνονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 καὶ νύ κεν ἦια πάντα κατέφθιτο καὶ μένε' ἀνδρῶν,
 εἰ μὴ τίς με θεῶν ὀλοφύρατο καὶ μ' ἐλέησε,
 Πρωτέος ἰφθίμου θυγάτηρ ἄλιιο γέροντος, 365
 Εἰδοθέη· τῇ γάρ ῥα μάλιστά γε θυμὸν ὄρινα,
 ἢ μ' οἴφ' ἔρρουτι συνήντετο νόσφιν ἑταίρων·
 αἰεὶ γὰρ περὶ νῆσον ἀλώμενοι ἰχθυάσκον
 γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν, ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός.
 ἦ δ' ἐμεῦ ἄγχι στᾶσα ἔπος φάτο φώνησέν τε· 370
 νηπιός εἰς, ὦ ξεῖνε, λίην τόσον ἠδὲ χαλίφρων,
 ἦε ἐκὼν μεθιείς καὶ τέρπεται ἄλγεα πάσχων;
 ὡς δὴ δῆθ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκειαι, οὐδέ τι τέκμων
 εὐρέμεναι δύνασαι, μινύθει δέ τοι ἦτορ ἑταίρων.
 ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον· 375
 ἐκ μὲν τοι ἐρέω, ἢ τις σύ πέρ ἐσσι θεάων,
 ὡς ἐγὼ οὐ τι ἐκὼν κατερύκομαι, ἀλλὰ νυ μέλλω
 ἀθανάτους ἀλιτέσθαι, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
 ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἰπέ, θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασι,
 ὅς τίς μ' ἀθανάτων πεδάα καὶ ἔδησε κελεύθου, 380
 νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.
 ὡς ἐφάμην, ἦ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεῶων·
 τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 πωλεῖται τις δεῦρο γέρων ἄλιος νημερτής,

359 ἀφυσσόμενοι L⁵ R¹¹ U¹ (Ar. Γ 295, cf. Ψ 220), utraque l. ap. schol.
 363 μένος Pal. corr. ἐνικῶς καὶ μένος ἀνδρῶν schol. M³ ap. Ludw. A. H. T. i. 544 : μένε' codd., cf. Δ 447 Θ 61 364 μ' ἐσάσσει U⁴, Pal. m. r., Eust. 366 Εὐρυνόμη Zen. : εἰδομένη R¹⁷
 370 ἦ δέ μοι ἀντομένη Zen. 371 ἠδὲ Bekker : ἠὲ codd. 374 δέ τοι ἔνδοθεν ἦτορ Pal. R¹¹ (om. τοι), γρ. M³, cf. 467 378 ἀθανάτοις b R⁵
 379 εἶπε Zen. (κακῶς), Heraclides ap. Eust. 1499. 35 r R¹⁷ un., cf. 468 380 κελεύθους H³ L¹ M³ Mon. R¹⁷ U³, cf. 469 ε 38α

4. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Δ

ἀθάνατος Πρωτεύς Αιγύπτιος, ὅς τε θαλάσσης 385
 πάσης βένθεα οἶδε, Ποσειδάωνος ὑποδομῶς·
 τὸν δέ τ' ἔμον φασι πατέρ' ἔμμεναι ἠδὲ τεκέσθαι.
 τόν γ' εἴ πως σὺ δύναιο λοχησάμενος λελαβέσθαι,
 ὅς κέν τοι εἴπησι ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου
 νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσειαι ἰχθυόεντα. 390
 καὶ δέ κέ τοι εἴπησι, διοτρεφές, αἴ κ' ἐθέλησθα,
 ὅττι τοι ἐν μεγάροισι κακόν τ' ἀγαθόν τε τέτυκται,
 οἰχομένοιο σέθεν δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.
 ὧς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 αὐτὴ νῦν φράζευ σὺ λόχον θείοιο γέροντος, 395
 μή πῶς με προῖδὼν ἢ προδαεὶς ἀλέηται·
 ἀργαλέος γάρ τ' ἐστὶ θεὸς βροτῶ ἀνδρὶ δαμῆναι.
 ὧς ἐφάμην, ἢ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
 τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 ἦμος δ' ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκη, 400
 τῆμος ἄρ' ἐξ ἁλὸς εἴσι γέρων ἄλιος νημερτῆς
 πνοιῇ ὑπο Ζεφύροιο, μελαίνῃ φρικτὶ καλυφθεῖς,
 ἐκ δ' ἐλθὼν κοιμᾶται ὑπὸ σπέσσι γλαφυροῖσι·
 ἀμφὶ δέ μιν φῶκαι νέποδες καλῆς ἄλοσύδνης
 ἀθρόαι εὐδουσιν, πολιῆς ἁλὸς ἐξαναδῦσαι, 405
 πικρὸν ἀποπνεῖουσαι ἁλὸς πολυβενθέος ὁδμῆν.
 ἔνθα σ' ἐγὼν ἀγαγοῦσα ἄμ' ἠοῖ φαινομένηφιν
 εὐνάσω ἐξείης· σὺ δ' εὖ κρίνασθαι ἑταίρους
 τρεῖς, οἳ τοι παρὰ νησὶν εὐσσέλμοισιν ἄριστοι.
 πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώϊα τοῖο γέροντος. 410
 φώκας μὲν τοι πρῶτον ἀριθμήσει καὶ ἔπεισιν·
 αὐτὰρ ἐπὴν πάσας πεμπάσσεται ἠδὲ ἴδηται,

388 γε λαβέσθαι **a** P¹ U⁸
 ὅπως ἄν Hesych. θαλάσσης **bj** L⁴, cf. κ 539, Hes. Opp. 648

398 ἀμειβομένη προσέειπε L⁴

389 ὡς κέν **k** P² P⁴ P⁵: ὡς κεν·
 399 om. P⁵ L⁴ U⁸ τοὶ γὰρ ἐγὼ

399 om. P⁵ L⁴ U⁸ τοὶ γὰρ ἐγὼ
 τοὶ ξεῖνε **d1q** (= 383): τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν
b e i 400 δῖα [τοῦ ἡ Ludwich] Ἀρίσταρχος ἀμφιβεβήκει, cf. schol.
 Θ 68 Ξ 412: οὕτως ἔξω τοῦ ἡ βεβλήκει· Ζηνόδοτος δὲ καὶ Ἀριστοφάνης
 σὺν τῷ ἡ βεβλήκειν. cf. χ 275 403 σπέεσι **a**

4. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Δ

λέξεται ἐν μέσσησι, νομεὺς ὡς πάεσι μῆλων.
 τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτα κατευνηθέντα ἴδησθε,
 καὶ τότ' ἔπειθ' ὑμῖν μελέτω κάρτος τε βίη τε, 415
 αὐθι δ' ἔχειν μεμαῶτα καὶ ἐσσύμενόν περ ἀλύξαι.
 πάντα δὲ γιγνόμενος πειρήσεται, ὅσσο' ἐπὶ γαῖαν
 ἔρπετὰ γίγνονται καὶ ὕδωρ καὶ θεσπιδαῖες πῦρ·
 ὑμεῖς δ' ἀστεμφέως ἐχέμεν μᾶλλον τε πιέζειν.
 ἀλλ' ὅτε κεν δὴ σ' αὐτὸς ἀνείρηται ἐπέεσσι, 420
 τοῖος ἐὼν οἶόν κε κατευνηθέντα ἴδησθε,
 καὶ τότε δὴ σχέσθαι τε βίης λῦσαί τε γέροντα,
 ἦρως, εἴρεσθαι δὲ θεῶν ὅς τις σε χαλέπτει,
 νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσειαι ἰχθυόεντα.
 ὡς εἰποῦσ' ὑπὸ πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα. 425
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας, ὅθ' ἔστασαν ἐν ψαμάθοισιν,
 ἦια· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
 δόρπον θ' ὄπλισάμεσθ', ἐπὶ τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ·
 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης. 430
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότε δὴ παρὰ θίνα θαλάσσης εὐρυπόροιο
 ἦια πολλὰ θεοὺς γοννούμενος· αὐτὰρ ἑταίρους
 τρεῖς ἄγον, οἷσι μάλιστα πεποίθεα πᾶσαν ἐπ' ἰθύν.
 Τόφρα δ' ἄρ' ἦ γ' ὑποδῦσα θαλάσσης εὐρέα κόλπον 435
 τέσσαρα φωκᾶων ἐκ πόντου δέρματ' ἔνεικε·
 πάντα δ' ἔσαν νεόδαρτα· δόλον δ' ἐπεμήδετο πατρί.
 εὐνὰς δ' ἐν ψαμάθοισι διαγλάψασ' ἀλίησιν
 ἦστο μένουσ'· ἡμεῖς δὲ μάλα σχεδὸν ἤλθομεν αὐτῆς·
 ἐξείης δ' εὐνησε, βάλεν δ' ἐπὶ δέρμα ἐκάστω. 440
 ἔνθα κεν αἰνότατος λόχος ἔπλετο· τείρε γὰρ αἰνώσ

414 ἴδησθα **do** 415 ἔργον τε ἔπος τε **b**, cf. β 304 416 αὐθι]
 καὶ Eust. 1502. 16: καὶ δ' ἐχέμεν Bentl. 419 πιεζεῖν Apio (περισπῆ),
 cf. μ 164, 174, 196 420 αὐτὸς Ar. vulg.: αὐτῆς **abgi** ἀμείβηται
i R⁷ U⁸ Eust. 421 ἴδησθε **NO U⁵ U⁸**: ἴδηαι cet. 432 om.
abcgij k 435 εὐρέι κόλπω **dlq**: εὐρέα πόντον **e L⁵** 438 δια-
 γνά(μ)ψασ' **ad al. L⁴**, Ar. lex. in v. 441 ἔνθα κεν **iko** (αἰ πλείους
 sch.): κειθι δὴ (δ' ἄρ') cet.

4. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Δ

φωκάων ἀλιοτρεφέων ὀλωώτατος ὀδμή.
 τίς γάρ κ' εἰναλίῳ παρὰ κήτει κοιμηθείη;
 ἀλλ' αὐτὴ ἐσάωσε καὶ ἐφράσατο μέγ' ὄνειαρ·
 ἀμβροσίην ὑπὸ ῥίνα ἐκάστω θήκε φέρουσα 445
 ἠδὺ μάλα πνείουσαν, ὄλεσσε δὲ κήτεος ὀδμήν.
 πᾶσαν δ' ἠοίην μένομεν τετληότι θυμῷ·
 φῶκαι δ' ἐξ ἁλὸς ἦλθον ἀολλέες. αἱ μὲν ἔπειτα
 ἐξῆς εὐνάζοντο παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
 ἔνδιος δ' ὁ γέρων ἦλθ' ἐξ ἁλός, εὖρε δὲ φώκας 450
 ζατρεφέας, πάσας δ' ἄρ' ἐπώχετο, λέκτο δ' ἀριθμόν·
 ἐν δ' ἡμέας πρῶτους λέγε κήτεσι, οὐδέ τι θυμῷ
 ὠίσθη δόλον εἶναι· ἔπειτα δὲ λέκτο καὶ αὐτός.
 ἡμεῖς δὲ ἰάχοντες ἐπεσσύμεθ', ἀμφὶ δὲ χεῖρας
 βάλλομεν· οὐδ' ὁ γέρων δολίης ἐπελήθητο τέχνης, 455
 ἀλλ' ἦ τοι πρῶτιστα λέων γένετ' ἠϋγένειος,
 αὐτὰρ ἔπειτα δράκων καὶ πάρδαλις ἠδὲ μέγας σὺς·
 γίγνετο δ' ὑγρὸν ὕδωρ καὶ δένδρεον ὑψιπέτηλου.
 ἡμεῖς δ' ἀστεμφέως ἔχομεν τετληότι θυμῷ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνιάζ' ὁ γέρων ὀλοφώϊα εἰδώς, 460
 καὶ τότε δὴ με ἔπεσσι ἀνειρόμενος προσέειπε·
 τίς νύ τοι, Ἀτρέος υἱέ, θεῶν συμφράσσατο βουλᾶς,
 ὄφρα μ' ἔλοις ἀέκοντα λοχησάμενος; τέο σε χρῆ;
 ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 οἴσθα, γέρον, τί με ταῦτα παρατροπέων ἀγορεύεις; 465
 ὣς δὴ δὴθ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκομαι, οὐδέ τι τέκμωρ
 εὐρέμεναι δύναμαι, μιγύθει δέ μοι ἔνδοθεν ἦτορ.
 ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἰπέ, θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασι,
 ὅς τίς μ' ἀθανάτων πεδάα καὶ ἔδησε κελεύθου,

450 ἔνδιος a M³ P¹ P⁶ R⁵ Ap. lex. in v. γρ. εἶδιος Mon., cf. Δ 726

454 δ' αἰψ' ἰάχοντες op

457 πάρδαλις b M² Ap. lex. in v. :

ἦ μὲν πάρδαλις διαφορεῖται Eust., cf. N 103 al., h. Aphr. 71, Strab. 619, Apoll. lex. in v.

461 ἀμειβόμενος dgijl: ἀνειρόμενος

vulg. (ἡ γραφή schol. H³), cf. 631

462 βουλῆν d fil q

465 ἐρείνεις Ag. a c e k

466 πόντω o L⁴

467 ἔνδοθι a c Mon.

468 ἔειπε R⁵, γρ. H³, cf. 379

469 κελεύθους q H³ uv., M³ R² :

κέλευθον o L⁵, cf. 380

4. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Δ

νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόοντα. 470
 ὡς ἐφάμην, ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 ἀλλὰ μάλ' ὤφελλες Δίί τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσι
 ῥέξας ἱερὰ κάλ' ἀναβαινέμεν, ὄφρα τάχιστα
 σὴν ἐς πατρίδ' ἴκοιο πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
 οὐ γάρ τοι πρὶν μοῖρα φίλους ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι 475
 οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαίαν,
 πρὶν γ' ὄτ' ἂν Αἰγύπτιοι, διυπετέος ποταμοῖο,
 αὐτὶς ὕδωρ ἔλθῃς ῥέξῃς θ' ἱερὰς ἑκατόμβας
 ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι
 καὶ τότε τοι δώσουσιν ὄδον θεοί, ἦν σὺ μενοινᾷς. 480
 ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐμοί γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
 οὐνεκά μ' αὐτὶς ἄνωγεν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον
 Αἰγυπτόνδ' ἰέναι, δολιχὴν ὄδον ἀργαλέην τε.
 ἀλλὰ καὶ ὡς μιν ἔπεσσαν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 ταῦτα μὲν οὕτω δὴ τελέω, γέρον, ὡς σὺ κελεύεις. 485
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 ἣ πάντες σὺν νηυσὶν ἀπήμονες ἦλθον Ἀχαιοί,
 οὓς Νέστωρ καὶ ἐγὼ λίπομεν Τροίηθεν ἰόντες,
 ἦέ τις ὦλετ' ὀλέθρῳ ἀδευκέϊ ἧς ἐπὶ νηός,
 ἦέ φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν. 490
 ὡς ἐφάμην, ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 Ἄτρεΐδη, τί με ταῦτα διείρειαι; οὐδέ τί σε χρὴ
 ἰδμεναι, οὐδὲ δαῆναι ἐμὸν νόον· οὐδέ σέ φημι
 δὴν ἄκλαυτον ἔσεσθαι, ἐπεὶ κ' εὖ πάντα πύθηαι.
 πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν γε δάμεν, πολλοὶ δὲ λίποντο· 495
 ἀρχοὶ δ' αὖ δύο μῦνοι Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων
 ἐν νόστῳ ἀπόλοντο· μάχῃ δέ τε καὶ σὺ παρήσθα.
 εἰς δ' ἔτι που ζῶδς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ.

475 τ' ἰδέειν codd., τ' om. Porph. qu. II. 213, 10 Bentley
 476 οἶκον ἐς ὑπόροφον b Mon. R¹¹ 477 διυπετέος Zenodotus
 (Zenodorus schol. M³) 484 μιν ἔπεσσαν] μύθοισιν a b g j o L⁴
 487 ἦ j H³ Pal. T : εἰ cet., cf. 28, 646 491 αὐτὶς e f l 493 οὐδέ σ'
 δῖω b Mon. R¹¹ 495 δάμεν Ar. L⁴ P⁷ T : θάνον cet. (αἱ κοινότεραι)
 497 νόστῳ δὴ d L⁸ παρήες g j 498 om. Zen.

4. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Δ

Αἴας μὲν μετὰ νηυσὶ δάμη δολιχηρέμοισι·
 Γυρήσιν μιν πρῶτα Ποσειδάων ἐπέλασσε 500
 πέτρησιν μεγάλῃσι, καὶ ἐξεσάωσε θαλάσσης·
 καὶ νύ κεν ἔκφυγε κῆρα, καὶ ἐχθόμενός περ Ἀθήνη,
 εἰ μὴ ὑπερφίαλον ἔπος ἔκβαλε καὶ μέγ' ἀάσθη·
 φῆ ῥ' ἀέκητι θεῶν φυγέειν μέγα λαῖτμα θαλάσσης.
 τοῦ δὲ Ποσειδάων μεγάλ' ἔκλυεν αὐδήσωντος· 505
 αὐτίκ' ἔπειτα τρίαων ἐλὼν χερσὶ στιβαρήσιν
 ἤλασε Γυραίην πέτρην, ἀπὸ δ' ἔσχισεν αὐτήν·
 καὶ τὸ μὲν αὐτόθι μείνει, τὸ δὲ τρύφος ἔμπεσε πόντῳ,
 τῷ ῥ' Αἴας τὸ πρῶτον ἐφεζόμενος μέγ' ἀάσθη·
 τὸν δ' ἐφόρει κατὰ πόντον ἀπίρονα κυμαίνοντα. 510
 ὣς ὁ μὲν ἔνθ' ἀπόλωλεν, ἐπεὶ πῖεν ἀλμυρὸν ὕδωρ.
 σὸς δέ που ἔκφυγε κήρας ἀδελφεὸς ἠδ' ὑπάλυξεν
 ἐν νηυσὶ γλαφυρήσι· σάωσε δὲ πότνια Ἥρη.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε Μαλειάων ὄρος αἰπὺ
 ἴζεσθαι, τότε δὴ μιν ἀναρπάξασα θύελλα 515
 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρεν βαρέα στενάχοντα,
 ἀγροῦ ἐπ' ἔσχατήν, ὅθι δῶματα ναῖε Θυέστης
 τὸ πρῖν, ἀτὰρ τότε ἔναιε Θυεστιάδης Αἴγισθος.
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖθεν ἐφαίνετο νόστος ἀπήμων,
 ἀψ δὲ θεοὶ οὐρον στρέψαν, καὶ οἴκαδ' ἵκοντο, 520
 ἦ τοι ὁ μὲν χαίρων ἐπεβήσεται πατρίδος αἴης,
 καὶ κύνει ἀπτόμενος ἦν πατρίδα· πολλὰ δ' ἀπ' αὐτοῦ
 δάκρυα θερμὰ χέοντ', ἐπεὶ ἀσπασίως ἶδε γαῖαν.
 τὸν δ' ἄρ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδε σκοπός, ὃν ῥα καθεῖσεν
 Αἴγισθος δολόμητις ἄγων, ὑπὸ δ' ἔσχετο μισθὸν 525
 χρυσοῦ δοιὰ τάλαντα· φύλασσε δ' ὃ γ' εἰς ἐνιαυτόν,
 μὴ ἔ λάθοι παριῶν, μνήσαιτο δὲ θούριδος ἀλκῆς.

500 μιν **a c d j 1**: μὲν *cet.* ἐδάμασσε **R**⁷, γρ. **H**³ **Pal.** 508 ἔμβαλε
L⁴ 511 ἐν οὐδεμιᾷ ἐφέρετο. καὶ λίαν γὰρ ἐστὶν εὐτελής· θαυμάσαιμεν
 δ' ἂν πῶς παρέλαθε τὸν Ἀρίσταρχον ὀβελίσαι αὐτόν *schol.* 516 βαρέα]
 μεγάλα **a f c j L**⁸ **P**¹: μεγάλως **d** 517 ἔσχατιῆς **b c d k**
 517, 518 *perperam post 520 transposuit Bothe*

4. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Δ

βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων πρὸς δώματα ποιμένοι λαῶν.
 αὐτίκα δ' Αἴγισθος δολίην ἐφράσσατο τέχνην·
 κριβάμενος κατὰ δῆμον ξείκοσι φῶτας ἀρίστους 530
 εἶσε λόχον, ἐτέρωθι δ' ἀνώγει δαῖτα πένεσθαι.
 αὐτὰρ ὁ βῆ καλέων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν, ἀεικέα μερμηρίζων.
 τὸν δ' οὐ εἰδὸτ' ὄλεθρον ἀνήγαγε, καὶ κατέπεφνε
 δειπνίσσας, ὥς τις τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτῃ. 535
 οὐδέ τις Ἀτρεΐδew ἐτάρων λίπεθ' οἳ οἱ ἔποντο,
 οὐδέ τις Αἰγίσθου, ἀλλ' ἔκταθεν ἐν μεγάροισιν.
 ὧς ἔφατ', αὐτὰρ ἐμοί γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
 κλαῖον δ' ἐν ψαμάθοισι καθήμενος, οὐδέ νύ μοι κῆρ
 ἦθελ' ἔτι ζῶειν καὶ ὄρᾶν φάος ἠελίοιο. 540
 αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τε κορέσθην,
 δὴ τότε με προσέειπε γέρων ἄλιος νημερτής·
 μηκέτι, Ἀτρέος υἱέ, πολὺν χρόνον ἀσκελὲς οὔτω
 κλαῖ', ἐπεὶ οὐκ ἄνυσίν τινα δήμεν· ἀλλὰ τάχιστα
 πείρα ὅπως κεν δὴ σὴν πατρίδα γαίαν ἴκηαι. 545
 ἦ γάρ μιν ζῶόν γε κιχήσεται, ἦ κεν Ὀρέστης
 κτεῖνεν ὑποφθάμενος· σὺ δέ κεν τάφου ἀντιβολήσαιο.
 ὧς ἔφατ', αὐτὰρ ἐμοὶ κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
 αὐτῖς ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀχνυμένῳ περ ἰάνθη·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων. 550
 τούτους μὲν δὴ οἶδα· σὺ δὲ τρίτον ἄνδρ' ὀνόμαζε,
 ὅς τις ἔτι ζῶὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ
 ἢ ἐθανών· ἐθέλω δὲ καὶ ἀχνύμενός περ ἀκοῦσαι.
 ὧς ἐφάμην, ὁ δὲ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 υἱὸς Λαέρτew, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων· 555
 τὸν ἴδον ἐν νήσῳ θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντα,
 νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἣ μιν ἀνάγκη

534 οὐκ codd. em. Bentley 535 ὡς εἶγε g 538 κατέκλασε
 R⁷, γρ. H³ 539 οὐδέ μοι ἦτορ a c g 543 οὔτω f g i j k o Pal. :
 aie vulg. (= a 68) 545 βαρυτόνωσ καὶ χωρὶς τοῦ ἰ sch. : πειρᾶν a r
 553 ἐν πάσαις ἠθετεῖτο sch. 556 τὸν δ' codd. em. Bentl.

4. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Δ

ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἦν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι·
 οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρητμοι καὶ ἑταῖροι,
 οἳ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης. 560
 σοὶ δ' οὐ θέσφατόν ἐστι, διοτρεφὲς ᾧ Μενέλαε,
 ἄργει ἐν ἵπποβότῳ θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν,
 ἀλλὰ σ' ἐς Ἥλυσιον πεδῖον καὶ πείρατα γαίης
 ἀθάνατοι πέμψουσιν, ὅθι ξανθὸς Ῥαδάμανθυς,
 τῇ περ ῥήϊστη βιοτὴ πέλει ἀνθρώποισιν· 565
 οὐ νικητός, οὗτ' ἄρ χειμῶν πολλὸς οὔτε ποτ' ὄμβρος,
 ἀλλ' αἰεὶ Ζεφύροιο λιγὺ πνεύοντος ἀήτας
 Ὠκεανὸς ἀνήσιον ἀναψύχειν ἀνθρώπους,
 οὔνεκ' ἔχεις Ἑλένην καὶ σφιν γαμβρὸς Διὸς ἐσσι.
 ὥς εἰπὼν ὑπὸ πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα, 570
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄμ' ἀντιθέοις ἐτάροισιν
 ἦια, πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἠδὲ θάλασσαν,
 δόρπον θ' ὀπλισάμεσθ', ἐπὶ τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ,
 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης. 575
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 νῆας μὲν πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἄλα δῖαν,
 ἐν δ' ἴστοὺς τιθέμεσθα καὶ ἰστία νηυσὶν εἴσῃς·
 ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι καθίζον·
 ἐξῆς δ' ἐζόμενοι πολὴν ἄλα τύπτουν ἐρετμοῖς. 580
 ἂψ δ' εἰς Αἰγύπτιοιο, διυπετέος ποταμοῖο,
 στήσα νέας, καὶ ἔρεξα τεληέσσας ἑκατόμβας.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατέπανσα θεῶν χόλον αἰὲν ἑόντων,
 χεῦδ' Ἀγαμέμνονι τύμβον, ἔν' ἄσβεστον κλέος εἶη.
 ταῦτα τελευτήσας νεόμην, δίδοσαν δέ μοι οὔρον 585

563 σκοπητέον εἰ μὴ ὁ τοιοῦτος τοῦ Ἀπίωνος λόγος [ab ἰλύς derivantis]
 διὰ τοῦ τ γράφει τὴν τοῦ Ἥλυσιου ἔρχουσαν Eust. 567 λίγα Strabo
 29 πνεύοντος θ q (διὰ τοῦ ὀ schol.) Apollodor. ap. Porph. ap. Stob.
 Ecl. i. 49 = 1020, sch. Eur. Phoen. 211 (cod. unus): πνεύοντας cet.:
 διαπνεύουσιν ἀῆται Ag. Probl. 943 b 23 (fort. om. 568) 569 ἐν ἐνίοις
 οὐ φέρεται ὁ στίχος schol. φίλος pro Διὸς quidam 573 κατήλυθον
 f k Pal. 574 ὠπλ. H³ L⁸ al. 578 ἐῆσιον p H³ corr. νηδ
 εἴσης g j L⁴: νηὶ μελαίνῃ b 579 ἂν a b d f k: ἐν cet.

4. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Δ

ἀθάνατοι, τοί μ' ὦκα φίλην ἐς πατρίδ' ἔπεμψαν.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν,
 ὄφρα κεν ἔνδεκάτη τε δυωδεκάτη τε γένηται
 καὶ τότε σ' εὔ πέμψω, δώσω δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα
 τρεῖς ἵππους καὶ δίφρον εὐξοον· αὐτὰρ ἔπειτα 590
 δώσω καλὸν ἄλειςον, ἵνα σπένδησθα θεοῖσιν
 ἀθανάτοις ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα.”

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·
 “Ἄτρεΐδῃ, μὴ δὴ με πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἔρυκε.
 καὶ γάρ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἐγὼ παρὰ σοί γ' ἀνεχοίμην 595
 ἤμενος, οὐδέ με οἴκου ἔλοι πόθος οὐδὲ τοκῆων·
 αἰνῶς γὰρ μῦθοισιν ἔπεσσί τε σοῖσιν ἀκούων
 τέρπομαι. ἀλλ' ἤδη μοι ἀνιάζουσιν ἑταῖροι
 ἐν Πύλῳ ἡγαθή· σὺ δέ με χρόνον ἐνθάδ' ἐρύκεις.
 δῶρον δ' ὅττι κέ μοι δοίης, κειμήλιον ἔστω· 600
 ἵππους δ' εἰς Ἰθάκην οὐκ ἄξομαι, ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
 ἐνθάδε λείψω ἄγαλμα· σὺ γὰρ πεδίοιο ἀνάσσεις
 εὐρέος, ᾧ ἐνὶ μὲν λωτὸς πολὺς, ἐν δὲ κύπειρον
 πυροὶ τε ζεαί τε ἰδ' εὐρυφυῆς κρῖ λευκόν.
 ἐν δ' Ἰθάκῃ οὐτ' ἄρ δρόμοι εὐρέες οὔτε τι λειμών· 605
 αἰγίβοτος, καὶ μᾶλλον ἐπήρατος ἵπποβότοιο.
 οὐ γάρ τις νήσων ἱππήλατος οὐδ' εὐλείμων,
 αἶθ' ἀλλὶ κεκλίεται· Ἰθάκῃ δέ τε καὶ περὶ πασέων.”

Ὡς φάτο, μεῖδῃσεν δὲ βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν· 610

“ Αἶματός εἰς ἀγαθοῖο, φίλον τέκος, οἷ' ἀγορεύεις·
 τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μεταστήσω· δύναμαι γάρ.
 δῶρων δ' ὅσσ' ἐν ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κείται,

596 κέ με codd. em. Bentley 598 a οὐδὲ λέλοιπα μετὰ νηὸς παρὰ
 νέστορι δίω pro versu hab. p, R⁷ U¹ (om. δίω), marg. H³ Pal.
 599 μελ κε Ag. ἐρύκοις H³ U⁸ 604 τε καὶ a e H³: τε ἡδ'
 g k O U⁷ 606 αἰγίβοτον—ἐπήρατον Ag. 607 εὐδέειλος Strabo
 454, cf. ν 234 609 γρ. γήθησε H³ 611 ὀλοοῖο Crates
 613 δῶρον Br L⁴ Pal. R¹⁷, M² R¹⁰ uv., R² R⁶ ss. Eust. (δύναται διχῶς
 γράφεσθαι· ἢ γὰρ δῶσω δῶρον, ἢ δῶσω τῶν δῶρων)

4. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Δ

δώσω ὃ κάλλιστον καὶ τιμηέστατόν ἐστι.
 δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ 615
 ἔστιν ἅπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χεῖλεα κεκράανται·
 ἔργον δ' Ἡφαίστοιο· πόρεν δέ ἐ Φαίδιμος ἦρωσ,
 Σιδονίων βασιλεύς, ὅθ' ἐὸς δόμος ἀμφεκάλυψε
 κείσέ με νοστήσαντα· τείν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσσαι.”

Ἦς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον, 620
 δαιτυμόνες δ' ἐς δώματ' ἴσαν θεῖον βασιλῆος.
 οἱ δ' ἦγον μὲν μῆλα, φέρον δ' εὐήνορα οἶνον·
 σῖτον δέ σφ' ἄλοχοι καλλικρήδεμνοι ἔπεμπον.
 ὧς οἱ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο,
 μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσσῆος μεγάροιο 625
 δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἰέντες,
 ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι περ πάρος, ὕβριον ἔχοντες.

Ἀντίνοος δὲ καθῆστο καὶ Εὐρύμαχος θεοειδῆς,
 ἀρχοὶ μνηστήρων, ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι.
 τοῖς δ' υἱὸς Φρονόιο Νοήμων ἐγγύθεν ἐλθὼν 630
 Ἀντίνοον μύθοισιν ἀνειρόμενος προσέειπεν·

“Ἀντίνο', ἦ ρά τι ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἦε καὶ οὐκί,
 ὀππότε Τηλέμαχος νεῖτ' ἐκ Πύλου ἡμαθόεντος;
 νῆά μοι οἶχετ' ἄγων· ἐμὲ δὲ χρεῶ γίγνεται αὐτῆς
 Ἥλιδ' ἐς εὐρύχορον διαβήμεναι, ἔνθα μοι ἵπποι 635
 δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοὶ
 ἀδμηῆτες· τῶν κέν τιν' ἐλασσάμενος δαμασαίμην.”

Ἦς ἔφαθ', οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον· οὐ γὰρ ἔφαντο
 ἐς Πύλον οἶχεσθαι Νηληϊῖον, ἀλλὰ πού αὐτοῦ
 ἀγρῶν ἢ μήλοισι παρέμμεναι ἢ ἐ συβώτῃ. 640

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
 “νημερτές μοι ἔνισπε, πότε ὄχετο καὶ τίνες αὐτῷ

618 ὅθ' ἐὸς codd.: δ τεὸς Ag. (καὶ τὰ ὑπομνήματα schol.): οτ' εὸς cod. A
 Ap. Dysc. pron. 106. 15: ὅτε δς Buttmann, cf. ο 118 621 δ' ἀνὰ
 cefik Pal. 623 ἔπεμπον a c i L⁴: ἐνεικαν cet. 627 ἔχοντες Ag.,
 γρ. p: ἔχεσκον cet. 631 ἀμειβόμενος g j L⁴, cf. 461 635 εὔιππον
 γρ. Mon. 641 ἀπαμείβετο φώνησέν τε, ἐν ἄλλῳ H³ Pal.

4. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Δ

κοῦροι ἔποντ'; Ἰθάκης ἐξαίρετοι, ἧ ἑοὶ αὐτοῦ
 θῆτές τε δμῶές τε; δύναϊτό κε καὶ τὸ τελέσσαι.
 καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' ἐὺ εἰδῶ, 645
 ἧ σε βίη ἀέκοντος ἀπηύρα νῆα μέλαιναν,
 ἧε ἐκῶν οἱ δῶκας, ἐπεὶ προσπύζατο μύθῳ."

Τὸν δ' υἱὸς Φρονίοιο Νοήμων ἀντίον ἠΐδα·
 " αὐτὸς ἐκῶν οἱ δῶκα· τί κεν ῥέξιε καὶ ἄλλος,
 ὅππότη' ἀνὴρ τοιοῦτος, ἔχων μελεδήματα θυμῷ, 650
 αἰτίζη; χαλεπὸν κεν ἀνήνασθαι δόσιν εἶη.
 κοῦροι δ' οἱ κατὰ δῆμον ἀριστεύουσι μεθ' ἡμέας,
 οἷ οἱ ἔποντ'· ἐν δ' ἀρχὸν ἐγὼ βαίνοντ' ἐνόησα
 Μέντορα, ἧε θεόν, τῷ δ' αὐτῷ πάντα ἐφκει.
 ἀλλὰ τὸ θαυμάζω· ἴδον ἐνθάδε Μέντορα δῖον 655
 χθιζὸν ὑπιοῖον. τότε δ' ἔμβη νηὶ Πύλουδε."

Ἄς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς δῶματα πατρός,
 τοῖσιν δ' ἀμφοτέροισιν ἀγάσσατο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 μνηστῆρας δ' ἄμνυδις κάθισαν καὶ παῦσαν ἀέθλων.
 τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός, 660
 ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαινοι
 πίμπλαντ', ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἔϊκτην·

"Ἄ πόποι, ἧ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως ἐτελέσθη
 Τηλεμάχῳ ὁδὸς ἦδε· φάμεν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι.
 ἐκ τοσσῶνδ' ἀέκητι νέος παῖς οἴχεται αὐτως, 665
 νῆα ἐρυσσάμενος, κρίνας τ' ἀνὰ δῆμον ἀρίστους.
 ἄρξει καὶ προτέρω κακὸν ἔμμεναι· ἀλλά οἱ αὐτῷ
 Ζεὺς ὀλέσειε βίην, πρὶν ἧβης μέτρον ἰκέσθαι.
 ἀλλ' ἄγ' ἐμοὶ δότε νῆα θοὴν καὶ εἵκοσ' ἐταίρους,
 ὄφρα μιν αὐτὸν ἰόντα λοχῆσομαι ἧδὲ φυλάξω 670

646 ἧ] εἶ ο L⁵ M⁴, γρ. p, cf. 28, 487 ἀπηύρατο ed. pr. γρ. H¹
 649 ἐκῶν] ἐγῶ Bentley cl. β 133 τό κεν g 654 ἠίθεον e ho
 Mon. R¹⁷ 659 μνηστῆρας ik Pal. leg. schol. : μνηστῆρες cet.
 661, 662 ἐκ τῆς Ἰλιάδος [A 103, 104] μετηνέχθησαν οὐ δεόντως οἱ στίχοι
 schol. 664 δέ μιν R⁵, quidam ant. (κακῶς) 666 ἐταίρους gj,
 cf. 278 668 ἧβης μέτρον ἰκέσθαι Ag. a c d f l L⁴ : ἡμῖν πῆμα
 γενέσθαι cet. (αἱ κοινότεραι) : φυτεῦσαι M² R⁵ Eust., cf. p 597

4. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Δ

ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
ὡς ἂν ἐπισμυγερώς ναυτίλλεται εἵνεκα πατρός.”

“Ὡς ἔφαθ’, οἱ δ’ ἄρα πάντες ἐπήνεον ἠδ’ ἐκέλευον·
αὐτίκ’ ἔπειτ’ ἀνστάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος.

Οὐδ’ ἄρα Πηνελόπεια πολὺν χρόνον ἦεν ἄπυστος 675
μύθων, οὓς μνηστῆρες ἐνὶ φρεσὶ βυσσοδόμενον·
κῆρυξ γάρ οἱ εἶπε Μέδων, ὃς ἐπέυθετο βουλὰς
αὐλῆς ἐκτὸς ἐών· οἱ δ’ ἐνδοθι μῆτιν ὕφαινον.

βῆ δ’ ἴμεν ἀγγελέων διὰ δώματα Πηνελοπείη·
τὸν δὲ κατ’ οὐδοῦ βάντα προσηύδα Πηνελόπεια· 680

“Κῆρυξ, τίπτε δέ σε πρόεσαν μνηστῆρες ἀγαυοί;
ἢ εἰπέμεναι δμῳῆσιw Ὀδυσσῆος θείοιο
ἔργων παύσασθαι, σφίσι δ’ αὐτοῖς δαῖτα πένεσθαι;
μὴ μνηστεύσαντες μῆδ’ ἄλλοθ’ ὀμιλήσαντες
ὔστατα καὶ πύματα νῦν ἐνθάδε δειπνήσειαν· 685

οἱ θάμ’ ἀγειρόμενοι βίοτον κατακείρετε πολλόν,
κτῆσιw Τηλεμάχοιο δαΐφρονος· οὐδέ τι πατρῶν
ὑμετέρων τὸ πρόσθεν ἀκούετε, παῖδες εἴοντες,
οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μεθ’ ὑμετέροισι τοκεῦσιw,
οὔτε τιwὰ ρέξας ἐξαίσιον οὔτε τι εἰπῶν 690

ἐν δῆμῳ· ἢ τ’ ἐστὶ δίκη θείων βασιλῆων·
ἄλλον κ’ ἐχθαίρησι βροτῶν, ἄλλον κε φιλοίη.
κείνος δ’ οὐ ποτε πάμπαν ἀτάσθαλον ἄνδρα ἐώργει.
ἀλλ’ ὁ μὲν ὑμέτερος θυμὸς καὶ ἀεικέα ἔργα
φαίνεται, οὐδέ τίς ἐστι χάρις μετόπισθ’ εὐεργέων.” 695

Τὴν δ’ αὖτε προσέειπε Μέδων, πεπνυμένα εἰδῶς·
“αἱ γὰρ δῆ, βασιλεία, τόδε πλείστον κακὸν εἶη.
ἀλλὰ πολὺν μείζον τε καὶ ἀργαλεώτερον ἄλλο
μνηστῆρες φράζονται, ὃ μὴ τελέσειε Κρονίων·

672 ἐπιμογερώς R⁵ uv.: ἐπισμογερώς V³ 677 ἔειπε codd., cf.
379 679 διὰ k Pal. P⁷ R¹¹ T: πρὸς vulg. 682 ἢ om. Long.
de subl. 27 686 διχῶς, οἱ θ’ ἅμα καὶ οἱ θάμα, ὃ καὶ ἄμεινον schol.
utrumque codd. 688 τῶν πρόσθεν Long. l. c. 690 ρέξας κακὸν
ἔξετον Stob. Ecl. iv. 7. 8 691 ἢ θ q R⁵ U⁸: ἢ cet., cf. γ 45

4. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Δ

Τηλέμαχον μεμάασι κατακτάμεν ὀξείϊ χαλκῶ 700
οἴκαδε νισόμενον· ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουήν
ἔς Πύλον ἠγαθέην ἠδ' ἔς Λακεδαίμονα δίαν.”

Ἔως φάτο, τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
δὴν δέ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε· τῷ δέ οἱ ὄσσε
δακρυόφι πλήσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή. 705
ὄψε δὲ δὴ μιν ἔπεσσι ἀμειβομένη προσέειπε·

“Κῆρυξ, τίπτε δέ μοι πάϊς οἴχεται; οὐδέ τί μιν χρεῶ
νηῶν ὠκυπόρων ἐπιβαινόμεν, αἴ θ' ἄλὸς ἵπποι
ἀνδράσι γίγνονται, περώσι δὲ πουλὺν ἐφ' ὑγρήν.
ἦ ἴνα μῆδ' ὄνομ' αὐτοῦ ἐν ἀθρώποισι λίπηται;” 710

Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Μέδων πεπνυμένα εἰδώς·
“οὐ οἶδ' ἦ τίς μιν θεὸς ὤρορεν, ἦε καὶ αὐτοῦ
θυμὸς ἐφωρμήθη ἴμεν ἐς Πύλον, ὄφρα πύθηται
πατρὸς ἐοῦ ἢ νόστον ἢ ὄν τινα πότμον ἐπέσπεν.”

Ἔως ἄρα φωνήσας ἀπέβη κατὰ δῶμ' Ὀδυσῆος. 715
τὴν δ' ἄχος ἀμφεχύθη θυμοφθόρον, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
δίφρω ἐφέζεσθαι πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων,
ἀλλ' ἄρ' ἐπ' οὐδοῦ ἴζε πολυκμήτου θαλάμοιο
οἴκτρ' ὀλοφυρομένη· περὶ δὲ δμῶαί μινύριζον
πᾶσαι, ὄσαι κατὰ δῶματ' ἔσαν νέαι ἠδὲ παλαιαί. 720
τῆς δ' ἀδιδὸν γοῶσα μετηύδα Πηνελόπεια·

“Κλυτε, φίλαι· πέρι γάρ μοι Ὀλύμπιος ἄλγε' ἔδωκεν
ἐκ πασέων, ὄσαι μοι ὀμοῦ τράφεν ἠδ' ἐγένοντο,
ἦ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
παντοίῃς ἀρετῆσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν, 725
ἐσθλόν, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.
νῦν αὖ παιδ' ἀγαπητὸν ἀνηρεῖψαντο θύελλαι

702 ἡμαθὴν Rhianus 705 ἔσκετο Ar., L⁵, Br interl., Pal. corr.
(αἱ Ἀριστάρχου ἔσκετο ἀντὶ τοῦ ἐγένετο· γέλοιοι γὰρ εἰσιν οἱ γράφοντες
ἔσχετο), cf. 270 η 156. legitne θολερὴ Ar. ? 706 μιν] ἔ Bentley
707 ἠέ τι a χρεῶν p 710 πέληται R⁹ 712 οὐκ codd.,
cf. 534 ἢ Ar. H³: ἦν U⁸: εἰ vulg., cf. 28 715 κατὰ] πρὸς q Ho
O R¹⁷ 722 ὀλύμπιοι—ἔδωκαν codd. plerique 726 περιττὸς δ
στίχος sch. (= 816) 727 ἀνηρεῖψαντο θύελλαι vulg. (ἢ χαριεστέρα
τῶν Ἀριστάρχου καὶ ἄλλαι πολλὰ οὕτως), ἄελλαι a: ἀποκτείναι μεμάασιν
fp H³ M² M³ P⁷ Eust. (= ε 18)

4. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Δ

ἀκλέα ἐκ μεγάρων, οὐδ' ὄρμηθέντος ἄκουσα.
 σχέτλιαι, οὐδ' ὑμεῖς περ ἐνὶ φρεσὶ θέσθε ἐκάστη
 ἐκ λεχέων μ' ἀνεγεῖραι, ἐπιστάμεναι σάφα θυμῶ, 730
 ὅπποτε κείνος ἔβη κοίλην ἐπὶ νῆα μέλαιναν.
 εἰ γὰρ ἐγὼ πυθόμην ταύτην ὁδὸν ὀρμαίνοντα,
 τῷ κε μάλ' ἢ κεν μείνε, καὶ ἐσσύμενός περ ὁδοῖο,
 ἢ κέ με τεθνηῖαν ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπεν.
 ἀλλὰ τις ὀτρηρῶς Δολίον καλέσειε γέροντα, 735
 δμῶ' ἐμόν, ὅν μοι δῶκε πατήρ ἔτι δεῦρο κιούση,
 καὶ μοι κῆπον ἔχει πολυδένδρεον, ὄφρα τάχιστα
 Λαέρτη τάδε πάντα παρεζόμενος καταλέξῃ,
 εἰ δὴ πού τινα κείνος ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ὑφήνας
 ἐξελθὼν λαοῖσιν ὀδύρεται, οἳ μεμάασιν 740
 ὄν καὶ Ὀδυσσῆος φθίσει γόνον ἀντιθέοιο."

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
 "νύμφα φίλη, σὺ μὲν ἄρ με κατάκτανε νηλεῖ χαλκῶ,
 ἢ ἔα ἐν μεγάρω· μῦθον δέ τοι οὐκ ἐπικεύσω·
 ἦδ' ἐγὼ τάδε πάντα, πόρον δέ οἱ ὅσος' ἐκέλευε, 745
 σίτον καὶ μέθυ ἠδύ· ἐμεῦ δ' ἔλετο μέγαν ὄρκον
 μὴ πρὶν σοὶ ἐρέειν, πρὶν δωδεκάτην γε γενέσθαι
 ἢ σ' αὐτὴν ποθέσαι καὶ ἀφορμηθέντος ἀκοῦσαι,
 ὡς ἂν μὴ κλαίουσα κατὰ χροῖα καλὸν ἰάπτῃς.
 ἀλλ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῖ ἐϊμαθ' ἔλοῦσα, 750
 εἰς ὑπερῷ' ἀναβάσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
 εὔχε' Ἀθηναίῃ κούρη Διὸς αἰγιόχοιο·
 ἢ γὰρ κέν μιν ἔπειτα καὶ ἐκ θανάτοιο σαῶσαι.
 μηδὲ γέροντα κάκου κεκακωμένον· οὐ γὰρ οἷω
 πάγχυ θεοῖς μακάρεσσι γονὴν Ἀρκεισιάδαο 755
 ἐχθέσθ', ἀλλ' ἔτι πού τις ἐπέσσεται ὅς κεν ἔχησι

730 σάφα] μάλα d H³ 732 ὄρμηθέντα quidam (κακῶς)
 733 ἔμεινε codd. 734 τεθνηῖαν L⁸ T: -κυῖαν cet. 736 δῶκε
 codd. plerique: ἔδωκε cet. 741 δόμον R¹¹, γρ. U⁵ 742 φίλη
 τροφὸς cgj L⁴ Pal., γρ. p: περίφρων cet. 744 ἢ quidam, H³ corr.
 753 om. R⁹ 755 ἀρκεισιάδαο d L⁴: λαερτιάδαο R¹⁷

4. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Δ

δῶματά θ' ὑψερεφέα καὶ ἀπόπροθι πίονας ἀγρούς.”

ἌΩς φάτο, τῆς δ' εὐνησε γόον, σχέθε δ' ὄσσε γόοιο.
ἡ δ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροὶ εἴμαθ' ἑλοῦσα,
εἰς ὑπερφ' ἀνέβαινε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν, 760
ἐν δ' ἔθετ' οὐλοχύτας κανέω, ἡράτο δ' Ἀθήνη·

“ Κλυθί μεν, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἄτρυτώνη,
εἴ ποτέ τοι πολύμητις ἐνὶ μεγάροισιν Ὀδυσσεὺς
ἦ βοὸς ἦ οἶος κατὰ πίονα μηρία κῆε,
τῶν νῦν μοι μῆσαι, καὶ μοι φίλον νῆα σάωσον, 765
μνηστῆρας δ' ἀπάλαλκε κακῶς ὑπερνηροέοντας.”

ἌΩς εἰποῦσ' ὀλόλυξε, θεὰ δέ οἱ ἔκλυεν ἀρής.
μνηστῆρες δ' ὀμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιοέοντα·
ὠδε δέ τις εἶπεςκε νέων ὑπερνηροέοντων·

“ Ἡ μάλα δὴ γάμον ἄμμι πολυμνήστη βασιλεία 770
ἀρτύει, οὐδέ τι οἶδεν ὃ οἱ φόνος νῆϊ τέτυκται.”

ἌΩς ἄρα τις εἶπεςκε, τὰ δ' οὐ ἴσαν ὡς ἐτέτυκτο.
τοῖσιν δ' Ἀντίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·

“ Δαιμόνιοι, μύθους μὲν ὑπερφιάλους ἀλέασθε
πάντας ὁμῶς, μή πού τις ἐπαγγέλῃσι καὶ εἴσω. 775
ἀλλ' ἄγε σιγῇ τοῖον ἀναστάντες τελέωμεν
μῦθον, ὃ δὴ καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶν ἤραρεν ἡμῖν.”

ἌΩς εἰπὼν ἐκρίνατ' εἰκόσι φῶτας ἀρίστους,
βᾶν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θίνα θαλάσσης.
νῆα μὲν οὖν πάμπρωτον ἀλὸς βένθοσδε ἔρυσσαν, 780
ἐν δ' ἰστόν τε τίθεντο καὶ ἰστία νηὶ μελαίνῃ,
ἡρτύναντο δ' ἔρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισι
πάντα κατὰ μοῖραν· ἀνά θ' ἰστία λευκὰ πέτασσαν·
τεύχεα δέ σφιν ἐνεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες.

758 σχέτο g j, cf. τ 361 762 μεν d C Pal. : μοι cet., cf. ζ 324
764 cf. γ 9 767 αὐδῆς d, γρ. R¹⁷ 771 ἀρτύνει k Eust.
772 οὐκ codd., cf. 534 775 πάντες O, quod con. Bentley et
Nitzsch. πού] πως q r : πω M¹ P¹ P⁴ U⁴ ἀπαγγέλλει Ho L² O P² R¹⁷
777 εὔαδεν, γρ. H³ Pal. 780 οὖν] ἀρ q L⁴ P⁷ T 783 περιττὸς
δοκεῖ οὗτος ὁ στίχος schol., om. a k q H³ Pal. Eust. (= θ 54 al.)
784 sign. omissionis () praef. L⁴ σφιν ἐνεικαν g P⁷ U⁷ : σφ'
ἤνεικαν cet.

4. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Δ

ὑψοῦ δ' ἐν νοτίῳ τήν γ' ὄρμισαν, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί· 785
 ἔνθα δὲ δόρπον ἔλοντο, μένον δ' ἐπὶ ἔσπερον ἐλθεῖν.

Ἥ δ' ὑπερωῖω αὖθι περίφρων Πηνελόπεια
 κείτ' ἄρ' ἄσιτος, ἄπαστος ἐδητύος ἠδὲ ποτήτος,
 ὄρμαινουσ' ἢ οἱ θάνατον φύγοι υἱὸς ἀμύμων,
 ἢ ὅ γ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι δαμείη. 790

ὅσσα δὲ μερμήριξε λέων ἀνδρῶν ἐν ὀμίλῳ
 δείσας, ὅππότε μιν δόλιον περὶ κύκλον ἄγωσι,
 τόσσα μιν ὄρμαινουσαν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος·
 εὖδε δ' ἀνακλιθεῖσα, λύθεν δέ οἱ ἄψαα πάντα.

Ἔνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 795
 εἶδωλον ποίησε, δέμας δ' ἦϊκτο γυναικί,
 Ἰφθίμη, κούρη μεγαλήτορος Ἰκαρίοιο,
 τὴν Εὐμηλος ὄπυιε, Φερῆς ἐνὶ οἰκίᾳ ναιων.
 πέμπε δέ μιν πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θειοῖο,
 ἦος Πηνελόπειαν ὄδυρομένην, γοόωσαν, 800
 παύσειε κλαυθμοῖο γοοῖό τε δακρυόεντος.

ἔς θάλαμον δ' εἰσῆλθε παρὰ κληῖδος ἱμάντα,
 στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

“Εὖδεις, Πηνελόπεια, φίλον τετιμημένη ἦτορ;
 οὐ μὲν σ' οὐδὲ ἐῷσι θεοὶ ρεία ζῶοντες 805
 κλαίειν οὐδ' ἀκάχησθαι, ἐπεὶ ῥ' ἔτι νόστιμός ἐστι
 σὸς πάϊς· οὐ μὲν γάρ τι θεοῖς ἀλιτήμενός ἐστι.”

Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια,
 ἠδὲ μάλα κνώσσοις ἐν ὄνειρείησι πύλῃσιν·

“Τίπτε, κασιγνήτη, δεῦρ' ἦλυθες; οὐ τι πάρος γε 810
 πωλέαι, ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι δώματα ναίεις·
 καί με κέλευαι παύσασθαι οἰζύος ἠδ' ὀδυνῶν
 πολλέων, αἷ μ' ἐρέθουσι κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,

785 εἰνοδίφ Aristoph. (ἐννοδίφ schol. Pal. νοδίφ schol. θ 55) ὄρμ. P³
 sch. Γ Ξ 77: ὄρμ. cet. 787 ὑπερῶ' ἀναβᾶσα ει L⁵ U⁵ 788 ἄσιτος]
 ἀναυδος Rhianus, γρ. Η¹ ποτοῖο f, cf. ε 201 793 ἐπέλλαβε P⁷,
 cf. κ 31 ἠδυμος Pal. corr. 796 a καλῆ τε μεγάλη τε καὶ ἀγλαὰ
 ἔργ' εἰδυῖη (= ν 289) add. Pal. R⁵ V³ 800 εἴπως a f g i o: ὄππως

d1a κατα θυμον P³⁰ ss., cf. ν 379 806 οστιμος
 Eust., R⁵ uv. 806 νηπ[10]s P³⁰ 807 θεδν

4. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Δ

ἦ πρὶν μὲν πόσιω ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
 παντοίης ἀρετῆσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν, 815
 ἐσθλόν, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.
 νῦν αὖ παῖς ἀγαπητὸς ἔβη κοίλης ἐπὶ νηός,
 νήπιος, οὔτε πόνων εὖ εἰδὼς οὔτ' ἀγοράων.
 τοῦ δὴ ἐγὼ καὶ μᾶλλον οἰδύρομαι ἢ περ ἐκείνου.
 τοῦ δ' ἀμφιτρομέω καὶ δεῖδια μή τι πάθῃσιν, 820
 ἦ ὅ γε τῶν ἐνὶ δήμῳ, ἴν' οἴχεται, ἦ ἐνὶ πόντῳ·
 δυσμενέες γὰρ πολλοὶ ἐπ' αὐτῷ μηχανώονται,
 ἰέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαίαν ἰκέσθαι.”

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἰδῶλον ἀμαυρόν·
 “ θάρσει, μηδέ τι πάγχυ μετὰ φρεσὶ δεῖδιθι λίην· 825
 τοίη γάρ οἱ πομπὸς ἅμ' ἔρχεται, ἦν τε καὶ ἄλλοι
 ἀνέρες ἠρήσαντο παρεστάμεναι, δύναται γάρ,
 Παλλὰς Ἀθηναίη· σὲ δ' οἰδυρομένην ἔλεαίρει
 ἦ νῦν με προέηκε τεῖν τάδε μυθήσασθαι.”

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια· 830
 “ εἰ μὲν δὴ θεὸς ἐσσι, θεοῖό τε ἔκλυες αὐδῆς,
 εἰ δ' ἄγε μοι καὶ κείνον οἴζυρον κατάλεξον,
 ἦ που ἔτι ζῶει καὶ ὄρα φάος ἠελίοιο,
 ἦ ἤδη τέθνηκε καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι.”

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἰδῶλον ἀμαυρόν· 835
 “ οὐ μὲν τοι κείνόν γε διηνεκέως ἀγορεύσω,
 ζῶει ὅ γ' ἦ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμῶλια βάζειν.”

Ὡς εἰπὸν σταθμοῖο παρὰ κληῖδα λιάσθη
 ἐς πνοιὰς ἀνέμων· ἦ δ' ἐξ ὕπνου ἀνόρουσε
 κούρη Ἰκαρίοιο· φίλον δέ οἱ ἦτορ ἰάνθη, 840
 ὥς οἱ ἐναργὲς ὄνειρον ἐπέσσυτο νυκτὸς ἀμολγῶ.

Μνηστῆρες δ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὕγρα κέλευθα,
 Τηλεμάχῳ φόνον αἰπὸν ἐνὶ φρεσὶν ὀρμαίνοντες.

816 περιττὸς δ στίχος de eodem vers. schol. 726 821 τῶ
 dhlq 826 ἔσπεται bdfkoq: ἔσπετο U⁸: ἔσσεται CP²
 831 αὐδῆν bdklq 833 ἦ] εἰ codd., cf. 28 839 ἀνέμου f
 L⁵ Pal.

4. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Δ

ἔστι δέ τις νῆσος μέσση ἀλὶ πετρήεσσα,
 μεσσηγὺς Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
 Ἄστερίς, οὐ μεγάλη· λιμένες δ' ἔνι ναύλοχοι αὐτῇ
 ἀμφίδυμοι· τῇ τόν γε μένον λοχόωντες Ἀχαιοί.

845

845 om. (ex homoeoteleuto) ■ U⁸ Strab. 59 (hab. Steph. Byz. in v. Ἄστερία)

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ε

Ἦὼς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγανοῦ Τιθωνοῖο
 ὄρνυθ', ἱν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν·
 οἱ δὲ θεοὶ θῶκόνδε καθίζανον, ἐν δ' ἄρα τοῖσι
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, οὗ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 τοῖσι δ' Ἀθηναίη λέγε κήδεα πόλλ' Ὀδυσῆος 5
 μνησαμένη· μέλε γάρ οἱ ἐὼν ἐν δώμασι νύμφης·

“ Ζεῦ πάτερ ἦδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔόντες,
 μή τις ἔτι πρόφρων ἀγανὸς καὶ ἤπιος ἔστω
 σκηπτοῦχος βασιλεύς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδῶς,
 ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς τ' εἶη καὶ αἴσυλα ῥέζοι· 10

ὥς οὗ τις μέμνηται Ὀδυσσῆος θείοιο
 λαῶν οἴσιν ἄνασσε, πατὴρ δ' ὧς ἤπιος ἦεν.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖται κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
 νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκη
 ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἦν πατρίδα γαίαν ἰκέσθαι· 15

οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
 οἳ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 νῦν αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀποκτεῖναι μεμάρσιν
 οἴκαδε νισόμενον· ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουὴν
 ἐς Πύλον ἡγαθέην ἦδ' ἐς Λακεδαίμονα δῖαν.” 20

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 “ τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων·
 οὐ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτῆ,
 ὥς ἦ τοι κείνους Ὀδυσσεὺς ἀποτίσεται ἐλθών·
 Τηλέμαχον δὲ σὺ πέμψον ἐπισταμένως, δύνασαι γάρ, 25

Καλυψοῦς ἄντρον Aelianus 2 ὄρν. codd. 7 ἐκ τῆς ἐν Ἰλιάδι
 Νέστορος εὐχῆς μετατέθειται schol. (?) 8 εἶη P³⁰, cf. ξ 152
 13 κεῖται] μιμνεῖ P³⁰ οἰκειότερον ἐν Ἰλιάδι κεῖται περὶ φιλοκτήτου
 (B 721) νῦν δὲ ἔδει τετιμημένος ἦτορ εἶναι schol. 14 ον (? οὐ) μιν P³⁰
 17 τεοάσειεν ἄ γρ. R¹⁷, cf. ξ 297 21 δημειβετ ε]πειτα πατηρ
 ανορων τε θεωντε P³⁰ 24 α οισιν ἐνι μεγαρ]οις η ἀμφαδοι η
 [ε κρ]υφ[η]δ[ον] P³⁰, cf. α 295 λ 119

5. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ε

ὡς κε μάλ' ἀσκηθῆς ἦν πατρίδα γαίαν ἵκηται,
μνηστῆρες δ' ἐν νηὶ παλιμπετὲς ἀπονέωνται."

Ἡ ῥα, καὶ Ἑρμείαν, υἱὸν φίλον, ἀντίον ἠῦδα
"Ἑρμεία· σὺ γὰρ αὐτε τά τ' ἄλλα περ ἄγγελός ἐσσι
νύμφη εὐπλοκάμῳ εἰπεῖν νημερτέα βουλήν, 30
νόστον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὡς κε νέηται
οὔτε θεῶν πομπῇ οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων·
ἀλλ' ὃ γ' ἐπὶ σχεδῆς πολυδέσμου πῆματα πάσχων
ἡματι εἰκοστῷ Σχερίην ἐρίβωλον ἵκοιτο,
Φαιήκων ἐς γαίαν, οἱ ἀγχίθειοι γεγάασιν, 35
οἳ κέν μιν περὶ κῆρι θεὸν ὡς τιμήσουσι,
πέμψουσιν δ' ἐν νηὶ φίλην ἐς πατρίδα γαίαν,
χαλκόν τε χρυσόν τε ἄλις ἐσθῆτά τε δόντες,
πόλλ', ὅσ' ἂν οὐδέ ποτε Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς,
εἴ περ ἀπήμων ἦλθε, λαχῶν ἀπὸ ληΐδος αἴσαν. 40
ὡς γάρ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι
οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ ἐῆν ἐς πατρίδα γαίαν."

Ἦς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος ἀργειφόντης.
αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
ἀμβρόσια χρύσεια, τά μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὑγρῆν 45
ἠδ' ἐπ' ἀπίρονα γαίαν ἄμα πνοιῆς ἀνέμοιο.
εἴλετο δὲ ῥάβδον, τῆ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει
ὦν ἐθέλει, τοὺς δ' αὐτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει.
τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς ἀργειφόντης.
Πιερὶν δ' ἐπιβὰς ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε πόντῳ· 50
σεύατ' ἔπειτ' ἐπὶ κῦμα λάρῳ ὄρνιθι εἰοικώς,
ὅς τε κατὰ δεινοὺς κόλπους ἀλὸς ἀτρυγέτοιο

26 ἀσκηθῆς **α ρ η** H³ Pal., cf. sim. 144, 168, 1 79 λ 535 ξ 255
27 a [. . .] ῥῆ̄ προ[**ρ**³⁰ 29 [υιεφι]λερμει[α **ρ**³⁰: v. om. d 32 []ω[ν
π]ομ[πη] . . .] π[scu η]εθε[. . **ρ**³⁰ 32 a]ασ[? τ]εμ[φ. ο]υδει **ρ**³⁰, cf. Hes.
Theog. 812 32 b]τε θω[.]σι φιλ[**ρ**³⁰ 34 κ' εἰκοστῷ vulg. κ' om.
d, expunxit U⁷ Eust. (χωρὶς τοῦ κε αἰ κοινότεραι) Bentley γ' ρ
38 χρυσόν τε χαλκόν τε L⁸, cf. X 340 al. 39 ποτ' ἐκ **ο** I R⁵, cf. O 124,
187 al. 40 a ου [γαρ οι μοιρ εστι δομ]ων ἀποτληε λάσθα[ι **ρ**³⁰ (sc.
αλαλησθαι), cf. γ 313 41 αλ[λ ετι πολλα παθοντα φιλ. κτλ.] **ρ**³⁰
τ' ἰδέειν codd. 42 ἦν **g** L⁵ R³ U⁸ 44 γρ. καθ' H¹ V² (sc. αὐ-
τίκα καθδδ') 47 οὐδέν φασιν ὄφελος ἐνθάδε ῥάβδου ὡσπερ ἐν Ἰλιάδι
(Ω 445) schol. 48 ἐθέλη I U⁵ (αἰ κοιναὶ διὰ τοῦ ἦ ἐθέλη schol.
Ω 344) 50 ἀναγκαῖον τὸ ἔπος schol. περιρηξ̄ **ρ**³⁰ 52 ος τ ενι
κολπο[ισιν δει]νης **ρ**³⁰

ἰχθῦς ἀγρώσσω πυκινὰ πτερὰ δεύεται ἄλμῃ·
 τῷ ἴκελος πολέεσσι ὀχῆσατο κύμασιν Ἑρμῆς.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφίκετο τηλόθ' ἐούσαν, 55
 ἔνθ' ἐκ πόντου βὰς ἰοειδέος ἠπειρόνδε
 ἦϊεν, ὄφρα μέγα σπέος ἴκετο, τῷ ἐνὶ νύμφῃ
 ναῖεν εὐπλόκαμος· τὴν δ' ἔνδοθι τέτμεν ἐούσαν.
 πῦρ μὲν ἐπ' ἐσχαρόφω μέγα καίετο, τηλόθι δ' ὄδμῃ
 κέδρου τ' εὐκαέτοιο θύου τ' ἀνὰ νῆσον ὀδώδει 60
 δαιομένων· ἢ δ' ἔνδον ἀοιδιάουσ' ὀπὶ καλῇ
 ἱστὸν ἐποιχομένη χρυσεῖη κερκίδ' ὕφαιεν.
 ὕλη δὲ σπέος ἀμφὶ πεφύκει τηλεθώσα,
 κλήθρη τ' αἰγειρός τε καὶ εὐώδης κυπάρισσος.
 ἔνθα δέ τ' ὄρνιθες ταυσιπτεροὶ εὐνάζοντο, 65
 σκῶπές τ' ἴρηκές τε ταυύγλωσσοί τε κορῶναι
 εἰνάλιαι, τῆσιν τε θαλάσσια ἔργα μέμηλεν.
 ἢ δ' αὐτοῦ τετάνυστο περὶ σπείους γλαφυροῖο
 ἡμερὶς ἠβώωσα, τεθήλει δὲ σταφυλῆσι·
 κρῆναι δ' ἐξείης πίσυρες ῥέον ὕδατι λευκῷ, 70
 πλησίαι ἀλλήλων τετραμμέναι ἀλλυδὶς ἄλλη.
 ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ ἴου ἠδὲ σελίνου
 θήλεον· ἔνθα κ' ἔπειτα καὶ ἀθάνατός περ ἐπελθὼν
 θηήσαιτο ἰδὼν καὶ τερφθεῖη φρεσὶν ἦσιν.
 ἔνθα στὰς θηεῖτο διάκτορος ἀργειφύουτης. 75
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα ἐῷ θηήσατο θυμῷ,
 αὐτίκ' ἄρ' εἰς εὐρὺ σπέος ἦλυθεν· οὐδὲ μιν ἄντην
 ἠγνοίησεν ἰδοῦσα Καλυψώ, δῖα θεάων,
 οὐ γάρ τ' ἀγνώτες θεοὶ ἀλλήλοισι πέλουται

53 ἰχθ[υ]ας P³⁰ 54 προσέθηκέ τις οὐ δεόντως τὸν στίχον schol.
 (ὀβελίζουσι ἤτοι ἀθετοῦσι Eust.) 58 δεινὴ θεὸς αὐθῆσσα Macrob. v.
 12. 8 (= κ 136) 59 δαίετο e f j k Pal., cf. I 212 Υ 317 Φ 343, 376
 ita 1 p ■ L⁵ τηλόσε cet. 60 ἀπὸ (ὕπὸ) καλῶν Macrob. iii. 19. 5
 ὀρώρει g k P³⁰ 61 νύμφη δὲ εὐπλοκαμοῦσα Καλυψώ, γρ. P
 H³ Pal. 66 κῶπες Aristot. ap. Ael. H. N. xv. 28, Alex. Mynd. ap.
 Ath. 391 C 68 ἐν δ' αὐτοῦ f B γρ. O, con. Ernesti 72 μαλακοῖ
 quidam (τινὲς δὲ περισπῶσιν ἴν' ἢ κατὰ συναλοιφήν) ἴου] σίου L⁵,
 Ptol. Euergetes ap. Athen. 61 C, schol. Theocr. v. 125 (λειμῶνος μαλακοῦ
 σία) : θρούου R¹¹ (gl. ῥηγάνου)

5. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ε

ἀθάνατοι, οὐδ' εἴ τις ἀπόπροθι δῶματα ναίει. 80
 οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα ἔνδον ἔτετμεν,
 ἀλλ' ὃ γ' ἐπ' ἀκτῆς κλαίει καθήμενος, ἔνθα πάρος περ,
 δάκρυσι καὶ στοναχῆσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων.
 πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο δάκρυα λείβων.
 Ἑρμείαν δ' ἐρέεινε Καλυψώ, δῖα θεάων, 85
 ἐν θρόνῳ ἰδούσασα φαεινῷ σιγαλόεντι·

“Τίπτε μοι, Ἑρμεία χρυσόρραπι, εἰλήλουθας
 αἰδοῖός τε φίλος τε; πάρος γε μὲν οὐ τι θαμίζεις.
 αὐδα ὅ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
 εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν. 90
 ἀλλ' ἔπεο προτέρω, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω.”

Ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ παρέθηκε τράπεζαν
 ἀμβροσίης πλήσασα, κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν.
 αὐτὰρ ὃ πῖνε καὶ ἦσθε διάκτορος ἀργειφόντης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδῆ, 95
 καὶ τότε δῆ μιν ἔπεσσω ἀμειβόμενος προσέειπεν·

“Εἰρωτᾶς μ' ἐλθόντα θεὰ θεόν· αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 νημερτέως τὸν μῦθον ἐνισπήσω· κέλευι γάρ.
 Ζεὺς ἐμέ γ' ἠνώγει δεῦρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα·
 τίς δ' ἂν ἐκὼν τοσσόνδε διαδράμοι ἀλμυρὸν ὕδωρ 100
 ἄσπετον; οὐδέ τις ἄγχι βροτῶν πόλις, οἳ τε θεοῖσιν
 ἱερά τε ῥέζουσι καὶ ἐξαίτους ἐκατόμβας.
 ἀλλὰ μάλ' οὐ πως ἔστι Διὸς νόον αἰγιόχοιο
 οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὔθ' ἀλιῶσαι.
 φησί τοι ἄνδρα παρεῖναι οἷζυρώτατον ἄλλων, 105
 τῶν ἀνδρῶν οἳ ἄστνυ πέρι Πριάμοιο μάχοντο

80 ἦ τις Ar. 82 πάρος γε **gik** U⁸ Eust. 83 στεναχῆσιν
 Aristoph. R¹¹ ἐρίχθων Arjo in E. M. 371. 28 (qui leg. et ἐριχθομένην
 Ψ 317): ὄρεχθῶν schol. Ap. Rhod. i. 275, cf. Ψ 30 84 ὁ στίχος οὗτος
 περιττός schol. (= 158) δερκέσκετο **bg1L** U⁶ (H¹ L⁵ ss., p corr.):
 δερδέσκετο cet. 91 om. **acbkL** U⁵ (= Σ 387) 94, 95 εὐτελεῖς...
 οἱ στίχοι schol. 95 a-d add. uv. **p**³⁰. alioquitur Merc. Calypso. con-
 spiciuntur 95 b χρυσορρα]πι δ' [ωτορ εαων 95 d ηδε [περησας 96 μιν]
 ἐ Bentley, ut δ 706 97 ἔγωγε **g** 98 νημερτέα **f** 102 ἱρά, om.
 τε **d R³ R⁶ R⁸** 104 a]ος πλεξειν τι λα[(?) **p**³⁰ 105-11 περιττοὶ
 οἱ στίχοι . . . οἱ δὲ τελευταῖοι ἐκ τῶν μετὰ ταῦτα εἰσι μετενηγεμένοι
 (133, 4), schol. 106 a]στνυ μεγα πριαμ[οιο **p**³⁰

εἰνάετες, δεκάτῳ δὲ πολὺν πέρσαντες ἔβησαν
οἰκαδ'· ἀτὰρ ἐν νόστῳ Ἀθηναίην ἀλίτοντο,
ἢ σφιν ἐπῶρσ' ἀνεμόν τε κακὸν καὶ κύματα μακρά.
ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἔσθλοὶ ἑταῖροι, 110
τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἀνεμός τε φέρων καὶ κύμα πέλασσε.
τὸν νῦν σ' ἠνώγειν ἀποπεμπέμεν ὅττι τάχιστα·
οὐ γάρ οἱ τῆδ' αἴσα φίλων ἀπονόσφιν ὀλέσθαι,
ἀλλ' ἔτι οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι
οἶκον ἐς ὑπόροφον καὶ ἐῖν ἐς πατρίδα γαίαν." 115

Ἄως φάτο, ῥίγησεν δὲ Καλυψώ, δῖα θεάων,
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

“ Σχέτλιοι ἐστε, θεοί, ζηλήμονες ἔξοχον ἄλλων,
οἳ τε θεαῖς ἀγάασθε παρ' ἀνδράσιν εὐνάζεσθαι
ἀμφαδίην, ἣν τίς τε φίλον ποιήσεται ἀκοίτην. 120

ὦς μὲν ὅτ' Ὀρίων' ἔλετο ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
τόφρα οἱ ἠγάασθε θεοὶ ῥεῖα ζῶντες,
ἦος ἐν Ὀρτυγίῃ χρυσόθρονος Ἄρτεμις ἀγνή
οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποικομένη κατέπεφνευ.

ὦς δ' ὀπότ' Ἰασίῳ ἐνπλόκαμος Δημήτηρ, 125

ῶ θυμῷ εἶξασα, μίγη φιλότιτι καὶ εὐνῇ
νεῖῳ ἐνὶ τριπόλῳ· οὐδὲ δὴν ἦεν ἄπυστος
Ζεὺς, ὅς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῆτι κεραυνῷ.

ὦς δ' αὖ νῦν μοι ἄγασθε, θεοί, βροτὸν ἄνδρα παρῆναι.

τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα περὶ τρόπιος βεβαῶτα 130

οἶον, ἐπεὶ οἱ νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
Ζεὺς ἔλσας ἐκέασσε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.

108 ανιο]ντες αθηναιη[p³⁰ versibus 109-111 et 113 obelos
praef. p²⁹, versus 110 et asteriscum, cf. 133, 4 110 ἀπέφθιθεν
a b f i j o p²⁹ p³⁰ M³ U⁸ Eust., cf. 133 111 ἀνεμος τε κακος και [p³⁰
111 a]ος μετ[α κ]υμασι νυκτος [αμολω p³⁰ 112 ἠνώγειν
Ar. (Z 170) d : ἠνώγει cet. αφ[ιθακηνδε p³⁰ 114 τ' ἰδέειν codd.
em. Bent., cf. η 76 118 δηλήμονες P², γρ. M³ (ἢ δηλήμονες'
βλαπτικοί sch.) 119 θεὰς f1 q εὐνάσθαι ο : εὐνηθῆναι E. M.
166. 45 120 ἦν τις ofko : ἦτις cet. : εἰ R⁴, K O corr., cf. 80
123, 124 τινὲς ἀθετοῦσι τοὺς στίχους schol. 123 ἔως μιν codd. em.
Nauck ἀγνή Apio, H² U¹ 124 ἀγανοῖσι βέλεσσιν d10, cf.
γ 280 127 τριπόλῳ quidam (οὐκ εὔ) 129 ἀγάασθε a b j (δύνατον δὲ
καὶ ὡς ἠ[γάασθε] sch. sc. = 122) 130 περιτρόπιον g m 132 ἔλσας
b h i ἐλάσας Zen. vulg., cf. η 250

5. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ε

ξυθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
 τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἀνεμός τε φέρων καὶ κῦμα πέλασσε.
 τὸν μὲν ἐγὼ φίλεόν τε καὶ ἔτρεφον, ἧδὲ ἔφασκον 135
 θήσεω ἀθάνατον καὶ ἀγήρων ἧματα πάντα.
 ἀλλ' ἐπεὶ οὐ πῶς ἔστι Διὸς νόον αἰγιόχοιο
 οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὔθ' ἀλιῶσαι,
 ἐρρέτω, εἴ μιν κείνος ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
 πόντον ἐπ' ἀτρύγετον. πέμψω δέ μιν οὐ πη ἐγὼ γε· 140
 οὐ γάρ μοι πάρα νῆες ἐπήρητμοι καὶ ἑταῖροι,
 οἳ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 αὐτὰρ οἱ πρόφρων ὑποθήσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω,
 ὥς κε μάλ' ἀσκηθῆς ἦν πατρίδα γαίαν ἵκηται."
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργειφόντης· 145
 "οὔτω νῦν ἀπόπεμπε, Διὸς δ' ἐποπίξσο μῆνιν,
 μὴ πῶς τοι μετόπισθε κοτεσσάμενος χαλεπήνη."
 ἌΩς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κρατὺς ἀργειφόντης·
 ἦ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα πότνια νύμφη 150
 ἦϊ', ἐπεὶ δὴ Ζηνὸς ἐπέκλυεν ἀγγελιάων.
 τὸν δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς εὔρε καθήμενον· οὐδέ ποτ' ὅσσοι
 δακρυόφω τέρσοντο, κατεΐβετο δὲ γλυκὺς αἰὼν
 νόστον ὄδυρομένω, ἐπεὶ οὐκέτι ἦνδανε νύμφη.
 ἀλλ' ἦ τοι νύκτας μὲν ἰαύεσκεν καὶ ἀνάγκη 155
 ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι παρ' οὐκ ἐθέλων ἐθειλούσῃ·
 ἧματα δ' ἄμ πέτρησι καὶ ἠϊόνεσσι καθίζων
 δάκρυσι καὶ στοναχῆσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων
 πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο δάκρυα λείβων.
 ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη προσεφώνεε δία θεάων·
 "Κάμμορε, μὴ μοι ἔτ' ἐνθάδ' ὀδύρευο, μηδέ τοι αἰὼν 160
 φθινέτω· ἦδη γάρ σε μάλα πρόφρασσ' ἀποπέμψω.

133 de ἀπέφθιθεν cf. 110 135 φιλέεσκον (? ἰδ') L⁸ Mon.,
 H¹ ss. :] δ φιλε[ο]ν P³⁰ 136 ἀγήρων Ag. P⁵ : ἀγήρων f : ἀγήραον
 cet., cf. B 447 al. 144 ἀσκηθεῖς b e V⁴ 150 ἦεν g k 156 ἄμ
 Ag. ἐν codd. 157 om. a c i j L⁴ Ma Pal., uncino singulo not.
 R⁸ (= 83) 158 de δερκέσκετο cf. 84

5. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ε

ἀλλ' ἄγε δούρατα μακρὰ ταμῶν ἀρμόζω χαλκῶ
 εὐρείαν σχεδίην· ἀτὰρ ἴκρια πῆξαι ἐπ' αὐτῆς
 ὑψοῦ, ὥς σε φέρησιν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον.
 αὐτὰρ ἐγὼ σίτον καὶ ὕδωρ καὶ οἶνον ἐρυθρὸν 165
 ἐνθήσω μενοεικέ', ἃ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι,
 εἵματά τ' ἀμφιέσω, πέμψω δέ τοι οὖρον ὄπισθεν,
 ὥς κε μάλ' ἀσκηθῆς σὴν πατρίδα γαίαν ἴκλαι,
 αἶ κε θεοὶ γ' ἐθέλωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 οἳ μιν φέρτεροὶ εἰσι νοῆσαί τε κρῆναί τε." 170

Ὡς φάτο, ῥίγησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

"Ἄλλο τι δὴ σύ, θεά, τόδε μῆδεαι οὐδέ τι πομπήν,
 ἣ με κέλει σχεδίῃ περάαν μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
 δεινόν τ' ἀργαλέον τε· τὸ δ' οὐδ' ἐπὶ νῆες εἶσαι 175
 ὠκύποροι περώσωσι, ἀγαλλόμεναι Διὸς οὖρῳ.
 οὐδ' ἂν ἐγὼν ἀέκητι σέθεν σχεδῆς ἐπιβαίην,
 εἰ μὴ μοι τλαίης γε, θεά, μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι
 μὴ τί μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο."

Ὡς φάτο, μεῖδῃσεν δὲ Καλυψώ, δῖα θεάων, 180
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

"Ἡ δὴ ἀλιτρός γ' ἐσσι καὶ οὐκ ἀποφώλια εἰδώς,
 οἶον δὴ τὸν μῦθον ἐπεφράσθης ἀγορεύσαι.
 ἴστω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθε 185
 καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος
 ὄρκος δειωτάτος τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι,
 μὴ τί σοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.
 ἀλλὰ τὰ μὲν νοέω καὶ φράσσομαι, ἄσπ' ἂν ἐμοί περ
 αὐτῇ μηδοίμην, ὅτε με χρεῖῶ τόσον ἴκοι·
 καὶ γὰρ ἐμοὶ νόος ἐστὶν ἐναίσιμος, οὐδέ μοι αὐτῇ 190

163 ἐν δ' ἴκρια a c ἐν αὐτῇ a c 168 ἴκοιο Aristoph., Eust. :
 ἴκλαι in ras. M³ 170 κρῆναι b d f i j L⁴: κρῖναι cet. 173 ἄλλο τι
 ὑπάρ σὺν δὲ θεά R⁵ 179 ἄλλοις Aristoph. : ἄλλω U⁸ 183 a θαρσει
 μ[ηδ]ετι ταρβει p³⁰ 183 b εκπ. λε (? εκπλεε) θε[ων πομπη] p³⁰
 185 ὕδατος v. l. ap. Aristophanem (πρὸς δ ἐσημειούτο) 189 χρεῶ d
 ἴκοιτο d 1 C

5. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ε

θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιδήρεος, ἀλλ' ἐλεήμων.”

ἌΩς ἄρα φωνήσασ' ἠγήσατο δία θεάων
 καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
 ἴξον δὲ σπείους γλαφυρὸν θεὸς ἠδὲ καὶ ἀνήρ,
 καὶ ῥ' ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη 195
 Ἑρμείας, νύμφη δ' ἐτίθει πάρα πᾶσαν ἐδωδήν,
 ἔσθειν καὶ πίνειν, οἷα βροτοὶ ἄνδρες ἔδουσιν·
 αὐτὴ δ' ἀντίον ἴξεν Ὀδυσσῆος θείοιο,
 τῇ δὲ παρ' ἀμβροσίην δμῶαὶ καὶ νέκταρ ἔθηκαν.
 οἱ δ' ἔπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον. 200
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐδητύος ἠδὲ ποτήτος,
 τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Καλυψώ, δία θεάων·

“ Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 οὕτω δὴ οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαίαν
 αὐτίκα νῦν ἐθέλεις ἰέναι; σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμψης. 205
 εἴ γε μὲν εἰδείης σῆσι φρεσὶν ὅσσα τοι αἴσα
 κῆδε' ἀναπλήσαι, πρὶν πατρίδα γαίαν ἰκέσθαι,
 ἐνθάδε κ' αὖθι μένων σὺν ἐμοὶ τόδε δῶμα φυλάσσοις
 ἀθάνατός τ' εἴης, ἱμειρόμενός περ ἰδέσθαι
 σὴν ἄλοχον, τῆς αἰὲν ἐέλδεται ἤματα πάντα. 210
 οὐ μὲν θην κείνης γε χερείων εὐχομαι εἶναι,
 οὐ δέμας οὐδὲ φνὴν, ἐπεὶ οὐ πῶς οὐδὲ ἔοικε
 θνητὰς ἀθανάτησι δέμας καὶ εἶδος ἐρίζειν.”

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ πῶτα θεά, μή μοι τόδε χῶεο· οἶδα καὶ αὐτὸς 215
 πάντα μάλ', οὐνεκα σείο περίφρων Πηνελόπεια
 εἶδος ἀκιδνοτέρη μέγεθός τ' εἰσάντα ἰδέσθαι·
 ἢ μὲν γὰρ βροτός ἐστι, σὺ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρωσ.
 ἀλλὰ καὶ ὡς ἐθέλω καὶ ἐέλδομαι ἤματα πάντα

195 ἔνθα καθῆστο g 201 ποτοῖο Z, cf. δ 788 204 a δάκρυσι
 καὶ στοναχῆσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων f (= 83, 157) 205 ἱεμέναι
 ἱμεναί
 (= ἰέναι) d 1 207 ἀναπλήσαι H³, Pal. mg., cf. 302: -τλήσαι Ho:
 -πρήσαι C 208 φυλάσσων j³ (-ειν Ma), v. l. V³ 209 et
 220 ἰκέσθαι Bentl., cf. a 21 β 152 215 ταδε p⁵⁰ 217 εἰς ὄπα R⁶
 Eust. (αἱ κοινότεραι)

5. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ε

οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἡμᾶρ ἰδέσθαι. 220
 εἰ δ' αὖ τις ραίησι θεῶν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
 τλήσομαι ἐν στήθεσσι ξῶν ταλαπενθέα θυμόν·
 ἦδη γὰρ μάλα πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μόγησα
 κύμασι καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.”
 Ὡς ἔφατ', ἥελιος δ' ἄρ' ἔδν καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν· 225
 ἐλθόντες δ' ἄρα τῷ γε μυχῶ σπέιους γλαφυροῖο
 τερπέσθην φιλότῃτι, παρ' ἀλλήλοισι μένουτες.
 Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥώς,
 αὐτίχ' ὁ μὲν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ἔννυτ' Ὀδυσσεύς,
 αὐτὴ δ' ἀργύφειον φᾶρος μέγα ἔννυτο νύμφη, 230
 λεπτόν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξυῖ
 καλὴν χρυσεῖην, κεφαλῇ δ' ἐφύπερθε καλύπτρην·
 καὶ τότ' Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μῆδετο πομπήν.
 δῶκέν οἱ πέλεκυν μέγαν, ἄρμενον ἐν παλάμησι,
 χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ 235
 στελλεῖον περικαλλῆς ἐλαῖνον, εὖ ἐναρηρός·
 δῶκε δ' ἔπειτα σκέπαρνον ἐύξοον· ἄρχε δ' ὄδοιο
 νήσου ἐπ' ἐσχατιῆς, ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
 κλήθρη τ' αἰγειρός τ', ἐλάτη τ' ἦν οὐρανομήκης,
 αἶα πάλαι, περίκηλα, τά οἱ πλώοιεν ἐλαφρῶς. 240
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ δεῖξ' ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
 ἦ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Καλυψώ, δῖα θεάων,
 αὐτὰρ ὁ τάμνετο δοῦρα· θεῶς δέ οἱ ἦννυτο ἔργον.
 εἴκοσι δ' ἔκβαλε πάντα, πελέκκησεν δ' ἄρα χαλκῷ,
 ξέσσε δ' ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν. 245
 τόφρα δ' ἐνεικε τέρετρα Καλυψώ, δῖα θεάων·
 τέτρηνεν δ' ἄρα πάντα καὶ ἤρμοσεν ἀλλήλοισι,

220 ἐλέσθαι f 221 θεός ij μ' ἐνὶ e 222 ταλασίφρονα L⁴
 223 ita Ar. I 492 : πόλλ' ἔπ. καὶ πόλλ' ἐμ. codd. 224 γενέσθαι
 g Ma P² 228 sq. Tὰ περὶ τὴν σχεδῖαν Aelian. 230 ἀργύφειον
 eg L⁶, cf. κ 543, Ar. Rhod. iv. 474 232 ἐφύπερθε Ar. e j : ἐπέθηκε
 cet. (αἰ εἰκαϊότεραι) : εἰ P³⁰ 232 a κρηδεμνοῖο δ' ἐφύπερθε καλυ[ψατο] δια
 θεῶν, cf. Ξ 184 232 b καλω νηγ[ατειω] το ρα οἱ τεθυ[ωμενον] ηεν
 P³⁰, cf. Ξ 172 233 αυ[ταρ] οδ. P³⁰ 235 ἐπ' b f g i k : v. om. q
 236 στε[ιλειον] χ[α]λεπον μα[λα] τιμιον ευ εναρηρος P³⁰ ἐπαρηρός o P⁷
 237 ἦρχε codd. 238 ἐσχατιῆν ed j l 240 περὶ κῆλα
 Chryssippus U² : περί d 242 πότνια νύμφη e k o 245 ξέσσε f P⁶
 247, 248 Ἀριστοφάνης τὸ αὐτὸ φέτο περιέχειν ἄμφω· διδ τῷ μὲν
 σίγμα, τῷ δὲ ἀντίσιγμα ἐπιτίθησιν sch. 247 om. H¹

5. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ε

γόμφοισιν δ' ἄρα τήν γε καὶ ἄρμονίησιν ἄρασσειν.
 ὄσσον τίς τ' ἔδαφος νηὸς τορνώσεται ἀνήρ
 φορτίδος εὐρείης, εὖ εἰδὼς τεκτοσυνάων, 250
 τόσσον ἔπ' εὐρείαν σχεδίην ποιήσατ' Ὀδυσσεύς.
 ἴκρια δὲ στήσας, ἀραρῶν θαμέσι σταμίνεσσι,
 ποίει· ἀτὰρ μακρῆσιν ἐπηγκενίδεσσι τελεύτα.
 ἐν δ' ἰστὸν ποίει καὶ ἐπίκριον ἄρμενον αὐτῷ·
 πρὸς δ' ἄρα πηδάλιον ποιήσατο, ὄφρ' ἰθύνοι. 255
 φράξε δέ μιν ῥίπεσσι διαμπερὲς οἰσύνησι
 κύματος εἶλαρ ἔμεν· πολλὴν δ' ἐπεχεύατο ὕλην.
 τόφρα δὲ φάρε' ἔνεικε Καλυψώ, δῖα θεάων,
 ἰστία ποιήσασθαι· ὁ δ' εὖ τεχνήσατο καὶ τά.
 ἐν δ' ὑπέρας τε κάλους τε πόδας τ' ἐνέδησεν ἐν αὐτῇ, 260
 μοχλοῖσιν δ' ἄρα τήν γε κατείρυσεν εἰς ἄλα δῖαν.
 Τέτρατον ἦμαρ ἔην, καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα·
 τῷ δ' ἄρα πέμπτῳ πέμπ' ἀπὸ νήσου δῖα Καλυψώ,
 εἶματά τ' ἀμφιέσασα θυῶδεα καὶ λούσασα.
 ἐν δέ οἱ ἀσκὸν ἔθηκε θεὰ μέλανος οἴνοιο 265
 τὸν ἕτερον, ἕτερον δ' ὕδατος μέγαν, ἐν δὲ καὶ ῥῆα
 κωρύκῳ· ἐν δέ οἱ ὄψα τίθει μενοεικέα πολλά·
 οὖρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρὸν τε.
 γηθόσυνος δ' οὖρῳ πέτασ' ἰστία δῖος Ὀδυσσεύς.
 αὐτὰρ ὁ πηδαλίῳ ἰθύνετο τεχνηέντως 270
 ἦμενος· οὐδέ οἱ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτε
 Πληϊάδας τ' ἔσορῶντι καὶ ὄψε δύοντα Βοώτην
 Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπὶ κλησιν καλέουσι,
 ἧ τ' αὐτοῦ στρέφεται καὶ τ' Ὀρίωνα δοκεύει,

248 ἄρρην h, γρ. d Eust. Ap. lex. in Ἀρμονιάων et in v. : ἀραρεν
 ο p 251 τορνώσατ' quidam (ex 249) 252 [καὶ καλῆ]ν αὐτῆν
 [απαρῶν p³⁰ 253 ἐπητανίδεσσι Rhianus 254 post 257 pos.
 p³⁰ 254 τε τίθει p³⁰ 255 [κ]αδ δαρα p³⁰ 258 φαρῆ p³⁰
 259 a [π]ρος δαρα ἰκριοφιν[p³⁰ 260 ἐπ' j k L³ αὐτῆς k L³
 262 ἔβδομον Clem. Alex. Strom. v. 14. 108 (Eus. Praep. Ev.
 xiii. 12) 263 sq. Ὀδυσσεύς ἀνάπλους παρὰ Καλυψοῦς Paus. vii. 3. 7
 264 εὐώδεα Plut. de vit. aer. alien. 831 D καὶ λούσασα] σιγα-
 λδοντα Macrobi. iii. 19. 5 272 ἐσορῶντι (codd.) et ἐσορῶντα (Paus.
 viii. 3. 7) Ar. διχῶς : τε δρῶντι ο : θ' δρῶντι schol. Θ 93 : θ' δρῶντι ο

5. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ε

οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὀκεανοῖο· 275
 τὴν γὰρ δὴ μιν ἄνωγε Καλυψώ, δία θεάων,
 ποντοπορευέμεναι ἐπ' ἀριστερὰ χεῖρὸς ἔχοντα.
 ἐπτὰ δὲ καὶ δέκα μὲν πλέεν ἤματα ποντοπορεύων,
 ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα
 γαίης Φαιήκων, ὅθι τ' ἄγχιστον πέλεν αὐτῷ· 280
 εἶσατο δ' ὡς ὅτε ῥινὸν ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ.

Τὸν δ' ἐξ Αἰθιόπων ἀνιῶν κρείων ἐνοσίχθων
 τηλόθεν ἐκ Σολύμων ὄρέων ἴδεν· εἶσατο γάρ οἱ
 πόντον ἐπιπλώων· ὁ δ' ἐχώσατο κηρόθι μᾶλλον,
 κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὄν μυθήσατο θυμόν· 285

“Ἄ πόποι, ἦ μάλα δὴ μετεβούλευσαν θεοὶ ἄλλως
 ἀμφ' Ὀδυσῆϊ ἐμεῖο μετ' Αἰθιόπεσσι ἐόντος,
 καὶ δὴ Φαιήκων γαίης σχεδόν, ἔνθα οἱ αἴσα
 ἐκφυγέειν μέγα πείραρ διζύος, ἦ μιν ἰκάνει·
 ἀλλ' ἔτι μὲν μίν φημι ἄδην ἐλάαν κακότητος.” 290

Ἦς εἰπὼν σύναγεν νεφέλας, ἐτάραξε δὲ πόντον
 χερσὶ τρίαίωαν ἐλών· πάσας δ' ὀρόθνυνεν ἀέλλας
 παντοίων ἀνέμων, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
 γαίαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
 σὺν δ' Εὐρὸς τε Νότος τ' ἔπεσον Ζέφυρός τε δυσαῖς 295
 καὶ Βορέης αἰθρηγενέτης, μέγα κῦμα κυλίνδων.
 καὶ τότε Ὀδυσσῆος λῦτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὄν μεγαλήτορα θυμόν·

“Ἦ μοι ἐγὼ δειλός, τί νύ μοι μήκιστα γένηται·
 δεῖδω μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτέα εἶπεν, 300
 ἦ μ' ἔφατ' ἐν πόντῳ, πρὶν πατρίδα γαίαν ἰκέσθαι,

277 νηὸς γρ. H³ Pal. U⁵ 281 δτ' ἐρινὸν Ag. M³ R⁶: ἐρινὸς a
 R²: ὡς δτε ῥινὸς d P¹: ἐρινεὸς γρ. R¹⁷: ῥιον γρ. R¹⁰ ut conl. Faesi
 284 ἐπιπλώων d j l r C: -είων vulg. 289 πείραρ d o: πείρας P⁷,
 O uv. 290 καὶ ἐπὶ τοῦ Ποσειδῶνος... διὰ τῶν δύο α̅α̅ παρέκειτο
 ἐλάαν, schol. N 315 295 πέσε d g j k 296 αἰθρηγενέτης Mon.
 M³ M⁴ P³ R²: αἰθρηγενέης Rhianus Aristoph., cf. O 171 κῦμα] πῆμα o
 299 μήκιστα quidam (διὰ τοῦ χ̅) 300 μή μοι f k U⁶ εἶπεν
 g P⁷, L⁸ P¹ V⁵ U⁽⁶⁾ ss. Pal. corr.: εἶπη cet.

5. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ε

ἄλγε' ἀναπλήσει· τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελεῖται,
 οἷοισιν νεφέεσσι περιστέφει οὐρανὸν εὐρὺν
 Ζεὺς, ἐτάραξε δὲ πόντον, ἐπισπέρχουσι δ' ἄελλαι
 παντοίων ἀνέμων· νῦν μοι σὼς αἰπὺς ὄλεθρος. 305
 τρισμάκαρες Δαναοὶ καὶ τετράκις οἱ τότ' ὄλοντο
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, χάριν Ἀτρεΐδῃσι φέροντες.
 ὡς δὴ ἐγὼ γ' ὄφελον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπείν
 ἤματι τῷ ὅτε μοι πλείστοι χαλκήρεα δοῦρα
 Τρῶες ἐπέρριψαν περὶ Πηλεΐωνι θανόντι. 310
 τῷ κ' ἔλαχον κτερέων, καί μευ κλέος ἦγον Ἀχαιοί·
 νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἀλῶναι."
 Ὡς ἄρα μιν εἰπὸντ' ἔλασεν μέγα κῦμα κατ' ἄκρης,
 δεινὸν ἐπεσσύμενον, περὶ δὲ σχεδίῃν ἐλέλιξε.
 τῆλε δ' ἀπὸ σχεδῆς αὐτὸς πέσε, πηδάλιον δὲ 315
 ἐκ χειρῶν προέηκε· μέσον δέ οἱ ἰστὸν ἔαξε
 δεινὴ μισγομένων ἀνέμων ἐλθοῦσα θύελλα,
 τηλοῦ δὲ σπείρου καὶ ἐπίκριον ἔμπεσε πόντῳ.
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόβρυχα θῆκε πολὺν χρόνον, οὐδ' ἐδυνάσθη
 αἶψα μάλ' ἀνσχεθέειν μεγάλου ὑπὸ κύματος ὀρμῆς· 320
 εἵματα γάρ ῥ' ἐβάρυνε, τὰ οἱ πόρε διὰ Καλυψώ.
 ὄψε δὲ δὴ ῥ' ἀνέδου, στόματος δ' ἐξέπτυσεν ἄλμην
 πικρὴν, ἣ οἱ πολλὴ ἀπὸ κρατὸς κελάρυζεν.
 ἀλλ' οὐδ' ὡς σχεδῆς ἐπελήθετο, τειρόμενός περ,
 ἀλλὰ μεθορμηθεὶς ἐνὶ κύμασιν ἐλλάβετ' αὐτῆς, 325
 ἐν μέσση δὲ καθίζε τέλος θανάτου ἀλεείνων.
 τὴν δ' ἐφόρει μέγα κῦμα κατὰ ῥόον ἔνθα καὶ ἔνθα.
 ὡς δ' ὄτ' ὀπωρινὸς Βορέης φορέησιν ἀκάνθας
 ἄμ πεδίον, πυκινὰ δὲ πρὸς ἀλλήλησιν ἔχονται,
 ὡς τὴν ἄμ πέλαγος ἄνεμοι φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα· 330

302 ἀναπλήσειν f Pal. ss., cf. 207 308 ὡς] καὶ bei L⁴L⁸U⁸
 310 δαμέντι s L⁴R⁵, cf. P 538 312 ἀλέσθαι Dem. Ixion (ἀλέσθαι
 cod.) 314 ἐπισσύμενον Ag. (διὰ τοῦ ι): ἐπασσύμενον o U⁷, cf. 431
 315 αὐτὸν βάλε Rhianus, cf. δ 508 317 τινὲς οὕτως, σὺν τῇ
 δίνῃ τῶν ὑδάτων κτλ. schol. γρ. δίν^η H³M²: δειν^η H²

5. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ε

ἄλλοτε μὲν τε Νότος Βορρὴ προβάλεσκε φέρεσθαι,
ἄλλοτε δ' αὐτ' Εὖρος Ζεφύρω εἷξασκε διώκειν.

Τὸν δὲ ἶδεν Κάδμου θυγάτηρ, καλλίσφυρος Ἴνώ,
Λευκοθέη, ἣ πρὶν μὲν ἔην βροτὸς αὐδήεσσα,
νῦν δ' ἄλως ἐν πελάγεσσι θεῶν ἔξ ἔμμορε τιμῆς. 335
ἦ ῥ' Ὀδυσῆ' ἐλέησεν ἀλώμενον, ἄλγε' ἔχοντα·
αἰθυίῃ δ' εἵκυῖα ποτῆ ἀνεδύσето λίμνης,
ἴξε δ' ἐπὶ σχεδῆς καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·

“Κάμμορε, τίπτε τοι ᾧδε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
ᾧδύσατ' ἐκπάγλως, ὅτι τοι κακὰ πολλὰ φυτεύει; 340

οὐ μὲν δὴ σε καταφθίσει, μάλα περ μενεαίωνων.
ἀλλὰ μάλ' ᾧδ' ἔρξαι, δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν·
εἴματα ταῦτ' ἀποδὺς σχεδίην ἀνέμοισι φέρεσθαι
κάλλιπ', ἀτὰρ χεῖρεσσι νέων ἐπιμαίεο νόστου
γαίης Φαιήκων, ὅθι τοι μοῖρ' ἐστὶν ἀλύξαι. 345

τῇ δέ, τόδε κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τάνυσσαι
ἄμβροτον· οὐδὲ τί τοι παθέειν δέος οὐδ' ἀπολέσθαι.
αὐτὰρ ἐπὴν χεῖρεσσιν ἐφάψεται ἠπείροιο,
ἄψ ἀπολυσάμενος βαλέειν εἰς οἶνοπα πόντον
πολλὸν ἀπ' ἠπείρου, αὐτὸς δ' ἀπονόσφι τραπέσθαι.” 350

ᾧς ἄρα φωνήσασα θεὰ κρήδεμνον ἔδωκεν,
αὐτὴ δ' ἄψ ἐς πόντον ἐδύσето κυμαίνοντα
αἰθυίῃ εἵκυῖα· μέλαν δέ ἐ κῦμα κάλυψεν.
αὐτὰρ ὁ μερμήριξε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὄν μεγαλήτορα θυμόν· 355

331 προέηκε Ο, Plut. vit. Hom. ii. 109: προσέηκε et ἐπέεικε (sic) scholl. 295 334 αὐδήσασα ο: οὐδήεσσα Aristoteles (ἐπὶ δὲ τῆς Ἰνώς οὐδήεσσα μεταγράφει ποτὲ μὲν εἰς τὸ αὐλήεσσα, schol.), Chamaeleon, cf. κ 136 337 οὐκ ἐφέρετο ἐν τοῖς πλείοσι. Ἀρίσταρχος δὲ περὶ μὲν τῆς ἀθετήσεως διατάζει, γράφει δὲ διὰ τοῦ ὑ ὑπεδύσατο: ἐν δὲ τισιν ἀνεδύσατο (ut codd.). cf. 352 ποτῆ] ποτῆν [g j]: ποτῆ H² (ποτὶ α): γρ. καὶ ποτῆν, πτῆσιν, ἄμεινον δὲ χωρὶς τοῦ ὑ ἐν δοτικῇ schol. testatur et nominativum Eust. (ἤγουν πετασθεῖσα) 338 πολυδέσμου εἰπέ τε μῦθον U⁸, cf. 33 η 264 342 ἔρδειν d al. ἀπινύσκειν Aristoph., cf. Ο 10: ἀπίνυτος R¹⁷ 346 στέρνοιο (codd.) et στέρνοισι (g l k r) Ag. διχῶς: -οισι Timon fr. 16. i 349 ἀπολυσάμενος e g Mon. Pal.: ἀποδυσ- cet. ἐπὶ b 351 om. g

5. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ε

“Ω μοι ἐγώ, μή τίς μοι ὑφαίνησιν δόλον αὔτε
 ἀθανάτων, ὃ τέ με σχεδίης ἀποβῆναι ἀνώγει.
 ἀλλὰ μάλ’ οὔ πω πείσομ’, ἐπεὶ ἐκάς ὀφθαλμοῖσι
 γαῖαν ἐγὼν ἰδόμην, ὅθι μοι φάτο φύξιμον εἶναι.
 ἀλλὰ μάλ’ ὦδ’ ἔρξω, δοκέει δέ μοι εἶναι ἄριστον· 360
 ὄφρ’ ἂν μὲν κεν δούρατ’ ἐν ἀρμονίησιν ἀρήρη,
 τόφρ’ αὐτοῦ μενέω καὶ τλήσομαι ἄλγεα πάσχων·
 αὐτὰρ ἐπὴν δὴ μοι σχεδίην διὰ κῦμα τινάξῃ,
 νήξομ’, ἐπεὶ οὐ μὲν τι πάρα προνοῆσαι ἄμεινον.”

Ἦος ὁ ταῦθ’ ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 365
 ὦρσε δ’ ἐπὶ μέγα κῦμα Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 δεινόν τ’ ἀργαλέον τε, κατηρεφές, ἤλασε δ’ αὐτόν.
 ὡς δ’ ἄνεμος ζαῆς ἠΐων θημῶνα τινάξῃ
 καρφαλέων, τὰ μὲν ἄρ τε διεσκέδασ’ ἄλλυδις ἄλλη,
 ὡς τῆς δούρατα μακρὰ διεσκέδασ’. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς 370
 ἀμφ’ ἐνὶ δούρατι βαῖνε, κέληθ’ ὡς ἵππον ἐλαύνων,
 εἴματα δ’ ἐξαπέδυνε, τά οἱ πόρε δῖα Καλυψώ.
 αὐτίκα δὲ κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τάνυσσεν,
 αὐτὸς δὲ πρηνὴς ἀλλὶ κάππεσε, χεῖρε πετάσσας,
 νηχέμεναι μεμαώς· ἴδε δὲ κρείων ἐνοσίχθων, 375
 κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὄν μυθήσατο θυμόν·

“Οὔτω νῦν κακὰ πολλὰ παθὼν ἀλόω κατὰ πόντον,
 εἰς ὃ κεν ἀνθρώποισι διοτρεφέεσσι μιγήης·
 ἀλλ’ οὐδ’ ὡς σε ἕολπα ὀνόσσεσθαι κακότητος.”

Ἦς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους, 380
 ἵκετο δ’ εἰς Αἰγιάς, ὅθι οἱ κλυτὰ δώματ’ ἔασιν.

Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διός, ἀλλ’ ἐνόησεν·
 ἦ τοι τῶν ἄλλων ἀνέμων κατέδησε κελεύθους,
 παύσασθαι δ’ ἐκέλευσε καὶ εὐνηθῆναι ἅπαντας·

356 ἄλλον **fi**: ἄλλος **qs** ut conii. Bentley 365 δῖος ὀδυσσεύς
begijks 366 δ’ om. **s** U² U⁸ Eust. 369 ἄλλη] ἄλλα **fks**
 372 om. **k** L⁸ 373 στέρνοισι **diklr**, cf. 346 378 ἀνθρώποισι]
 φαιήκεσσι **djl** γρ. M² μιγείης codd. (σαπήν Ag. T 27) 379 κακό-
 τητα **dgl** Mon. 382 κούρη **efgij** L⁴: θυγάτηρ cet.

5. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ε

ᾠρσε δ' ἐπὶ κραιπνὸν Βορέην, πρὸ δὲ κύματ' ἔαξεν, 385
 ἦος ὃ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μιγείη
 διογενῆς Ὀδυσσεὺς θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας.

Ἔνθα δὴ νύκτας δύο τ' ἡματα κύματι πηγῶ
 πλάζετο, πολλὰ δὲ οἱ κραδίη προτιόσσετ' ὄλεθρον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμαρ εὐπλόκαμος τέλεσ' Ἠώς, 390

καὶ τότε ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο ἠδὲ γαλήνη
 ἔπλετο νηνεμίη, ὃ δ' ἄρα σχεδὸν εἶσινε γαίαν
 ὄξυ μάλα προιδῶν, μεγάλου ὑπὸ κύματος ἀρθεῖς.

ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀσπασίος βίωτος παίδεσσι φανήη
 πατρός, ὃς ἐν νούσῳ κείται κρατέρ' ἄλγεα πάσχων, 395
 δηρὸν τηκόμενος, στυγερὸς δὲ οἱ ἔχραε δαίμων,

ἀσπασίον δ' ἄρα τόν γε θεοὶ κακότητος ἔλυσαν,
 ὡς Ὀδυσῆ' ἀσπαστὸν εἴισατο γαῖα καὶ ὕλη,
 νῆχε δ' ἐπειγόμενος ποσὶν ἠπείρου ἐπιβῆναι.

ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν ὅσσον τε γέγωνε βοήσας, 400
 καὶ δὴ δοῦπον ἄκουσε ποτὶ σπιλάδεσσι θαλάσσης·
 ῥόχθει γὰρ μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο

δεινὸν ἐρευγόμενον, εἴλυτο δὲ πάνθ' ἀλὸς ἄχνη·
 οὐ γὰρ ἔσαν λιμένες νηῶν ὀχοί, οὐδ' ἐπιωγαί,
 ἀλλ' ἀκταὶ προβλήτες ἔσαν σπιλάδες τε πάγοι τε· 405

καὶ τότε Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 “ὦ μοι, ἐπεὶ δὴ γαίαν ἀελπεία δῶκεν ιδέσθαι

Ζεύς, καὶ δὴ τόδε λαῖτμα διατμήξας ἐτέλεσσα,
 ἔκβασις οὐ πη φαίνεθ' ἀλὸς πολιοῖο θύραζε· 410

385 *τερπνὸν* pro *κραιπνὸν* C ἔαξεν *quidam* (μεταγράφουσιν) :
 ἔταξεν Bg : ἔξεν Plut. vit. Hom. ii. 109, schol. 295 386 ὄπ(π)ως
quidam : εἰσόκε R⁵ U¹ : ἔως ὄγε (ὡς L⁴ T, ὅτε R¹⁰, ὅδε C) vulg. corr.
 Lachmann 391 ἠ δὲ Ar. (ἔθρον δεχόμενος τὸ ἦ) b al. : ἠδὲ cet.,
 cf. μ 168 393 ὑπὸ] ἐπὶ Rhianus, Aristoph. 394 φανήη Ar.
 (X 73) Eust. (τινὰ τῶν ἀντιγράφων ἐν δυσὶν ἦτα) : φανείη codd.
 397 v. om. U⁶, ἀσπασίως κ p L⁵ 402 v. om. Pal. δὲ μέγα R¹, Ar.
 lex. in Ῥοχθεῖ, E. M. 705. 29 : δ' ἄρ C ποτὶ περι P⁷ 404 ὕχοι
 codd. em. Postgate, cf. lemma schol. V, Orph. Arg. 1200 408 ἰκέσθαι
 b, cf. α 21 κ 175 409 λαῖτμα] κῦμα dl m ἐτέλεσσα a b f g i k :
 ἐπέρασσα vulg. : ἐπέρησα P⁷ U¹ ed. pr.

5. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ε

ἔκτοσθεν μὲν γὰρ πάγοι ὀξέες, ἀμφὶ δὲ κῦμα
 βέβρυχεν ῥόθιον, λισσὴ δ' ἀναδέδρωμε πέτρη,
 ἀγχιβαθῆς δὲ θάλασσα, καὶ οὐ πως ἔστι πόδεσσι
 στήμεναι ἀμφοτέροισι καὶ ἐκφυγέειν κακότητα·
 μὴ πῶς μ' ἐκβαίνοντα βάλῃ λίθακι ποτὶ πέτρη 415
 κῦμα μέγ' ἀρπάξαν· μελέῃ δέ μοι ἔσσεται ὄρμη·
 εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω παρανήξομαι, ἦν που ἐφεύρω
 ἠϊόνας τε παραπλήγας λιμένας τε θαλάσσης,
 δεῖδω μὴ μ' ἐξαὔτις ἀναρπάξασα θύελλα
 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρῃ βαρέα στενάχοντα, 420
 ἢ τί μοι καὶ κῆτος ἐπισσέυῃ μέγα δαίμων
 ἐξ ἁλός, οἷά τε πολλὰ τρέφει κλυτὸς Ἄμφιτρίτη·
 οἶδα γὰρ ὡς μοι ὀδώδυσται κλυτὸς ἐννοσίγαιος."

Ἦος ὁ ταῦθ' ὄρμασε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τόφρα δέ μιν μέγα κῦμα φέρε τρηχεῖαν ἐπ' ἀκτῆν. 425
 ἔνθα κ' ἀπὸ ῥινοῦς δρύφθη, σὺν δ' ὄστέ' ἀράχθη,
 εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ἀμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἐπεσσύμενος λάβε πέτρης,
 τῆς ἔχετο στενάχων, ἧος μέγα κῦμα παρήλθε.
 καὶ τὸ μὲν ὡς ὑπάλυξε, παλιρρόθιον δέ μιν αὔτις 430
 πληῆξεν ἐπεσσύμενον, τηλοῦ δέ μιν ἔμβαλε πόντῳ.
 ὡς δ' ὅτε πουλύποδος θαλάμης ἐξελκομένοιο
 πρὸς κοτυληδονόφωι πυκινὰ λάϊγγες ἔχονται,
 ὡς τοῦ πρὸς πέτρησι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 ῥινοὶ ἀπέδρυφθεν· τὸν δὲ μέγα κῦμα κάλυψεν. 435
 ἔνθα κε δὴ δύστηνος ὑπὲρ μόρον ὤλετ' Ὀδυσσεύς,
 εἰ μὴ ἐπιφροσύνην δῶκε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 κύματος ἐξαναδύς, τὰ τ' ἐρεύγεται ἠπειρόνδε,
 νῆχε παρέξ, ἐς γαῖαν ὀρώμενος, εἴ που ἐφεύροι

412 ἀναδέδρωμε g Pal. 422 εἰν ἁλί Ar. teste schol., at idem
 ἢ διπλῆ . . . ὅτι ἐν θαλάττῃ ὧν λέγει ἐξ ἁλός. hoc codd. 424 ὄρμ-
 codd. 426 ῥινός τ' f: ῥινοῦς τε (τ') vulg.: τε om. Wolf: τε δρύφθη
 L⁷ U⁷, quod coni. Kayser, cf. 435 σὺν τ' vulg.: σὺν δ' dfgik
 431 ἀπεσσύμενον Dem. Ixion, cf. 314 435 ἀπέδρυφεν d L⁸ P¹ U⁵:
 ἀπόδρυφεν j 437 ἐπὶ φρεσὶ θῆκε [θεὰ] h γρ. H³ Pal. = 427

5. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ε

ἠϊόνας τε παραπλήγας λιμένας τε θαλάσσης. 440

ἀλλ' ὅτε δὴ ποταμοῖο κατὰ στόμα καλλιρόοιο

ἴξε νέων, τῇ δὴ οἱ εἰείσατο χῶρος ἄριστος,

λείος πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο.

ἔγνω δὲ προρέοντα καὶ εὔξατο ὄν κατὰ θυμόν·

“Κλυθι, ἄναξ, ὅτις ἐσσί· πολύλλιστον δέ σ' ἰκάνω
φεύγων ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνος ἐνιπάς. 446

αἰδοῖος μὲν τ' ἐστὶ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν

ἀνδρῶν ὅς τις ἴκηται ἀλώμενος, ὡς καὶ ἐγὼ νῦν

σόν τε ῥόον σά τε γούναθ' ἰκάνω πολλὰ μογήσας.

ἀλλ' ἐλέαιρε, ἄναξ· ἰκέτης δέ τοι εὔχομαι εἶναι.” 450

“Ὡς φάθ', ὁ δ' αὐτίκα παῦσεν ἐὼν ῥόον, ἔσχε δὲ κῦμα,
πρόσθε δέ οἱ ποίησε γαλήνην, τὸν δ' ἐσάωσεν

ἐς ποταμοῦ προχοάς· ὁ δ' ἄρ' ἄμφω γούνατ' ἔκαμψε

χειράς τε στιβαράς· ἀλλὶ γὰρ δέδμητο φίλον κῆρ.

ᾧδε δὲ χροά πάντα, θάλασσα δὲ κήκιε πολλή 455

ἂν στόμα τε ῥῖνάς θ'· ὁ δ' ἄρ' ἀπνευστος καὶ ἀναυδος

κεῖτ' ὀλιγηπελέων, κάματος δέ μιν αἰνὸς ἴκανεν.

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἔμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,

καὶ τότε δὴ κρήδεμνον ἀπὸ ξο λῦσε θεοῖο.

καὶ τὸ μὲν ἐς ποταμὸν ἀλιμυρήεντα μεθήκεν, 460

ἂψ δ' ἔφερεν μέγα κῦμα κατὰ ῥόον, αἴψα δ' ἄρ' Ἴνῳ

δέξατο χερσὶ φίλησιν· ὁ δ' ἐκ ποταμοῖο λιασθεῖς

σχοίνῳ ὑπεκλίνθη, κύσε δὲ ζεῖδωρον ἄρουραν·

ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὄν μεγαλήτορα θυμόν·

“ὦ μοι ἐγώ, τί πάθω; τί νύ μοι μήκιστα γένηται;

εἰ μὲν κ' ἐν ποταμῷ δυσκηδέα νύκτα φυλάσσω, 466

μή μ' ἄμυδις στίβη τε κακὴ καὶ θῆλυς ἔερση

ἐξ ὀλιγηπελῆς δαμάση κεκαφηότα θυμόν·

445 πολύλλιστος **g j k r s** Eust. : πολύκλυστος **f** : πολὺ κάλλιστον **R**¹⁰,
cf. h. Apoll. 347 455 ᾧδε **q** : ᾧδ' ἐς χροά πάντα γρ. **B**γ : ᾧδησ'
ἔγκω quidam 456 ἀνάπνευστος **f U**⁸ ἀναυδος] ἀνανδρος **z** :
ἀγευστος **L**⁴ 458 ἔμπνυτο **Ag.**, **Pal.** **corr.** **P**⁷ (εἴμπ-) : ἀμπ. **cet.**
459 ἔο **Zen.** **vulg.** (ἔω **P**² **R**¹¹ **U**⁸) : ἔθεν **v. l.** **ant.** (ἢ κοινή), cf. η 217
B 239 **T** 384 466 φυλάσσω **Ag.** : φυλάξω **codd.**

5. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ε

αὔρη δ' ἐκ ποταμοῦ ψυχρὴ πνέει ἠῶθι πρό.
 εἰ δέ κεν ἐς κλιτὺν ἀναβὰς καὶ δάσκιον ὕλην 470
 θάμνοισι ἐν πυκνοῖσι καταδράθω, εἴ με μεθήη
 ῥίγος καὶ κάματος, γλυκερὸς δέ μοι ὕπνος ἐπέλθῃ,
 δεῖδω μὴ θήρεσσω ἔλωρ καὶ κύρμα γένωμαι."

Ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι·
 βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ὕλην· τὴν δὲ σχεδὸν ὕδατος εὗρεν 475
 ἐν περιφαιωμένῳ· δοιοὺς δ' ἄρ' ὑπήλυθε θάμνοισι
 ἐξ ὁμόθεν πεφυῶτας· ὁ μὲν φυλῆς, ὁ δ' ἐλαίης.
 τοὺς μὲν ἄρ' οὔτ' ἀνέμων διάη μένος ὑγρὸν ἀέντων,
 οὔτε ποτ' ἥλιος φαέθων ἀκτίσιν ἔβαλλεν,
 οὔτ' ὄμβρος περάσσκε διαμπερές· ὥς ἄρα πυκνοὶ 480
 ἀλλήλοισιν ἔφην ἐπαμοιβαδῖς· οὓς ὑπ' Ὀδυσσεὺς
 δύσετ'. ἄφαρ δ' εὐνήν ἐπαμήσατο χερσὶ φίλησιν
 εὐρείαν· φύλλων γὰρ ἔην χύσις ἤλιθα πολλή,
 ὄσσον τ' ἢ δὺν ἢ τρεῖς ἀνδρας ἔρυσθαι
 ὦρη χειμερῆ, εἰ καὶ μάλα περ χαλεπαῖνοι. 485
 τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολὺτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἐν δ' ἄρα μέσση λέκτο, χύσιν δ' ἐπεχεύατο φύλλων.
 ὥς δ' ὅτε τις δαλὸν σποδιῇ ἐνέκρυψε μελαίνῃ
 ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς, ᾧ μὴ πάρα γείτονες ἄλλοι,
 σπέρμα πυρὸς σώζων, ἵνα μὴ ποθεν ἄλλοθεν αὔῃ, 490
 ὥς Ὀδυσσεὺς φύλλοισι καλύψατο· τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
 ὕπνον ἐπ' ὄμμασι χεῦ', ἵνα μιν παύσειε τάχιστα
 δυσποπέος καμάτοιο, φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας.

469 om. C πνέει] πέλει **df** U⁸ schol. Ap. Rhod. iv. 111
 471 μεθείη codd., cf. 394 472 πυκινὸς **f** 473 δεῖδια **e** J L²
 (Aristoph. Ξ 44) 477 ἐν τοῖς ὑπομνήμασι γεγαῶτας schol.
 φυλῆς] πετελής γρ. O 478 διάη **ab** L⁸: διείη vulg. 479 ποτ']
 μὲν **d**: μὴν **om** P¹: μιν **j**: οὔτ' **ab** R¹ 481 ἐπαμοιβαδόν Herod.
 Δ 222 482 δὲ ὕλην **f**, γρ. Br U⁸, Eust. 489 ἐσχατιῆς M² U¹:
 ἐσχατιῇ o L⁴, cf. ε 182 490 αὔῃ Dem. Ixion: αἶοι codd.

ΟΔΤΣΣΕΙΑΣ Ζ

Ὡς ὁ μὲν ἔνθα καθεῦθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
 ὑπνω|καὶ καμάτῳ ἀρρημένος· αὐτὰρ Ἀθήνη
 βῆ ῥ' ἐς|Φαιήκων ἀνδρῶν δῆμόν τε πάλιν τε,
 οἳ πρὶν μὲν ποτε ναῖον ἐν εὐρυχόρῳ Ὑπερείῃ,
 ἀγχοῦ Κυκλώπων, ἀνδρῶν ὑπερνηροέοντων, 5
 οἳ σφεας σινέσκοντο, βίηφι δὲ φέρτεροι ἦσαν.
 ἔνθεν ἀναστήσας ἄγε Ναυσίθοος θεοφιδῆς,
 εἶσεν δὲ Σχερίη, ἐκὰς ἀνδρῶν ἀλφηστᾶνων,
 ἀμφὶ δὲ τείχος ἔλασσε πόλει, καὶ ἐδείματο οἴκουσ,
 καὶ νηοὺς ποίησε θεῶν, καὶ ἐδάσσατ' ἀρούρας. 10
 ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμεισ Ἄιδόσδε βεβήκει,
 Ἄλκίνοος δὲ τότε ἄρχε, θεῶν ἄπο μήδεα εἰδώσ·
 τοῦ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 νόστον Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μητιώωσα.
 βῆ δ' ἔμεν ἐς θάλαμον πολυδαίδαλον, φ' ἐνὶ κούρη 15
 κοιμάτ' ἀθανάτησι φυὴν καὶ εἶδος ὁμοίη,
 Ναυσικᾶα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
 παρ δὲ δὺ' ἀμφίπολοι, Χαρίτων ἄπο κάλλος ἔχουσαι,
 σταθμοῖιν ἐκάτερθε· θύραι δ' ἐπέκειντο φαειναί.
 ἦ δ' ἀνέμου ὡσ πνοιὴ ἐπέσσυτο δέμνια κούρης, 20
 στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
 εἰδομένη κούρη ναυσικλειτοῖο Δύμαντος,
 ἦ οἳ ὀμηλικὴ μὲν ἔην, κεχάριστο δὲ θυμῷ.

1 καθεῦθε M² M³ P⁶ R² U³ Zen. (si scholiastis fides: leg. ἐκάθευδ'
 Α Β Γ Δ): κάθευδε cet. (κάθευδε U¹ U³) 2 βεβαρημένος κ, cf. τ 122
 (v. l.) 8 δὲ Σχερίη Ag. L⁴ R¹⁰ T: δ' ἐν cet.: δ' ἐς Σχερίην Ap. lex. in
 Εἶσεν ἄλλων b j l m L⁴ L⁸ Plut. de exil. 603 B Ap. lex. l. c. Porph.
 qu. Od. 80: ἀλλήλων ἀριστᾶνων Et. Gud. in Ἔσση 10 θεοῖς
 Rhianus 12 ἄρχε codd. 21 om. L⁴ 22 ναυσικλειτοῦ ὀδύμαντος
 ο, γρ. ναυσικλειτοῦ ὀδύμαντος H¹: ναυσικλειτοῖ quidam (ὡς Καλυφοῖ)

6. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ζ

κσθ

τῇ μιν ἔισαμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·

“Ναυσικάα, τί νύ σ’ ὦδε μεθήμονα γείνατο μήτηρ; 25

εἴματα μὲν τοι κείται ἀκηδέα σιγαλόεντα,

σοὶ δὲ γάμος σχεδὸν ἔστιν, ἵνα χρῆ καλὰ μὲν αὐτὴν

ἔννυσθαι, τὰ δὲ τοῖσι παρασχεῖν οἳ κέ σ’ ἄγωνται.

ἔκ γάρ τοι τούτων φάτις ἀνθρώπους ἀναβαίνει

ἔσθλή, χαίρουσιν δὲ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ. 30

ἀλλ’ ἴομεν πλυνέουσαι ἅμ’ ἠοὶ φαινομένηφι·

καὶ τοι ἐγὼ συνέριθος ἅμ’ ἔψομαι, ὄφρα τάχιστα

ἐντύνεται, ἐπεὶ οὗ τοι ἔτι δὴν παρθένος ἔσσειαι·

ἦδη γάρ σε μνῶνται ἀριστῆες κατὰ δῆμον

πάντων Φαιήκων, ὅθι τοι γένος ἔστι καὶ αὐτῆ. ✓ 35

ἀλλ’ ἄγ’ ἐπότρυνον πατέρα κλυτὸν ἠῶτι πρὸ

ἡμίονους καὶ ἄμαξαν ἐφοπλίσαι, ἣ κεν ἄγῃσι

ζῶστρά τε καὶ πέπλους καὶ ῥήγεια σιγαλόεντα.

καὶ δὲ σοὶ ὦδ’ αὐτῆ πολὺ κάλλιον ἢ ἐπόδεσσω

ἔρχεσθαι· πολλὸν γὰρ ἀπὸ πλυνοῖ εἰσι πόληος.” 40

Ἡ μὲν ἄρ’ ὧς εἰποῦσ’ ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη

Οὐλυμπόνδ’, ὅθι φασὶ θεῶν ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ

ἔμμεναι· οὐτ’ ἀνέμοισι τινάσσεται οὔτε ποτ’ ὄμβρω

δεύεται οὔτε χιῶν ἐπιπίλναται, ἀλλὰ μάλ’ αἶθρη

πέπταται ἀνέφελος, λευκὴ δ’ ἐπιδέδρομεν αἴγλη· 45

τῷ ἔνι τέρπονται μάκαρες θεοὶ ἤματα πάντα.

ἔνθ’ ἀπέβη γλαυκῶπις, ἐπεὶ διεπέφραδε κούρη.

Αὐτίκα δ’ Ἡὼς ἦλθεν εὐθρονος, ἣ μιν ἔγειρε

Ναυσικάαν εὐπεπλον· ἄφαρ δ’ ἀπεθαύμασ’ ὄνειρον,

<p>24 <u>ἔειδομένη</u> beio L⁴ χάρις Callistratus (μεταποιῆσαι δὲ φησι τὸν Ἀριστοφάνην φάτις) ἀνθρώπων q L⁴ R² U⁸, marg. H³ Pal., -ois L⁵ Pal. corr. R⁵ 34 ἀνὰ d1 V⁴ H³ L¹ αὐτῆ afp O</p>	<p>27 ἴν’ ὄπου (= ἵνα) g ὅπου 35 φαιήκων πάντων P² 38 ζώνας r: ζώστρας p</p>	<p>29 φάτις] 33 ἀρτύνεται ἐσσι abp 42 ἔμμεναι 44 ἐπικίδναται αἶθρη 46 τῆ</p>
<p>Plutarch. ap. Stob. Ecl. Phys. i. 22. 2 (= 494) Herod. l. c. Rhianus 45 ἀναδέδρομεν Aristot. de mundo 400 A 11 Rhianus 47 πάντα b H³, cf. p 590</p>		

6. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ζ

βῆ δ' ἴμεναι διὰ δῶμαθ', ἵν' ἀγγείλειε τοκεῦσι, 50
 πατρὶ φίλῳ καὶ μητρί· κικλήσατο δ' ἔνδον ἐόντας·
 ἦ μὲν ἐπ' ἐσχάρη ἦστο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
 ἠλάκατα στρωφῶσ' ἀλιπόρφυρα· τῷ δὲ θύραζε
 ἐρχομένῳ ξύμβλητο μετὰ κλειτοὺς βασιλῆας
 ἐς βουλήν, ἵνα μιν κάλεον Φαίηκες ἀγανοί. 55

ἦ δὲ μάλ' ἄγχι στᾶσα φίλον πατέρα προσέειπε·
 “ Πάππα φίλ', οὐκ ἂν δὴ μοι ἐφοπλίσειας ἀπήνην
 ὑψηλὴν εὐκυκλον, ἵνα κλυτὰ εἴματ' ἄγωμαι
 ἐς ποταμὸν πλυνέουσα, τὰ μοι ῥερυπωμένα κεῖται;
 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ ἔοικε μετὰ πρότοισιν ἐόντα 60
 βουλὰς βουλευεῖν καθαρὰ χροὶ εἴματ' ἔχοντα.
 πέντε δέ τοι φίλοι νῆες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν,
 οἱ δὲ ὀπιλοντες, τρεῖς δ' ἠΐθεοι θαλέθοντες·
 οἱ δ' αἰεὶ ἐθέλουσι νεόπλυτα εἴματ' ἔχοντες
 ἐς χορὸν ἔρχεσθαι· τὰ δ' ἐμῇ φρενὶ πάντα μέμηλεν.” 65

ἌΩς ἔφατ'· αἶδετο γὰρ θαλερὸν γάμον ἐξονομῆναι
 πατρὶ φίλῳ· ὁ δὲ πάντα νόει καὶ ἀμείβετο μῦθῳ·
 “ Οὔτε τοι ἡμιόνων φθονέω, τέκος, οὔτε τευ ἄλλου.
 ἔρχεν· ἀτάρ τοι δμῶες ἐφοπλίσσουσιν ἀπήνην
 ὑψηλὴν εὐκυκλον, ὑπερτερὴν ἀραρυῖαν.” 70

ἌΩς εἰπὼν δμῶεσσιν ἐκέκλετο, τοὶ δ' ἐπίθοντο.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐκτὸς ἄμαξαν εὐτροχον ἡμιονεῖην
 ὄπλεον, ἡμιόνους θ' ὑπαγον ζευξάν θ' ὑπ' ἀπήνη·
 κούρη δ' ἐκ θαλάμοιο φέρεν ἐσθῆτα φαεινῆν.
 καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐυξέστῳ ἐπ' ἀπήνην, 75
 μήτηρ δ' ἐν κίστῃ ἐτίθει μενοεικέ' ἐδωδῆν
 παντοίην, ἐν δ' ὄψα τίθει, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν
 ἀσκῶ ἐν αἰγείῳ· κούρη δ' ἐπεβήσεται ἀπήνης.

50 ἴμεναι a b H³ U³: ἴεναι cet. κατὰ p 54 ἐπικούρους h,
 cf. P 212 57 ἐφοπλίσειαν g Rhianus, -εν P⁵ 60 ἐόντα
 a b c f g j Eust.: ἐόντι cet., γρ. Eust. 61 ἔχοντι f m p L³ P¹
 63 θαλέοντες d L⁵ 73 ὄπλεον codd. plerique, cf. Θ 55 ἀπήνην
 b H³ J K P¹ 74 κούροι—φέρων Aristophanes, O (-οῖ) 75 κατέ-
 θηκαν Aristoph., o L⁴ T W ἐυξέστη f s P⁸ R¹: ἐυξέστου ἐπ' ἀπήνης
 L⁴ U⁸ ὑπ' o r al.

6. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ζ

δῶκεν δὲ χρυσήν ἐν ληκύθῳ ὕγρον ἔλαιον,
 ἦος χυτλώσαιτο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν. ✓ 80
 ἦ δ' ἔλαβεν μάστιγα καὶ ἦνία σιγαλόεντα,
 μάστιξεν δ' ἔλααν· καναχὴ δ' ἦν ἡμιόνοϊν·
 αἰ δ' ἄμοτον τανύοντο, φέρον δ' ἐσθήτα καὶ αὐτήν,
 οὐκ οἶην, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.

Αἰ δ' ὅτε δὴ ποταμοῖο ῥόον περικαλλέ' ἴκοντο, 85
 ἔνθ' ἦ τοι πλυνοὶ ἦσαν ἐπηετανοί, πολὺ δ' ὕδωρ
 καλὸν ὑπεκπρορέει μάλα περ ῥυπόωντα καθῆραι,
 ἔνθ' αἴ γ' ἡμιόνους μὲν ὑπεκπροέλυσαν ἀπήνης.
 καὶ τὰς μὲν σεῦαν ποταμὸν πάρα δινήεντα

τρῶγειν ἄγρωστιν μελιηδέα· ταὶ δ' ἀπ' ἀπήνης 90
 εἴματα χερσὶν ἔλοντο καὶ ἐσφόρεον μέλαν ὕδωρ,
 στεῖβον δ' ἐν βόθροισι θοῶς ἔριδα προφέρουσαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πλύναν τε κάθηράν τε ῥύπα πάντα,
 ἐξέλης πέτασαν παρὰ θῖν' ἄλός, ἦχι μάλιστα
 λαΐγγας ποτὶ χέρσον ἀποπλύνεσκε θάλασσα. 95

αἰ δὲ λοεσσάμεναι καὶ χρισάμεναι λίπ' ἐλαίῳ
 δεῖπνον ἔπειθ' εἴλοντο παρ' ὄχθησι^ν ποταμοῖο,
 εἴματα δ' ἡελίοιο μένον τερσήμεναι ἀνγῆ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σίτου τάρφθεν δμῳαί τε καὶ αὐτή,
 σφαίρη ταὶ γ' ἄρα παίζον, ἀπὸ κρήδεμνα βαλοῦσαι· 100
 τῆσι δὲ Ναυσικᾶα λευκώλενος ἄρχετο μολπῆς.

οἷη δ' Ἄρτεμις εἴσι κατ' οὔρεα ἰοχέαιρα,
 ἦ κατὰ Τηϋέγον περιμήκετον ἦ Ἐρύμανθον,
 τερπομένη κάπροισι καὶ ὠκείης ἐλάφοισι·
 τῇ δέ θ' ἅμα νύμφαι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο, 105

85 ἀλλ' ὅτε ο L⁴ U¹ 87 ὑπεκπροθέει f M² P⁴ R⁴ ῥυπόοντα g,
 γρ. H³, cf. v 435 ω 227 88 om. m H² 89 τοὺς g C V⁴ Eust.
 95 ἀποπλυνέσκε ο L⁴: ἀποπτύεσκε f g i k s, cf. Δ 426 100 ταὶ δ'
 ● H¹ ss. (πᾶσαι διὰ τοῦ δ schol.): ταὶ τ' cet. 101 ἤρξατο d l:
 ἤρχετο cet.: ἤρχετ' ἀοιδῆς U¹ 102 γρ. ἦ ἀντὶ τοῦ ὡσπερ δέ schol.
 U⁶ ap. Ludw. (sc. οἱ[η]¹· ἦ δ' ?), οἷη U⁶, ἦ M⁴ οὔρεα d U⁽⁶⁾ (γρ.
 οὔρεα ὅσπερ ἀμεινον schol.): οὔρεος cet. 105 κοῦραι νύμφαι
 d f l L⁴

6. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ζ

ἀγρονόμοι παίζουσι· γέγηθε δέ τε φρένα Λητώ·
 πασάων δ' ὑπὲρ ἧ γε κάρη ἔχει ἠδὲ μέτωπα,
 ρεῖά τ' ἀριγνώτη πέλεται, καλαὶ δέ τε πᾶσαι
 ὡς ἦ γ' ἀμφιπόλοισι μετέπρεπε παρθένος ἀδμῆς.

Ἄλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πάλιν οἰκόνδε νέεσθαι 110

ζεύξασ' ἡμιόονους πτύξασά τε εἴματα καλά,
 ἐνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ὡς Ὀδυσσεὺς ἔγροϊτο, ἴδοι τ' εὐώπιδα κούρην,
 ἦ οἱ Φαιήκων ἀνδρῶν πόλιν ἠγήσαιοτο.

σφαῖραν ἔπειτ' ἔρριψε μετ' ἀμφίπολον βασιλεία· 115

ἀμφιπόλου μὲν ἄμαρτε, βαθείῃ δ' ἔμβαλε δίνη,
 αἰ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσαν. ὁ δ' ἔγρετο δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἐζόμενος δ' ὄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·

“ὦ μοι ἐγώ, τέων αὐτε βροτῶν ἐς γαίαν ἰκάνω;

ἦ ῥ' οἷ γ' ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι, 120

ἦε φιλόξενοι, καὶ σφω νόος ἐστὶ θεουδής;

ὡς τέ με κουράων ἀμφήλυθε θῆλυς αὐτή,

νυμφάων, αἱ ἔχουσ' ὄρέων αἰπεινὰ κάρηνα

καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσεια ποιήεντα.

ἦ νύ που ἀνθρώπων εἰμὶ σχεδὸν αὐδηέντων; 125

ἄλλ' ἄγ', ἐγὼν αὐτὸς πειρήσομαι ἠδὲ ἴδωμαι.”

Ἦς εἰπὼν θάμνων ὑπεδύσετο δῖος Ὀδυσσεύς,

ἐκ πυκινῆς δ' ὕλης πτόρθου κλάσε χειρὶ παχείῃ

φύλλων, ὡς ῥύσαιοτο περὶ χροῦ μῆδεα φωτός.

βῆ δ' ἴμεν ὡς τε λέων ὄρεσίτροφος, ἀλκὶ πεποιθώς, 130

ὅς τ' εἶσ' ὑόμενος καὶ ἀήμενος, ἐν δέ οἱ ὄσσε

δαίεται· αὐτὰρ ὁ βουσι μετέρχεται ἦ οἷεσσιν

106 ἀγρομένοιαι :: -νη V⁵, Ma ss. δέ om. **d f 1** τε om. **b C Gell.**
 ix. 9. 12 δ' ἄρα Ap. lex. in Ἀγρονόμοι, cf. Θ 559 ἀγρόμεναι
 παίζουσιν ἀνὰ δρία παιπαλόεντα Megaclides 108 τ' Ag. (καὶ σχεδὸν
 πᾶσαι) : δ' codd. 109 ἀγνή **f** :: P⁶, γρ. U⁵, Macrob. v. 4. 10
 115 σφαῖραν] πάλαν Dionysodorus (Aristarcheus schol. B 111, an
 geometres?) ap. Eust., cf. Hesych. in Πάλλα, Pherecydes fr. 101
 116 ἔμπεισε **g** P⁷, cf. ε 315 λίμνη Ap. lex. in v. 118 ὄρμαινε
 codd. praeter Mon., cf. K 359 122 ἀντμή **g** fort. C, H³ corr.,
 v. l. Pal. cit Ap. lex. in Ἀμφήλυθε : ἀοιδῆ R⁵ 126 ἄγε τῶν **b** : ἰῶν
 H¹ ss. 132 δ om. Rhian. ἐπέρχεται γρ. Eust., cf. Ω 82

6. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ζ

ἤε μετ' ἀγροτέρας ἐλάφους· κέλεται δέ ἐ γαστήρ
 μήλων πειρήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·
 ὡς Ὀδυσσεὺς κούρησιν ἐϋπλοκάμοισιν ἔμελλε 135
 μίξεσθαι, γυμνός περ ἐών· χρεῖά γὰρ ἵκανε·
 σμερδαλέος δ' αὐτῆσι φάνη κεκακωμένος ἄλμη,
 τρέσσαν δ' ἄλλυδις ἄλλη ἐπ' ἠϊόνας προὔχουσας·
 οἷη δ' Ἀλκινόου θυγάτηρ μένε· τῇ γὰρ Ἀθήνη
 θάρσος ἐνὶ φρεσὶ θῆκε καὶ ἐκ δέος εἴλετο γυίων. 140
 στή δ' ἄντα σχομένη· ὁ δὲ μερμήριξεν Ὀδυσσεύς,
 ἣ γούνων λίσσοιτο λαβὼν εὐώπιδα κούρην,
 ἣ αὐτως ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μελιχίοισι
 λίσσοιτ', εἰ δείξειε πόλιν καὶ εἴματα δοίη.
 ὡς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι, 145
 λίσσεσθαι ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μελιχίοισι,
 μή οἱ γούνα λαβόντι χολώσαιο φρένα κούρη.
 αὐτίκα μελίχιον καὶ κερδαλέον φάτο μῦθον·
 “ Γουνοῦμαί σε, ἄνασσα· θεὸς νύ τις ἢ βροτὸς ἔσσι;
 εἰ μὲν τις θεὸς ἔσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν, 150
 Ἀρτέμιδι σε ἐγὼ γε, Διὸς κούρη μέγαλοιο,
 εἶδός τε μέγεθός τε φυὴν τ' ἄγχιστα εἴσκω·
 εἰ δέ τίς ἔσσι βροτῶν, τοὶ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσι,
 τρισμάκαρες μὲν σοὶ γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
 τρισμάκαρες δὲ κασίγνητοι· μάλα πού σφισι θυμὸς 155
 αἰὲν ἐϋφροσύνησιν λαίνεται εἵνεκα σείο,
 λευσσόντων τοιόνδε θάλος χορὸν εἰσοιχνεῦσαν·
 κείνος δ' αὖ περὶ κῆρι μακάρτατος ἔξοχον ἄλλων,
 ὅς κέ σ' ἐέδνοισι βρίσας οἰκόνδ' ἀγάγηται.
 οὐ γάρ πω τοιοῦτον ἐγὼ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν, 160

137 ἀργαλέος Zen. (κακῶς) : λευγαλέος alii (κακῶς) 138 ἄλλη
 un. ant. προχοούσας L⁸, γρ. H¹ 144 περιττός ὁ στίχος . . . καὶ
 Ἀθηνοκλῆς δὲ ὑποπτεύεται τὸν στίχον schol. 149 τις] τοὶ df
 152 εἰσάντα fi P⁶, γρ. U⁵ 153 εἰ δ' αὖ γε βροτὸς ἔσσι τοὶ ἀρούρης
 καρπὸν ἔδουσι ab H³ Mon. : εἰ δ' αὖ γε βροτῶν γρ. p (= Z 142)
 156 αἰὲν ἐν U⁸, γρ. schol. (κακῶς) 159 σε ἔδνοισι krs L⁸ M³
 160 τοιοῦτον ἐγὼν ἴδον gj : τοιοῦτον ἴδον (εἶδον) βροτόν cet.

6. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ζ

οὐτ' ἄνδρ' οὔτε γυναικα· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
 Δήλω δὴ ποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῶ
 φοῖνικος νέον ἔρνος ἀνερχόμενον ἐνόησα·
 ἦλθον γὰρ καὶ κείσε, πολὺς δέ μοι ἔσπετο λαὸς
 τὴν ὁδὸν ἧ δὴ μέλλεν ἐμοὶ κακὰ κήδε' ἔσεσθαι. 165
 ὣς δ' αὐτῶς καὶ κείνο ἰδὼν ἐτεθήπεα θυμῶ
 δὴν, ἐπεὶ οὐ πω τοῖον ἀνήλυθεν ἐκ δόρυ γαίης,
 ὡς σέ, γύναι, ἄγαμαί τε τέθηπά τε δεϊδία τ' αἰνῶς
 γούνων ἄψασθαι· χαλεπὸν δέ με πένθος ἰκάνει.
 χθιζὸς ἐεικοστῶ φύγον ἤματι οἶνοπα πόντον· 170
 τόφρα δέ μ' αἰεὶ κῦμ' ἐφόρει κραιπναὶ τε θύελλαι
 νήσου ἀπ' Ὠγυγίης· νῦν δ' ἐνθάδε κάββαλε δαίμων,
 ὄφρα τί που καὶ τῆδε πάθω κακόν· οὐ γὰρ οἴω
 παύσεσθ', ἀλλ' ἔτι πολλὰ θεοὶ τελέουσι πάροιθεν.
 ἀλλά, ἄνασσ', ἐλέαιρε· σέ γὰρ κακὰ πολλὰ μογήσας 175
 ἐς πρώτην ἰκόμην, τῶν δ' ἄλλων οὐ τινα οἶδα
 ἀνθρώπων, οἳ τήνδε πόλιν καὶ γαίαν ἔχουσιν.
 ἄστνυ δέ μοι δεῖξον, δὸς δὲ ῥάκος ἀμφιβαλέσθαι,
 εἴ τί που εἴλυμα σπείρων ἔχες ἐνθάδ' ἰούσα.
 σοὶ δὲ θεοὶ τόσα δοῖεν ὅσα φρεσὶ σῆσι μενοινᾶς, 180
 ἄνδρα τε καὶ οἶκον καὶ ὁμοφροσύνην ὀπάσειαν
 ἐσθλήν· οὐ μὲν γὰρ τοῦ γε κρείσσον καὶ ἄρειον,
 ἧ ὄθ' ὁμοφρονέοντε νοήμασιν οἶκον ἔχητον
 ἀνὴρ ἠδὲ γυνή· πόλλ' ἄλγεα δυσμενέεσσι,
 χάρματα δ' εὐμενέτησι· μάλιστα δέ τ' ἔκλυον αὐτοί." 185
 Τὸν δ' αὖ Ναυσικᾶα λευκώλενος ἀντίον ἦδα·
 “ξείν', ἐπεὶ οὔτε κακῶ οὔτ' ἄφροσι φωτὶ ἔοικας,
 Ζεὺς δ' αὐτὸς νέμει ὄλβον Ὀλύμπιος ἀνθρώποισιν,
 ἐσθλοῖς ἠδὲ κακοῖσιν, ὅπως ἐθέλησιν, ἐκάστω·

162 βωμῶ] βωμῶν U⁸, Iulian. 351 D, ναῶ Plut. de soll. an. 983 E,
 cf. h. Apoll. 293 164 ἔπλετο d1 165 ἦ jο C L⁴ L⁸ al.
 ἔμελλεν J K Eust. : μέλλεν Ar. codd. 171 μ' αἰεὶ] μὲ μέγα f1
 180 ἦσι κ: τῆσι q 183 οἶκ' Hierocles de Matrim. ap. Stob.
 Ecl. iv. 22. 24 187 ὃ ξέν' Plut. de profect. in virt. 82 E 187 a οὐδέ
 τε καὶ μέγα χαῖρε θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν Piut. l. c. (= ω 402)

6. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ζ

καί που σοὶ τάδ' ἔδωκε, σὲ δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης. 190
 νῦν δ', ἐπεὶ ἡμετέρην τε πόλιν καὶ γαίαν ἰκάνεις,
 οὔτ' οὖν ἐσθῆτος δευήσεται οὔτε τευ ἄλλου,
 ὦν ἐπέοιχ' ἰκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα.
 ἄστνυ δέ τοι δεῖξω, ἐρέω δέ τοι οὔνομα λαῶν.
 Φαίηκες μὲν τήνδε πόλιν καὶ γαίαν ἔχουσιν, 195
 εἰμὶ δ' ἐγὼ θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
 τοῦ δ' ἐκ Φαιήκων ἔχεται κάρτος τε βίη τε."

Ἥ ῥα, καὶ ἀμφιπόλοισιν εὐπλοκάμοισι κέλευσε·
 "στῆτέ μοι, ἀμφίπολοι· πόσε φεύγετε φῶτα ἰδοῦσαι;
 ἢ μή πού τινα δυσμενέων φάσθ' ἔμμεναι ἀνδρῶν; 200
 οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ διερός βροτὸς οὐδὲ γένηται,
 ὅς κεν Φαιήκων ἀνδρῶν ἐς γαίαν ἵκηται
 δηϊοτήτα φέρων· μάλα γὰρ φίλοι ἀθανάτοισιν.
 οἰκέομεν δ' ἀπάνευθε πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
 ἔσχατοι, οὐδέ τις ἄμμι βροτῶν ἐπιμίσγεται ἄλλος. 205
 ἀλλ' ὅδε τις δύστηνος ἀλώμενος ἐνθάδ' ἰκάνει,
 τὸν νῦν χρὴ κομέειν· πρὸς γὰρ Διὸς εἰσιν ἅπαντες
 ξεῖνοί τε πτωχοὶ τε, δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε.
 ἀλλὰ δότ', ἀμφίπολοι, ξείνῳ βρῶσίν τε πόσιν τε,
 λούσατέ τ' ἐν ποταμῶ, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἔστ' ἀνέμοιο." 210

Ὡς ἔφαθ', αἱ δ' ἔσταν τε καὶ ἀλλήλησι κέλευσαν,
 καὶ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆ' εἶσαν ἐπὶ σκέπας, ὡς ἐκέλευσε
 Ναυσικάα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο
 παρ δ' ἄρα οἱ φᾶρός τε χιτῶνά τε εἴματ' ἔθηκαν,
 δῶκαν δὲ χρυσῆν ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον, 215
 ἦνωγον δ' ἄρα μιν λούσθαι ποταμοῖο ῥοῆσι.
 δῆ ῥα τότε ἀμφιπόλοισι μετηύδα διὸς Ὀδυσσεύς·

"Ἀμφίπολοι, στῆθ' οὕτω ἀπόπροθεν, ὄφρ' ἐγὼ αὐτὸς
 ἄλμην ὤμοϊν ἀπολούσομαι, ἀμφὶ δ' ἐλαίῳ

201 δ' ἱερός ο : διερός Callistratus P⁶ ss. 205 βροτὸς L⁴ L⁸
 ed. pr. 207 τῶ μιν Callistratus : τῶ f P⁶ 208 πτωχοὶ τε
 ξεῖνοί τε Julian. 291 B 209 a ἀλλ' ἄγε οἱ δότε φάρος ἐμπληνὲς ἠδὲ
 χιτῶνα U¹ (= θ 392) 210 ὅθ'] ἴν' ο κ 212 ὀδυσσῆ γ j, -ῆα
 e L⁴ : ὀδυσσέα cet. 213 om. κ 216 λούσαι j U¹ 217 θεῖος B

6. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ζ

χρίσομαι· ἦ γὰρ δηρὸν ἀπὸ χροός ἐστιν ἀλοιφή. 220
 αὐτην δ' οὐκ ἂν ἐγὼ γε λοέσσομαι· αἰδέομαι γὰρ
 γυμνοῦσθαι κούρησιν ἐϋπλοκάμοισι μετελθών.”

Ἔως ἔφαθ', αἱ δ' ἀπάνευθεν ἴσαν, εἶπον δ' ἄρα κούρη.
 αὐτὰρ ὁ ἐκ ποταμοῦ χροά νίξετο διὸς Ὀδυσσεὺς
 ἄλμην, ἣ οἱ νῶτα καὶ εὐρέας ἄμπεχεν ὤμους· 225

ἐκ κεφαλῆς δ' ἔσμηχεν ἀλὸς χνόον ἀτρυγέτιο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα λοέσσατο καὶ λίπ' ἄλειψεν,
 ἀμφὶ δὲ εἵματα ἔσσαθ' ἃ οἱ πόρε παρθένος ἀδμῆς,
 τὸν μὲν Ἀθηναίῃ θῆκεν, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
 μείζονά τ' εἰσιδέεω καὶ πάσσονα, κὰδ δὲ κάρητος 230
 οὔλας ἦκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας.

ὡς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνῆρ
 ἰδρῖς, ὃν Ἡφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
 τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ ἔργα τελείει,
 ὡς ἄρα τῷ κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις. 235

ἔζετ' ἐπειτ' ἀπάνευθε κίων ἐπὶ θίνα θαλάσσης,
 κάλλει καὶ χάρισι στίλβων· θηεῖτο δὲ κούρη.
 δῆ ῥα τότε ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοισι μετηῦδα·

“Κλυτέ μιν, ἀμφίπολοι λευκώλενοι, ὄφρα τι εἶπω.
 οὐ πάντων ἀέκητι θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσι, 240
 Φαιήκεσσ' ὄδ' ἀνὴρ ἐπιμίσγεται ἀντιθέοισι·

πρόσθεν μὲν γὰρ δῆ μοι ἀεικέλιος δέατ' εἶναι,
 νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
 αἱ γὰρ ἐμοὶ τοιόσδε πόσις κεκλημένος εἶη
 ἐνθάδε ναιετάων, καὶ οἱ ἄδοι αὐτόθι μίμνειν. 245

ἀλλὰ δότ', ἀμφίπολοι, ξείνῳ βρῶσιν τε πόσιν τε.”

Ἔως ἔφαθ', αἱ δ' ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύου ἠδ' ἐπίθουτο,
 πὰρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ ἔθεσαν βρῶσιν τε πόσιν τε.

222 ἐπελθών h Eust. 1554. 57 224-316 om. Pal. V¹ 230 τ' ἐσι-
 δέειν Bentl. 232 περιχεύη k 239 μιν H² P⁷ R⁵ (οὕτως, sch.):
 μοι cet., cf. 324 ο 172 241 ἐπιμίγεται k H² R¹⁰ U²: ἐπιμίσγεται cet.
 242 δέατ' L⁸ 244, 245 ἄμφω μὲν ἀθετεῖ Ἀρίσταρχος, διστάζει δὲ
 περὶ τοῦ πρώτου schol. 244 ἐμεῦ Plut. aud. poet. 27 B τοιήσδε
 Ho 245 αὐτόθι] ἐνθάδε dl

6. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ζ

ἦ τοι ὁ πῖνε καὶ ἦσθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
 ἀρπαλέως· δηρὸν γὰρ ἐδητύος ἦεν ἄπαστος. 250

Αὐτὰρ Ναυσικάα λευκώλενος ἄλλ' ἐνόησεν·
 εἴματ' ἄρα πτύξασα τίθει καλῆς ἐπ' ἀπήνης,
 ζεῦξεν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας, ἅν δ' ἔβη αὐτῆ.
 ὄτρυνεν δ' Ὀδυσῆα, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

“Ὀρσεο δὴ νῦν, ζεῖνε, πόλινδ' ἴμεν, ὄφρα σε πέμψω
 πατρὸς ἐμοῦ πρὸς δῶμα δαΐφρονος, ἔνθα σέ φημι 256
 πάντων Φαιήκων εἰδησέμεν ὅσοι ἄριστοι.

ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρδειν· δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν·
 ὄφρ' ἂν μὲν κ' ἀγροὺς ἴομεν καὶ ἔργ' ἀνθρώπων,
 τόφρα σὺν ἀμφιπόλοισι μεθ' ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν 260
 καρπαλίμως ἔρχεσθαι· ἐγὼ δ' ὄδον ἡγεμονεύσω.

αὐτὰρ ἐπὴν πόλιος ἐπιβήομεν ἦν πέρι πύργος
 ὑψηλός, καλὸς δὲ λιμὴν ἐκάτερθε πόλης,
 λεπτή δ' εἰσίσθη· νῆες δ' ὄδον ἀμφιέλισσαι
 εἰρύαται· πᾶσι γὰρ ἐπίστιόν ἐστιν ἐκάστω. 265

ἔνθα δέ τέ σφ' ἀγορή, καλὸν Ποσιδῆϊον ἀμφίς,
 ῥυτοῖσιν λάεσσι κατωρυχέεσσ' ἀραρυῖα.
 ἔνθα δὲ νηῶν ὄπλα μελαινάων ἀλέγουσι,
 πείσματα καὶ σπείρα, καὶ ἀποξύνουσιν ἔρετμά.

οὐ γὰρ Φαιήκεσσι μέλει βιὸς οὐδὲ φαρέτρη, 270
 ἀλλ' ἴστοι καὶ ἔρετμά νεῶν καὶ νῆες εἶσαι,
 ἦσιν ἀγαλλόμενοι πολιὴν περώωσι θάλασσαν·
 τῶν ἀλεείνω φῆμιν ἀδευκέα, μή τις ὀπίσσω

μωμεύη· μάλα δ' εἰσὶν ὑπερφίαλοι κατὰ δῆμον·
 καὶ νῦ τις ὧδ' εἶπησι κακώτερος ἀντιβολήσας· 275

253 ζεῦξε δ' ὄφ' **a c d f j k l** : ἐφ' P² R¹⁰ 254 ὄτρυνεν codd.
 255 δὴ νῦν **a i** : νῦν δὴ H³ L⁸ P⁷ : δὴ om. **d** : νῦν ὦ vulg. 256 ἐν
 πᾶσι φέρεται ἐμοῦ (codd.) ἀλλ' οὐκ ἐμεῦ. ὅμως ἐπὶ τινῶν ὁ Ζηνόδοτος ἐπὶ
 τὸ χεῖρον μετατίθησι schol., cf. X 454 al. 262 ἐπιβήσομεν e L⁵ P⁶ P⁷
R¹ R¹¹ : -ήσομαι M² Mon. U² U⁸ : ἐπιβείομεν cet. praeter L⁸ K R¹⁰ :
 ἐπιάγωμαι V⁵ 264 εἰσίσθη Aristoph. (σὺν τῷ σ̄). H³ corr.
 269 σπείρα **b c d f i** L⁴ L⁸ Eust. : σπείρας j v. l. ap. Eust. : σπείρας
 vulg. 275-288 ἀθετοῦνται στίχοι ἰδ' ἕως ἀνδράσι μίσγηται (288)
 schol., uncino singulo circumscr. **p**

6. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ζ

“ τίς δ’ ὄδε Ναυσικάῃ ἔπεται καλός τε μέγας τε
 ξεῖνος; ποῦ δέ μιν εὔρε; πόσις νύ οἱ ἔσσεται αὐτῇ.
 ἦ τινά που πλαγχθέντα κομίσσατο ἧς ἀπὸ νηὸς
 ἀνδρῶν τηλεδαπῶν, ἐπεὶ οὐ τινες ἐγγύθεν εἰσίν·
 ἦ τίς οἱ εὐξαμένη πολυάρητος θεὸς ἦλθεν 280
 οὐρανόθεν καταβάς, ἕξει δέ μιν ἤματα πάντα.
 βέλτερον, εἰ καυτῆ περ ἐποιχομένη πόσιν εὔρεν
 ἄλλοθεν· ἦ γὰρ τούσδε γ’ ἀτιμάζει κατὰ δῆμον
 Φαίηκας, τοῖ μιν μνῶνται πολέες τε καὶ ἔσθλοί.”
 ὧς ἐρέουσιν, ἐμοὶ δέ κ’ ὀνειδέα ταῦτα γένοιτο. 285
 καὶ δ’ ἄλλη νεμεσῶ, ἦ τις τοιαυτὰ γε ῥέξοι,
 ἦ τ’ ἀέκητι φίλων πατρὸς καὶ μητρὸς ἐόντων
 ἀνδράσι μίσγηται πρὶν γ’ ἀμφάδιον γάμον ἐλθεῖν.
 ξεῖνε, σὺ δ’ ὦκ’ ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα τάχιστα
 πομπῆς καὶ νόστοιο τύχης παρὰ πατρὸς ἐμοῖο. 290
 δῆεις ἀγλαὸν ἄλσος Ἀθήνης ἄγχι κελεύθου
 αἰγείρων· ἐν δὲ κρήνῃ νάει, ἀμφὶ δὲ λειμῶν.
 ἔνθα δὲ πατρὸς ἐμοῦ τέμενος τεθαλυῖα τ’ ἀλώῃ,
 τόσσον ἀπὸ πτόλιος ὅσσον τε γέγωνε βοήσας·
 ἔνθα καθεζόμενος μῆναι χρόνον, εἰς ὃ κεν ἡμεῖς 295
 ἄστυδε ἔλθωμεν καὶ ἰκώμεθα δώματα πατρὸς.
 αὐτὰρ ἐπὴν ἡμέας ἔλπη ποτὶ δώματ’ ἀφίχθαι,
 καὶ τότε Φαιήκων ἴμεν ἐς πόλιν ἠδ’ ἐρέεσθαι
 δώματα πατρὸς ἐμοῦ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
 ῥεῖα δ’ ἀρίγνωτ’ ἐστὶ καὶ ἂν πάϊς ἠγήσαιο 300
 νήπιος· οὐ μὲν γάρ τι ἕοικότα τοῖσι τέτυκται
 δώματα Φαιήκων, οἷος δόμος Ἀλκινόοιο
 ἦρως. ἀλλ’ ὀπότ’ ἂν σε δόμοι κεκύθωσι καὶ αὐλή,

286 ἄλλη **bgij**s L⁴: ἄλλην cet. 287 φιλωτέον τὸ ἦτ’, ἴν’ ἦ
 ... καὶ ἀέκητι Ἀρίσταρχος schol., legisse ἠδ’ Ar. con. Buttman
 288 ἀμφάδιον **p**⁶ 289 ὦκ’ Ar.: ὦδ’ codd., cf. p 329 290 ἐμεῖο
 Zen. **a ei p**⁶ 291 δῆεις γρ. **p** (αἱ χαριέστερα schol.): δῆομεν cet.
 θαλάσσης **c R**⁴ 292 ἐν] ἐκ **e H**³ L⁸ ed. pr. 296 ἄστυ
 διέλθωμεν **a p**⁶ M⁴ 297 δώματα ἴχθαι Aristoph. 298 ἠδὲ ἐρεσθαι
p⁶ L⁴ 303 ἦρως codd. (ἦρω H¹ Ho O, ἦρω³ R¹⁰): pro vocativo hab.
 schol., cf. δ 423: ἦρωος Barnes κεύθωσι **p** Ox. 1395 Z

6. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ζ

ᾧκα μάλα μεγάροιο διελθέμεν, ὄφρ' ἂν ἴκηαι
 μητέρ' ἐμήν· ἦ δ' ἦσται ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν πυρὸς αὐγῇ, 305
 ἠλάκατα στρωφῶσ' ἀλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι,
 κλονι κεκλιμένη· δμῶαί δέ οἱ ἦατ' ὄπισθεν.
 ἔνθα δὲ πατρὸς ἐμοῖο θρόνος ποτικέκλιται αὐτῇ,
 τῷ ὅ γε οἰνοποτάζει ἐφήμενος ἀθάνατος ὤσ.
 τὸν παραμειψάμενος μητρὸς ποτὶ γούνασι χεῖρας 310
 βάλλειν ἡμετέρης, ἵνα νόστιμον ἡμῶν ἴδηαι
 χαίρων καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐσσί.
 εἴ κέν τοι κείνῃ γε φίλα φρονέησ' ἐνὶ θυμῷ,
 ἐλπωρῆ τοι ἔπειτα φίλους ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον ἐυκτίμενον καὶ σῆν ἐς πατρίδα γαῖαν.” 315

ᾧς ἄρα φωνήσασ' ἴμασεν μᾶστιγι φαεινῇ
 ἡμιόνοισ· αἱ δ' ᾧκα λίπον ποταμοῖο ῥέεθρα.
 αἱ δ' εὖ μὲν τρώχων, εὖ δὲ πλίσσοντο πόδεσσι.
 ἦ δὲ μάλ' ἠνιόχευεν, ὅπως ἄμ' ἐποίατο πεζοὶ
 ἀμφίπολοί τ' Ὀδυσσεύς τε· νόφ' δ' ἐπέβαλλεν ἰμάσθλην. 320
 δύσετό τ' ἠέλιος, καὶ τοὶ κλυτὸν ἄλσος ἴκοντο
 ἱρὸν Ἀθηναίης, ἵν' ἄρ' ἔζετο δῖος Ὀδυσσεύς.
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἠῤῥατο Διὸς κούρη μέγαλοιο·

“Κλυθί μεν, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη·
 νῦν δὴ πέρ μεν ἄκουσον, ἐπεὶ πάρος οὐ ποτ' ἄκουσας 325
 ραιομένου, ὅτε μ' ἔρραιε κλυτὸς ἐννοσίγαιος.
 δός μ' ἐς Φαίηκας φίλον ἐλθεῖν ἠδ' ἐλεεινόν.”

ᾧς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη·
 αὐτῷ δ' οὐ πω φαίνεται ἐναντίη· αἶδετο γάρ ῥα
 πατροκασίγνητον· ὁ δ' ἐπιζαφελῶς μενέαιεν 330
 ἀντιθέφ' Ὀδυσσῆϊ πάρος ἦν γαῖαν ἰκέσθαι.

304 μάλα μεγ. α ο κ L⁸: μάλ' ἐκ cet.: ᾧκα δ' ἄρ' ἐκ O 308 αὐτῇ
 α g i s L⁴ Pal. v. l. ap. Eust.: αὐγῇ cet. 310 ποτὶ L⁴ P⁷ U¹ ed. pr.:
 περι cet. 313-315 om. α g i j k (= η 75-77) 314 τ' ἰδέειν
 codd. em. Bentley 318 (ἐ)πλήσσοντο d l L⁸: δπλίσσοντο f i j L⁴
 324 μεν r J K U¹ ss.: μοι cet., cf. 239 δ 762 328 ου δε κλυε-
 p^o 329 ἄζετο α κ U⁸ Tzetzes Alleg. ζ 185, cf. Ξ 261

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η

ἌΩς ὁ μὲν ἔνθ' ἠράτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 κούρην δὲ προτὶ ἄστυ φέρεν μένος ἠμιόνοϊν.
 ἢ δ' ὅτε δὴ οὐ πατρὸς ἀγακλυτὰ δώμαθ' ἴκανε,
 στῆσεν ἄρ' ἐν προθύροισι, κασίγνητοι δὲ μιν ἀμφὶς
 ἴσταντ' ἀθανάτοις ἐναλίγκιοι, οἳ ῥ' ὑπ' ἀπήνης 5
 ἠμιόνοους ἔλνον ἐσθῆτά τε ἔσφερρον εἴσω.
 αὐτῇ δ' ἐς θάλαμον ἐὼν ἦϊε· δαΐε δὲ οἱ πῦρ
 γρηῦς Ἀπειραΐη, θαλαμηπόλος Εὐρυμέδουσα,
 τήν ποτ' Ἀπείρηθεν νέες ἤγαγον ἀμφιέλισσαι·
 Ἀλκινόω δ' αὐτὴν γέρας ἔξελον, οὐνεκα πᾶσι 10
 Φαιήκεσσι ἄνασσε, θεοῦ δ' ὧς δῆμος ἄκουεν·
 ἢ τρέφε Ναυσικάαν λευκώλενον ἐν μεγάροισιν.
 ἦ οἱ πῦρ ἀνέκαιε καὶ εἴσω δόρπον ἐκόσμει.

Καὶ τότε Ὀδυσσεὺς ὦρτο πόλιωδ' ἴμεν· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
 πολλὴν ἠέρα χεῦε φίλα φρονέουσ' Ὀδυσῆϊ, 15
 μή τις Φαιήκων μεγαθύμων ἀντιβολήσας
 κερτομέοι ἐπέεσσι καὶ ἐξερέοιθ' ὅτις εἴη.

ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πόλιω δύσεσθαι ἐραυνήν,
 ἔνθα οἱ ἀντεβόλησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 παρθενικῇ εἰκυῖα νεήνιδι, κάλπιν ἐχούση. 20

στή δὲ πρόσθ' αὐτοῦ· ὁ δ' ἀνείρετο δῖος Ὀδυσσεύς·

“ἌΩ τέκος, οὐκ ἄν μοι δόμον ἀνέρος ἠγήσαιο
 Ἀλκινόου, ὃς τοῖσδε μετ' ἀνθρώποισιν ἀνάσσει;
 καὶ γὰρ ἐγὼ ξεῖνος ταλαπείριος ἐνθάδ' ἰκάνω
 τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· τῷ οὐ τινα οἶδα 25
 ἀνθρώπων, οἳ τήνδε πόλιω καὶ ἔργα νέμονται.”

5 om. L⁴ 13 πῦρ ἀνέκαιε τ, cf. i 251, h. Dem. 248, 287, Herod. ii.
 39, vit. Hom. Suid. 115 14 ἀμφὶ δ' α κ ο U⁸, Macrob. v. 4. 8,
 Tzetzes Alleg. η 11 : αὐτὰρ cet. (αὐτῷ R¹¹ : -οῖς Ma) 17 τ' ἐπέεσσι
 codd. em. Bentley 22 ἢ ῥά [νύ] μοι Aristoph. 26 γαῖαν
 ἔχουσι b d g l

7. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η

Γόν δ' αὔτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 “ τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμον ὄν με κελεύεις
 δείξω, ἐπεὶ μοι πατὴρ ἀμύμονος ἐγγύθι ναίει.
 ἀλλ' ἴθι σιγῇ τοῖον, ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω, 30
 μηδέ τι ἄνθρώπων προτιόσσεο μηδ' ἐρέεινε.
 οὐ γὰρ ξείνους οἶδε μάλ' ἀνθρώπους ἀνέχονται,
 οὐδ' ἀγαπαζόμενοι φιλέουσ' ὅς κ' ἄλλοθεν ἔλθῃ.
 νηυσὶ θοῆσι τοί γε πεποιθότες ὠκείησι
 λαῖτμα μέγ' ἐκπερώσω, ἐπεὶ σφισι δῶκ' ἐνοσίχθων· 35
 τῶν νέες ὠκείαι ὡς εἰ πτερόν ἢ ἐ νόημα.”

Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
 καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
 τὸν δ' ἄρα Φαίηκες ναυσικλυτοὶ οὐκ ἐνόησαν
 ἐρχόμενον κατὰ ἄστν διὰ σφέας· οὐ γὰρ Ἀθήνη 40
 εἶα ἐϋπλόκαμος, δειωὴ θεός, ἢ ῥά οἱ ἀχλὺν
 θεσπεσίην κατέχευε φίλα φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
 θαύμαζεν δ' Ὀδυσσεὺς λιμένας καὶ νῆας εἴσας,
 αὐτῶν θ' ἠρώων ἀγορὰς καὶ τείχεα μακρὰ
 ὑψηλά, σκολόπεσσω ἀρηρότα, θαῦμα ιδέσθαι. 45
 ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆος ἀγακλυτὰ δώμαθ' ἴκοντο,
 τοῖσι δὲ μύθων ἄρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 “ Οὗτος δὴ τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμος, ὄν με κελεύεις
 πεφραδέμεν· δῆεις δὲ διοτρεφέας βασιλῆας
 δαίτην δαινυμένους· σὺ δ' ἔσω κίε μηδέ τι θυμῷ 50
 τάρβει· θαρσαλέος γὰρ ἀνὴρ ἐν πᾶσι ἀμείνων
 ἔργοισιν τελέθει, εἰ καὶ ποθεν ἄλλοθεν ἔλθοι.
 δέσποιναν μὲν πρῶτα κιχῆσαι ἐν μεγάροισιν·
 Ἀρήτη δ' ὄνομ' ἐστὶν ἐπώνυμον, ἐκ δὲ τοκῆων
 τῶν αὐτῶν οἱ περ τέκον Ἀλκίνοον βασιλῆα. 55

33 ὅτε κέν τις ἴκηται schol. v 119 35 μετεκπερώωσιν L⁸ :
 διεκπερώωσιν R⁹ : διετεκπ- α δῶκε κρονίων P⁷ ed. gr., γρ. m R⁴
 41 ἢ σφισιν Zen. (οὐκ εἶδ) 45 σκοπέλοισιν b : σκοπέλεσσιν f
 47 ἦρχε codd. 52 ποθεν] μάλα P⁵, γρ. p : μάλα τηλόθεν P¹
 R⁷ U⁷ : μάλα τηλόθεν ἄλλοθεν b

7. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η

Ναυσίθοον μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 γείνατο καὶ Περίβοια, γυναικῶν εἶδος ἀρίστη,
 ὄπλοτάτη θυγάτηρ μεγαλήτορος Εὐρυμέδοντος,
 ὃς ποθ' ὑπερθύμοισι Γιγάντεσσιν βασιλευεν.
 ἀλλ' ὁ μὲν ὤλεσε λαὸν ἀτάσθαλον, ὤλετο δ' αὐτός, 60
 τῇ δὲ Ποσειδάων ἐμίγη, καὶ ἐγείνατο παῖδα
 Ναυσίθοον μεγάλθυμον, ὃς ἐν Φαίηξιν ἀνασσε·
 Ναυσίθοος δ' ἔτεκεν Ῥηξήνορά τ' Ἀλκινόοον τε.
 τὸν μὲν ἄκουρον ἐόντα βάλ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 νυμφίον ἐν μεγάρῳ, μίαν οἶην παῖδα λιπόντα 65
 Ἀρήτην· τὴν δ' Ἀλκίνοος ποιήσατ' ἄκοιτιν,
 καὶ μιν ἔτισ' ὡς οὐ τις ἐπὶ χθονὶ τίεται ἄλλη,
 ὄσσαι νῦν γε γυναῖκες ὑπ' ἀνδράσιω οἶκον ἔχουσι.
 ὣς κείνη περὶ κῆρι τετίμηταί τε καὶ ἔστιν
 ἕκ τε φίλων παίδων ἕκ τ' αὐτοῦ Ἀλκινόοιο 70
 καὶ λαῶν, οἳ μὲν ῥα θεὸν ὣς εἰσορόωντες
 δειδέχεται μύθοισιν, ὅτε στείχησ' ἀνὰ ἄστν.
 οὐ μὲν γάρ τι νόου γε καὶ αὐτῇ δεύεται ἐσθλοῦ·
 οἰσὶν τ' εὖ φρονέησι καὶ ἀνδράσι νείκεα λύει.
 εἴ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέησ' ἐνὶ θυμῷ, 75
 ἐλπωρή τοι ἔπειτα φίλους ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαίαν."

ἌΩς ἄρα φωνήσασ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
 πόντον ἐπ' ἀτρύγετον, λίπε δὲ Σχερίην ἐρατεινήν,
 ἴκετο δ' ἐς Μαραθῶνα καὶ εὐρύαγιαν Ἀθήνην, 80
 δῦνε δ' Ἐρεχθῆος πυκινὸν δόμον. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 Ἀλκινόου πρὸς δῶματ' ἴε κλυτά· πολλὰ δέ οἱ κῆρ

67 ἐπιχθονίων Ap. lex. in Min. τίει' H³ R¹¹ U¹ 74 ἦσι τ'
 i m q L¹ R² (αἱ χαριέστεραι) λύειν ■ φέρεται δὲ καὶ τρίτη γραφὴ
 αὐτῆ, ἦσιν εὐφροσύνησιν Eust. 75 μὲν pro κέν f m q U⁸ Eust. 76 τ'
 ἰδέειν vulg. : δ' P²⁶ : τ' om. d M³ R² R⁸ Bentley 79, 80 ὑποπτεύεται
 ὁ τόπος, ὡς καὶ Χαῖρίς φησιν ἐν διορθωτικοῖς schol. : νόθοι audiunt et ap.
 Tzetz. Alleg. η 38 (οὕτω τοὺς δύο στίχους μοι τοὺς μέσους ὀβελίστας, νόθοι
 καὶ γὰρ εἰσι, γράψον ὡς καὶ αὐτὸς νῦν γράφω), 80 om. M¹ 79 ἐρίβωλον
 γρ. L⁴, leg. Eust. 80 εὐρυχόρους ἐς Ἀθήνας Herod. vit. Hom. c. 28

7. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η

ὄρμαι' ἴσταμένω, πρὶν χάλκεον οὐδὸν ἰκέσθαι.
 ὥς τε γὰρ ἠελίου αἴγλη πέλεν ἠὲ σελήνης
 δῶμα καθ' ὑψερεφές μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο. 85
 χάλκεοι μὲν γὰρ τοῖχοι ἐληλέατ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
 ἔς μυχὸν ἐξ οὐδοῦ, περὶ δὲ θριγκὸς κνάνοιο·
 χρύσειαι δὲ θύραι πυκνὸν δόμον ἐντὸς ἔεργον·
 ἀργύρεοι σταθμοὶ δ' ἐν χαλκῷ ἕστασαν οὐδῶ,
 ἀργύρεον δ' ἐφ' ὑπερθύριον, χρυσῆ δὲ κορώνη. 90
 χρύσειοι δ' ἐκάτερθε καὶ ἀργύρεοι κύνες ἦσαν,
 οὓς Ἡφαιστος τεύξεν ἰδυίησι πραπίδεσσι
 δῶμα φυλασσέμεναι μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
 ἀθανάτους ὄντας καὶ ἀγήρωσ ἤματα πάντα.
 ἐν δὲ θρόνοι περὶ τοίχον ἐρηρέδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα, 95
 ἔς μυχὸν ἐξ οὐδοῦ διαμπερές, ἔνθ' ἐνὶ πέπλοι
 λεπτοὶ εὐννητοὶ βεβλήατο, ἔργα γυναικῶν.
 ἔνθα δὲ Φαιήκων ἠγήτορες ἐδριόωντο
 πίνοντες καὶ ἔδοντες· ἐπηετανὸν γὰρ ἔχεσκον.
 χρύσειοι δ' ἄρα κούροι εὐδμήτων ἐπὶ βωμῶν 100
 ἕστασαν αἰθομένασ δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχοντες,
 φαίνοντες νύκτας κατὰ δῶματα δαιτυμόνεσσι.
 πεντήκοντα δὲ οἱ δμῳαὶ κατὰ δῶμα γυναικες
 αἱ μὲν ἀλετρεύουσι μύλης ἐπι μήλοπα καρπόν,
 αἱ δ' ἴστοὺς ὑφώουσι καὶ ἠλάκατα στρωφῶσιν 105
 ἤμεναι, οἷά τε φύλλα μακεδνῆσ αἰγείροιο·
 καιροσέων δ' ὀθονέων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον.
 ὅσσον Φαίηκεσ περὶ πάντων ἴδριεσ ἀνδρῶν
 νῆα θοῆν ἐνὶ πόντῳ ἐλαυνέμεν, ὥσ δὲ γυναικες
 ἰστῶν τεχνῆσσαι· πέρι γὰρ σφισι δῶκεν Ἀθήνη 110

83 ὄρμ. codd. 86 ἐληλέατ' **b** Buttmann : ceterae lectt. (ἐληλέδατ' vulg., ἐληλάδατ' **i**, P²⁶ ss. uv., ἐληλάδετ' **e**, ἐρηρέδατ' **f g j** Eust.) e verss. 95, 113 ortae; cf. εἰ ἀκηχέδατ' P 637 Ψ 284, Herod. ii. 75 89 ἀργύρεοι δὲ σταθμοὶ codd., em. Bentl. : σταθμοὶ δ' ἀργ. Barnes 95 -ραδατ' P²⁶, ἐληλέδατ' L⁴ Pal. T, γρ. P³ : ἐληλάατ' V¹ 100 βωμῶν] πύργων **b** : βουνῶν quidam (κακῶσ) : εὐδμήτῳ ἐπὶ βωμῶ E.M. 81. 16 103 δ' ἔσαν δμῳαὶ **e f h i s** 104 ἀληθεύουσι R¹⁰ marg. 110 ἰστῶν **be** H³ L⁴ R⁴ : ἰστῶν cet.

7. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η

ἔργα τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα καὶ φρένας ἐσθλάς.
 ἔκτοσθεν δ' αὐλῆς μέγας ὄρχατος ἄγχι θυράων
 τετράγυος· περὶ δ' ἔρκος ἐλήλαται ἀμφοτέρωθεν.
 ἔνθα δὲ δένδρεα μακρὰ πεφύκασι τηλεθώοντα,
 ὄγχναι καὶ ροιαὶ καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι 115
 συκέαι τε γλυκεραὶ καὶ ἐλαῖαι τηλεθώουσαι.
 τάων οὐ ποτε καρπὸς ἀπόλλυται οὐδ' ἀπολείπει
 χείματος οὐδὲ θέρεως, ἐπετήσιος· ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
 Ζεφυρὴ πνεύουσα τὰ μὲν φύει, ἄλλα δὲ πέσσει.
 ὄγχνη ἐπ' ὄγχνη γηράσκει, μῆλον δ' ἐπὶ μῆλῳ, 120
 αὐτὰρ ἐπὶ σταφυλῇ σταφυλῇ, σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ.
 ἔνθα δὲ οἱ πολύκαρπος ἀλωῇ ἐρρίζωται,
 τῆς ἕτερον μὲν θειλόπεδον λευρῷ ἐνὶ χώρῳ
 τέρσεται ἠελίῳ, ἑτέρας δ' ἄρα τε τρυγώωσι,
 ἄλλας δὲ τραπέουσι· πάροιθε δέ τ' ὄμφακές εἰσιω 125
 ἄνθος ἀφιεῖσαι, ἕτεραι δ' ὑποπερκάζουσιν.
 ἔνθα δὲ κοσμηταὶ πρασιαὶ παρὰ νεῖατον ὄρχον
 παντοῖαι πεφύασιν, ἐπηετανὸν γανώουσαι·
 ἐν δὲ δῶα κρῆναι ἢ μὲν τ' ἀνὰ κῆπον ἅπαντα
 σκιδνάται, ἢ δ' ἐτέρωθεν ὑπ' αὐλῆς οὐδὸν ἴησι 130
 πρὸς δόμον ὑψηλόν, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται.
 τοῖ' ἄρ' ἐν Ἀλκινόοιο θεῶν ἔσαν ἀγλαὰ δῶρα.

*Ἐνθα στὰς θηεῖτο πολύτλας διὸς Ὀδυσσεύς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα ἐφ' θηήσατο θυμῷ,
 καρπαλίμως ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσετο δώματος εἴσω. 135
 εὔρε δὲ Φαιήκων ἠγήτορας ἠδὲ μέδοντας
 σπένδοντας δεπάεσσιν εὐσκόπῳ ἀργειφόντῃ,
 ᾧ πυμάτῳ σπένδεσκον, ὅτε μνησαίατο κοίτου.

113 ἐρειρέδατ' a H³ 114 μακρὰ] κατὰ κ p C L⁸ Athen. 25 A
 πεφύκασι Herod. π. διχρ. 16. 28 L., -κει codd. τηλεθώοντα c1 L⁴
 al.: -δεντα a e 116 τηλεθάουσαι q L² M²: -έουσαι Pal. 117 ἐπι-
 λείπει a c L⁴ P⁷: ἀπολίγει b d j l 119 πέσσει] πέμπει g
 120 ὄγχνην f R¹⁰ μῆλον pro μῆλῳ b L⁴ R¹⁰ 120-121 μῆλον
 . . . σταφυλῇ om. Ael. V. H. iii. 26, Athen. 25 A Diog. Laert. v. 1.
 9, Ammonius vit. Arist. p. 11 ed. Didot 125 πατέουσι marg. N

7. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η

αὐτὰρ ὁ βῆ διὰ δῶμα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
 πολλὴν ἡέρα ἔχων, ἣν οἱ περιέχευεν Ἀθήνη, 140
 ὄφρ' ἴκετ' Ἀρήτην τε καὶ Ἀλκίνοον βασιλῆα.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' Ἀρήτης βάλε γούνασι χεῖρας Ὀδυσσεύς,
 καὶ τότε δὴ ῥ' αὐτοῖο πάλιν χύτο θέσφατος ἀήρ.
 οἱ δ' ἄνεφ' ἐγένοντο δόμον κάτα φῶτα ἰδόντες,
 θαύμαζον δ' ὀρόωντες· ὁ δὲ λιτάνευεν Ὀδυσσεύς· 145

“ Ἀρήτη, θύγατερ Ῥηξήνορος ἀντιθέοιο,
 σὸν τε πόσιν σά τε γούναθ' ἰκάνω πολλὰ μογήσας,
 τούσδε τε δαιτυμόνας, τοῖσιν θεοὶ ὄλβια δοῖεν
 ζώμεναι, καὶ παισὶν ἐπιτρέψειεν ἕκαστος
 κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι γέρας θ' ὅ τι δῆμος ἔδωκεν. 150
 αὐτὰρ ἐμοὶ πομπὴν ὀτρύνετε πατρίδ' ἰκέσθαι
 θάσσον, ἐπεὶ δὴ δηθὰ φίλων ἅπο πῆματα πάσχω.”

ἌΩς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπ' ἐσχάρη ἐν κονίησι
 πὰρ πυρί· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 ὄψε δὲ δὴ μετέειπε γέρων ἦρωσ' Ἐχένης, 155
 ὃς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν
 καὶ μύθοισι κέκαστο, παλαιά τε πολλά τε εἰδώσ'
 ὃ σφω ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

“ Ἀλκίνο', οὐ μὲν τοι τόδε κάλλιον οὐδὲ ἕοικε,
 ξεῖνον μὲν χαμαὶ ἦσθαι ἐπ' ἐσχάρη ἐν κονίησιν· 160
 οἶδε δὲ σὸν μῦθον ποτιδέγμενοι ἰσχανόωνται.
 ἀλλ' ἄγε δὴ ξεῖνον μὲν ἐπὶ θρόνου ἀργυροῦλου
 εἶσον ἀναστήσας, σὺ δὲ κηρύκεσσι κέλευσον
 οἶνον ἐπικρῆσαι, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνῃ
 σπείσομεν, ὅς θ' ἰκέτησιν ἅμ' αἰδολοισιν ὀπηδεῖ· 165
 δόρπον δὲ ξεῖνῳ ταμίῃ δότω ἔνδον ἔοντων.”

Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
 χειρὸς ἐλὼν Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην
 ᾤρσεν ἀπ' ἐσχαρόφω καὶ ἐπὶ θρόνου εἶσε φαεινοῦ,

149 ἐπιτρέψειεν Ag. vulg. : -αν H³ Z ed. pr. : -στρέψειεν j M³ U⁵
 152 δηρὰ d : δηρὸν m P⁶ R² 156 ἔσκειν c uv. (ἔσκειν R⁷, ἦεν
 in ras, H³) 161 om. L⁴ 166 δεῖπνον d j k l m

7. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η

νίδον ἀναστήσας ἀγαπήνορα Λαοδάμαντα, 170
 ὅς οἱ πλησίον ἴζε, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε.
 χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόω ἐπέχευε φέρουσα
 καλῇ χρυσεῖη, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 νύφασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνουσε τράπεζαν.
 σῖτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα, 175
 εἶδατα πόλλ' ἐπιθείσα, χαριζομένη παρεόντων.
 αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦσθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·

“ Ποντόνοε, κρητῆρα κερασσάμενος μέθυ νεῖμον
 πᾶσιw ἀνὰ μέγαρον, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνῳ 180
 σπείσομεν, ὅς θ' ἰκέτησιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.”

Ὡς φάτο, Ποντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα,
 νόμησεν δ' ἄρα πᾶσιw ἐπαρξάμενος δεπάεσσιw.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ' ἐπιών θ' ὄσον ἤθελε θυμός,
 τοῖσιw δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε· 185

“ Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 νῦν μὲν δαισάμενοι κατακέετε οἴκαδ' ἴοντες·
 ἠῶθεν δὲ γέροντας ἐπὶ πλέονας καλέσαντες 190
 ξεῖνον ἐνὶ μεγάροις ξεινίσσομεν ἠδὲ θεοῖσιw
 ῥέξομεν ἱερὰ καλά, ἔπειτα δὲ καὶ περὶ πομπῆς
 μνησόμεθ', ὥς χ' ὁ ξεῖνος ἀνευθε πόνου καὶ ἀνίης
 πομπῆ ὑφ' ἡμετέρῃ ἦν πατρίδα γαῖαν ἱκηται
 χαίρων καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐστί,
 μηδέ τι μεσσηγύς γε κακὸν καὶ πῆμα πάθησι 195
 πρὶν γε τὸν ἧς γαίης ἐπιβήμεναι· ἔνθα δ' ἔπειτα
 πείσεται ἄσσα οἱ αἶσα κατὰ Κλωθῆς τε βαρεῖαι
 γεινομένῳ νῆσαντο λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.

170 λαομέδοντα ● f g ■ L⁴ Plut. quaest. conv. 617 B, cf. θ 117 O 516
 174 ἀθετεῖται τὸ ἔπος schol. παρ ■ 177 a αὐτὰρ ἐπεὶ
 δείκνησε καὶ ἤραρε θυμὸν ἔδωδῆ U¹ U⁵ (ut vidit Ludw.) U⁸ (= ε 95)
 184 cf. γ 342 192 φρασσόμεθ', γρ. U⁵ 197 κατάκλωθοί
 τε q Mon.: κατακλώσθεσθε R¹⁴: κατακλώθησι βαρεῖαι cit. Eust. (κατὰ
 τινα τῶν ἀντιγραφῶν), omisso un. 198

7. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η

εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθεν,
 ἄλλο τι δὴ τόδ' ἔπειτα θεοὶ περιμηχανόωνται. 200
 αἰεὶ γὰρ τὸ πάρος γε θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς
 ἡμῖν, εὖτ' ἔρδωμεν ἀγακλειτὰς ἐκατόμβας,
 δαίνυνται τε παρ' ἅμμι καθήμενοι ἔνθα περ ἡμεῖς.
 εἰ δ' ἄρα τις καὶ μῦνος ἰὼν ζύμβληται ὀδίτης,
 οὗ τι κατακρύπτουσιν, ἐπεὶ σφισιν ἐγγύθεν εἰμέν, 205
 ὡς περ Κύκλωπές τε καὶ ἄγρια φῦλα Γιγάντων.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ Ἀκλίνου, ἄλλο τί τοι μελέτω φρεσίν· οὐ γὰρ ἐγὼ γε
 ἀθανάτοισιν ἕοικα, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 οὐ δέμας οὐδὲ φυήν, ἀλλὰ θνητοῖσι βροτοῖσιν· 210
 οὓς τινὰς ὑμεῖς ἴστε μάλιστ' ὀχέοντας οἴζυν
 ἀνθρώπων, τοῖσιν κεν ἐν ἄλγεσιν ἰσωσαίμην.
 καὶ δ' ἔτι κεν καὶ πλείον' ἐγὼ κακὰ μυθησαίμην,
 ὅσσα γε δὴ ζύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.
 ἀλλ' ἐμὲ μὲν δορπῆσαι ἐάσατε κηδόμενον περ· 215
 οὐ γάρ τι στυγερῇ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο
 ἔπλετο, ἢ τ' ἐκέλευσεν ἕο μνήσασθαι ἀνάγκη
 καὶ μάλα τειρόμενον καὶ ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχοντα,
 ὡς καὶ ἐγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσίν, ἢ δὲ μάλ' αἰεὶ
 ἐσθέμεναι κέλεται καὶ πινέμεν, ἐκ δέ με πάντων 220
 ληθάνει ὅσσο' ἔπαθον, καὶ ἐνιπλησθῆναι ἀνώγει.
 ὑμεῖς δ' ὀτρύνεσθαι ἅμ' ἠοὶ φαινομένηφιν,
 ὡς κ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐμῆς ἐπιβήσετε πάτρης,
 καὶ περ πολλὰ παθόντα· ἰδόντα με καὶ λίποι αἰὼν
 κτήσιν ἐμὴν δμῶάς τε καὶ ὑψερεφές μέγα δῶμα.” 225

199 οὐρανὸν Ag. d C U⁸ 203 a ἀργαλέος γὰρ τ' ἐστὶ θεὸς βροτῶ
 ἀνδρὶ δαμῆναι add. T (= δ 397) 204 ἰὼν f L⁴ Pal. P⁷ U⁸: ἐὼν
 cet. 213 πλείον L⁷ L⁸ P⁶, L⁴ m. 2: πλείω k: μάλλον e f n Pal. Eust.
 215 ἐν τισὶ δειπνῆσαι sch.: μολπῆσαι Pal. 217 ἕο Zen. vulg.:
 ἕω U⁷: -r in ras. R¹⁰, cf. ε 459 221 λανθάνει d ἐνιπλησθῆναι Ag.
 (ἐμπ- codd.) f 1, Ath. 412 C: ἐνιπλήσασθαι vulg. 222 ὀτρύνεσθε
 Zen. vulg.: -θαι R⁴ R¹¹ U⁸ uv. 225 v. om. R⁹: ἄμεινον ἀν ἔσχε
 πατρίδ' ἐμὴν ἄλοχόν τε (= E 213) sch. textum (= τ 526) tuetur Pius:
 διχῶς δμῶάς τε καὶ δμῶας (codd.) sch. illud U⁸

7. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η

ἌΩς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ἠδ' ἐκέλευον
 πεμπέμεναι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπέειδάν τ' ἐπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμός,
 οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος,
 αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς, 230
 πὰρ δέ οἱ Ἀρήτη τε καὶ Ἀλκίνοος θεοειδῆς
 ἦσθην· ἀμφίπολοι δ' ἀπεκόσμεον ἔντεα δαιτός.
 τοῖσι δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἄρχετο μύθων·
 ἔγνω γὰρ φᾶρός τε χιτῶνά τε εἴματ' ἰδοῦσα
 καλά, τὰ ῥ' αὐτῇ τεύξε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξί· 235
 καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

“Ξεῖνε, τὸ μὲν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή·
 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; τίς τοι τάδε εἴματ' ἔδωκεν;
 οὐ δὴ φῆς ἐπὶ πόντον ἀλώμενος ἐνθάδ' ἰκέσθαι;”

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ἀργαλέον, βασίλεια, διηνεκέως ἀγορεῦσαι 241
 κῆδέ', ἐπεὶ μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ οὐρανίωνες·
 τοῦτο δέ τοι ἐρέω ὃ μ' ἀνείρειαι ἠδὲ μεταλλᾶς.
 Ὀγυγίη τις νῆσος ἀπόπροθεν εἰν ἀλλ' κεῖται,
 ἔνθα μὲν Ἄτλαντος θυγάτηρ, δολόεσσα Καλυψώ, 245
 ναίει εὐπλόκαμος, δεινὴ θεός· οὐδέ τις αὐτῇ
 μίσγεται οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
 ἀλλ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐφέστιον ἦγαγε δαίμων
 οἶον, ἐπεὶ μοι νῆα θοῆν ἀργῆτι κεραυνῷ
 Ζεὺς ἔλσας ἐκέασσε μέσφ' ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ. 250
 ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
 αὐτὰρ ἐγὼ τρόπιω ἀγκὰς ἔλων νεὸς ἀμφιελίσσης
 ἐννημαρ φερόμην· δεκάτῃ δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
 νῆσον ἐς Ὀγυγίην πέλασαν θεοί, ἔνθα Καλυψώ

228 v. γ 342 233 ἤρχετο codd. 239 φῆς vulg. (δέξινεται
 Herod.): φῆς e1 Eust.: φῆς R¹¹T (ἐνιοι ap. schol.) 250 ἔλσας
 bfi L⁴M⁵U⁶: ἐλάσας cet., cf. ε 132 251-258 ἀθετοῦνται στίχοι
 ἢ schol., obelos appinxit U⁵ 251 ἀπέφθιθεν d L⁴L⁸: -ον cet., cf.
 ε 110, 133 253 δέ νυ H²: δ' ἐν H³ m. 2

7. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η

ναίει εὐπλόκαμος, δεινὴ θεός, ἥ με λαβοῦσα 255
 ἐνδυκῶς ἐφίλει τε καὶ ἔτρεφεν ἠδὲ ἔφασκε
 θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήρων ἤματα πάντα·
 ἀλλ' ἐμὸν οὐ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν.
 ἔνθα μὲν ἐπτάετες μένον ἔμπεδον, εἴματα δ' αἰεὶ
 δάκρυσι δεύεσκον, τὰ μοι ἄμβροτα δῶκε Καλυψώ· 260
 ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθε,
 καὶ τότε δὴ μ' ἐκέλευσεν ἐποτρύνουσα νέεσθαι
 Ζηνὸς ὑπ' ἀγγελίης, ἣ καὶ νόος ἐτράπετ' αὐτῆς.
 πέμπε δ' ἐπὶ σχεδῆς πολυδέσμου, πολλὰ δ' ἔδωκε,
 σῖτον καὶ μέθυ ἠδύ, καὶ ἄμβροτα εἴματα ἔσσειν, 265
 οὔρου δὲ προήκεν ἀπήμονά τε λιαρὸν τε.
 ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα μὲν πλέον ἤματα ποντοπορεύων,
 ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιοέοντα
 γαίης ὑμετέρης, γήθησε δέ μοι φίλον ἦτορ
 δυσμόρφῃ ἣ γὰρ μέλλον ἔτι ξυνέσεσθαι οἴζυϊ 270
 πολλῇ, τὴν μοι ἐπῶρσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 ὅς μοι ἐφορμήσας ἀνέμους κατέδησε κελεύθου,
 ὦριεν δὲ θάλασσαν ἀθέσφατον, οὐδέ τι κῦμα
 εἶα ἐπὶ σχεδῆς ἀδινὰ στενάχοντα φέρεσθαι.
 τὴν μὲν ἔπειτα θύελλα διεσκέδασ'· αὐτὰρ ἐγὼ γε 275
 νηχόμενος τόδε λαῖτμα διέτμαγον, ὄφρα με γαίῃ
 ὑμετέρῃ ἐπέλασσε φέρων ἀνεμός τε καὶ ὕδωρ.
 ἔνθα κέ μ' ἐκβαίνοντα βιήσατο κῦμ' ἐπὶ χέρσου,
 πέτρῃς πρὸς μεγάλῃσι βαλὸν καὶ ἀτερπέϊ χώρῃ
 ἀλλ' ἀναχασσάμενος νῆχον πάλιν, ἦος ἐπῆλθον 280
 εἰς ποταμόν, τῇ δὴ μοι εἴεσατο χῶρος ἄριστος,
 λεῖος πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο.
 ἐκ δ' ἔπεσον θυμηγερέων, ἐπὶ δ' ἀμβροσίῃ νύξ

255 ναίει **ceik** Pal.: ναίεν cet. 257 ἀγήραον codd., cf. ε 136
 ψ 336 259 ἔμπεδα Bentley 261 ὄγδοάτον Bentley
 263 ἦ (ἦ, ἦ) **aeJM**³ 269 ἠμετέρης **cerCM**³ Mon.: φαίηκων **b**
 270 μέλλον **g**: ἔμελλον cet., cf. ζ 165 ξυνέσεσθαι **ad jkl**
 272 κελεύθους **g** Pal. P⁷ U⁸ Eust.: κέλευθα **acdejl**: κέλευθον **ikor**:
 κελεύθου L⁴, cf. δ 380 283 ἐν δ' **aH**³

7. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η

ἦλυθ'· ἐγὼ δ' ἀπάνευθε διυπετέος ποταμοῖο
 ἔκβας ἐν θάμνοισι κατέδραθον, ἀμφὶ δὲ φύλλα 285
 ἠφυσάμην· ὕπνον δὲ θεὸς κατ' ἀπίρονα χεῦεν.
 ἔνθα μὲν ἐν φύλλοισι, φίλον τετιμημένος ἦτορ,
 εὖδον παννύχιος καὶ ἐπ' ἠῶ καὶ μέσον ἡμαρ·
 δείλετό τ' ἥελιος, καὶ με γλυκὺς ὕπνος ἀνήκεν.
 ἀμφιπόλους δ' ἐπὶ θωὴ τῆς ἐνόησα θυγατρὸς 290
 παιζούσας, ἐν δ' αὐτῇ ἔην εἰκυῖα θεῆσι
 τὴν ἰκέτευσ'· ἡ δ' οὐ τι νοήματος ἡμβροτεν ἔσθλοῦ,
 ὡς οὐκ ἂν ἔλποιο νεώτερον ἀντιάσαντα
 ἐρξέμεν· αἰεὶ γάρ τε νεώτεροι ἀφραδέουσιν.
 ἦ μοι σῖτον δῶκεν ἄλις ἠδ' αἴθοπα οἶνον, 295
 καὶ λούσ' ἐν ποταμῶ, καὶ μοι τάδε εἶματ' ἔδωκε.
 ταῦτά τοι ἀχρύνεμός περ ἀληθείην κατέλεξα."

Τὸν δ' αὐτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
 “ξείν', ἡ τοι μὲν τοῦτό γ' ἐναίσιμον οὐκ ἐνόησε
 παῖς ἐμή, οὐνεκά σ' οὐ τι μετ' ἀμφιπόλοισι γυναιξίν 300
 ἦγεν ἐς ἡμέτερον· σὺ δ' ἄρα πρώτην ἰκέτευσας."

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ἦρως, μή μοι τοῦνεκ' ἀμύμονα νείκεε κούρην·
 ἡ μὲν γάρ μ' ἐκέλευε σὺν ἀμφιπόλοισιν ἔπεσθαι·
 ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἔθελον δείσας αἰσχυρόμενός τε, 305
 μή πως καὶ σοὶ θυμὸς ἐπισκύσσαιτο ἰδόντι·
 δύσζηλοι γάρ τ' εἰμὲν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων."

Τὸν δ' αὐτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
 “ξείν', οὐ μοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
 μαψιδίως κεχολῶσθαι· ἀμείνω δ' αἶσιμα πάντα. 310
 αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλων,

289 δείλετο Ag., leg. Eust. 1579. 12, 1580. 15, 17 R³ ss. et marg.,
 M¹ m. rec. : δύσετο cet. 293 ἔλποιο b d f n C H³ 294 ἐρξέ-
 μенаи g 296 λούσεν ποταμῶ L⁵ M² P⁵ R¹ schol. E 905 298 πρὸς
 ἀμείβετο b 300 σὺν b d j l q 301 ἡμέτερον codd. : ἡμετέρου Ag.
 (schol. οὕτως), cf. β 55 306 ἐπισκύζοιτο i k P² Eust. 309 οὐ μὲν
 d m: μὲν τοι P⁶ φίλον κῆρ] νόημα γρ. H³ Pal. 311-316 τοὺς ἐξ
 Ἀρίσταρχος διστάζει Ὀμήρου εἶναι· εἰ δὲ καὶ Ὀμηρικοί, εἰκότως αὐτοὺς
 περιαιρεθῆναι φησι schol.

7. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η

τοῖος ἐὼν οἶός ἐσσι, τά τε φρονέων ἅ τ' ἐγὼ περ,
 παῖδά τ' ἐμὴν ἐχέμεν καὶ ἐμὸς γαμβρὸς καλέεσθαι
 αὐθι μένων· οἶκον δέ κ' ἐγὼ καὶ κτήματα δοίην,
 εἴ κ' ἐθέλων γε μένοις· ἀέκοντα δέ σ' οὐ τις ἐρύξει 315

Φαιήκων· μὴ τοῦτο φίλον Διὶ πατρὶ γένοιτο.
 πομπὴν δ' ἐς τόδ' ἐγὼ τεκμαίρομαι, ὄφρ' ἐὺ εἰδῆς,
 αὔριον ἔς· τῆμος δὲ σὺ μὲν δεδμημένος ὕπνω
 λέξσαι, οἱ δ' ἐλώωσι γαλήνην, ὄφρ' ἂν ἴκηαι
 πατρίδα σὴν καὶ δῶμα, καὶ εἴ πού τοι φίλον ἐστίν, 320

εἴ περ καὶ μάλα πολλὸν ἕκαστέρω ἔστ' Εὐβοίης,
 τὴν περ τηλοτάτῳ φάσ' ἔμμεναι οἳ μιν ἴδοντο
 λαῶν ἡμετέρων, ὅτε τε ξανθὸν Ῥαδάμανθυν
 ἦγον ἐποψόμενον Τιτυόν, Γαιήϊον υἷόν.
 καὶ μὲν οἱ ἐνθ' ἦλθον, καὶ ἄτερ καμάτοιο τέλεσσαν 325
 ἡματι τῷ αὐτῷ καὶ ἀπήνυσαν οἰκαδ' ὀπίσσω.
 εἰδήσεις δὲ καὶ αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶν ὅσσον ἄρισται
 νῆες ἐμαὶ καὶ κούροι ἀναρρίπτειν ἅλα πηδῶ.”

Ἔως φάτο, γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἕκ τ' ὀνόμαζε· 330

“Ζεῦ πάτερ, αἶθ' ὅσα εἶπε τελευτήσειεν ἅπαντα
 Ἄλκίνοος· τοῦ μὲν κεν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν
 ἄσβεστον κλέος εἶη, ἐγὼ δέ κε πατρίδ' ἰκοίμην.”

Ἔως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 κέκλετο δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἀμφιπόλοισι 335
 δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι καὶ ῥήγεα καλὰ
 πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας
 χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἔσασθαι.

314 δέ κ' ἐμὸν e J 317 ἐς τότ' d1: τό γ' h: τὸν b 319 ἐλάωσι
 quidam 321 signum (praeef. U⁴ fort. pro dipla 322 τὴν
 γὰρ a kop L⁴: που C 323 ἡμετέρων προγόνων sch. v 119
 324 ἐσοψόμενον a H³: ἦγαγον ὀψόμενον Strab. 423 325 κόμισσαν
 U⁸ W 326 ἀπήγαγον b d i k l γρ. Eust. 328 ἀναρρίπτειν d g
 (περισπωμένως schol., γρ. Eust.), cf. δ 419 v 78 330 εὐχόμενος a
 H³ Pal. U⁴: εὐξάμενος cet. πρὸς δν μεγαλήτορα θυμόν b d l m n, γρ.
 L², mg. U⁷: ἰδῶν εἰς οὐρανὸν εὐρύν e 335 ἐν μεγάρουσι b

7. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η

αἱ δ' ἴσαν ἔκ μεγάρου δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι
 αὐτὰρ ἐπεὶ στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσαι, 340
 ὄτρυνον Ὀδυσῆα παριστάμεναι ἐπέεσσιν·

“Ὀρσο κέων, ᾧ ξεῖνε· πεποίηται δέ τοι εὐνή.”
 ὧς φάν· τῷ δ' ἀσπαστὸν εἰσατο κοιμηθῆναι.
 ὧς ὁ μὲν ἔνθα καθεῖδε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
 τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ· 345

Ἄλκίνοος δ' ἄρα λέκτο μυχῶ δόμον ὑψηλοῖο,
 πὰρ δὲ γυνὴ δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.

339 δάδας **ā**: δάας **g**, cf. δ 300 341 ὄτρ(ῶτρ)υνον **g** P⁵ P⁷ R¹⁰:
 ὄτρ(ῶτρ)υνον δ' vulg.: ὄτρ(ῶτρ)υναν δ' **a i p**, cf. H 420 342 ὄρσο
j H³ R⁹ W: ὄρσο **ā O R¹⁴** 347 πόρσαινε Ag., γρ. U⁵, cf. Γ 411

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Θ

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 ὄρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆς ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
 ἂν δ' ἄρα διογενῆς ὦρτο πολίπορθος Ὀδυσσεύς.
 τοῖσιν δ' ἠγεμόνευ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο
 Φαιήκων ἀγορήνδ', ἣ σφιν παρὰ νηυσὶ τέτυκτο. 5
 ἐλθόντες δὲ καθίζον ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισι
 πλησίον· ἣ δ' ἀνὰ ἄστυ μετόχετο Παλλὰς Ἀθήνη,
 εἶδομένη κήρυκι δαΐφρονος Ἀλκινόοιο,
 νόστον Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μητιώωσα,
 καὶ ῥα ἐκάστω φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον· 10
 “ Δεῦτ' ἄγε, Φαιήκων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 εἰς ἀγορὴν ἵεναι, ὄφρα ξείνοιο πύθησθε,
 ὅς νέον Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἵκετο δῶμα
 πόντον ἐπιπλαγχθεῖς, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.”
 Ὡς εἰποῦσ' ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου. 15
 καρπαλίμως δ' ἐμπληντο βροτῶν ἀγοραὶ τε καὶ ἔδραι
 ἀγρομένων· πολλοὶ δ' ἄρα θήησαντο ἰδόντες
 υἱὸν Λαέρταο δαΐφρονα. τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
 θεσπεσίην κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις,
 καὶ μιν μακρότερον καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι, 20
 ὥς κεν Φαιήκεσσι φίλος πάντεσσι γένοιτο
 δεινός τ' αἰδοῖός τε, καὶ ἐκτελέσειεν ἀέθλους
 πολλούς, τοὺς Φαίηκες ἐπειρήσαντ' Ὀδυσῆος.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἠγερθεν ὀμηγερέες τ' ἐγένοντο,
 τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε· 25
 “ Κέκλυτε, Φαιήκων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,

² ὄρνυτ' codd., cf. β 2
 γρ. V⁴ 22, 23 ath. Zen.

15 ὄτρ. H³: ὥτρ. cet.

18 γὰρ Ma,

8. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Θ

ὄφρ' εἶπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 ξείνος ὄδ', οὐκ οἶδ' ὅς τις, ἀλώμενος ἕκετ' ἐμὸν δῶ,
 ἦε πρὸς ἠοίων ἢ ἐσπερίων ἀνθρώπων·
 πομπὴν δ' ὀτρύνει, καὶ λίσσεται ἔμπεδον εἶναι. 30
 ἡμεῖς δ', ὡς τὸ πάρος περ, ἐποτρυνώμεθα πομπήν.
 οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος, ὅτις κ' ἐμὰ δώμαθ' ἵκηται,
 ἐνθάδ' ὀδυρόμενος δηρὸν μένει εἵνεκα πομπῆς.
 ἀλλ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν
 πρωτόπλοον, κούρω δὲ δῦω καὶ πεντήκοντα 35
 κρινάσθων κατὰ δῆμον, ὅσοι πάρος εἰσὶν ἄριστοι.
 δησάμενοι δ' εὖ πάντες ἐπὶ κληῖσιω ἐρετμὰ
 ἔκβητ'. αὐτὰρ ἔπειτα θοῆν ἀλεγύνετε δαῖτα
 ἡμέτερόνδ' ἐλθόντες· ἐγὼ δ' εὖ πᾶσι παρέξω.
 κούροισι μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι 40
 σκηπτοῦχοι βασιλῆες ἐμὰ πρὸς δώματα καλὰ
 ἔρχεσθ', ὄφρα ξεῖνον ἐνὶ μεγάροισι φιλέωμεν·
 μηδέ τις ἀρνεῖσθω· καλέσασθε δὲ θεῖον αἰοιδόν,
 Δημόδοκον· τῷ γάρ ῥα θεὸς πέρι δῶκεν αἰοιδὴν
 τέρπειν, ὅππῃ θυμὸς ἐποτρύνῃσιν αἰεΐδειν." 45
 ἌΩς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 σκηπτοῦχοι· κῆρυξ δὲ μετώχετο θεῖον αἰοιδόν.
 κούρω δὲ κρινθέντε δῦω καὶ πεντήκοντα
 βήτην, ὡς ἐκέλευσ', ἐπὶ θῖν' ἀλὸς ἀτρυγέτιοι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν, 50
 νῆα μὲν οἷ γε μέλαιναν ἀλὸς βένθοσδε ἔρυσσαν,
 ἐν δ' ἰστόν τ' ἐτίθειντο καὶ ἰστία νηὶ μελαίνῃ,
 ἠρτύναντο δ' ἐρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισι,
 πάντα κατὰ μοῖραν· ἀνὰ δ' ἰστία λευκὰ πέτασσαν.
 ὑψοῦ δ' ἐν νοτίῳ τήν γ' ὄρμισαν· αὐτὰρ ἔπειτα 55

27 om. q L⁴ T Pal. m. 2 36 ἦσαν οκ 45 τερπνὴν ο L⁴
 M⁽³⁾ R² U¹ U⁸ leg. Eust. 49 ἱερὸν μένος ἀκκινόσιοι, γρ. U⁸
 54 ἀνὰ] κατὰ i P⁵: παρὰ οκo C Pal. πέτασσαν d l L⁸ P⁶ P⁷ U⁷ U⁸:
 τάνυσσαν cet. 55 νοδίφ Aristoph., cf. δ 785 δρμισαν v. δ 785 ἐκ
 δ' ἔβαν αὐτοὶ d P¹ (= Γ 113)

8. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Θ

βάν ῥ' ἴμεν Ἀλκινόοιο δαίφρονος ἐς μέγα δῶμα.
 πλῆντο δ' ἄρ' αἴθουσαί τε καὶ ἔρκεα καὶ δόμοι ἀνδρῶν
 ἀγρομένων· πολλοὶ δ' ἄρ' ἔσαν νέοι ἠδὲ παλαιοί.
 τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος δυοκαίδεκα μῆλ' ἰέρευσε,
 ὀκτῶ δ' ἀργιόδοντας ἕας, δύο δ' εἰλίποδας βοῦς· 60
 τοὺς δέρον ἀμφί θ' ἔπον, τετύκοντό τε δαίτ' ἐρατεινῆν.

Κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρήρον ἀοιδόν,
 τὸν πέρι Μοῦσ' ἐφίλησε, δίδου δ' ἀγαθόν τε κακόν τε·
 ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε, δίδου δ' ἠδεῖαν ἀοιδῆν,
 τῷ δ' ἄρα Ποντόνοος θῆκε θρόνον ἀργυρόηλον 65
 μέσσω δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας.

κὰδ' δ' ἐκ πασσαλόφι κρέμασεν φόρμιγγα λίγειαν
 αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ ἐπέφραδε χερσὶν ἐλέσθαι
 κῆρυξ· παρ δ' ἐτίθει κἀνεον καλῆν τε τράπεζαν,
 παρ δὲ δέπας οἴνοιο, πιεῖν ὅτε θυμὸς ἀνώγοι. 70

οἱ δ' ἐπ' ὀνειάθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρου ἔντο,
 Μοῦσ' ἄρ' ἀοιδὸν ἀνήκεν ἀειδέμεναι κλέα ἀνδρῶν,
 οἴμης τῆς τότε ἄρα κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἴκανε, 75
 νεῖκος Ὀδυσσῆος καὶ Πηλεΐδew Ἀχιλλῆος,

ὥς ποτε δηρίσαντο θεῶν ἐν δαιτὶ θαλεῖῃ
 ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν, ἀναξ δ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 χαῖρε νόφ, ὃ τ' ἄριστοι Ἀχαιῶν δηριῶντο.
 ὥς γάρ οἱ χρεῖων μυθήσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
 Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ, ὅθ' ὑπέρβη λάϊνον οὐδὸν 80

χρησόμενος· τότε γάρ ῥα κυλίνδετο πῆματος ἀρχῇ
 Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς.

Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

58 om. **abdgil** L⁴ 62 ἦλθε φέρων **ek** 62a δημόδοκον
 λυγύφονον ἐόντα θεῖον ἀοιδόν add Pal. m. 2 63 μοῦσ' ἰ μοῦρ' M⁽³⁾ et
 schol. 64 ὀφθαλμῶ **d**: -δν R¹⁰ 67 κρέμασεν] δῆσεν Aristoph.
 (φόρμιγγι schol.), cf. 105 73 ὀπ' καλῆ L⁴, cf. A 604 al. 74 οἴμη
 Pal. conl. Bentley: οἴμῃη (sic) U⁸ 75 ἀνακτος Strabo 417
 76-77 θεῶν . . . ἐπέεσσιν vid. om. Strab. 417 81, 82 ἐν ἐνίαις τῶν
 ἐκδόσεων οὐκ ἐφέροντο· διὰ ἀθετοῦνται schol.

8. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Θ

πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔλων χερσὶ στιβαρῆσι
 κὰκ κεφαλῆς εἴρυσσε, κάλυψε δὲ καλὰ πρόσωπα· 85
 αἶδετο γὰρ Φαίηκας ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβων.
 ἦ τοι ὅτε λήξειεν αἰείδων θεῖος ἀοιδός,
 δάκρυ' ὀμορξάμενος κεφαλῆς ἄπο φᾶρος ἔλεσκε
 καὶ δέπας ἀμφικύπελλον ἔλων σπείσασκε θεοῖσιν·
 αὐτὰρ ὅτ' ἄψ ἄρχοιτο καὶ ὀτρύνειαν αἰεῖδειν 90
 Φαιήκων οἱ ἄριστοι, ἐπεὶ τέρποντ' ἐπέεσσιν,
 ἄψ Ὀδυσσεὺς κατὰ κράτα καλυψάμενος γοάασκεν.
 ἔνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων,
 Ἄλκίνοος δὲ μιν οἶος ἐπεφράσατ' ἠδ' ἐνόησεν
 ἦμενος ἄγχ' αὐτοῦ, βαρὺ δὲ στενάχοντος ἄκουσεν. 95
 αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηῦδα·

“ Κέκλυτε, Φαιήκων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
 ἦδη μὲν δαιτὸς κεκορήμεθα θυμὸν εἴτῃς
 φόρμιγγός θ', ἦ δαιτὶ συνήορός ἐστι θαλείη·
 νῦν δ' ἐξέλθωμεν καὶ ἀέθλων πειρηθέωμεν 100
 πάντων, ὥς χ' ὁ ξεῖνος ἐνίσπη οἴσι φίλοισιν,
 οἴκαδε νοστήσας, ὅσσον περιγιγνόμεθ' ἄλλων
 πύξ τε παλαιμοσύνη τε καὶ ἄλμασιν ἠδὲ πόδεσσιν.”

ᾠς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο, τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο.
 κὰδ δ' ἐκ πασσαλόφι κρέμασεν φόρμιγγα λίγειαν, 105
 Δημοδόκου δ' ἔλε χεῖρα καὶ ἔξαγεν ἐκ μεγάρου
 κῆρυξ· ἄρχε δὲ τῷ αὐτὴν ὁδὸν ἦν περ οἱ ἄλλοι
 Φαιήκων οἱ ἄριστοι, ἀέθλια θαυμανέοντες.
 βᾶν δ' ἴμεν εἰς ἀγορήν, ἅμα δ' ἔσπετο πουλὺς ὄμιλος,
 μυριοί· ἂν δ' ἴσταντο νέοι πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοί. 110

87 διὸς α P¹ V⁴ 92 αἶψ' Aristoph.. cf. H 272 β 292 ι 485 κ 244,
 263. 405 : ἄψ δ' 1 L⁴ P⁶ P⁷ 93 εἴβων U⁸, leg. Eust. 98 θυμὸν κεκ.
 δαιτὸς quidam ant. ε j 99 θαλείης n Pal. : ἑταῖρη γρ. Eust. (τινα
 τῶν ἀντιγράφων), cf ρ 271, h. Herm. 31 103 παλαιμοσύνη Ar. sec.
 Eust. (δίχα τοῦ σ) j H³ L⁴ Pal., cf. 126 : παλαιμοσύνησι O 105 οὕτως
 αἰ Ἀριστάρχου schol. (κρέμασεν), cf. 67 106 om. Pal., post 110
 pos. U⁶ 107 ἄρχε codd. 108 θαῦμα νέοντες α η, quidam ap.
 Eust. (ἐν δυσὶ μέρεσι λόγου) : θαυμασέοντες κ 109 ἐπὶ δ' α

8. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Θ

ὦρτο μὲν Ἀκρόνεώς τε καὶ Ὀκύαλος καὶ Ἐλατρεὺς
 Ναυτεὺς τε Πρυμνεὺς τε καὶ Ἀγχιάλος καὶ Ἐρετμεὺς
 Ποντεὺς τε Πρωρεὺς τε, Θόων Ἀναβησίνεώς τε
 Ἀμφιάλός θ', υἱὸς Πολυνήου Τεκτονίδαο·
 ἂν δὲ καὶ Εὐρύαλος, βροτολοιγῶ ἴσος Ἄρηϊ,
 115
 Ναυβολίδης, ὃς ἄριστος ἔην εἰδός τε δέμας τε
 πάντων Φαιήκων μετ' ἀμύμονα Λαοδάμαντα.
 ἂν δ' ἔσταν τρεῖς παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο,
 Λαοδάμας θ' Ἄλιός τε καὶ ἀντίθεος Κλυτόνηος·
 οἱ δ' ἦ τοι πρῶτον μὲν ἐπειρήσαντο πόδεσσι.
 120
 τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· οἱ δ' ἅμα πάντες
 καρπαλίμως ἐπέτοντο κούιοντες πεδίοιο.
 τῶν δὲ θέεω ὄχ' ἄριστος ἔην Κλυτόνηος ἀμύμων·
 ὅσσον τ' ἐν νειῶ οὔρον πέλει ἡμίονοῦν,
 125
 τόσσον ὑπεκπροθέων λαοὺς ἴκεθ', οἱ δ' ἐλίποντο.
 οἱ δὲ παλαιμοσύνης ἀλεγειωῆς πειρήσαντο·
 τῇ δ' αὐτ' Εὐρύαλος ἀπεκαίνυτο πάντας ἀρίστους.
 ἄλματι δ' Ἀμφιάλος πάντων προφερέστατος ἦεν·
 δίσκῳ δ' αὖ πάντων πολὺ φέρτατος ἦεν Ἐλατρεὺς,
 130
 πύξ δ' αὖ Λαοδάμας, ἀγαθὸς πάϊς Ἀλκινόοιο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντες ἐτέρφθησαν φρέν' ἀέθλοισι,
 τοῖς ἄρα Λαοδάμας μετέφη, πάϊς Ἀλκινόοιο·
 “ Δεῦτε, φίλοι, τὸν ζεῖνον ἐρώμεθα εἴ τι' ἄεθλον
 οἰδέ τε καὶ δεδάηκε· φυὴν γε μὲν οὐ κακός ἐστι,
 135
 μηρούς τε κνήμας τε καὶ ἄμφω χεῖρας ὑπερθεν
 αὐχένα τε στιβαρὸν μέγα τε σθένος· οὐδέ τι ἦβης
 δεύεται, ἀλλὰ κακοῖσι συνέρρηκται πολέεσσι.
 οὐ γὰρ ἐγὼ γέ τί φημι κακώτερον ἄλλο θαλάσσης
 ἄνδρα γε συγχεῦαι, εἰ καὶ μάλα καρτερὸς εἴη.”

113 πρωτεύς g j ed. pr. 114 πολυνήου j: πολυμήλου An. Ox.
 i. 411. 6 116 θ' ὄs praeter e R¹¹ codd. 117 λαομέδοντα e
 L², cf. η 170 126 παλαιμοσύνης H³ P¹ Pal. R⁴: παλαισμ. cet., cf.
 103 129 προφερέστατος a d r L⁵ (ex 128) 133 ἀέθλων g 138 οὐ
 μὲν γὰρ τί που ἐστὶ κακώτερον Stob. Ecl. iv. 17. 1

Τὸν δ' αὐτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο φώνησέν τε· 140
 “Λαοδάμα, μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 αὐτὸς νῦν προκάλεσσαι ἰὼν καὶ πέφραδε μῦθον.”

Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσ' ἀγαθὸς πάϊς Ἀλκιυόοιο,
 στῆ ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν καὶ Ὀδυσσῆα προσέειπε·

“Δεῦρ' ἄγε καὶ σύ, ξεῖνε πάτερ, πείρησαι ἀέθλων, 145
 εἴ τινα που δεδάηκας· ἔοικε δέ σ' ἴδμεν ἀέθλους.

οὐ μὲν γὰρ μείζον κλέος ἀνέρος ὄφρα κεν ἦσιν
 ἢ ὃ τι ποσσίν τε ρέξῃ καὶ χερσὶν ἐῆσιν.

ἀλλ' ἄγε πείρησαι, σκέδασον δ' ἀπὸ κήδεα θυμοῦ·
 σοὶ δ' ὁδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσεται, ἀλλά τοι ἦδη 150
 νηὺς τε κατεῖρυσται καὶ ἐπαρτέες εἰσὶν ἑταῖροι.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

“Λαοδάμα, τί με ταῦτα κελεύετε κερτομέοντες;
 κήδεά μοι καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶν ἢ περ ἄεθλοι,
 ὅς πρὶν μὲν μάλα πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μόγησα, 155

νῦν δὲ μεθ' ὑμετέρῃ ἀγορῇ νόστοιο χατίζων
 ἦμαι, λισσόμενος βασιλῆά τε πάντα τε δῆμον.”

Τὸν δ' αὐτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο νεέκεσέ τ' αὐτην·

“οὐ γάρ σ' οὐδέ, ξεῖνε, δαήμονι φωτὶ ἐίσκω
 ἄθλων, οἷά τε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλονται, 160

ἀλλὰ τῷ ὅς θ' ἄμα νηὶ πολυκληῖδι θαμίζων,
 ἀρχὸς ναυτῶν οἷ τε πρηκτῆρες ἔασι,

φόρτου τε μνήμων καὶ ἐπίσκοπος ἦσιν ὁδαίων
 κερδέων θ' ἀρπαλέων· οὐδ' ἀθλητῆρι ἔοικας.”

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

“ξεῖν', οὐ καλὸν ἔειπες· ἀτασθάλῳ ἀνδρὶ ἔοικας. 166

142 οὔτε Ἀρίσταρχος οὔτε Ἀριστοφάνης οὔτε Ζηνόδοτος ἐπίστανται
 τοῦτον τὸν στίχον.—οὗτος ὁ στίχος ἐν ταῖς Ἀρισταρχείαις οὐ φέρεται
 schol. ἰὼν] εἰδὼς Br 144 βῆ J K, γρ. U⁵, ss. L² 153 Λαοδάμα]
 v add. C m. rec., cf. schol. M 231 Z 285, ubi Zen. et Chamaeleo
 Πουλυδάμαν 154 ἐν] ἐπὶ q L⁴ ἄεθλοι] ἀοιδαί Ath. 181 F
 158 φώνησέν τε U⁵, γρ. U² 161 θαμὰ e i q s P⁵: μάλα L⁴ 163 ἐπί-
 στροφος Aristoph. (σημειοῦται) ὁδαίων] ἑταίρων L⁴ U¹ Herod. ad
 K 38 166 καλῶς εἶπες P³: καλῶς d M³ P¹

8. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Θ

οὔτως οὐ πάντεσσι θεοὶ χαρίεντα διδοῦσιν
 ἀνδράσιν, οὔτε φνὴν οὔτ' ἄρ φρένας οὔτ' ἀγορητύν.
 ἄλλος μὲν γὰρ εἶδος ἀκιδνότερος πέλει ἀνήρ,
 ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφει, οἱ δέ τ' ἐς αὐτὸν 170
 τερπόμενοι λεύσσουσιν· ὁ δ' ἀσφαλῆως ἀγορεύει
 αἰδοῖ μελιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν,
 ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστν θεὸν ὧς εἰσορόωσιν.
 ἄλλος δ' αὖ εἶδος μὲν ἀλίγκιος ἀθανάτοισιν,
 ἀλλ' οὔ οἱ χάρις ἀμφιπεριστεφέτα ἐπέεσσιν, 175
 ὧς καὶ σοὶ εἶδος μὲν ἀριπρεπές, οὐδέ κεν ἄλλως
 οὐδὲ θεὸς τεύξειε, νόον δ' ἀποφώλιός ἐσσι.
 ὦρινας μοι θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
 εἰπὼν οὐ κατὰ κόσμον· ἐγὼ δ' οὐ νῆϊς ἀέθλων,
 ὧς σύ γε μυθεῖαι, ἀλλ' ἐν πρώτοισιν οἶω 180
 ἔμμεναι, ὄφρ' ἦβη τε πεποίθεα χερσὶ τ' ἐμῆσι.
 νῦν δ' ἔχομαι κακότητι καὶ ἄλγεσι· πολλὰ γὰρ ἔτλην,
 ἀνδρῶν τε πολλέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων.
 ἀλλὰ καὶ ὧς κακὰ πολλὰ παθῶν πειρήσομ' ἀέθλων·
 θυμοδακῆς γὰρ μῦθος· ἐπότρυνας δέ με εἰπών.” 185

Ἡ ρα καὶ αὐτῷ φάροι ἀναίξας λάβε δίσκου
 μείζονα καὶ πάχετον, στιβαρώτερον οὐκ ὀλίγον περ
 ἢ οἶφ Φαίηκες ἐδίσκεον ἀλλήλοισι.
 τὸν ρα περιστρέψας ἦκε στιβαρῆς ἀπὸ χειρός,
 βόμβησεν δὲ λίθος· κατὰ δ' ἔπηξαν ποτὶ γαίῃ 190
 Φαίηκες δολιχῆρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες,
 λαὸς ὑπὸ ῥιπῆς· ὁ δ' ὑπέρπτατο σήματα πάντων
 ῥίμφα θεῶν ἀπὸ χειρός· ἔθηκε δὲ τέρματ' Ἀθήνη
 ἀνδρὶ δέμας εἰκυῖα, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 “ Καὶ κ' ἀλαός τοι, ξεῖνε, διακρίνειε τὸ σῆμα 195

169 τ' εἶδος codd. em. Bentley 174 αὖ L⁸: αὐτ' cet., cf. δ 130
 176 ἄλλος n P¹, fort. Pal. 182 ἔχομαι R¹⁰, Et. Flor. ap.
 Miller, Mél. 57 (ἔχθρομαι), v. om. R⁶ 185 ἐπώτρ. codd. 186 λάβε]
 ἔλε κ 187 περ e j k leg. Eust.: τε cet. (γε ο) 192 ὑπὸ j H³ L⁴
 L⁶ Pal. R⁴ U⁸: ὑπαὶ cet.: ὑπέρβαλε schol. Ψ 843 βήματα J, quidam
 ant. πάντα d H³ L⁸ Ma Pal.

8. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Θ

ἀμφαφῶν· ἐπεὶ οὐ τι μεμιγμένον ἐστὶν ὁμίλῳ,
ἀλλὰ πολὺ πρῶτον· σὺ δὲ θάρσει τόνδε γ' ἄεθλον·
οὐ τις Φαιήκων τόδε γ' ἕξεται οὐδ' ὑπερήσει.”

Ἦς φάτο, γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
χαίρων οὐνεχ' ἑταῖρον ἐνηέα λεῦσσ' ἐν ἀγῶνι. 200
καὶ τότε κουφότερον μετεφώνεε Φαιήκεσσι·

“Τοῦτον νῦν ἀφίκεσθε, νέοι· τάχα δ' ὕστερον ἄλλον
ἦσειν ἢ τοσσοῦτον ὀίομαι ἢ ἔτι μᾶσσον.

τῶν δ' ἄλλων ὅτινα κραδίη θυμός τε κελεύει,
δεῦρ' ἄγε πειρηθήτω, ἐπεὶ μ' ἐχολώσατε λίην, 205

ἢ πύξ ἢ ἐπάλῃ ἢ καὶ ποσίν, οὐ τι μεγαίρω,
πάντων Φαιήκων πλήν γ' αὐτοῦ Λαοδάμαντος.
ξείνος γάρ μοι ὄδ' ἐστί· τίς ἂν φιλέοντι μάχοιτο;
ἄφρων δὴ κείνός γε καὶ οὐτιδανὸς πέλει ἀνήρ,
ὅς τις ξεινοδόκῃ ἔριδα προφέρηται ἀέθλων 210

δήμῳ ἐν ἀλλοδαπῷ· ἔο δ' αὐτοῦ πάντα κολούει.
τῶν δ' ἄλλων οὐ πέρ τιν' ἀναίνομαι οὐδ' ἀθερίζω,
ἀλλ' ἐθέλω ἴδμεν καὶ πειρηθήμεναι ἄντην.

πάντα γὰρ οὐ κακός εἰμι, μετ' ἀνδράσιω ὄσσοι ἄεθλοι.
εὐ μὲν τόξον οὔδα ἐδύσοον ἀμφαφάασθαι· 215

πρῶτός κ' ἀνδρα βάλοιμι ὀιστεύσας ἐν ὁμίλῳ
ἀνδρῶν δυσμενέων, εἰ καὶ μάλα πολλοὶ ἑταῖροι
ἄγχι παρασταῖεν καὶ τοξαζοῖατο φωτῶν,
οἶος δὴ με Φιλοκτῆτης ἀπεκαίνυτο τόξῳ
δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅτε τοξαζοίμεθ' Ἀχαιοί. 220

τῶν δ' ἄλλων ἐμέ φημι πολὺ προφερέστερον εἶναι,
ὄσσοι νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδουτες.
ἀνδράσι δὲ προτέροισιν ἐριζέμεν οὐκ ἐθελήσω,

198 τόδε γ' Ag. (? ἀρίων schol. U⁵, cf. 98 1331) : τόδ' H³ R⁴ : τόνδ'
P¹ P³ Et. Flor. l. c. 148 : τόν γ' vulg., τῶν γ' R¹⁰ T U⁵ 201 μετεφώνει
eg¹ L⁴ 202 ἐφίκεσθε W, γρ. P³, R¹⁰ ss., γρ. Eust. Porph. quaeest.
II. 314, 24 203 μᾶλλον C.P³ : μείζον R¹⁰ m. r. 206 πάλην
K R¹⁰ T ἢ ἐπὶ ποσίν R³ U⁶ 210 προφέρησι βαρεῖαν Iulianus 96 B
214 οἶσιν K ἀέθλων L⁸ H³ uv. 215 ἀμφ. οὔδα M³
220 ὅθι a K Pal. R⁷ U¹ U⁷ 223 οὔτι θελήσω d C M³ P¹

οὔθ' Ἡρακλῆϊ οὔτ' Εὐρύτῳ Οἰχαλιῆϊ,
οἱ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἐρίζεσκον περὶ τόξων. 225

τῷ ῥα καὶ αἴψ' ἔθανεν μέγας Εὐρυτος, οὐδ' ἐπὶ γῆρας
ἵκετ' ἐνὶ μεγάροισιν· χολωσάμενος γὰρ Ἀπόλλων
ἔκτανεν, οὐνεκά μιν προκαλίζετο τοξάζεσθαι.
δουρὶ δ' ἀκοντίζω ὅσον οὐκ ἄλλος τις οἴστῳ.

οἴοισιν δεῖδοικα ποσὶν μὴ τίς με παρέλθῃ
Φαιήκων· λίην γὰρ ἀεικελίως ἔδαμάσθη
κύμασιν ἐν πολλοῖς, ἐπεὶ οὐ κομιδὴ κατὰ νῆα
ἦεν ἐπηετανός· τῷ μοι φίλα γυῖα λέλυνται.” 230

ἌΩς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ·
'Αλκίνοος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπε' 235

“Ξεῖν', ἐπεὶ οὐκ ἀχάριστα μεθ' ἡμῖν ταῦτ' ἀγορεύεις,
ἀλλ' ἐθέλεις ἀρετὴν σὴν φαινέμεν, ἢ τοι ὀπηδεῖ,
χωόμενος ὅτι σ' οὗτος ἀνὴρ ἐν ἀγῶνι παραστὰς
νείκεσεν, ὡς ἂν σὴν ἀρετὴν βροτὸς οὐ τις ὄνοιτο
ὅς τις ἐπίσταιτο ἧσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν.” 240

ἀλλ' ἄγε νῦν ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα καὶ ἄλλω
εἵπης ἠρώων, ὅτε κεν σοῖς ἐν μεγάροισιν
δαινύῃ παρὰ σῆ τ' ἀλόχῳ καὶ σοῖσιν τέκεσσω,
ἡμετέρης ἀρετῆς μεμνημένος, οἶα καὶ ἡμῖν
Ζεὺς ἐπὶ ἔργα τίθησι διαμπερὲς ἐξέτι πατρῶν. 245

οὐ γὰρ πνυγμάχοι εἰμὲν ἀμύμονες οὐδὲ παλαισταί,
ἀλλὰ ποσὶ κραιπνῶς θέομεν καὶ νηυσὶν ἄριστοι,
αἰεὶ δ' ἡμῖν δαῖς τε φίλη κίθαρίς τε χοροὶ τε
εἵματά τ' ἐξημοιβὰ λοετρά τε θερμὰ καὶ εὐναί.
ἀλλ' ἄγε, Φαιήκων βητάρμονες ὅσσοι ἄριστοι, 250
παίσατε, ὡς χ' ὁ ξεῖνος ἐνίσπη οἴσιν φίλοισιν,
οἴκαδε νοστήσας, ὅσσον περιγιγνόμεθ' ἄλλων

226 οὐδέ τι **k** P⁵ U¹ 233 ἐπηετανή U⁸: -ὄν Herod. ii. 836. 5
Lenz. γυῖα] γούνα **k** 240 φρεσὶν ἦσιν **u** H³ J K Pal.: ἦσιν
ἐν U⁸: ἦσιν καὶ N 241 ἄλλοις U¹, H³ ss., γρ. Pal. 242 οἶς f1
244 οἶα καὶ ἡμεῖς p²⁷ 246 ἐσμὲν **k** Eust. 250 δεῦτ' ἄγε
Strabo 473 251 παίσατον Zen. (οὐ κακῶς): παίσατε L⁸ M³

8. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Θ

ναυτιλίῃ καὶ ποσσὶ καὶ ὄρχηστῷ καὶ ἀοιδῇ.
 Δημοδόκῳ δέ τις αἴψα κίων φόρμιγγα λίγειαν
 οἰσέτω, ἧ πον κείται ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν.” 255

Ὡς ἔφατ' Ἀλκίνοος θεοεἰκέλος, ὦρτο δὲ κῆρυξ
 οἴσων φόρμιγγα γλαφυρὴν δόμου ἐκ βασιλῆος.
 αἰσυμνήται δὲ κριτοὶ ἐννέα πάντες ἀνέστησαν
 δῆμιοι, οἳ κατ' ἀγῶνας ἐὺ πρήσσεσκον ἕκαστα,
 λείηναν δὲ χορόν, καλὸν δ' εὖρυναν ἀγῶνα. 260

κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων φόρμιγγα λίγειαν
 Δημοδόκῳ· ὁ δ' ἔπειτα κί' ἐς μέσον· ἀμφὶ δὲ κούροι
 πρῶθῆβαι ἴσταντο, δαήμονες ὄρχηθμοῖο,
 πέπληγον δὲ χορόν θείον ποσίν. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 μαρμαρυγὰς θηεῖτο ποδῶν, θαύμαζε δὲ θυμῷ. 265

Αὐτὰρ ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀεΐδων
 ἀμφ' Ἄρεος φιλότῆτος ἔϋστεφάνου τ' Ἀφροδίτης,
 ὡς τὰ πρῶτα μίγησαν ἐν Ἠφαιστόιο δόμοισι
 λάθρη· πολλὰ δ' ἔδωκε, λέχος δ' ἤσχυνε καὶ εὐνήν
 Ἠφαιστόιο ἄνακτος· ἄφαρ δὲ οἱ ἄγγελος ἦλθεν 270

Ἥλιος, ὃ σφ' ἐνόησε μιγαζομένους φιλότῆτι.
 Ἠφαιστος δ' ὡς οὖν θυμαλγέα μῦθον ἄκουσε,
 βῆ ῥ' ἴμεν ἐς χαλκεῶνα, κακὰ φρεσὶ βυσσοδομεύων,
 ἐν δ' ἔθετ' ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα, κόπτε δὲ δεσμούςς
 ἀρρήκτους ἀλύτους, ὄφρ' ἔμπεδον αὐθι μένοιεν. 275

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεύξε δόλον κεχολωμένος Ἄρει,
 βῆ ῥ' ἴμεν ἐς θάλαμον, ὅθι οἱ φίλα δέμνι' ἔκειτο,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἐρμῖσιν χέε δέσματα κύκλῳ ἀπάντη·
 πολλὰ δὲ καὶ καθύπερθε μελαθρόφωιν ἐξεκέχυντο,
 ἧῦτ' ἀράχνια λεπτά, τὰ γ' οὐ κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο, 280
 οὐδὲ θεῶν μακάρων· πέρι γὰρ δολόεντα τέτυκτο.

257 γλαφυρὸν j: λιγυρὴν P⁷, L⁸ m. r. 259 ἀγῶνα a g H³ L⁴
 Pal. R¹⁰ U² 266 sq. schol. Aristoph. Pac. 778 σημειοῦται ταῦτα
 [sc. Pac. 778 sq.] ὁ Μόχθος πρὸς τοὺς ἀθετοῦντας τὴν ἐν Ὀδυσσεΐα
 Ἄρεως καὶ Ἀφροδίτης μοιχείαν 267 φιλότῆτα Athen. 192 D
 (φιλότῆτος unus cod.) Ho

8. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Θ

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα δόλον περὶ δέμνια χεῦεν,
 εἷσατ' ἴμεν ἐς Λήμνον, ἐυκτίμενον ποτολίεθρον,
 ἧ οἱ γαίῳων πολὺ φιλότατ' ἔστιν ἀπασέων.
 οὐδ' ἀλασκοπιὴν εἶχε χρυσήνιος Ἄρης, 285
 ὡς ἴδεν Ἥφαιστον κλυτοτέχνην νόσφι κίοντα·
 βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δῶμα περικλυτοῦ Ἥφαιστοιο,
 ἰσχανόων φιλότητος εὔστεφάνου Κυθερείης.
 ἦ δὲ νέον παρὰ πατρὸς ἐρισθενέος Κρονίωνος
 ἐρχομένη κατ' ἄρ' ἕζεθ'. ὁ δ' εἶσω δώματος ἦει, 290
 ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἕκ τ' ὀνόμαζε·
 “ Δεῦρο, φίλη, λέκτρονδε τραπέιομεν εὐνηθέντες·
 οὐ γὰρ ἔθ' Ἥφαιστος μεταδήμιος, ἀλλὰ που ἤδη
 οἴχεται ἐς Λήμνον μετὰ Σίντιας ἀγριοφώνους.”
 ἌΩς φάτο, τῇ δ' ἀσπαστὸν ἐείσατο κοιμηθῆναι. 295
 τῷ δ' ἐς δέμνια βάντε κατέδραθον· ἀμφὶ δὲ δεσμοὶ
 τεχνήεντες ἔχυντο πολύφρονος Ἥφαιστοιο,
 οὐδέ τι κινήσαι μελέων ἦν οὐδ' ἀναεῖραι.
 καὶ τότε δὴ γίγνωσκον, ὃ τ' οὐκέτι φυκτὰ πέλουτο.
 ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε περικλυτὸς ἀμφιγυῆεις, 300
 αὐτίς ὑποστρέψας, πρὶν Λήμνον γαῖαν ἰκέσθαι·
 Ἥέλιος γάρ οἱ σκοπιῆν ἔχεν εἰπέ τε μῦθον.
 βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δῶμα, φίλον τετιμημένος ἦτορ·
 ἔστη δ' ἐν προθύροισι, χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρει·
 σμερδαλέον δ' ἐβόησε, γέγωνέ τε πᾶσι θεοῖσι 305
 “ Ζεῦ πάτερ ἦδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔοντες,
 δεῦθ', ἴνα ἔργα γελαστὰ καὶ οὐκ ἐπιεικτὰ ἴδῃσθε,
 ὡς ἐμὲ χωλὸν ἔοντα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 αἰὲν ἀτιμάζει, φιλέει δ' αἰδήλου Ἄρηα,
 οὔνεχ' ὁ μὲν καλὸς τε καὶ ἀρτίπος, αὐτὰρ ἐγὼ γε 310

284 ἔσκεν **efijk**: ἔπλετο **q** L⁴, γρ. **p** 286 νόσφιν ἔοντα L⁸
 287 ἰέναι **ks** Eust. 288 ἰσχανόων **j** formam testatur Choerobosc.
 Orthogr. (An. Ox. ii. 222. 6), cf. Ψ 300 ἀφροδίτης L⁴ R¹⁰ U¹, γρ.
 Pal. 292 γύναι **ad** H³ Pal. P¹ 299 πέλοιτο (codd. πέλοι) Rhianus
 303 hab. **djr** C P⁷ R⁷ al.: om. cet. (= β 298) 307 ἔργ' ἀγέλαστα
 Ap. lex. in Ἀγέλαστα, γρ. Eust., interpr. schol. ἴδητε **adjk** P¹

8. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Θ

ἤπεδανὸς γενόμην· ἀτὰρ οὐ τί μοι αἴτιος ἄλλος,
 ἀλλὰ τοκῆε δύω, τῷ μὴ γείνασθαι ὄφελλον.
 ἀλλ' ὄψεσθ', ἵνα τῷ γε καθεύδεται ἐν φιλότῃ,
 εἰς ἐμὰ δέμνια βάντες· ἐγὼ δ' ὀρώων ἀκάχημαι.
 οὐ μὲν σφεας ἔτ' ἔολπα μίνυνθά γε κειέμεν οὔτω, 315
 καὶ μάλα περ φιλείετε· τάχ' οὐκ ἔθειλῆσεται ἄμφω
 εὔδειν· ἀλλὰ σφωε δόλος καὶ δεσμὸς ἐρύξει,
 εἰς ὃ κέ μοι μάλα πάντα πατήρ ἀποδῶσιν ἕειδνα,
 ὅσσα οἱ ἐγγυάλιξα κυνώπιδος εἵνεκα κούρης,
 οὐνεκά οἱ καλὴ θυγάτηρ, ἀτὰρ οὐκ ἐχέθυμος." 320

Ἔως ἔφαθ', οἱ δ' ἀγέροντο θεοὶ ποτὶ χαλκοβατῆς δῶ·
 ἦλθε Ποσειδάων γαιήοχος, ἦλθ' ἐριούνης
 Ἑρμείας, ἦλθεν δὲ ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων.
 θηλύτεραι δὲ θεαὶ μένον αἰδοῖ οἴκοι ἐκάστη.
 ἔσταν δ' ἐν προθύροισι θεοί, δωτῆρες ἑάων· 325
 ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνώρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσι
 τέχνας εἰσορόωσι πολύφρονος Ἑφαιστοιο.
 ὦδε δὲ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

“Οὐκ ἀρετῆ κακὰ ἔργα· κυχάνει τοι βραδὺς ὠκύν,
 ὡς καὶ νῦν Ἑφαιστος ἐὼν βραδὺς εἶλεν Ἄρηα, 330
 ὠκύτατόν περ ἐόντα θεῶν οἱ Ὀλυμπον ἔχουσι
 χωλὸς ἐὼν τέχνησι· τὸ καὶ μοιχάγρι' ὀφέλλει.”

Ἔως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 Ἑρμῆν δὲ προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 “Ἑρμεία, Διὸς υἱέ, διάκτορε, δῶτορ ἑάων, 335
 ἦ ρά κεν ἐν δεσμοῖς ἐθέλοις κρατεροῖσι πιεσθεῖς
 εὔδειν ἐν λέκτροισι παρὰ χρυσῆν Ἀφροδίτη;”

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα διάκτορος ἀργειφύοντης·
 “αἶ γὰρ τοῦτο γένοιτο, ἄναξ ἐκατηβόλ' Ἀπολλων.

312 ὄφελλον a conl. Nauck 315 κειόμεν f1 L³ 318 ἀποδώσιν
 d o L⁴ Eust. : ἀποδώσει cet. 321 ποτὶ] κατὰ L⁴ R¹⁰ T U²
 324 θεοὶ H³ Pal. 325 εἰνὶ θύρῃσι a H³ M³ Pal. P¹ : ἐν γε θύρῃσι d :
 δ' ἐν προθύροισι cet., cf. κ 220 329 ἀρετὰ a k L² M³ O P² Elias in
 Ar. Cat. c. 8 (p. 225) interpr. schol. : ἀρετῆ R¹¹ 332 ζῳάγρι' Ath.
 511 C 333-342 ἐν ἐνίοις ἀντιγράφοις οἱ δέκα στίχοι οὐ φέρονται
 διὰ τὸ ἀπρέπειαν ἐμφαίνειν schol.

8. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Θ

δεσμοὶ μὲν τρὶς τόσσοι ἀπίρονες ἀμφὶς ἔχουσιν, 340
 ὑμεῖς δ' εἰσορόωτε θεοὶ πάσαι τε θέαιναί,
 αὐτὰρ ἐγὼν εὐδοίμι παρὰ χρυσῆν Ἀφροδίτην."

ἽΩς ἔφατ', ἐν δὲ γέλως ᾧρτ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 οὐδὲ Ποσειδάωνα γέλως ἔχε, λίσσεται δ' αἰεὶ
 "Ἡφαιστον κλυτοεργὸν ὅπως λύσειεν Ἄρηα· 345
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

"Λῦσον· ἐγὼ δέ τοι αὐτὸν ὑπίσχομαι, ὡς σὺ κελεύεις,
 τίσειν αἴσιμα πάντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι·"

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
 "μή με, Ποσειδάων γαίηοχε, ταῦτα κέλευε· 350
 δειλαί τοι δειλῶν γε καὶ ἐγγύαι ἐγγυάσθαι.
 πῶς ἂν ἐγὼ σε δέοιμι μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 εἴ κεν Ἄρης οἴχοιτο χρέος καὶ δεσμὸν ἀλύξας;"

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 "Ἡφαιστ', εἴ περ γάρ κεν Ἄρης χρεῖος ὑπαλύξας 355
 οἴχηται φεύγων, αὐτὸς τοι ἐγὼ τάδε τίσω·"

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
 "οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἔοικε τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι·"

ἽΩς εἰπὼν δεσμὸν ἀνίει μένος Ἡφαιστοιο.
 τῷ δ' ἐπεὶ ἐκ δεσμοῦιο λύθεν, κρατεροῦ περ ἑόντος, 360
 αὐτίκ' ἀναίξαντε ὁ μὲν Θρήκηνδε βεβήκει,
 ἢ δ' ἄρα Κύπρον ἴκανε φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη,
 ἐς Πάφον, ἔνθα τέ οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις.
 ἔνθα δέ μιν Χάριτες λούσαν καὶ χρίσαν ἐλαίῳ
 ἀμβρότῳ, οἷα θεοὺς ἐπενήροθεν αἰὲν ἑόντας, 365
 ἀμφὶ δὲ εἵματα ἔσσαν ἐπήρατα, θαῦμα ἰδέσθαι.

Ταῦτ' ἄρ' αἰοιδὸς αἶειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς·
 τέρπετ' ἐνὶ φρεσὶν ἦσιν ἀκούων ἠδὲ καὶ ἄλλοι

340 ἀμφὶς] ἐντὸς a d M³ Pal. P¹ 341 εἰσορόοιτε d e f
 343 μακάρεσσι R¹⁰ U¹, γρ. H³ 351 γε om. P⁶ R¹¹ 352 σε
 φέριστε μετ' ἀθ. δέοιμι f i πῶς ἂν [σ'] εὐθύνομι Ar. sec. schol. et E. M.
 256. 24 353 χρέως f j L⁸ T U⁸ 355 χρεῖως vulg. (Ar. γ 367) :
 χρεῖος a d e U⁸ ἀπαλύξας a 359 ita Ar. f C K L⁴ P¹ : δεσμῶν
 cet. 362 ἴκανε] δ' ἴκε f (ἴκε W) 363 τε οἱ P⁸ Z : δέ οἱ cet.

8. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Θ

Φαίηκες δολιχῆρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες.

Ἄλκίνοος δ' Ἄλιον καὶ Λαοδάμαντα κέλευσε 370
 μουνάξ ὀρχήσασθαι, ἐπεὶ σφισιν οὐ τις ἔριζεν.

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σφαῖραν καλὴν μετὰ χερσὶν ἔλοντο,
 πορφυρέην, τὴν σφιν Πόλυβος ποίησε δαΐφρων,
 τὴν ἕτερος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα
 ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἀερθεὶς 375

ῥηϊδίως μεθέλεσκε, πάρος ποσὶν οὐδας ἰκέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σφαῖρην ἀν' ἰθὺν πειρήσαντο,
 ὀρχείσθην δὴ ἔπειτα ποτὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
 ταρφέ' ἀμειβομένω· κούροι δ' ἐπελήκεον ἄλλοι
 ἑσταότες κατ' ἀγῶνα, πολὺς δ' ὑπὸ κόμπος ὀρώρει. 380

δὴ τότε ἄρ' Ἄλκίνοον προσεφώνεε διὸς Ὀδυσσεύς·
 “Ἄλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
 ἡμὲν ἀπειλησας βητάρμονας εἶναι ἀρίστους,
 ἦδ' ἄρ' ἑτοῖμα τέτυκτο· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.”

Ἦς φάτο, γήθησεν δ' ἱερὸν μένος Ἄλκινόοιο. 385
 αἴψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα·

“Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
 ὁ ξεῖνος μάλα μοι δοκεῖι πεπνυμένος εἶναι.
 ἀλλ' ἄγε οἱ δῶμεν ξεινήιον, ὥς ἐπιεικὲς.
 δώδεκα γὰρ κατὰ δῆμον ἀριπρεπέες βασιλῆες 390
 ἀρχοὶ κραινοῦσι, τρισκαιδέκατος δ' ἐγὼ αὐτός·
 τῶν οἱ ἕκαστος φᾶρος ἐϋπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα
 καὶ χρυσοῖο τάλαντον ἐνείκατε τιμήεντος.

αἴψα δὲ πάντα φέρωμεν ἀολλέα, ὄφρ' ἐνὶ χερσὶ
 ξεῖνος ἔχων ἐπὶ δόρπον ἴη χαίρων ἐνὶ θυμῷ. 395
 Εὐρύαλος δὲ ἔ' αὐτὸν ἀρεσσάσθω ἐπέεσσι

372 ἔλοντο] ἔχοντες **fg** 378 ὀρχείσθην codd. praeter **eg CP**
 U⁷ (ἀρ.), cf. h Apoll. 196 380 ἑσταότες seu -ῶτες vulg. :
 ἑσπεῶτες Ag. Ω 701 : ἐστάντες P¹, U⁷ corr. δοῦπος **koq** v. l. ap.
 Eust. 382 λαῶν] ἀνδρῶν U¹, E. M. 142. 36 391 κρῖνοισι
 R¹⁰ T Plut. vit. Hom. ii. 182 392 φᾶρος ἕκαστος J ed. pr.
 394 φερώμεθ' **e** ἀολλέες **egi** ed. pr. 396 ἔ' αὐτὸν Ag. Herod.
dq : δέ μιν **k M**(³) U² : ἑαυτὸν vulg.

8. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Θ

καὶ δῶρω, ἐπεὶ οὐ τι ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπεν.”

Ἔως ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ἠδ' ἐκέλευον,
δῶρα δ' ἄρ' οἰσέμεναι πρόεσαν κήρυκα ἕκαστος.

τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο φώνησέν τε 400

“ Ἀλκίωσε κρείον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
τοιγὰρ ἐγὼ τὸν ξεῖνον ἀρέσσομαι, ὥς σὺ κελεύεις.

δώσω οἱ τόδ' ἄορ παγχάλκεον, ᾧ ἔπι κώπη
ἀργυρή, κολεὸν δὲ νεοπρίστου ἐλέφαντος
ἀμφιδεδύηται· πολέος δέ οἱ ἄξιον ἔσται.” 405

Ἔως εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει ξίφος ἀργυρόηλον,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

“ Χαῖρε, πάτερ ᾧ ξεῖνε· ἔπος δ' εἴ πέρ τι βέβηκται
δεινόν, ἄφαρ τὸ φέροισιν ἀναρπάξασαι ἄελλαι.

σοὶ δὲ θεοὶ ἄλοχὸν ἰδέειν καὶ πατρίδ' ἰκέσθαι 410
δοῖεν, ἐπεὶ δὴ δηθὰ φίλων ἄπο πῆματα πάσχεις.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

“ καὶ σὺ, φίλος, μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν,
μηδέ τί τοι ξίφεός γε ποθὴ μετόπισθε γένοιτο

τούτου, ὃ δὴ μοι δῶκας, ἀρεσσάμενος ἐπέεσσιν.” 415

Ἦ ῥα καὶ ἀμφ' ὤμοισι θέτο ξίφος ἀργυρόηλον.

δύσετό τ' ἠέλιος, καὶ τῷ κλυτὰ δῶρα παρήεν·
καὶ τὰ γ' ἔς Ἀλκινόοιο φέρον κήρυκες ἀγανοί·

δεξάμενοι δ' ἄρα παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο
μητρὶ παρ' αἰδοίῃ ἔθεσαν περικαλλέα δῶρα. 420

τοῖσιν δ' ἠγεμόνευ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
ἐλθόντες δὲ καθίζον ἐν ὑψηλοῖσι θρόνοισι.

δὴ ῥα τότε Ἀρήτην προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·

“ Δεῦρο, γύναι, φέρε χηλὸν ἀριπρεπέ', ἧ τις ἀρίστη·
ἐν δ' αὐτῇ θῆς φᾶρος εὐπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα. 425

401 κρείων **ajkr** H³ Pal. 404 κολεὸς **g** R³, γρ. **e** L² R¹⁷ :
κουλεὸν R¹¹ 408 λέλεκται Plut. quaest. Plat. 1010 B 410 τ'

ιδέειν codd. em. Bentley, et sic ubique 412 ἠμείβετ' ἔπειτα
πολύτλας δῖος Ὀδ. ο L⁴ M⁽³⁾ T U¹ 419 ἀμύμονος L⁸, P⁵ ss.

422 δόμοισι **q** L⁴ M⁽³⁾ T 425 αὐτῇ **q** P³ P⁵ T U³ U⁸ : αὐτῇ cet.
φᾶρος θῆς Z, cf. 392

ἀμφὶ δέ οἱ πυρὶ χαλκὸν ἰήνατε, θέρμετε δ' ὕδωρ,
 ὄφρα λοεσσάμενός τε ἰδὼν τ' εὖ κείμενα πάντα
 δῶρα, τὰ οἱ Φαίηκες ἀμύμονες ἐνθάδ' ἔνεικαν,
 δαιτί τε τέρπηται καὶ ἀοιδῆς ὕμνον ἀκούων.
 καὶ οἱ ἐγὼ τόδ' ἄλεισον ἐμὸν περικαλλῆς ὀπάσσω, 430
 χρύσειον, ὄφρ' ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα
 σπένδη ἐνὶ μεγάρῳ Δίί τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσιω."

Ὡς ἔφατ', Ἀρήτη δὲ μετὰ δμῳήσῳ ἔειπεν
 ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν ὅττι τάχιστα.
 αἱ δὲ λοετροχόου τρίποδ' ἔστασαν ἐν πυρὶ κηλέφ, 435
 ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαΐου ἐλοῦσαι.
 γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ.
 τόφρα δ' ἄρ' Ἀρήτη ξείνῳ περικαλλέα χηλὸν
 ἐξέφερεν θαλάμοιο, τίθει δ' ἐνὶ κάλλιμα δῶρα,
 ἐσθῆτα χρυσόν τε, τὰ οἱ Φαίηκες ἔδωκαν 440
 ἐν δ' αὐτῇ φᾶρος θῆκεν καλόν τε χιτῶνα,
 καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

“Αὐτὸς νῦν ἴδε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴηλον,
 μή τις τοι καθ' ὁδὸν δηλήσεται, ὀππότε' ἂν αὐτε
 εὐδῶσθα γλυκὺν ὕπνου ἰὼν ἐν νηὶ μελαίνῃ.” 445

Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε πολὺτλας διὸς Ὀδυσσεύς,
 αὐτίκ' ἐπήρτυε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴηλε
 ποικίλον, ὃν ποτέ μιν δέδαε φρεσὶ πότνια Κίρκη,
 αὐτόδιον δ' ἄρα μιν ταμίη λούσασθαι ἀνώγει
 ἔς ῥ' ἀσάμινθον βάνθ'. ὁ δ' ἄρ' ἀσπασίως ἴδε θυμῷ 450
 θερμὰ λοέτρ', ἐπεὶ οὔ τι κομιζόμενός γε θάμιζεν,
 ἐπεὶ δὴ λίπε δῶμα Καλυψοῦς ἠῦκόμοιο·
 τόφρα δέ οἱ κομιδῇ γε θεῶ ὡς ἔμπεδος ἦεν.

426-429 post 432 transp. R¹ U⁵ 430-432 om. U⁸ Z
 432 μεγάροις a ■: -οισι d 435, 436 om. Pal. 435 στῆσαν
 τρίποδ' Ho N (ut conl. Grashof): ἵστασαν codd. praeter K, cf. γ 182
 σ 307 436 ἔχεαν j V⁴ Pal. m. rec., L⁷ marg.: ἔχεον q L⁴ U⁵ U⁸
 al.: χεῦαν ■ K corr. leg. Eust.: ἔχεαν vulg. 437 γάστριν p
 440 om. P¹ 441 αὐτῇ cd g j L⁴ Pal.: αὐτῆ cet. 444 μεθ'
 f k p q: καθ' cet. αὐτός e al. 451 κακισόμενος Ap. lex. in v.
 θάμιζεν 453 θεῶν ■

8. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Θ

τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμῶαί λουσαν καὶ χρίσαν ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δέ μιν χλαῖναν καλὴν βάλον ἠδὲ χιτῶνα, 455
 ἕκ ῥ' ἀσαμίνθου βᾶς ἄνδρας μέτα οἰνοποτῆρας
 ἦϊε· Ναυσικάα δὲ θεῶν ἄπο κάλλος ἔχουσα
 στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
 θαύμαζεν δ' Ὀδυσῆα ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρωσα,
 καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 460

“Χαῖρε, ξεῖν’, ἵνα καί ποτ' ἔων ἐν πατρίδι γαίῃ
 μνήσῃ ἐμεῖ’, ὅτι μοι πρώτη ζῳάγρι' ὀφέλλεις.”

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “Ναυσικάα, θύγατερ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
 οὕτω νῦν Ζεὺς θείῃ, ἐρίγδουπος πόσις Ἕρης, 465
 οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι·
 τῷ κέν τοι καὶ κεῖθι θεῶ ὣς εὐχετοφύμην
 αἰεὶ ἤματα πάντα· σὺ γάρ μ' ἐβίωσας, κούρη.”

Ἡ ῥα καὶ ἐς θρόνον ἴζε παρ' Ἀλκίνοον βασιλῆα.
 οἱ δ' ἦδη μοίρας τ' ἔνεμον κερῶντό τε οἶνον. 470
 κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρήρον ἄοιδόν,
 Δημόδοκον λαοῖσι τετιμένον· εἶσε δ' ἄρ' αὐτὸν
 μέσσω δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας.
 δὴ τότε κήρυκα προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 νώτου ἀποπροταμών, ἐπὶ δὲ πλείον ἐλέλειπτο, 475
 ἀργιόδοντος νόσ, θαλερῆ δ' ἦν ἀμφὶς ἀλοιφῆ·

“Κῆρυξ, τῇ δῆ, τοῦτο πόρε κρέας, ὄφρα φάγησι,
 Δημοδόκῳ, καὶ μιν προσπτύξομαι, ἀχνύμενός περ.
 πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισιν ἄοιδοὶ
 τιμῆς ἔμμοροὶ εἰσι καὶ αἰδοῦς, οὐνεκ' ἄρα σφέας 480
 οἴμας Μοῦσ' ἐδίδαξε, φίλησε δὲ φύλον ἄοιδῶν.”

ᾧσ ἄρ' ἔφη, κῆρυξ δὲ φέρων ἐν χερσὶν ἔθηκεν
 ἦρῳ Δημοδόκῳ· ὁ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ.

459 ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν Pal. marg.
 ἐμεῖ' seu ἐμοῖ' cet.

464 v. om. R⁹

462 ἐμεῦ P³, ut Bekker:
 θυγάτηρ g i j k p L⁴ Pal.

468 με βίωσασα j H³ L⁴ Ap. lex. in v. : μ' ἐβίωσας R¹¹ Z

475 νώτου] αὐτοῦ d

8. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Θ

οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο, 485
 δὴ τότε Δημόδοκον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

“ Δημόδοκ', ἔξοχα δὴ σε βροτῶν αἰνίζομ' ἀπάντων
 ἢ σέ γε Μοῦσ' ἐδίδαξε, Διὸς πάϊς, ἢ σέ γ' Ἀπόλλων.
 λίην γὰρ κατὰ κόσμον Ἀχαιῶν οἶτον αἰεῖεις,
 ὅσσ' ἔρξαν τ' ἔπαθόν τε καὶ ὅσσ' ἐμόγησαν Ἀχαιοί, 490
 ὧς τέ που ἦ αὐτὸς παρεῶν ἢ ἄλλου ἀκούσας.

ἀλλ' ἄγε δὴ μετάβηθι καὶ ἵππου κόσμον ἄεισον
 δουρατέου, τὸν Ἐπειὸς ἐποίησεν σὺν Ἀθήνῃ,
 οὐ ποτ' ἐς ἀκρόπολιν δόλον ἤγαγε δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἀνδρῶν ἐμπλήσας οἱ Ἴλιον ἐξαλάπαξαν. 495

αἶ κεν δὴ μοι ταῦτα κατὰ μοῖραν καταλέξῃς,
 αὐτίκ' ἐγὼ πᾶσιν μυθήσομαι ἀνθρώποισιν
 ὧς ἄρα τοι πρόφρων θεὸς ὦπασε θέσπιν ἀοιδήν.”

ἌΩς φάθ', ὁ δ' ὀρμηθεὶς θεοῦ ἄρχετο, φαῖνε δ' ἀοιδήν,
 ἔνθεν ἔλων ὧς οἱ μὲν εὐσσέλμων ἐπὶ νηῶν 500

βάντες ἀπέπλειον, πῦρ ἐν κλισίῃσι βαλόντες,
 Ἀργεῖοι, τοὶ δ' ἤδη ἀγακλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
 ἦατ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ κεκαλυμμένοι ἵππῳ
 αὐτοὶ γάρ μιν Τρῶες ἐς ἀκρόπολιν ἐρύσαντο.
 ὧς ὁ μὲν ἐστήκει, τοὶ δ' ἄκριτα πόλλ' ἀγόρευον 505

ἡμενοὶ ἀμφ' αὐτόν· τρίχα δέ σφισιν ἦνδανε βουλή,
 ἢ ἐ διαπλήξαι κοῖλον δόρυ νηλέϊ χαλκῷ,
 ἢ κατὰ πετράων βαλέειν ἐρύσαντας ἐπ' ἄκρης,
 ἢ ἑάαν μέγ' ἄγαλμα θεῶν θελκτήριον εἶναι,
 τῇ περ δὴ καὶ ἔπειτα τελευτήσεσθαι ἔμελλεν· 510

491 ἢ] γρ. καὶ ἦ . . . ἀντὶ τοῦ καθά schol. περ ἔων g L⁴ 492 αἰεῖε
 Ap. lex. in Ἄειδε 494 δόλω Aristoph. Ar. α 495 οἱ δ' codd.

499 ἤρξατο o L⁴ P⁶ T U¹: ἤρχετο cet. 501 a ἢ κατὰ πετράων
 βαλέειν ἐρύσαντας ἐπ' ἄκρας hab. q U⁷, γρ. H¹, om. cet. (ἀρ . . . γὺς marg.
 U¹) = 508 506 ἄγχ' αὐτῶν α: ἄγχ' αὐτοῦ α H³ L² Pal., γρ. R¹⁷

507 διαπλήξαι Ar.: διαμῆξαι codd., cf. κ 440 508 ἄκρας
 e f j k q Macrob. vi. 5. 4 leg. Eust. 509 ἢ ἑάαν α Macrob. l. c.: ἢ
 εἶν vulg. 510 om. R⁷

8. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Θ

αἷσα γὰρ ἦν ἀπολέσθαι, ἐπὴν πόλις ἀμφικαλύψῃ
 δουράτεον μέγαν ἵππον, ὃθ' ἦατο πάντες ἄριστοι
 Ἄργείων Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
 ἦειδεν δ' ὡς ἄστῳ διέπραθον νῆες Ἀχαιῶν
 ἱππόθεν ἐκχύμενοι, κοῖλον λόχον ἐκπρολιπόντες. 515

ἄλλον δ' ἄλλη ἄειδε πόλιν κεραῖζέμεν αἰπήν,
 αὐτὰρ Ὀδυσσῆα προτὶ δώματα Διηφόβοιο
 βήμεναι, ἧτ' Ἄρηα, σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ.
 κείθι δὴ αἰνότατον πόλεμον φάτο τολμήσαντα
 νικῆσαι καὶ ἔπειτα διὰ μεγάθυμον Ἀθήνην. 520

Ταῦτ' ἄρ' αἰοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 τήκετο, δάκρυ δ' ἔδευεν ὑπὸ βλεφάροισι παρειάς.
 ὡς δὲ γυνὴ κλαίῃσι φίλον πόσιν ἀμφιπεσοῦσα,
 ὅς τε ἐῆς πρόσθεν πόλιος λαῶν τε πέσῃσι,
 ἄσπεϊ καὶ τεκέεσσι ἀμύνων νηλεὲς ἡμάρ· 525

ἢ μὲν τὸν θυήσκοντα καὶ ἀσπαίροντα ἰδοῦσα
 ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγα κωκύει· οἱ δέ τ' ὄπισθε
 κόπτοντες δούρεσσι μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὤμους
 εἶρερον εἰσανάγουσι, πόνον τ' ἐχέμεν καὶ οἰζύν·
 τῆς δ' ἐλεεινοτάτῳ ἄχει φθινύθουσι παρειαί· 530

ὡς Ὀδυσσεὺς ἐλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβεν.
 ἔνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων,
 Ἄλκίνοος δέ μιν οἶος ἐπεφράσατ' ἠδ' ἐνόησεν,
 ἦμενος ἄγχ' αὐτοῦ, βαρὺ δὲ στενάχοντος ἄκουσεν.
 αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα· 535

“Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 Δημόδοκος δ' ἦδη σχεθέτω φόρμιγγα λίγειαν·
 οὐ γάρ πως πάντεσσι χαριζόμενος τάδ' αἰεῖδει.
 ἐξ οὗ δορπέομέν τε καὶ ὥρορε θεῖος αἰοιδός,

513 ἀργείων j k q : ἀργεῖοι cet. 524 πρόσθεν a b d H³ P¹ : προ-
 παροῖθε cet. 525 ἄσπεϊ καὶ ὠρεσσιν Callistratus 526 ita Pal.
 Z ut Bentl.: ἀσπαίροντ' ἐσιδοῦσα codd. (ἐπιδοῦσα L⁵) 529 ἴρερον
 Ap. lex. in lemm. (γρ. δὲ καὶ διὰ τοῦ εἰ καὶ διὰ τοῦ ι): invenitur et in
 littera Eι 539 ὠρετο a o

8. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Θ

ἐκ τοῦδ' οὖ πω παύσατ' διζυροῖο γόοιο 540
 ὁ ξεῖνος· μάλα πού μιν ἄχος φρένας ἀμφιβέβηκεν.
 ἀλλ' ἄγ' ὁ μὲν σχεθέτω, ἵν' ὁμῶς τερπόμεθα πάντες
 ξεινοδόκοι καὶ ξεῖνος, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτως·
 εἵνεκα γὰρ ξεῖνοιο τάδ' αἰδοῖοιο τέτυκται,
 πομπή καὶ φίλα δῶρα, τὰ οἱ δίδομεν φιλέοντες. 545
 ἀντὶ κασιγνήτου ξεῖνός θ' ἰκέτης τε τέτυκται
 ἀνέρι, ὅς τ' ὀλίγον περ ἐπιψαυή πραπίδεςσι.
 τῷ νῦν μηδὲ σὺ κεῦθε νοήμασι κερδαλείοισιν
 ὅττι κέ σ' εἴρωμαι· φάσθαι δέ σε κάλλιόν ἐστιν.
 εἶπ' ὄνομ' ὅττι σε κείθι κάλεον μήτηρ τε πατήρ τε, 550
 ἄλλοι θ' οἱ κατὰ ἄστνυ καὶ οἱ περιναϊετάουσιν.
 οὐ μὲν γάρ τις πάμπαν ἀνώνυμός ἐστ' ἀνθρώπων,
 οὐ κακὸς οὐδὲ μὲν ἐσθλός, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται,
 ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι τίθενται, ἐπεὶ κε τέκωσι, τοκῆς.
 εἰπέ δέ μοι γαῖάν τε τεινὴν δῆμόν τε πόλιω τε, 555
 ὄφρα σε τῇ πέμπωσι τιτυσκόμεναι φρεσὶ νῆες.
 οὐ γὰρ Φαιήκεσσι κυβερνητῆρες ἔασιν,
 οὐδέ τι πηδάλι' ἐστί, τὰ τ' ἄλλαι νῆες ἔχουσιν·
 ἀλλ' αὐταὶ ἴσασι νοήματα καὶ φρένας ἀνδρῶν,
 καὶ πάντων ἴσασι πόλιας καὶ πίονας ἀγροῦς 560
 ἀνθρώπων, καὶ λαῖτμα τάχισθ' ἄλὸς ἐκπερώουσιν
 ἥερι καὶ νεφέλη κεκαλυμμέναι· οὐδέ ποτέ σφιν
 οὔτε τι πημανθῆναι ἔπι δέος οὔτ' ἀπολέσθαι.
 ἀλλὰ τόδ' ὥς ποτε πατρὸς ἐγὼν εἰπόντος ἄκουσα
 Νανσιθόου, ὃς ἔφασκε Ποσειδάων' ἀγάσεσθαι 565
 ἡμῖν, οὔνεκα πομποὶ ἀπήμονές εἰμεν ἀπάντων.
 φῆ ποτὲ Φαιήκων ἀνδρῶν εὐεργέα νῆα

541 μέγα ε j 556 πέμψωσι n L⁴ L⁸ Pal. 564-571 ἀθετοῦνται·
 οἰκειότερον γὰρ ἐν τοῖς ἐξῆς [v 173 sqq.] schol. σημειῶσαι δὲ καὶ ὅτι
 ἐνταῦθα μὲν τὸ κατὰ τὸν χρησμὸν χωρίον ὀβελίσκουσ ἔχει μετὰ ἀστερίσκων
 Eust. (cf. 1627. 39, 1803. 4, 1853. 1): ad vs. 564, 565, 566, 567
 asteriscos circumpunctos et obelos app. U⁵, ad 564-571 ast. circump.
 H¹ m. 2 (fort. ex Eust.) 565 ita Ar. L⁴ P⁵ R⁷ V⁷, Br ss. : -ασθαι
 vulg. 566 ἀμόμονές d P¹ 567 περικαλλέα of ik

8. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Θ

ἐκ πομπῆς ἀνιούσαν ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ
 ραίσεσθαι, μέγα δ' ἦμιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψειν.
 ὧς ἀγόρευ' ὁ γέρων· τὰ δέ κεν θεὸς ἢ τελέσειεν, 570
 ἢ κ' ἀτέλεστ' εἶη, ὥς οἱ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 ὕπη ἀπεπλάγχθης τε καὶ ἄς τινὰς ἴκεο χώρας
 ἀνθρώπων, αὐτούς τε πόλιάς τ' εὖ ναιεταούσας,
 ἡμὲν ὅσοι χαλεποὶ τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι, 575
 οἳ τε φιλόξενοι καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεουδής.
 εἶπε δ' ὃ τι κλαίεις καὶ ὀδύρεαι ἐνδοθι θυμῷ
 Ἄργείων Δαναῶν ἰδὲ Ἰλίου οἶτον ἀκούων.
 τὸν δὲ θεοὶ μὲν τεύξαν, ἐπεκλώσαντο δ' ὄλεθρον
 ἀνθρώποις, ἵνα ᾗσι καὶ ἐσσομένοισιν αἰοιδή. 580
 ἢ τίς τοι καὶ πηρὸς ἀπέφθιτο Ἰλιόθι πρὸ
 ἐσθλὸς ἕων, γαμβρὸς ἢ πενθερός, οἳ τε μάλιστα
 κήδιστοι τελέθουσι μεθ' αἰμά τε καὶ γένος αὐτῶν;
 ἢ τίς που καὶ ἑταῖρος ἀνὴρ κεχαρισμένα εἰδώς,
 ἐσθλός; ἐπεὶ οὐ μὲν τι κασιγνήτιο χερεῖων 585
 γίγνεται ὅς κεν ἑταῖρος ἕων πεπνυμένα εἰδῆ."

569 ραίσεσθαι i P² R¹⁷ U² : -ασθαι R¹⁰ : ραισέμεναι cet. 571 τὸ
 εἶη ἀντὶ τοῦ ἐάσει schol. : ἐάη Bentley : ἐάοι Nauck 574 πόλιάς
 e q L⁴ T W : -εις cet. ναιετάντας C P⁵ U⁷ 578 ἢδ' codd. em.
 Bentley : ἢ Pal. 580 ἀνθρώποισιν ἅπασιν καὶ ἐσσομένοισιν αἰοιδήν g
 581 ἀπώλετο g P⁷ U⁷ 583 κηδεστοὶ ■ ἀνδρῶν a e f g i k
 584 τίς που a d g j H⁵ : ποὺ τις cet.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ I

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

“ Ἀλκίνοε κρείον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν, *most famous*

ἢ τοι μὲν τόδε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν αἰοιδοῦ

τοιοῦδ' οἷος ὄδ' ἐστὶ, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν. *like*

οὐ γὰρ ἐγὼ γέ τί φημι τέλος χαριέστερον εἶναι

5

ἢ ὄτ' εὐφροσύνη μὲν ἔχη κατὰ δῆμον ἅπαντα,

δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκούάζονται αἰοιδοῦ

ἡμενοὶ ἐξεῖης, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι *crowds*

σίτου καὶ κρειῶν, μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσω *drank*

οἰνοχόος φορέησι καὶ ἐγχεῖη δεπάεσσι. *found in* 10

τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἶδεται εἶναι.

σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπετράπετο στονούοντα *quit and*

εἶρεσθ', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω. *ourn*

τί πρῶτόν τοι ἔπειτα, τί δ' ὑστάτιον καταλέξω;

κήδε' ἐπεὶ μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ οὐρανίωνες.

15

νῦν δ' ὄνομα πρῶτον μυθήσομαι, ὄφρα καὶ ὑμεῖς

εἶδετ', ἐγὼ δ' ἂν ἔπειτα φυγῶν ὑπο νηλεῆς ἡμαρ *pitiless*

ὑμῖν ξείνος ἔω καὶ ἀπόπροθι δώματα ναίων. *far off*

εἴμ' Ὀδυσσεὺς Λαερτιάδης, ὃς πᾶσι δόλοισιν *in a case*

ἀνθρώποισι μέλω, καὶ μεν κλέος οὐρανὸν ἵκει. *have* 20

ναιετάω δ' Ἰθάκην εὐδείελον· ἐν δ' ὄρος αὐτῆ, *very splendid*

Νήριτον εἰνοσίφυλλον ἀριπρεπές· ἀμφὶ δὲ νῆσοι

surround with islands

Ἄλκιου ἀπόλογοι. Κυκλώπειά Aelianus 4 αὐθ lapis ap. Strab.

648, cf. a 371 5-8 damn. nonnulli ap. sch. om. M⁴ qui in summa

pagina add. una cum uncino simplici (non vero obelis): in R⁸ uncinus

fort. obscuratus est 6 ἢ ὅταν k L⁸ K R¹ R⁸ T: ὀπτόταν Certamen

79 κακότητος ἀπούσης Eratosth. ap. Ath. 16 D (γεγράφθαι φησίν),

ἀπάσης cit. Eust. 9 δὲ κρητῆρος f1 j k 10 παρέχησι Ath. 513 B:

προχέρησι Max. Tyr. vii. 3 14 εἶπω ἔπειτα d: τί εἶπω ἔπειτα Br P¹

(τοι) U⁷ corr.: ἔπειτα om. q (γρ. εἶπω R¹⁷, marg. R¹⁰) 20 ἡκει a c d

22 νήιον Crates, Philox., cf. a 186 γ 81. Νήιον ὕρος Ἰθάκης, ἀφ' οὗ

κατὰ Κράτητα αὐ Νηιάδες Steph. Byz.: Νήριτον ἢ Νήιον Ἰθακῆσιον ὕρος

Eust. 1738. 58

9. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ι

πολλαὶ ναιετάουσι μάλα σχεδὸν ἀλλήλησι,
Δουλίχιόν τε Σάμη τε καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος.

αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ πανυπερτάτῃ ἐν ἀλὶ κείται *up from east* 25
πρὸς ζόφον, αἰ δὲ τ' ἀνευθε πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε;

τρηχεῖ', ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὐ τοι ἐγὼ γε *a good nurse*
ἦς γαίης δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο ιδέσθαι. *western*

ἦ μὲν μ' αὐτόθ' ἔρκε Καλυψώ, δία θεάων, *restrain*
ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιω εἶναι. *hollow* 30

ὡς δ' αὐτως Κίρκη κατερήτυεν ἐν μεγάροισιν *deceive*
Αἰαίη δολόεσσα, λιλαιομένη πόσιω εἶναι. *long*

ἀλλ' ἐμὸν οὐ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι *breast*
ἔπειθεν. *breast*

ὡς οὐδὲν γλύκιον ἦς πατρίδος οὐδὲ τοκῆων *father*
γίγνεται, εἴ περ καὶ τις ἀπόπροθι πίονα οἶκον 35

γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ ναίει ἀπάνευθε τοκῆων.
εἰ δ' ἄγε τοι καὶ νόστον ἐμὸν πολυκηδέ' ἐνίσπω, *tell*
ὄν μοι Ζεὺς ἐφέηκεν ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντι.

Ἴλιόθεν με φέρων ἄνεμος Κικόνεοισι πέλασθεν, *drive over*
Ἴσμάρω· ἐνθα δ' ἐγὼ πόλιω ἔπραθον, ὤλεσα δ' αὐτούς· 40

ἐκ πόλιος δ' ἀλόχους καὶ κτήματα πολλὰ λαβόντες *possessions*
δασσάμεθ', ὡς μὴ τίς μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης. *must eat*

ἔνθ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ διερῶ ποδὶ φευγέμεν ἡμέας
ἠνώγεα, τοὶ δὲ μέγα νήπιοι οὐκ ἐπίθοντο.

ἐνθα δὲ πολλὸν μὲν μέθυ πίνετο, πολλὰ δὲ μῆλα 45
ἔσφαζον παρὰ θίνα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς. *home*

τόφρα δ' ἄρ' οἰχόμενοι Κίκονες Κικόνεοισι γεγώνεον,
οἳ σφιν γείτονες ἦσαν ἅμα πλέονες καὶ ἀρείους·

ἠπειρον ναίοντες, ἐπιστάμενοι μὲν ἀφ' ἵππων
ἀνδράσι μάργασθαι καὶ ὄθι χρῆ πεζὸν ἔοντα. 50

ἦλθον ἔπειθ' ὄσα φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὄρη,

24 σάμος K, cf. Apollodorum ad α 246 π 249 30 hab. ο Br
C P¹ U⁴, marg. R⁴ R⁸ R¹¹, post 33 hab. M⁴ 31 ὡσαύτως fgk M²
33 ἔπειθον bdf P¹ ed. pr. 33, 33 a (= 30), 34 uncino
circumser. M⁴ (voluit utique 34-36) 37 ἐνίσπω fikp, cf. π 417
48 ἦσαν] ἔσαν O P¹ U⁴ 51 ὄρη] ἦρος j T U², R¹⁰ ss., fort. U⁸,
Eust., cf. Z 148 ἔαρος δ' ἐπιγίγνεται ὄρη

44 16 miles north of this.

9. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ι

ἥριον· τότε δὴ ῥα κακὴ Διὸς αἴσα παρέσθη *late*
 ἡμῖν αἰνομόροισιν, ἵν' ἄλγεα πολλὰ πάθοιμεν.
 στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην παρὰ νηυσὶ *swift*
 βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείησιν. *55*
 ὄφρα μὲν ἤως ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἡμάρ, *50*
 τόφρα δ' ἀλεξόμενοι μένομεν πλεονάς περ εὐντας·
 ἦμος δ' ἠέλιος μετενίσσεται βουλυτόνδε,
 καὶ τότε δὴ Κίκονες κλῖναν δαμάσαντες Ἀχαιοῦς.
 ἐξ δ' ἀφ' ἐκάστης νηὸς εὐκνήμιδες ἑταῖροι *well grown* *60*
 ὦλονθ'· οἱ δ' ἄλλοι φύγομεν θάνατόν τε μόρον τε.

Ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ, *surrounding*
 ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους. *perish*
 οὐδ' ἄρα μοι προτέρω νῆες κίον ἀμφιέλισσαι, *rocking to & fro*
 πρὶν τινα τῶν δειλῶν ἐτάρων τρὶς ἑκάστον αὔσαι, *shout* *65*
 οἱ θάνον ἐν πεδίῳ Κικόνων ὑπο δηωθέντες. *waste slay*
 νηυσὶ δ' ἐπῶρσ' ἄνεμον Βορέην νεφεληγερέτα Ζεὺς
 λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε *cover*
 γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ. *ster*
 αἱ μὲν ἔπειτ' ἐφέροντ' ἐπικάρσαι, ἰστία δὲ σφιν *feeding* *70*
 τριχθὰ τε καὶ τετραχθὰ διέσχισεν ἰς ἀνέμοιο. *split*
 καὶ τὰ μὲν ἐς νῆας κάθεμεν, δείσαντες ὄλεθρον,
 αὐτὰς δ' ἐσσυμένως προερέσσαμεν ἠπειρόνδε. *to the mainland*
 ἔνθα δύο νύκτας δύο τ' ἡμᾶτα συνεχῆς αἰεὶ
 κείμεθ', ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες. *75*
 ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμᾶρ εὐπλόκαμος τέλεσ' ἤως, *with goodly*
 ἰστούς στησάμενοι ἀνά θ' ἰστία λευκ' ἐρύσαντες
 ἡμέθα· τὰς δ' ἄνεμός τε κυβερνήται τ' ἴθυνον. *straight*
 καὶ νύ κεν ἀσκηθῆς ἰκόμην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 ἀλλὰ με κῆμα ῥόος τε περιγνάμπτοντα Μάλειαν *80*
 καὶ Βορέης ἀπέωσε, παρέπλαγξεν δὲ Κυθήρων.

60 ἐμοὶ ἐρίητες ἑταῖροι, γρ. U⁵ 63 δαμάσαντες Br U¹ 73 προ-
 ερέσσαμεν Ag. d 1: προερίσσαμεν cet., cf. v 279 o 497 74 συνεχῆς
 J P³ (ἐτόλμησάν τινες... διπλῶσαι τὸ ἀμετάβολον Eust.) 79 ἀσκηθεῖς,
 cf. e 26 B¹ κυθήροις a

9. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ι

"Ενθεν δ' ἐννήμαρ φερόμην ὄλοοις ἀνέμοισι *for 9 days*
 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα· ἀτὰρ δεκάτη ἐπέβημεν
 γαίης Λωτοφάγων, οἳ τ' ἄνθων εἶδαρ ἔδουσι^{est}.

ἔνθα δ' ἐπ' ἠπείρου βῆμεν καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ *fetch* 85
 αἶψα δὲ δεῖπνον ἔλουτο θοῆς παρὰ νηυσὶν ἑταίροι.

αὐτὰρ ἐπεὶ σίτιό τ' ἐπασσάμεθ' ἠδὲ ποτῆτος, *taste* (Πατρόμ^{εσ})
 δὴ τότε γῶν ἐτάρους προΐειν πεύθεσθαι ἰόντας *learn*

οἳ τινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες,
 ἄνδρε δὴ κρίνας, τρίτατον κήρυχ' ἄμ' ὀπάσσας. 90

οἳ δ' αἶψ' οἰχόμενοι μίγεν ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν·
 οὐδ' ἄρα Λωτοφάγοι μῆδονθ' ἐτάροισιν ὄλεθρον

ἡμετέροις, ἀλλὰ σφι δόσων λωτοῖο πάσασθαι.
 τῶν δ' ὅς τις λωτοῖο φάγοι μελιηδέα καρπὸν, *fruit*

οὐκέτ' ἀπαγγεῖλαι πάλιν ἤθελεν οὐδὲ νέεσθαι, *come back* 95
 ἀλλ' αὐτοῦ βούλοντο μετ' ἀνδράσι Λωτοφάγοισι

λωτὸν ἐρεπτόμενοι μενέμεν νόστου τε λαθέσθαι.
 τοὺς μὲν γῶν ἐπὶ νῆας ἄγον κλαίοντας ἀνάγκη, *weep*

νησὶ δ' ἐνὶ γλαφυρῆσι ὑπὸ ζυγὰ δῆσα ἐρύσσας. *drag away*
 αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρήρας ἑταίρους *fruity* 100

σπερχόμενους νηῶν ἐπιβαινέμεν ὠκείων, *swift*
 μὴ πῶς τις λωτοῖο φαγὼν νόστοιο λάθηται.

οἳ δ' αἶψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον,
 ἐξῆς δ' ἐζόμενοι πολὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς.

"Ενθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ. 105
 Κυκλώπων δ' ἐς γαίαν ὑπερφιάλων ἀθεμιστων *arrogant*

ἰκόμεθ', οἳ ῥα θεοῖσι πεποιθότες ἀθανάτοισιν
 οὔτε φυτεύουσιν χερσὶν φυτὸν οὔτ' ἀρώσων, *plow*

ἀλλὰ τὰ γ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται, *unplowed*
 πυροὶ καὶ κριθαὶ ἠδ' ἀμπελοὶ, αἳ τε φέρουσιν *barley* 110

οἶνον ἐριστάφυλον, καὶ σφω Διὸς ὄμβρος ἀέξει. *risk in you*
 τοῖσι δ' οὔτ' ἀγοραὶ βουλευφόροι οὔτε θέμιστες,

88 προίην L⁸ P⁷ R¹⁰ U¹ U² U⁸ Eust. 89 om. ad P¹ 89 ante
 90 hab. c j Br C M² Pal. : 90 ante 89 cet. 99 ἐν] ἐπὶ aefik : ὑπὸ
 L⁶ L⁸ M⁽³⁾ R¹⁰ T U² 102 πω e i C L¹ Mon. P⁷ 103 ἔμβαινον d

9. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ι

ἀλλ' οἷ γ' ὑψηλῶν ὀρέων ναίουσι κάρηνα *peris*
 ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, θεμιστεύει δὲ ἕκαστος *govern*
 παίδων ἢδ' ἀλόχων, οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσι. 115

fertile Νῆσος ἔπειτα λάχεια παρέκ λιμένος τετάνυσται *stretch*
 γαίης Κυκλώπων οὔτε σχεδὸν οὔτ' ἀποτηλοῦ,
 ὑλήεσσ'· ἐν δ' αἶγες ἀπειρέσιαι γεγάασιν *countless*
 ἄγριαι· οὐ μὲν γὰρ πάτος ἀνθρώπων ἀπερύκει, *coming of com*
 οὐδέ μιν εἰσοδιχνεῦσι κυνηγέται, οἷ τε καθ' ὕλην *hunter* 120

all ἄλγεια πάσχουσιν κορυφὰς ὀρέων ἐφέποντες.
 οὔτ' ἀρα *fishes* ποιμνησιν καταίσχεται οὔτ' ἀρότοισιν, *farmers*
 ἀλλ' ἢ γ' ἄσπαρτος καὶ ἀνήροτος ἤματα πάντα
 ἀνδρῶν χηρεύει, βόσκει δὲ τε μηκάδας αἶγας. *feed*

οὐ γὰρ Κυκλώπεσσι νέες πάρα μιλοτάρηοι, *with vermilion, ch* 125
ell benches οὐδ' ἄνδρες νηῶν ἐνι τέκτονες, οἷ κε κάμοιεν *build*
 νῆας εὖσσέλμους, αἷ κεν τελείοιεν ἕκαστα

ἄστέ' ἐπ' ἀνθρώπων ἰκνεύμεναι, οἷα τε πολλὰ
 ἄνδρες ἐπ' ἀλλήλους νηυσὶν περόωσι θάλασσαν·
 οἷ κέ σφω καὶ νῆσον εὖκτιμένην ἐκάμουτο. *well build* 130

eadows οὐ μὲν γὰρ λειμῶνες ἀλὸς πολιοῖο παρ' ὄχθας *banker shores*
able land ὑδρηλοὶ μαλακοί· μάλα κ' ἄφθιτοὶ ἀμπελοὶ εἶεν. *undecaying*

cap ἐν δ' ἄροσις λειή· μάλα κεν βαθὺ λήϊον αἰεὶ *harvest*
 εἰς ὥρας ἀμῶεν, ἐπεὶ μάλα πῖαρ ἦπ' οὐδας. *fat* 135

tern ἐν δὲ λιμὴν εὖορμος, ἔν' οὐ χρεῶ πεισματὸς ἐστίν, *with good*
short οὔτ' εὐνὰς βαλέειω οὔτε πρυμνήσι' ἀνάψαι, *fasten*
 ἀλλ' ἐπικέλσαντας μείναι χρόνον εἰς ὃ κε ναυτέων
 θυμὸς ἐποτρύνῃ καὶ ἐπιπνεύσωσιν ἀήται. *wind on blow*

114 σπέσσι **a**, cf. ψ 335 115 ἀλόχου Aristoteles Eth. Nic.
 1180 A 29 116 ἐλάχεια Zen.: ἀλάχεια ο: Λάχεια quidam ap.
 Eust., Λέχεια Polybius Sardus in Rhet. graec. viii. 616. 5 pro loci
 nomine habuere, cf. κ 509 118 πολλαὶ add. ne versus brevior
 videretur 1 Br, pro correctione R⁴, cf. H 372 γ 155 120 εἰς
 ἰχνεῦσι P⁵: -οι- in ras. Br 129 ἀλλήλοισι δ C P¹ 134 τάχα
 v.l. ap. Eust. εἴη e 138 εἰς ὃ κεν αὐτέων **a** L⁴ M⁴ U¹: αὐτῶν
g Pal. P⁵: αὔτε **d q** ut conii. Bentley

9. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ι

αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ, 140
 κρήνη ὑπὸ σπείους· περὶ δ' αἰγυροὶ πεφύασιν. *black poplars*
 ἔνθα κατεπλέομεν, καὶ τις θεὸς ἠγεμόνευε
 νύκτα δι' ὄρφναιήν, οὐδὲ προῦφαίνεται' ιδέσθαι.
 ἄηρ γὰρ περὶ νηυσὶ βαθεῖ' ἦν, οὐδὲ σελήνη
 οὐρανόθεν προῦφαινε, κατείχετο δὲ νεφέεσσιν. *hidden* 145
 ἔνθ' οὐ τις τὴν νῆσον ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν· *espied*
 οὐδ' οὖν κύματα μακρὰ κυλιδόμενα προτὶ χέρσον *land*
 ἐσίδομεν, πρὶν νῆας ἐϋσσελμούς ἐπικέλσαι. *beach*
 κελσάσῃσι δὲ νηυσὶ καθείλομεν ἰστιά πάντα,
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης· *breakers* 150
 ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείψαμεν Ἡῶ διάν. *fell asleep*
 Ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἡῶς,
 νῆσον θαυμάζοντες ἐδινεόμεσθα κατ' αὐτήν. *make a tour*
 ὦρσαν δὲ νύμφαι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
 αἶγας ὄρεσκόφους, ἵνα δειπνήσειαν ἑταῖροι. *mountain bred* 155
 αὐτίκα καμπύλα τόξα καὶ αἰγυγέας δολιχαύλους *weapons* *long sockets*
 εἰλόμεθ' ἐκ νηῶν, διὰ δὲ τρίχα κοσμηθέντες *arrange*
 βάλλομεν· αἶψα δ' ἔδωκε θεὸς μενοεικέα θήρην. *longed for*
 νῆες μὲν μοι ἔποντο δυώδεκα, ἐς δὲ ἐκάστην
 ἐννέα λάγχανον αἶγες· ἐμοὶ δὲ δέκ' ἔξελον αἶψ. 160
 ὥς τότε μὲν πρόπαν ἡμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα *set*
 ἡμεθα δαυνύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ. *unlimited*
 οὐ γάρ πω νηῶν ἐξέφθιτο οἶνος ἐρυθρός, *give out*
 ἀλλ' ἐνέην· πολλὸν γὰρ ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἕκαστοι
 ἠφύσαμεν Κικόνων ἱερὸν προλίεθρον ἐλόντες. *citadel* 165
 Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ἐλεύσομεν ἐγγυς ἐόντων, *gaze*
 καπνὸν τ' αὐτῶν τε φθογγὴν οἴων τε καὶ αἰγῶν.
 ἡμος δ' ἥλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε, *about over dew*
 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

146 ἐπέδρακεν f M² Ma Pal. P⁶ 148 εἰσίδομεν codd. em. Bentley149 καθείλομεν Br, Ap. lex. in Κελσάσῃσι 154 κοῦραι
 νύμφαι p, cf. ζ105 159 ἐς δὲ ἐκάστην gijklp Eust.: ἐν δὲ ἐκάστη
 cet. 167 τε post οἴων om. schol. M³ (σπονδεῖος ὄλος ὁ στίχος)

9. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ι

ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως, 170
καὶ τότε ἔγων ἀγορὴν θέμενος μετὰ πᾶσι ξειπον·

“Ἄλλοι μὲν νῦν μίμνεν’, ἐμοὶ ἐρήρηες ἑταῖροι·
αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηϊ τ’ ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισιν
ἐλθὼν τῶνδ’ ἀνδρῶν πειρήσομαι, οἳ τινὲς εἰσι,
ἢ ῥ’ οἳ γ’ ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι, 175
ἢ φιλόξενοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεοῦδης.”

Ὡς εἰπὼν ἀνὰ νηὸς ἔβην, ἐκέλευσα δ’ ἑταίρους
αὐτοὺς τ’ ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι. *stern cables*
οἱ δ’ αἰψ’ εἰσβαῖνον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον, 180

ἄλλ’ ὅτε δὴ τὸν χῶρον ἀφικόμεθ’ ἐγγὺς ἔοντα,
ἔνθα δ’ ἐπ’ ἐσχατιῇ σπέος εἶδομεν, ἄγχι θαλάσσης,
ὑψηλόν, δάφυησι κατηρεφές· ἔνθα δὲ πολλὰ *overgrown*
μῆλ’, οἷές τε καὶ αἶγες λαύεσκον· περὶ δ’ αὐλή *stabled*
ὑψηλὴ δέδμητο κατωρυχέεσσι λίθοισι *imbedded* 185
μακρῆσιν τε *mas.* πίτυσιν ἰδὲ δρυσὶν ὑψικόμοισιν. *oaks*

ἔνθα δ’ ἀνὴρ ἐνίαυε πελώριος, ὃς ῥά τε μῆλα
οἶος ποιμαίνεσκεν ἀπόπροθεν· οὐδὲ μετ’ ἄλλους
πωλεῖτ’, ἀλλ’ ἀπάνευθεν ἐὼν ἀθεμίστια ἦδη.
καὶ γὰρ θαῦμ’ ἐτέτυκτο πελώριον, οὐδὲ ἔφκει 190
ἀνδρὶ γε σιτοφάγῳ, ἀλλὰ ῥίψ’ ὑλήεντι *peak wooded*
ὑψηλῶν ὀρέων, ὃ τε φαίνεται οἶον ἀπ’ ἄλλων.

Δὴ τότε τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρήρηας ἑταίρους
αὐτοῦ πὰρ νηϊ τε μένειν καὶ νῆα ἔρυσθαι. *guard*
αὐτὰρ ἐγὼ κρίνας ἐτάρων δυοκαίδεκ’ ἀρίστους 195
βῆν· ἀτὰρ αἶγεον ἄσκον ἔχον μέλανος οἴνοιο,
ἠδέος, ὃν μοι δῶκε Μάρων, Εὐάνθεος νιός,
ἱρεὺς Ἀπόλλωνος, ὃς Ἴσμαρον ἀμφιβεβήκει,
οὐνεκά μιν σὺν παιδὶ περισχόμεθ’ ἠδὲ γυναῖκι

174 εἴ τινες Br Mon. P^o R¹ 182 ἐσχατιῆς H³ U¹: -ίης C, cf.
ε 489 κ 96 185 βέβλητο Aristoph. P^o, γρ. Br V⁴ 187 ἔνθα
κύκλωψ E. M. 342. 34, E. Gud. 189. 19, An. Ox. i. 130. 26 τὰ μῆλα
vulg.: τε L³ 197 δῶκε L⁴: ἔδωκε cet., cf. ζ 165 199 παιδὶ
Aristoph. Ar. ε f h κ: παῖσι cet.

be in awe

ἄζόμενοι· ᾤκει γὰρ ἐν ἄλσει δενδρήεντι 200
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος. ὁ δέ μοι πόρεν ἀγλαὰ δῶρα·

χρυσοῦ μὲν μοι δῶκ' εὐεργέος ἑπτὰ τάλαντα,
 δῶκε δέ μοι κρητῆρα πανάργυρον, αὐτὰρ ἔπειτα
 οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι δυῶδεκα πᾶσιν ἀφύσσας *draw*

know ἦιδ' ἀκηράσιον, θεῖον ποτόν· οὐδέ τις αὐτῶν 205

ἦείδη δμῶν οὐδ' ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ,
 ἀλλ' αὐτὸς ἄλοχός τε φίλη ταμὴν τε μί' οἴῃ.

τὸν δ' ὅτε πίνοιεν μελιηδέα οἶνον ἐρυθρόν,
 ἐν δέπας ἐμπλήσας ὕδατος ἀνὰ εἴκοσι μέτρα

cent *wasical* *hold off* 210

χευ', ὀδμή δ' ἠδεῖα ἀπὸ κρητῆρος ὀδῶδει,
 θεσπεσίη· τότ' ἂν οὐ τοι ἀποσχέσθαι φίλον ἦεν.

τοῦ φέρον ἐμπλήσας ἀσκὸν μέγαν, ἐν δὲ καὶ ἦα
 κωρύκῳ· αὐτίκα γάρ μοι οἴσατο θυμὸς ἀγῆνωρ *was a man*

hold ἀνδρ' ἐπελεύσεσθαι μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκήν, *led* 215

ἄγριον, οὔτε δίκας εὖ εἰδότα οὔτε θέμιστας.

Καρπαλίμως δ' εἰς ἄντρον ἀφικόμεθ', οὐδέ μιν ἔνδον
 εὔρομεν, ἀλλ' ἐνόμεινε νομὸν κἀτα πίονα μῆλα.

ἐλθόντες δ' εἰς ἄντρον ἐθηεῦμεσθα, ἕκαστα·

was a *man* *pens* *newer with the* 220

ταρσοὶ μὲν τυρῶν βρῖθον, στείνοντο δὲ σῆκοι
 ἄρνων ἢ ἑρίφων· διακεκριμένοι δὲ ἕκασται

ἔρχατο, χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μέτασσαι,
 χωρὶς δ' αὐθ' ἔρσαι· ναῖον δ' ὀρῶ ἄγγεα πάντα, *vessel wine*

γαυλοὶ τε σκαφίδες τε, τετυγμένα, τοῖς ἐνάμελγεν.

ἔνθ' ἐμὲ μὲν *the very first* πρῶτισθ' ἔταροι λίσσοντο ἔπεσσι
 τυρῶν αἰνυμένους ἰέναι πάλιν, αὐτὰρ ἔπειτα 225

καρπαλίμως ἐπὶ νῆα θοὴν ἐρίφους τε καὶ ἄρνας
 σηκῶν ἐξελάσαντας ἐπιπλεῖν ἀλμυρὸν ὕδωρ· *bring*

206 ἦειδη U¹U⁸: ἠήδη f: ἠήδει, ἠείδει codd.: πίνει g U⁷
 207 αὐτός τ' eo Ma 209 ὕδατος agiko: ὕδατος δ' cet. 210 ἠδεῖα
 δ' Bentley 211 τότ' ἄρ' M⁽³⁾. οὐ οἶ j L⁴Ma U¹ 221 μετέσ-
 σαι f U²: μεσάται OT (σσ), quidam ap. An. Ox. i. 280. 33: ἡ
 μεσάται mg. Ma 222 ναῖον Ar. gk L²U⁸, γρ. U⁸: νᾶον seu νᾶον
 cet. 223 τοῖσιν ἀμελγεν cf Galen. xix. 138 224 λίσσοντ'
 ἔπεσσι codd. em. Bentley 225 αἰνυμένους] ἀχθόμενους, γρ. Eust.

9. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ι

ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην, ἢ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν,
 ὄφρ' αὐτόν τε ἴδοιμι, καὶ εἴ μοι ξεινία δοίη.
 οὐδ' ἄρ' ἔμελλ' ἐτάροισι φανεῖς ἐρατεινὸς ἔσσεσθαι.

lovely
230

Ἔνθα δὲ πῦρ κήαντες ἐθύσαμεν ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
 τυρῶν αἰνύμενοι φάγομεν, μένομέν τέ μιν ἔνδον
 ἦμενοι, ἦος ἐπῆλθε νέμων· φέρε δ' ὄβριμον ἄχθος
 ὕλης ἀζαλέης, ἵνα οἱ ποτιδόρπιον εἶη.

heavy load

ἔντροσθεν δ' ἄντροιο βαλὼν ὄρυμα γδὸν ἔθηκεν·
 ἡμεῖς δὲ δεισάντες ἀπεσσύμεθ' ἔς μυχὸν ἄντρου.

terrible crash
235

αὐτὰρ ὃ γ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα,
 πάντα μάλ' ὄσσο' ἡμελγε, τὰ δ' ἄρσενα λείπε θύρηφιν,
 ἄρνειούς τε τράγους τε, βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς.

240

αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας,
 ὄβριμον· οὐκ ἂν τόν γε δύω καὶ εἴκοσ' ἄμαξαι
 ἔσθλαι τετράκυκλοι ἀπ' οὐδεὸς ὀχλίσσειαν·
 τόσσην ἠλίβατον πέτρην ἐπέθηκε θύρησιν.

245

ἐζόμενος δ' ἡμελγεν ὄϊς καὶ μηκάδας αἶγας,
 πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρουον ἦκεν ἐκάστη.

αὐτίκα δ' ἦμισυ μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτος
 πλεκτοῖς ἐν ταλάροισιν ἀμησάμενος κατέθηκεν,
 ἦμισυ δ' αὐτ' ἔστησεν ἐν ἄγγεσιν, ὄφρα οἱ εἶη
 πίνεω αἰνυμένῳ καὶ οἱ ποτιδόρπιον εἶη.

milk pails

αὐτὰρ ἔπει δὴ σπεύσειε πονησάμενος τὰ ἅ ἔργα,
 καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε καὶ ἔσιδεν, εἴρετο δ' ἡμέας·

250

“ὦ ξεινοί, τίνες ἐστέ; πόθεν πλείθ' ὑγρὰ κέλευθα;
 ἢ τι κατὰ πρῆξιμ ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε
 οἶά τε ληϊστῆρες ὑπεῖρ ἅλα, τοί τ' ἀλόωνται

recklessly

228 εἶναι R¹⁰, γρ. U⁵ 231 ἐθύσαμεν] ἐμείναμεν P⁷ ed. pr., γρ. H¹ L⁸ 233 ἐπῆλθεν· ἐμῶν L⁸: ἐπ' ὤμων pro ἐμῶν q: νέμων om. f, γρ. δαίμων M⁽⁸⁾ 235 ἔκτοσθεν a b d g j s 242 τεσσαράκυκλοι Bentl. κινήσειαν Ma 246 θρέξας e g k: πήξας P⁶ 247 πονησάμενος g M⁽⁸⁾ U⁷, marg. H¹ (ex 250) 249 δαινυμένῳ g J P⁷ 251 πυρὰν ἔκκε I, cf. η 13 εἴσιδεν codd. 253-255 (= γ 72-74) obelisc et asteriscis notavit Aristoph. sec. schol. γ 72: ἀστερίσκοι ὧδε πρόκεινται δι' ὧν τὰ ἔπη ἐκκρίνονται Eust. 254 μηχανῶνται γρ. H³ Pal.

9. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ι

ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἄλλοδαποῖσι φέρουτες;” 255

ἌΩς ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὖτε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ
δεισάντων φθόγγον τε βαρὺν αὐτόν τε πέλωρον.
ἀλλὰ καὶ ὥς μιν ἔπεσσω ἀμειβόμενος προσέειπον·

“ Ἡμεῖς τοι Τροίηθεν ἀποπλαγχθέντες Ἀχαιοὶ
παντοίοις ἀνέμοισιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης, *gulf* 260
οἴκαδε ἰέμενοι, ἄλλην ὁδόν, ἄλλα κέλευθα *path*
ἦλθομεν· οὕτω που Ζεὺς ἤθελε μητίσασθαι.

λαοὶ δ' Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνονος εὐχόμεθ' εἶναι,
τοῦ δὴ νῦν γε μέγιστον ὑπουράνιον κλέος ἐστὶ·
τόσσην γὰρ διέπερσε πόλιν καὶ ἀπώλεσε λαοὺς 265
πολλοὺς· ἡμεῖς δ' αὖτε κιχανόμενοι τὰ σὰ γούνα
ἰκόμεθ', εἴ τι πόροις ξεινήϊον ἢ καὶ ἄλλως

trans δροῖς δωτίνην, ἣ τε ξείνων θέμις ἐστίν.
ἀλλ' αἰδεῖο, φέριστε, θεοὺς· ἰκέται δέ τοί εἰμεν.
Ζεὺς δ' ἐπιτιμῆτωρ ἰκετῶν τε ξείνων τε, 270

ξείνιος, ὅς ξείνοισιν ἄμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.” *avenge*

ἌΩς ἐφάμην, ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμείβετο νηλεί θυμῷ
“ νήπιός εἰς, ὦ ξεῖν', ἣ τηλόθεν εἰλήλουθας,
ὅς με θεοὺς κέλειαι ἢ δειδίμεν ἢ ἀλέασθαι·
οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς αἰγίοχου ἀλέγουσιν 275
οὐδὲ θεῶν μακάρων, ἐπεὶ ἣ πολὺν φέρτεροί εἰμεν.

οὐδ' ἂν ἐγὼ Διὸς ἔχθος ἀλευάμενος πεφιδόμην
οὔτε σεῦ οὔθ' ἐτάρων, εἰ μὴ θυμὸς με κελεύοι.
ἀλλὰ μοι εἴφ' ὅπη ἔσχες ἰῶν εὐεργέα νῆα,
ἣ που ἐπ' ἔσχατιῆς ἣ καὶ σχεδόν, ὄφρα δαείω.” 280

ἌΩς φάτο πειράζων, ἐμὲ δ' οὐ λάθην εἰδότα πολλὰ,
ἀλλὰ μιν ἄψορρον προσέφην δολίοις ἐπέεσσι·

“ Νέα μὲν μοι κατέαξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,

258 ἐ pro μιν Bentley ; et sic fere semper 261 ἰέμενοι] νισσό-
μενοι ο L⁴ T 262 καὶ θεοὶ ἄλλοι fik 267 ἦλθομεν ik
268 ἦ d Br Mon. P¹ R⁴, cf. γ 45 271 θ' ἰκέτησιν fik 275 αἰγίοχοιο
gik Ap. lex. in Ἀθεμίστων 277 ἔχθος afikl Philodemus de
piet. p. 53 Gomp., cf. Γ 416 283 νέα μὲν μοι Ar. ijk o Hephaest.
c. 2 Eust. : νῆα cet. ἐνὶ πόντῳ Hephaest.

9. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ι

πρὸς πέτρῃσι βαλὼν ἡμῆς ἐπὶ πείρασι γαίης,
 ἄκρη προσπελάσας· ἄνεμος δ' ἐκ πόντου ἔνεικεν 285
 αὐτὰρ ἐγὼ σὺν τοῖσδε ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.”

ἌΩς ἐφάμην, ὃ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο νηλεῖ θυμῷ, *ruthlas*
 ἀλλ' ὃ γ' ἀναΐξας ἐτάροις ἐπὶ χεῖρας ἱάλλε,
 σὺν δὲ δύω μάρψας ὡς τε σκύλακας ποτὶ γαίῃ
 κόπτ'· ἐκ δ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν. 290
 τοὺς δὲ διὰ μελεῖστί ταμῶν ὀπλίσσατο δόρπον·
 ἦσθιε δ' ὡς τε λέων ὀρεσίτροφος, οὐδ' ἀπέλειπεν,
 ἔγκατά τε σάρκας τε καὶ ὀστέα μυελόεντα.

ἡμεῖς δὲ κλαίοντες ἀνεσχέθομεν Δὺ χεῖρας,
 σχέτλια ἔργ' ὀρώωντες· ἀμηχανίῃ δ' ἔχε θυμόν. 295
 αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωψ μεγάλην ἐμπλήσατο νηδὺν
 ἀνδρόμεα κρέ' ἔδων καὶ ἐπ' ἄκρητον γάλα πίνων,
 κείτ' ἔντοσθ' αὐτροιο ταυνοσάμενος διὰ μῆλων.

τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατὰ μεγαλήτορα θυμόν
 ἄσσον ἰών, ξίφος ὄξυ ἔρυσσάμενος παρὰ μηροῦ, 300
 οὐτάμεναι πρὸς στήθος, ὅθι φρένες ἦπαρ ἔχουσι,
 χεῖρ' ἐπιμασσάμενος· ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρυκεν.

αὐτοῦ γάρ κε καὶ ἄμμες ἀπωλόμεθ' αἰπὺν ὄλεθρον·
 οὐ γάρ κεν δυνάμεσθα θυράων ἡψηλάων
 χερσὶν ἀπώσασθαι λίθον ὄβριμον, ὃν προσέθηκεν. 305
 ὧς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν Ἡῶ διᾶν.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἡώς,
 καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε καὶ ἡμελγε κλυτὰ μῆλα,
 πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἦκεν ἐκάστη.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σπεύσειε πονησάμενος τὰ ἠ ἔργα, 310
 σὺν δ' ὃ γε δὴ αὐτε δύω μάρψας ὀπλίσσατο δεῖπνον.
 δεῖπνήσας δ' αὐτροῦ ἐξήλασε πίονα μῆλα,

291 τὸν Strabo 83 *διαμελιτιστι e1 L⁵ R⁴ al.* *ὡπλ. codd.*
 praeter Mon. Pal. 292 ἀπέληγε H¹, cf. η 117 299 αὐτὰρ ἐγὼ
 Plut. Coriolan. 32 301 ἦτορ h 302 ἀνῆκεν P⁶ E. M. 458. 15,
 schol. A 173 B 5 311 ὄπλ. M⁽³⁾ Pal. R¹¹ U⁷ U⁸; ὡπλ. cet.
 δόρπον g k M⁽³⁾ U⁸; δαῖτα Pal.

9. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ι

ῥηϊδίως ἀφελὼν θυρεὸν μέγαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 ἀψ' ἐπέθηχ', ὡς εἶ τε φαρέτρῃ πῶμ' ἐπιθείη.
 πολλῇ δὲ ροίῳ πρὸς ὄρος τρέπε πίονα μῆλα 315
 Κύκλωψ· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην κακὰ βυσοδομεύων,
 εἶ πως τισαίμην, δοίῃ δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
 ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή.
 Κύκλωπος γὰρ ἔκειτο μέγα ῥόπαλον παρὰ σηκῶ,
 χλωρὸν ἐλαίνεον· τὸ μὲν ἔκταμεν, ὄφρα φοροίη 320
 ἀθανθέν. τὸ μὲν ἄμμες εἴσκομεν εἰσορόωντες
 ὄσσον θ' ἴστων νηὸς εἰκοσόροιο μελαίνης,
 φορτίδος εὐρείης, ἧ τ' ἐκπεράα μέγα λαῖτμα·
 τόσσον ἔην μῆκος, τόσσον πάχος εἰσοράασθαι.
 τοῦ μὲν ὄσον τ' ὄργυιαν ἐγὼν ἀπέκοψα παραστάς, 325
 καὶ παρέθηχ' ἐτάροισιν, ἀποξῦναι δ' ἐκέλευσα·
 οἱ δ' ὀμαλὸν ποίησαν· ἐγὼ δ' ἐθόωσα παραστάς
 ἄκρον, ἄφαρ δὲ λαβῶν ἐπυράκτεον ἐν πυρὶ κηλέῳ.
 καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκα κατακρύψας ὑπὸ κόπρω,
 ἧ ῥα κατὰ σπείους κέχυτο μεγάλ' ἠλιθα πολλή· 330
 αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κλήρω πεπαλάσθαι ἄνωγον,
 ὅς τις τολμήσειεν ἐμοὶ σὺν μοχλὸν αἰείρας
 τρῖψαι ἐν ὀφθαλμῶ, ὅτε τὸν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι.
 οἱ δ' ἔλαχον τοὺς ἄν κε καὶ ἤθελον αὐτὸς ἐλέσθαι,
 τέσσαρες, αὐτὰρ ἐγὼ πέμπτος μετὰ τοῖσιω ἐλέγμην. 335
 ἐσπέριος δ' ἦλθεν καλλιτρίχη μῆλα νομεύων·
 αὐτίκα δ' εἰς εὐρὴν σπέος ἦλασε πίονα μῆλα,
 πάντα μάλ', οὐδέ τι λείπε βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς,
 ἧ τι οἰσάμενος, ἧ καὶ θεὸς ὧς ἐκέλευσεν.
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' αἰείρας, 340
 ἐζόμενος δ' ἤμελγεν οἷς καὶ μηκάδας αἴγας,

315 πολλῶ for Pal., Galen. de puls. diff. iii. 3: πολλὰ a d l
 320 ἐλατίνεον g ἔκταμε] ἔκπασσε cit. Eust. (οἱ ἀκριβέστεροι)
 326 ἀποξῦσαι P² W 329 κόπρου Aristoph. j L⁸ 330 κέχυτο
 op L⁸ O R¹¹ 331 πεπαλάσθαι Ag. (ἀρίον codd., cf. θ 198): πεπαλάσθαι
 codd., cf. H 171 ἄνωγα d f k l 333 ἐπ' Ag. 339 ἐκέλευεν k a l.

9. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ι

πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρουον ἦκεν ἐκάστη.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σπεύσειε πονησάμενος τὰ ἅ ἔργα,
 σὺν δ' ὃ γε δὴ αὐτε δύω μάρψας ὀπλίισατο δόρπον.
 καὶ τότε ἔγῳ Κύκλωπα προσηύδων ἄγχι παραστάς, 345
 κισσύβιον μετὰ χερσὶν ἔχων μέλατος οἴνοιο.

“Κύκλωψ, τῆ, πῖε οἶνον, ἐπεὶ φάγεις ἀνδρόμεα κρέα,
 ὄφρα ἰδῆς οἶόν τι ποτὸν τόδε νηὺς ἐκεκευθει
 ἡμετέρῃ· σοὶ δ' αὖ λειβὴν φέρον, εἴ μ' ἐλεήσας
 οἴκαδε πέμφειας· σὺ δὲ μαίνεαι οὐκέτ' ἀνεκτῶς. 350
 σχέτλιε, πῶς κέν τίς σε καὶ ὕστερον ἄλλος ἴκοιτο
 ἀνθρώπων πολέων; ἐπεὶ οὐ κατὰ μοῖραν ἔρεξας.”

Ἔως ἐφάμην, ὃ δὲ δέκτο καὶ ἔκπιεν· ἦσατο δ' αἰνῶς
 ἠδὺ ποτὸν πίνων, καὶ μ' ἦτεε δεύτερον αὐτίς·

“Δός μοι ἔτι πρόφρων, καὶ μοι τεὸν οὔνομα εἰπέ 355
 αὐτίκα νῦν, ἵνα τοι δῶ ξείνιον, ᾧ κε σὺ χαίρης.
 καὶ γὰρ Κυκλώπεσσι φέρει ζεῖδωρος ἄρουρα
 οἶνον ἐριστάφυλον, καὶ σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει·
 ἀλλὰ τὸδ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρός ἐστιν ἀπορρώξ.”

Ἔως ἔφατ'· αὐτὰρ οἱ αὐτίς πόρον αἶθοπα οἶνον· 360
 τρὶς μὲν ἔδωκα φέρων, τρὶς δ' ἔκπιεν ἀφραδίησιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωπα περὶ φρένας ἤλυθεν οἶνος,
 καὶ τότε δὴ μιν ἔπεσσι προσηύδων μελιχίοισι·

“Κύκλωψ, εἰρωτᾶς μ' ὄνομα κλυτόν; αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 ἐξερῶ· σὺ δέ μοι δὸς ξείνιον, ὥς περ ὑπέστης. 365
 Οὔτις ἐμοί γ' ὄνομα· Οὔτιν δέ με κικλήσκουσι
 μήτηρ ἠδὲ πατήρ ἠδ' ἄλλοι πάντες ἑταῖροι.”

Ἔως ἐφάμην, ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμείβετο νηλεῖ θυμῷ·
 “Οὔτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι μετὰ οἷς ἑτάροισι,
 τοὺς δ' ἄλλους πρόσθεν· τὸ δέ τοι ξεινήϊον ἔσται.” 370

344 ὄπλ. a e j al. : ὠπλ. vulg. δειπνον o g L¹, cf. κ 116, Zen. Δ 86
 346 φέρων d l P¹ 347 τῆ quidam ap. Ap. lex. in v. (σὺν τῷ
 ἰ οὐχ ἰγιῶς), Suid. in v. U^b 348 ἐκέκευθεν g U⁷, H¹ ss.
 353 ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν L⁸ 360 αὐτίς πόρον
 d g j p : αὐτίς ἐγὼ vulg. em. Bentley 361 om. j 366 ὄνομα
 ἔστ' (ἔστιν) d e f i k p 368 ἀμειβόμενος προσέειπεν L⁴ (= δ 471)

9. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ι

Ἦ καὶ ἀνακλιθεὶς πέσειν ὕπτιος, αὐτὰρ ἔπειτα
 κείτ' ἀποδοχμώσας παχὺν αὐχένα, καὶ δέ μιν ὕπνος
 ἦρει πανδαμάτωρ· φάρυγος δ' ἐξέσσυτο οἶνος
 ψωμοὶ τ' ἀνδρόμοιοι· ὁ δ' ἐρεύγετο οἰνοβαρείων.
 καὶ τότε γὰρ τὸν μοχλὸν ὑπὸ σποδοῦ ἤλασα πολλῆς, 375
 ἦος θερμαίνουτο· ἔπεσσί τε πάντας ἑταίρους
 θάρσυνον, μή τις μοι ὑποδείσας ἀναδύη.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ὁ μοχλὸς ἐλαῖνος ἐν πυρὶ μέλλεν
 ἄψεσθαι, χλωρός περ ἐών, διεφαίνεται δ' αἰνῶς,
 καὶ τότε γὰρ ἄσπον φέρον ἐκ πυρός, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι 380
 ἴσταντ'· αὐτὰρ θάρσος ἐνέπνευσεν μέγα δαίμων.
 οἱ μὲν μοχλὸν ἐλόντες ἐλαῖνον, ὄξυν ἐπ' ἄκρω,
 ὀφθαλμῷ ἐνέρεισαν· ἐγὼ δ' ἐφύπερθεν ἐρεισθεὶς
 δίνεον, ὡς ὅτε τις τρυπῶ δόρυ νήϊον ἀνήρ
 τρυπάνῳ, οἱ δέ τ' ἔνερθεν ὑποσσεύουσιν ἱμάντι 385
 ἀψάμενοι ἐκάτερθε, τὸ δὲ τρέχει ἐμμενὲς αἰεὶ·
 ὡς τοῦ ἐν ὀφθαλμῷ πυριήκεα μοχλὸν ἐλόντες
 δινέομεν, τὸν δ' αἶμα περιέρρει θερμὸν ἐόντα.
 πάντα δέ οἱ βλέφαρ' ἀμφὶ καὶ ὀφρύδας εὔσειν αὐτμῆ
 γλήνης καιομένης· σφαραγεῦντο δέ οἱ πυρὶ ρίζαι. 390
 ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν ἠὲ σκέπαρνον
 εἰν ὕδατι ψυχρῷ βάπτῃ μεγάλα ἰάχοντα
 φαρμάσσων· τὸ γὰρ αὐτε σιδήρου γε κράτος ἐστίν·
 ὡς τοῦ σίξ' ὀφθαλμὸς ἐλαϊνέφω περι μοχλῷ.
 σμερδαλέον δὲ μέγ' ὤμωξεν, περὶ δ' ἴαχε πέτρῃ, 395
 ἡμεῖς δὲ δεισαντες ἀπεσσύμεθ'. αὐτὰρ ὁ μοχλὸν
 ἐξέρυσ' ὀφθαλμοῖο πεφυρμένον αἵματι πολλῷ.
 τὸν μὲν ἔπειτ' ἔρριψεν ἀπὸ ἕο χερσὶν ἀλύων,
 αὐτὰρ ὁ Κύκλωπας μεγάλ' ἤπνευ, οἳ ρά μιν ἀμφὶς

372 πλατὺν Macrob. v. 13. 6 376 εἶπας pro εἶως H¹ et V⁴ ss.
 lemm. schol. min. 383 ἐνέρυσαν j ἐρεισθεὶς Ar. bc L⁵ U⁷ :
 ἀερθεὶς cet. 385 ἱμάντα q : ἱμᾶσι Ar. lex. in v. 387 ἐλόντες
 vulg. Ar. sch. H³ : ἔχοντες g Ar. sec. Eust., cf. 548 393 σιδήρειο
 κράτος U⁸, quod conī. Nauck : γε om. f M⁽³⁾ O P⁶ U¹

ῥ' κέον ἐν σπήεσσι δι' ἄκριας ἠνεμοέσσας. 400
οἱ δὲ βοῆς αἴοντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος,
ιστάμενοι δ' εἴρουτο περὶ σπέος ὅττι ἐ κήδοι·

“ Τίπτε τόσον, Πολύφημ', ἀρημένος ὧδ' ἐβόησας
νύκτα δι' ἀμβροσίην, καὶ αὐπνοὺς ἄμμε τίθησθα;
ἢ μή τίς σευ μῆλα βροτῶν ἀέκοντος ἐλαύνει; 405
ἢ μή τίς σ' αὐτὸν κτείνει δόλφ ἢ ἐ βίηφι; ”

Τοὺς δ' αὐτ' ἐξ ἄντρου προσέφη κρατερὸς Πολύφημος·
“ ὦ φίλοι, Οὐτίς με κτείνει δόλφ οὐδὲ βίηφι. ”

Οἱ δ' ἀπαμειβόμενοι ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον·
“ εἰ μὲν δὴ μή τίς σε βιάζεται οἶον ἐόντα, 410
νοῦσόν γ' οὐ πῶς ἔστι Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι,
ἀλλὰ σύ γ' εὖχεο πατρὶ Ποσειδάωνι ἄνακτι. ”

Ἄως ἄρ' ἔφαν ἀπίοντες, ἐμὸν δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρ,
ὡς ὄνομ' ἐξαπάτησεν ἐμὸν καὶ μῆτις ἀμύμων.
Κύκλωψ δὲ στενάχων τε καὶ ὠδίνων ὀδύνησι, 415
χερσὶ ψηλαφῶν, ἀπὸ μὲν λίθον εἶλε θυράων,
αὐτὸς δ' εἰνὶ θύρῃσι καθέζετο χεῖρε πετάσσας,
εἴ τινα πού μετ' ὄεσσι λάβοι στείχοντα θύραζε·

οὕτω γὰρ πού μ' ἤλπετ' ἐνὶ φρεσὶ νῆπιον εἶναι.
αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον, ὅπως ὄχ' ἄριστα γένοιτο, 420
εἴ τιw' ἐταίροισιν θανάτου λύσιw ἢδ' ἐμοὶ αὐτῷ
εὐροίμην· πάντα δὲ δόλους καὶ μῆτιw ὕφαινον,
ὡς τε περὶ ψυχῆς· μέγα γὰρ κακὸν ἐγγύθεν ἦεν.

ἦδε δὲ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή.
ἄρσενες οἷες ἦσαν εὐτρεφέες, δασύμαλλοι, 425
καλοὶ τε μεγάλοι τε, ἰδνεφεῆς εἶρος ἔχοντες·
τοὺς ἀκέων συνέεργον εὐστρεφέεσσι λύγοισι,
τῆς ἔπι Κύκλωψ εὐδε πέλωρ, ἀθεμίστια εἰδῶς,

404 ὀρφναίην I, cf. K 386 406 ἠδὲ a P⁸ R²: οὐδὲ e H³ Pal.
(ex 408) 409 πτερόεντα προσηύδων e L² L⁴ 410 οὐτίς U³ U⁵
ss. Clem. Alex. strom. v. 14. 117 412 a τοῦ γὰρ δὴ πάσι ἐσσι
πατήρ δὲ σὸς εὔχεται εἶναι (= 519) p J 414 ἀμείμων a d 1 (ἀμείμων
Br), cf. Z 350 al. 417 αὐτοῦ M² M⁽³⁾ P⁸ 426 om. L⁸
428 τοῖς c p r C L⁵

9. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ι

σύντρεις αἰνύμενος· ὁ μὲν ἐν μέσῳ ἄνδρα φέρεσκε,
 τὼ δ' ἑτέρω ἐκάτερθεν ἴτην σώοντες ἑταίρους. 430
 τρεῖς δὲ ἕκαστον φῶτ' οἷες φέρον· αὐτὰρ ἐγὼ γέ,
 ἄρνεϊὸς γὰρ ἔην, μῆλων ὄχ' ἄριστος ἀπάντων,
^{ὡπὸς ἐκείνου λαβῶν} τοῦ κατα νῶτα λαβῶν, ^{ἐπιπέσει} λασίην ὑπὸ γαστέρ' ἐλυσθεῖς
 κείμην· αὐτὰρ χερσὶν ἀώτου θεσπεσίοιο
 νωλεμέως στρεφθεῖς ἐχόμην τετληοτι θυμῷ. 435
 ὡς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν Ἴῳ δῖαν.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἴῳ,
 καὶ τότε ἔπειτα νομόνδ' ἐξέσσυτο ἄρσενα μῆλα,
^{εὐε} θῆλαιαι δ' ἐμέμηκον ἀνήμελκτοι περὶ σηκούς·
 οὐθατα γὰρ σφαραγεῦντο. ἀναξ δ' ὀδύνησι κακῆσι 440
τειρόμενος πάντων οἴων ἐπεμαίετο νῶτα
 ὀρθῶν ἐσταότων· τὸ δὲ νήπιος οὐκ ἐνόησεν,
 ὡς οἱ ὑπ' εἰροπόκων οἴων στέρνοισι δέδεντο.
 ὕστατος ἄρνεϊὸς μῆλων ἔστειχε θύραζε,
 λάχνῳ στεινόμενος καὶ ἐμοὶ πυκνὰ φρονέοντι. 445
 τὸν δ' ἐπιμασσάμενος προσέφη κρατέρος Πολύφημος·

“Κριε πέπον, τί μοι ὦδε διὰ σπέος ἔσσυο μῆλων
 ὕστατος; οὐ τι πάρος γε λελειμμένος ἔρχεαι οἴῳν,
 ἀλλὰ πολὺ πρῶτος νέμειαι τέρεν' ἄνθεα ποίης
 μακρὰ βιβιάς, πρῶτος δὲ ῥοῦς ποταμῶν ἀφικάνεις, 450
 πρῶτος δὲ σταθμόνδε λιλαίειαι ἀπονέεσθαι
 ἐσπέριος· νῦν αὖτε πανύστατος. ἦ σὺ ἄνακτος
 ὀφθαλμὸν ποθέεις, τὸν ἀνὴρ κακὸς ἐξαλάωσε
 σὺν λυγροῖς ἐτάροισι, δαμασσάμενος φρένα οἴνῳ,
 Οὐτίς, ὃν οὐ πῶ φημι πεφυγμένον ἔμμεν ὄλεθρον. 455
 εἰ δὴ ὁμοφρονέοις ποτιφωνήεις τε γένοιο

430 ἑτερος L⁴ T U³: ἑτέρωσ' g s σάοντες Mon. 433 ἐλιχθεῖς
 d O: ἐλίσθεις L⁵: ἐρεισθεις γρ. V⁵ 437 om. q 439 (ἐ)μέμυκον
 f Pal. 445 λάχνῳ j r H³ M² U⁵ Seleucus in E. M. 558. 26:
 λαχμῶ cet. (λοχμῶ M⁽³⁾) 448 ἔρχεο a d O P¹ ἀρνῶν g, γρ. H¹
 452 γ' ἄνακτος codd. em. Bentley 454 φρένας codd. em.
 Bentley 455 ἔμμεν j L⁴ T U¹: εἶναι cet. ὄλεθρου Pal. (ἐχρήν
 γὰρ εἰπεῖν Eust.), cf. a 18

9. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ι

εἰπεῖν ὄππῃ κείνος ἐμὸν μένος ἤλασκάξει·
 τῷ κέ οἱ ἐγκέφαλός γε διὰ σπέος ἄλλυδις ἄλλη
 θεινομένου ράιοιτο πρὸς οὔδει, καὶ δέ κ' ἐμὸν κῆρ
 λωφήσειε κακῶν, τά μοι οὐτιδανὸς πόρεν Οὔτις.” 460

Ἄως εἰπὼν τὸν κριὸν ἀπὸ ἔο πέμπε θύραζε.
 ἐλθόντες δ' ἠβαιὸν ἀπὸ σπείους τε καὶ αὐλῆς
 πρῶτος ὑπ' ἀρνειοῦ λυόμην, ὑπέλυσσα δ' ἑταίρους.
 καρπαλίμως δὲ τὰ μῆλα ταναύποδα, πίονα δημῷ,
 πολλὰ περιτροπέοντες ἐλαύνομεν, ὄφρ' ἐπὶ νῆα 465
 ἰκόμεθ'. ἀσπάσιοι δὲ φίλοις ἐτάροισι φάνημεν,
 οἳ φύγομεν θάνατον· τοὺς δὲ στενάχοντο γοῶντες.

ἀλλ' ἐγὼ οὐκ εἶων, ἀνὰ δ' ὄφρῦσι νεῦον ἐκάστω,
 κλαίειν· ἀλλ' ἐκέλευσα θεῶς καλλίτριχα μῆλα
 πόλλ' ἐν νηϊ βαλόντας ἐπιπλεῖν ἄλμυρὸν ὕδωρ. 470

οἳ δ' αἰψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον·
 ἐξῆς δ' ἐζόμενοι πολὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς.
 ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν ὅσσον τε γέγωνε βοήσας,
 καὶ τότε ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων κερτομίοισι·

“Κύκλωψ, οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἀνάγκιδος ἀνδρὸς ἑταίρους
 ἔδμεναι ἐν σπῆϊ γλαφυρῷ κρατερῆφι βίηφι. 476
 καὶ λίην σέ γ' ἔμελλε κυχῆσεσθαι κακὰ ἔργα,
 σχέτλι', ἐπεὶ ξείνους οὐκ ἄζεο σῶ ἐνὶ οἴκῳ
 ἐσθέμεναι· τῷ σε Ζεὺς τίσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.”

Ἄως ἐφάμην, ὃ δ' ἔπειτα χολώσατο κηρόθι μᾶλλον· 480
 ἦκε δ' ἀπορρήξας κορυφήν ὄρεος μεγάλιοι,
 καὶ δ' ἔβαλε προπάροιθε νεὸς κυανοπρόροιο
 τυτθόν, ἐδεύησεν δ' οἰήϊον ἄκρον ἰκέσθαι.

ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
 τὴν δ' αἰψ' ἠπειρόνδε παλιρρόθιον φέρε κῦμα, 485
 πλημυρὶς ἐκ πόντοιο, θέμωσε δὲ χέρσον ἰκέσθαι.

457 ἠλασκάξει f 458 διὰ ποτὶ leg. Eust. 464 πίοι
 v c o f j k, cf. p 241 480 χολώσατο Pal. 483 ἀστέρα ἔχει μετὰ
 ὀβελοῦ Eust. (= 540) : ἐπὶ τοῦ προτέρου ἀθετεῖται schol. 540 485 αἰψ
 Ar. (οὕτως schol.) : αἰψ' codd., cf. θ 92 486 θέμωσεν Ar. codd. :
 θέμωσε (sic) U^s

9. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ι

αὐτὰρ ἐγὼ χεῖρεςσι λαβὼν περιμήκεα κούτων
 ὦσα παρέξ· ἐτάροισι δ' ἐποτρύνας ἐκέλευσα ^{ἠρωσὶ ἔως}
 ἐμβαλέειν κώπης, ἵν' ὑπὲκ κακότητα φύγοιμεν,
 κρατὶ κατανεύων· οἱ δὲ προπεσόντες ἔρρισον. ^{raised} 490

ἀλλ' ὅτε δὴ οἷς τόσσον ἄλα πρήσσοντες ἀπήμην, ^{away from sea}
 καὶ τότε γὰρ ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων· ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 μελιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·

“ Σχέτλιε, τίπτ' ἐθέλεις ἐρεθιζέμεν ἄγριον ἄνδρα;

ὅς καὶ νῦν πόντουδε βαλὼν βέλος ἤγαγε νῆα ^{think} 495
 αὐτίς ἐς ἠπειρον, καὶ δὴ φάμεν αὐτόθ' ὀλέσθαι.

εἰ δὲ φθεγξαμένου τευ ἢ αὐδήσαντος ἄκουσε,
 σύν κεν ἄραξ ^{stones} ἡμέων κεφαλὰς καὶ νῆϊα δοῦρα
 μαρμάρῳ ὀκρίοεντι βαλὼν· τόσσον γὰρ ἴσων.” ^{he may hurt it as he is}

Ἦς φάσαν, ἀλλ' οὐ πείθον ἐμὸν μεγαλήτορα θυμόν, 500
 ἀλλὰ μιν ἄψορον προσέφην κεκοτηότι θυμῷ·

“ Κύκλωψ, αἶ κέν τις σε καταθνητῶν ἀνθρώπων
 ὀφθαλμοῦ εἶρηται ἀεικελίην ἀλαωτύν, ^{blind my}
 φάσθαι Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον ἐξάλαῶσαι, ^{blinds you}
 υἱὸν Λαέρτεω, Ἰθάκη ἐνὶ οἰκί' ἔχοντα.” 505

Ἦς ἐφάμην, ὁ δέ μ' οἰμῶξας ἠμείβετο μύθῳ·

“ ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ με παλαιάφατα θέσφαθ' ἱκάνει.
 ἔσκε τις ἐνθάδε μάντις ἀνὴρ ἧδὺς τε μέγας τε,
 Τήλεμος Εὐρυμίδης, ὅς μαντοσύνη ἐκέκαστο
 καὶ μαντεύομενος κατεγήρα Κυκλώπεσσιν· 510

ὅς μοι ἔφη τάδε πάντα τελευτήσεσθαι ὀπίσσω,
 χειρῶν ἐξ Ὀδυσῆος ἀμαρτήσεσθαι ὀπωπῆς. ^{lose} ^{my sight}
 ἀλλ' αἰεὶ τινα φῶτα μέγαν καὶ καλὸν ἐδέγμην - ^{sharp}
 ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι, μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκήν·
 νῦν δέ μ' ἔων ὀλίγος τε καὶ οὐτιδανὸς καὶ ἄκικος 515

488 ἐποτρύνων Pal. R⁴ Eust. (ἐποτρυνάσων Br) 489 om.
 a b d g j (= κ 129) 491 πρήσσοντες Rhianus: πρήσομεν a 1:
 πρήσαντες U², γρ. Br Mon. m. 2: προπεσόντες L⁷ (ex 490) ἐταῖροι
 a 1 R¹⁷ V⁴ 492 καὶ τότε δὴ Ar. j Pal. 496 ἐπ' g M⁽³⁾
 501 κεκαφηότι M⁴ 515 ἄκικος] ἀναλκίς j q: ἀεικῆς γρ. U^o, ἐν τισὶ
 Eust.

as some believe there was a tr. holder. How a strange creature.

9. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ι

ὄφθαλμοῦ ἀλάωσεν, ἐπεὶ μ' ἔδαμάσσατο οἴνῳ.
 ἀλλ' ἄγε δεῦρ', Ὀδυσσεῦ, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείῳ,
 πομπήν τ' ὀτρύνω δόμεναι κλυτὸν ἐννοσίγαιον^{with}
 τοῦ γὰρ ἐγὼ πᾶσι εἰμί, πατὴρ δ' ἐμὸς εὐχεται εἶναι.
 αὐτὸς δ', αἶ κ' ἐθέλῃσ', ἰήσεται, οὐδέ τις ἄλλος 520
 οὔτε θεῶν μακάρων οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων."

ἌΩς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον^{libe}
 "αἶ γὰρ δὴ ψυχῆς τε καὶ αἰῶνος σε δυναίμην
 εὖνιν ποιήσας πέμψαι δόμον Ἄϊδος εἴσω,
 ὡς οὐκ ὄφθαλμόν γ' ἰήσεται οὐδ' ἐνοσίχθων." 525

ἌΩς ἐφάμην, ὁ δ' ἔπειτα Ποσειδάωνι ἄνακτι
 εὐχέτο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα
 "Κλυθι, Ποσειδάων γαίηοχε, κυανοχαῖτα^{earthholder}
 εἰ ἔτεόν γε σός εἰμι, πατὴρ δ' ἐμὸς εὐχεται εἶναι,
 δὸς μὴ Ὀδυσσῆα προλίπορθον οἴκαδ' ἰκέσθαι 530
 νιδὸν Λαέρτew, Ἰθάκη ἐνὶ οἴκῳ ἔχοντα.
 ἀλλ' εἴ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι

οἶκον εὐκτίμενον καὶ ἐὴν ἐς πατρίδα γαίαν,
 ὄψε κακῶς ἔλθοι, ὀλέσας ἅπο πάντας ἑταίρους,
 νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης, εὖροι δ' ἐν πῆματα οἴκῳ." 535

ἌΩς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε κυανοχαίτης.
 αὐτὰρ ὃ γ' ἐξαυτίς πολὺ μείζονα λᾶαν αἰείρας
 ἦκ' ἐπιδινήσας, ἐπέρείσειε δὲ ἐν' ἀπέλεθρον,
 καδ' ἔβαλεν μετόπισθε νεὸς κυανοπρόροιο
 τυτθόν, ἐδεύησεν δ' οἰήιον ἄκρον ἰκέσθαι. 540

ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
 τὴν δὲ πρόσω φέρε κῦμα, θέμωσσε δὲ χέρσον ἰκέσθαι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφικόμεθ', ἔνθα περ ἄλλαι
 νῆες εὖσσελμοι μένον ἀθρόαι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι

516 ἀλάωσεν **ce**: ἀλαώσας **cet.** ἔδαμάσσαο **ad jk** 520 αὐτίς **g**
 530 προλίπορθον **fgk** Bentley: -ιον **cet.**, cf. 504 531 hab.
 P³ P⁷ om. **cet.** 532 ἀλλ' εἴ οἱ καὶ μοῖρα φ. **gj L¹ T** Macrob. l. c.
 (καὶ οἱ) quod fort. praestat, cf. δ 475 533 ἐς ὑπόροφον U² Macrob.
 l. c.: ἐς εὐκτ. **f** 538 ἵνα πέλεθρον **b L⁴ U¹** 539 προπάρουθε
 (ex 482) **of i, γρ. U⁵**

ἦατ' ὄδουρόμενοι, ἡμέας ποτιδέγμενοι αἰεὶ, 545
 νῆα μὲν ἔνθ' ἔλθόντες ἐκέλευσamen ἐν ψαμάθοισιω,
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 μῆλα δὲ Κύκλωπος γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλόντες
 δασσάμεθ', ὡς μή τίς μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.
 ἀρνεῖον δ' ἐμοὶ οἴψ' εὐκνήμιδες ἑταῖροι 550
 μῆλων δαιομένων δόσαν ^{οὐ βούληται} ἔξοχα· τὸν δ' ἐπὶ θινὶ
 Ζηνὶ κελαινεφεῖ Κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει,
^{ῥέξας μῆρι' ἔκαιον} ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο ἱρῶν, }
 ἀλλ' ἄρα μερμήριζεν ὅπως ἀπολοῖατο πᾶσαι }
 νῆες εὐσσελμοὶ καὶ ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι. 555
 ὧς τότε μὲν πρόπαν ἡμαρ ἐς ἥελιον καταδύντα
 ἡμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυσον
 ἡμος δ' ἥελιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε, - *relat. in base*
 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης. - *en. l. w. t. h. e. s. p. u. i. a.*
 ἡμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως, *relat. 560*
 δὴ τότε ἔγων ἑτάροισιν ἐποτρύνων ^{relat. 560} ἐκέλευσα - *this is how it is*
 αὐτοὺς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι. *relat. 560*
 οἱ δ' αἰψ' εἰσβαῖνον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον,
 ἐξῆς δ' ἐζόμενοι πολιὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς.
 Ἐνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ, 565
 ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.

547 om. g U⁵ U⁸548 ἔχοντες d H¹

554 ἀλλ' ἄρα g

L⁴ P⁷ T, fort. U⁵, γρ. H³: ἀλλ' ὄγε cet. 559 δὴ] καὶ L⁸ ed. pr.

παρὰ πρυμνήσια νηὸς b (= μ 32)

561 δὴ] καὶ a d H³

ἐποτρύνων

a b H³ Ho U⁸563 om. L⁷

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Κ

Αἰολίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'. ἔνθα δ' ἔναιεν
 Αἴολος Ἴπποτάδης, φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 πλωτῆ ἐνὶ νήσῳ· πᾶσαν δέ τέ μιν πέρι τείχος
 χάλκεον ἄρρηκτον, λισσῆ δ' ἀναδέδραμε πέτρη.
 τοῦ καὶ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν,
 ἐξ μὲν θυγατέρες, ἐξ δ' υἱέες ἠβώνοντες.

5

ἔνθ' ὃ γε θυγατέρας πορεν υἷασιν εἶναι ἀκοίτις.
 οἱ δ' αἰεὶ παρὰ πατρὶ φίλῳ καὶ μητέρι κενυῆ
 δαίνυνται· παρὰ δέ σφιν ὀνείατα μυρία κείται,
 κνισθῆν δέ τε δῶμα περιστεναχίζετ' αὐλῆ

10

ἡματα· νύκτας δ' αὐτε παρ' αἰδοίης ἀλόχοισιν
 εὔδουσ' ἔν τε τάπησι καὶ ἐν τρητοῖσι λέχεσσι.
 καὶ μὲν τῶν ἰκόμεσθα πόλιν καὶ δώματα καλά.
 μῆνα δὲ πάντα φίλει με καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα,

15

Ἴλιον Ἀργείων τε νέας καὶ νόστον Ἀχαιῶν
 καὶ μὲν ἐγὼ τῷ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ ὁδὸν ἤτεον ἠδ' ἐκέλευον
 πεμπέμεν, οὐδέ τι κείνος ἀνήνατο, τεύχε δὲ πομπῆν.

δῶκε δέ μ' ἐκδείρας ἀσκὸν βοῶς ἐννεώροιο,
 ἔνθα δὲ βυκτᾶων ἀνέμων κατέδησε κέλευθα·

20

κείνον γὰρ ταμίην ἀνέμων ποίησε Κρονίων,
 ἡμὲν πανέμεναι ἠδ' ὀρνύμεν ὄν κ' ἐθέλησι.
 νηὶ δ' ἐνὶ γλαφυρῇ κατέδει μέρμηθι φαεινῇ

Τὰ τῆς Κίρκης Aelianus 4 ἀναδέδραμε L⁵ M³ Pal. U¹ U⁷, cf.
 ε 412 6 om. T 10 αὐλῆ 1 k o L⁷ P⁶ P⁷ R¹¹: αὐδῆ γρ. Br V⁴:
 αὐλή cet., cf. 454 ψ 146, Eur. I. T. 367 αὐλεῖται δὲ πᾶν μέλαθρον
 12 τρητοῖς λεχέεσσι p Pal. P⁶ P⁷, cf. a 440 13 τείχεα μακρά, γρ. H³
 15 νέας] μόρον L⁴: πόλιν Pal. 16 καὶ μὲν] αὐτὰρ P⁷,
 γρ. L⁵ 17 ἐγὼ L⁵ Eust.: ἐγὼν cet. 19 δῶκε μοι ἐκδ. H¹: δέ μοι cet.
 corr. Kayser 20 κέλευθον g: -ους U⁸ 23 πρύμνη Ap. lex. in
 Μέρμηθι, fort. γρ. U⁵

ἀργυρή, ἵνα μή τι παραπνεύσει' ὀλίγον περ'
 αὐτὰρ ἐμοὶ πνοιὴν Ζεφύρου προέηκεν ἄηται, α1αφ
 ὄφρα φέροι νῆάς τε καὶ αὐτούς· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
 ἐκτελέειν· αὐτῶν γὰρ ἀπωλόμεθ' ἀφραδίησιν. *surprised*

Ἐννήμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμαρ,
 τῇ δεκάτῃ δ' ἤδη ἀνεφαίνετο πατρὶς ἄρουρα, *and now we to our native land*
 καὶ δὴ πυρπολούοντας ἐλεύσομεν ἐγγὺς ἑόντας. *coming night and we were near*
 ἔνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα· *the life. then sleep came*
 αἰεὶ γὰρ πόδα νηὸς ἐνώμων, οὐδέ τῳ ἄλλῳ *in my weariness, for I had always*
 δῶχ' ἐτάρων, ἵνα θάσσον ἰκοίμεθα πατρίδα γαίαν· *held the sheet of the ship and had guided it to no one of my*
 οἱ δ' ἔταροι ἐπέεσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον, *that we might come sooner*
 καὶ μ' ἔφασαν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον οἴκαδ' ἀγεσθαί, *my own land, but my*
 δῶρα παρ' Αἰόλου μεγαλήτορος Ἴπποτάδαο· *intent to speak to me earlier of*
 ὧδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον· *that I was bringing home from my*

“ὦ πόποι, ὡς ὄδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιός ἐστιν *he grieved hearted son*
 ἀνθρώποις, ὅτεών τε πόλιω καὶ γαίαν ἴκηται. *and thus would one speak*
 πολλὰ μὲν ἐκ Τροίης ἄγεται κειμήλια καλὰ *a glance to his neighbor of*
 ληϊδός· ἡμεῖς δ' αὐτε ὁμῆν ὁδὸν ἐκτελέσαντες *oh how beloved + thou. above*
 οἴκαδε νισσόμεθα κενεὰς σὺν χεῖρας ἔχοντες. *this man to whomity + la*
 καὶ νῦν οἱ τὰδ' ἔδωκε χαριζόμενος φιλότητι *he comes. Much treasure*
 Αἰόλος. ἀλλ' ἄγε θάσσον ἰδόμεθα ὅτι τὰδ' ἐστίν, *comes to him from Troy*
 ὅσσοις τις χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἀσκῶ ἔνεστιν.” *but the spoil which having accomp. the same*

Ὡς ἔφασαν, βουλὴ δὲ κακὴ νίκησεν ἑταίρων· *treachery being temp*
 ἀσκὸν μὲν λῦσαν, ἀνεμοὶ δ' ἐκ πάντες ὄρουσαν, *and now A. has given him*
 τοὺς δ' αἰψ' ἀρπάξασα φέρειν πόντουδε θύελλα *gifts giving freely of*
 κλαίοντας, γαίης ἄπο πατρίδος· αὐτὰρ ἐγὼ γε *love. let us see what*
 ἐγρόμενος κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμήριξα *what store of gold + silver*
 ἢ ἐπεσὼν ἐκ νηὸς ἀποφθίμην ἐνὶ πόντῳ, *is big, / so they spoke and the*
 ἢ ἀκέων τλαίην καὶ ἔτι ζωῶσι μετεΐην. *but counsel of my comrades was ca*

26 ἔμελλον J L⁵ M² Pal. R⁴
 cet.

31 ἐπήλυθε Eust. : ἐπέλλαβε c1j P¹ Pal. : ἐπέβαλλε e, cf.

δ 793 ν 282 σ 88 ω 49

36 Αἰόλου ἄρ K Mon. m. 2

38 τιμῆς and βοτῆ

L⁵ : τιμῆς γρ. M² (ἤγουν τιμῆεις)

39 γαίαν] δῆμον J Dio Prus. *wagging and*

47. 234 : δῶμαθ' ἴκηται γρ. H³

41 ἐκτελέοντες Zen.

43 τὰδ' ἔνεστιν

Ag. ck : τὰ δέδωκε alii : τὰ γ' vulg.

way from their native land but I would not think in my heart whether I should
 myself from the ship in sea over the waves remain among the living.

...and lay on with wind of wind back to the A. island and my friends groaned.

10. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Κ

ἀλλ' ἔτλην καὶ ἔμεινα, καλυψάμενος δ' ἐνὶ νηϊ
κειμήνῃ· αἱ δ' ἐφέροντο κακῇ ἀνέμοιο θυέλλῃ

αὐτίς ἐπ' Αἰολίην νῆσον, στενάχοντο δ' ἑταῖροι.

55

there we were, as before, and then water and a strong wind
my com. took their meal in the swift ships but when we
had tasted of food + drink, I took a herald + a friend

δὴ τότε γὰρ ἐγὼ κήρυκ' ἄπαρσάμενος καὶ ἑταῖρον,

to the assembly place of A. and I found him speaking beside my archid
went and the house + sat down by the door post, at the threshold

βῆν εἰς Αἰόλου κλυτὰ δώματα· τὸν δ' ἐκίχανον
δαίνυμενον παρὰ ἡ τ' ἀλοχῶ καὶ οἴσι τεκῆσσιν.

60

ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα παρὰ σταθμοῖσιν ἐπ' οὐδοῦ

ἐζόμεθ'· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον ἕκ τ' ἐρέοντο·

“Πῶς ἦλθες, Ὀδυσσεῦ; τίς τοι κακὸς ἔχραε δαίμων;

ἢ μὲν σ' ἐνδυκέως ἀπεπέμπομεν, ὄφρ' ἂν ἴκοιο

πατρίδα σῆν καὶ δῶμα, καὶ εἴ πού τοι φίλον ἐστίν.

Ἄσας φάσαν· αὐτὰρ ἐγὼ μετεφώνεον ἀχρῦμένος κῆρ·

“ἄσάν μ' ἔταροί τε κακοὶ πρὸς τοῖσιν τε ὕπνος

σχέτλιος· ἀλλ' ἀκέσασθε, φίλοι· δύναμις γὰρ ἐν ὑμῖν.”

Ἄσας ἐφάμην μαλακοῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν·

οἱ δ' ἀνεφ' ἐγένοντο· πατήρ δ' ἠμείβετο μύθῳ·

“Ἐρρ' ἐκ νήσου θάσσον, ἐλέγχιστε ζῶντων·

οὐ γάρ μοι θέμις ἐστὶ κομιζέμεν οὐδ' ἀποπέμπειν

ἄνδρα τὸν ὃς κε θεοῖσιν ἀπέχθεται μακάρεσσιν.

ἔρρ', ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπεχθόμενος τὸδ' ἱκάνεις.”

Ἄσας εἰπὼν ἀπέπεμπε δόμων βαρέα στενάχοντα.

ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ.

τείρετο δ' ἀνδρῶν θυμὸς ὑπ' εἰρεσίης ἀλεγειωῆς

ἡμετέρῃ ματίῃ, ἐπεὶ οὐκέτι φαίνεται πομπή.

Ἐξήμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμάρ·

56 ἡπειρον α· 62 δ' ἀνὰ of L⁵ M² P⁶ 63 ἐκ τ' ἡδ'

α 61 65 ἂν ἴκοιο g: ἀφίκοιο vulg. 66 φίλοι εἰσὶν f

67 φάσαν cej Pal.: ἔφαν cet. 70 ἐφαπτόμενος a: ἀμειβόμενος

Zen. (καὶ ἐστὶ χαριεστάτῃ ἢ γραφῇ), γρ. H¹ 73 ἢ ἐλεάειν Iulian.

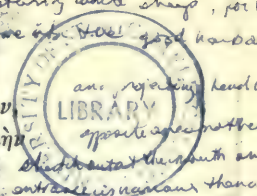
432 A 74 ἀνέρας οἱ κε θεοῖσιν ἀπέχθωντ' ἀθανάτοισιν Iulian. l. c.

75 ἀθανάτοισιν oip Pal.: ἄρα θεοῖσι vulg.: ἄρα θεῶν leg. Eust., γρ. Pal.

...my friends went from forth from the house groaning heavily. Then we sailed in gentle
heart. and the spirit of the sea was worn by the gentle breeze because of a
a fully for no longer appeared my breeze to bear us on our way. for today night red
e sailed and on the 7 we come to the lefty island of Ithaca even to the harbor of
rel.

and a double way, one by handly cattle and one by putting white sheep, for
 their profit might idly be close together. When we had done this, we had good hands
 and which an *ὄσθητες* as they will mens constantly

10. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Κ

ἐβδομάτῃ δ' ἰκόμεσθα Λάμον αἰπὺ πτολίεθρον,
 Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην, ὅθι ποιμένα ποιμῆν
 ἠπύει εἰσελάων, ὁ δὲ τ' ἐξελάων ὑπακούει.
 ἔνθα κ' αὔπνος ἀνὴρ διοιοὺς ἐξήρατο μισθοῦς,
 τὸν μὲν βουκολέων, τὸν δ' ἄργυφα μῆλα νομεύων·
 ἐγγὺς γὰρ νυκτός τε καὶ ἡματός εἰσι κέλευθοι.
 ἔνθ' ἐπεὶ ἐς λιμένα κλυτὸν ἦλθομεν, ὃν περὶ πέτρῃ
 ἠλίβατος τετύχηκε διαμπερὲς ἀμφοτέρωθεν,
 ἀκταὶ δὲ προβλήτες ἐναντία ἀλλήλησιν
 ἐν στόματι προὔχουσιν, ἀραιὴ δ' εἰσοδός ἐστιν,
 ἔνθ' οἳ γ' εἴσω πάντες ἔχον νέας ἀμφιελίσσας.
 αἱ μὲν ἄρ' ἔντοσθεν λιμένος κοίλοιο δέδεντο
 πλησίαι· οὐ μὲν γάρ ποτ' ἀέξετο κῦμά γ' ἐν αὐτῷ,
 οὔτε μέγ' οὔτ' ὀλίγον, λευκὴ δ' ἦν ἀμφὶ γαλήνῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼν οἶος σχέθον ἔξω νῆα μέλαιναν,
 αὐτοῦ ἐπ' ἐσχατῇ, πέτρῃς ἐκ πείσματα δῆσας·
 ἔστην δὲ σκοπιῆν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθών.
 ἔνθα μὲν οὔτε βοῶν οὔτ' ἀνδρῶν φαίνεται ἔργα,
 καπνὸν δ' οἶον ὄρωμεν ἀπὸ χθονὸς αἴσσοντα.
 δὴ τότε ἐγὼν ἐτάρους προΐειν πεύθεσθαι ἰόντας
 οἳ τινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες,
 ἄνδρε δύο κρίνας, τρίτατον κήρυχ' ἄμ' ὀπάσσας.
 οἳ δ' ἴσαν ἐκβάντες λείην ὁδόν, ἣ περ ἄμαξαι
 ἄστυδ' ἀφ' ὑψηλῶν ὀρέων καταγίνεον ὕλην.
 κούρη δὲ ξύμβληντο πρὸ ἄστεος ὕδρευούσῃ,
 θυγατέρ' Ἰφθίμῃ Λαιστρυγόνος Ἀντιφάταο.
 ἦ μὲν ἄρ' ἐς κρήνην κατεβήσετο καλλιρέεθρον
 Ἀρτακίην· ἔνθεν γὰρ ὕδωρ προτὶ ἄστυ φέρεσκον·
 οἳ δὲ παριστάμενοι προσεφώνεον, ἔκ τ' ἐρέοντο

and rejecting head
 opposite to the
 about the mouth an
 entrance is narrow than
 the rest and their waves
 and the ships are
 close together. for the
 waves were swelled
 but all abo
 was a bright calm, but I
 took my black sheep out
 the borders of the lo
 making the waves fast to
 height against the
 and took my stand
 from these as words. for on
 when you said, smoke also
 we saw spray rising from
 land. so then I sent for
 some of my comrades to go a
 100
 learn who the men were
 at hand upon the earth.
 man I chose and a third
 should know when they had
 gone ashore they went along
 105
 smooth road by which we go
 brought wood down to
 ity from the high mts
 and before the city
 met a maiden drawing
 water the good dai

84 κῶκνος U⁶ Hes. Opp. 495, Eust. 750. 30
 Megaclides ap. Hesych. in Λιμένα κλυτὸν
 93 κύματ' • κ 96 ἐσχατῆς • κ, cf. 182
 101 εἰσὶν L⁴ Pal. 103 ἦν περ κ
 Λαιστρυγόνος Pal.

87 λιμὲν κλυτὸν
 91 πάντες ad H³ of L-Antiph
 100 προίην • L^B
 106 μεγαλήτορος pro who had won

down to the fain flowing spring Anticia from where they bore the water to
 So they came up to her and spoke to her and asked

10. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Κ

ὅς τις τῶνδ' εἶη βασιλεὺς καὶ οἴσω ἀνάσσοι. 110
 ἢ δὲ μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑψερεφές δῶ.
 οἱ δ' ἐπεὶ εἰσήλθον κλυτὰ δῶματα, τὴν δὲ γυναικα
 εὖρου ὄσσην τ' ὄρεος κορυφήν, κατὰ δ' ἔστυγον αὐτήν.
 ἢ δ' αἰψ' ἐξ ἀγορῆς ἐκάλει κλυτὸν Ἀντιφατῆα,
 ὃν πόσιν, ὃς δὴ τοῖσιω ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον. 115
 αὐτίχ' ἕνα μάρψας ἐτάρων ὀπλίσματο δεῖπνον·
 τῶ δὲ δύ' αἴξαντε φυγῇ ἐπὶ νῆας ἰκέσθην.
 αὐτὰρ ὁ τεῦχε βοήν διὰ ἄστεος· οἱ δ' αἰόντες
 φοίτων ἴφθιμοι Λαιστρυγόνες ἄλλοθεν ἄλλος,
 μυριοί, οὐκ ἄνδρессиω ζοικότες, ἀλλὰ Γίγασιν. 120
 οἱ ῥ' ἀπὸ πετράων ἀνδραχθέσι χερμαδίοισι
 βάλλον· ἄφαρ δὲ κακὸς κόναβος κατὰ νῆας ὀρώρει
 ἀνδρῶν ὀλλυμένων νηῶν θ' ἅμα ἀγνυμενάων·
 ἰχθύς δ' ὡς πείρουτες ἀτερπέα δαῖτα φέροντο.
 ὄφρ' οἱ τοὺς ὄλεκον λιμένος πολυβενθέος ἐντός, 125
 τόφρα δ' ἐγὼ ξίφος ὄξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 τῷ ἀπὸ πείσματ' ἔκοψα νεὸς κυανοπρῶροιο.
 αἰψα δ' ἐμοῖς ἐτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα
 ἐμβαλέειω κώπης, ἵν' ὑπέκ κακότητα φύγοιμεν·
 οἱ δ' ἅμα πάντες ἀνέρριψαν, δείσαντες ὄλεθρον. 130
 ἀσπασίως δ' ἐς πόντον ἐπηρεφέας φύγε πέτρας
 νηὺς ἐμή· αὐτὰρ αἱ ἄλλαι ἀολλέες αὐτόθ' ὄλοντο.
 Ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ,
 ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἐταίρους.
 Αἰαίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔναιε 135
 Κίρκη εὐπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα,

110 καὶ τοῖσιν Ar. (διὰ τοῦ τ) P⁶ Eust. : καὶ οἴσιν **g j** L⁴ Pal. :
 ἢδ' οἴσιν vulg. 113 ἴσσην... κορυφῇ Themistius in Ar. Physic. Γ 8?
 115 ἐμήδετο **g h** U⁷ H¹ ss. 116 ὄπλ. codd. uv. δόρπον p L⁴ O
 P⁷ U⁸, cf. i 344 118 τεῦξε **o f i** 123 ἀνδρῶν τ' o P⁶ U⁸
 124 εἶροντες Aristoph. : σπαίροντες J uv., γρ. schol. : ἀσπαίροντας Ar.
 lex. in φέροντο (ἰχθύς δ' ἀσπαίροντες quidam ap. Eust.) φέροντο Zen.
 (Zenodorus codd.) Ar. **g** P⁷ T : τίθεντο j U¹ : πένοντο cet. 126 ἐγῶν
 ἄορ **o f i k** 130 ἅλα Rhianus, Callistratus : ἄρα quidam Pal. U⁶,
 cf. η 328 136 οὐδήεσσα Aristoteles, cit. Eust. 1728. 1, cf. ε 334

10. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Κ

αὐτοκασιγνήτη ὀλοόφρονος Αἰήταο·
 ἄμφω δ' ἐκεγάτην φαεσιμβρότου Ἥελίοιο
 μητρός τ' ἐκ Πέρσης, τὴν Ὠκεανὸς τέκε παῖδα.
 ἔνθα δ' ἐπ' ἀκτῆς νηὶ καταγαγόμεσθα σιωπῇ 140
 ναύλοχον ἐς λιμένα, καὶ τις θεὸς ἡγεμόνευεν.
 ἔνθα τότε ἐκβάντες δύο τ' ἤματα καὶ δύο νύκτας
 κείμεθ', ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτου ἡμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' Ἥώς,
 καὶ τότε ἔγῳ ἐμὸν ἔγχος ἔλῳν καὶ φάσγανον ὄξϋ 145
 καρπαλίμως παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἐς περιωπὴν,
 εἴ πως ἔργα ἴδοιμι βροτῶν ἐνοπὴν τε πυθοίμην.
 ἔστην δὲ σκοπιῆν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθῶν,
 καὶ μοι εἴεσατο καπνὸς ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης 150
 Κίρκης ἐν μεγάροισι διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.
 μερμήριξα δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
 ἔλθειν ἠδὲ πυθέσθαι, ἐπεὶ ἴδον αἴθοπα καπνόν.
 ὦδε δέ μοι φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 πρῶτ' ἐλθόντ' ἐπὶ νῆα θοῆν καὶ θῖνα θαλάσσης
 δεῖπνον ἐταίροισιν δόμεναι προέμεν τε πυθέσθαι. 155
 ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιῶν νεὸς ἀμφιελίσσης,
 καὶ τότε τίς με θεῶν ὀλοφύρατο μῦνον ἕοντα,
 ὅς ρά μοι ὑψίκερων ἔλαφον μέγαν εἰς ὁδὸν αὐτῆν
 ἦκεν· ὁ μὲν ποταμόνδε κατήϊεν ἐκ νομοῦ ὕλης
 πτόμενος· δὴ γάρ μιν ἔχεν μένος ἡελίοιο. 160
 τὸν δ' ἐγὼ ἐκβαίνοντα κατ' ἄκνηστιν μέσα νῶτα
 πλήξα· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησε,
 καδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίησι μακῶν, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
 τῷ δ' ἐγὼ ἐμβαίνων δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
 εἰρυσάμην· τὸ μὲν αὖθι κατακλίνας ἐπὶ γαίῃ 165
 εἶασ'· αὐτὰρ ἐγὼ σπασάμην ῥῶπᾶς τε λύγους τε,
 πείσμα δ', ὅσον τ' ὄργυιαν, ἐϋστρεφὲς ἀμφοτέρωθεν

140 αἴψα P³ νηὶ g j L⁴ Pal. : νῆα cet.
 153 βέλτιον l Br R⁴ 160 δὴν Zen. d
 R² U⁷ 164 ἐκβαίνων v.l. ant. b j L⁴

146 ἀπὸ a d l r
 161 κατὰ κνήστιν q
 165 ἐνὶ a d i l al.

10. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Κ

πλεξάμενος συνέδησα πόδας δεινοῖο πελώρου,
βῆν δὲ καταλοφάδεια φέρων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
ἔγχει ἐρειδόμενος, ἐπεὶ οὐ πως ἦεν ἐπ' ὤμου 170
χειρὶ φέρειν ἑτέρῃ· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
καὶ δ' ἔβαλον προπάροιθε νεός, ἀνέγειρα δ' ἑταίρους
μειλιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·

“ὦ φίλοι, οὐ γὰρ πω καταδυσόμεθ', ἀχνύμενοι περ,
εἰς Ἀἶδαο δόμους, πρὶν μόρσιμον ἡμᾶρ ἐπέλθῃ. 175
ἀλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἐν νηὶ θεῆ βρῶσις τε πόσις τε,
μνησόμεθα βρώμης μηδὲ τρυχώμεθα λιμῶ.”

ὦς ἐφάμην, οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο·
ἐκ δὲ καλυψάμενοι παρὰ θῖν' ἄλῶς ἀτρυγέτοιο 180
θηήσαντ' ἔλαφον· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὀρώμενοι ὀφθαλμοῖσι,
χεῖρας νιψάμενοι τεύχοντ' ἐρικυδέα दाῖτα.

ὥς τότε μὲν πρόπαν ἡμᾶρ ἐς ἥλιον καταδύντα
ἡμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυσον ἡδύ· 185
ἡμος δ' ἥλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἡμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
καὶ τότε ἔγων ἀγορῆν θέμενος μετὰ πᾶσιν ἕειπον·

“Κέκλυτέ μεν μύθων, κακά περ πάσχοιτες ἑταῖροι·
ὦ φίλοι, οὐ γὰρ ἴδμεν ὄπη ζόφος οὐδ' ὄπη ἠώς, 190
οὐδ' ὄπη ἥλιος φαεσίμβροτος εἶσ' ὑπὸ γαίαν
οὐδ' ὄπη ἀννεῖται· ἀλλὰ φραζώμεθα θάσσον
εἴ τις ἔτ' ἔσται μῆτις· ἐγὼ δ' οὐκ οἶομαι εἶναι.
εἶδον γὰρ σκοπιῆν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθῶν

169 καταλοφάδεια c d j q L⁴ leg. Eust. 170 εἶχον Aristoph.
172 νεός Pal.: νεός cet. 174 πω cf 1: που j Eust.: πως
vulg 175 ἐπελθεῖν f Eust.: ἰδέσθαι L⁴ T: ἰκέσθαι γρ. R¹², cf
a 21 178 ὦκα] ἐν τισι τὸ οὕτω φέρεται schol. 188 δὴ τότε^π Rhianus
μετὰ μύθον id. g P⁷ U⁸ 189 Καλλίστρατος φησιν ὡς ὑπὸ τινος
ὁ στίχος προτέτακται ἀγνοῦντος τὸ Ὀμηρικὸν ἔθος ὡς θέλει ἀρχεσθαι
ἀπὸ τοῦ γάρ schol. 190 γὰρ Bentley: γάρ τ' vulg.: οὐ γὰρ ἴδμεν
schol. U⁸ β 1: γάρ πω P³: γάρ πωτ' a d 1: γάρ ποι U⁸ Porph. qu. Od.
25: τοι Strab. 34, 455 ἠδῆμεν Zenodorus ap. Miller Mél. 407

νήσον, τὴν πέρι πόντος ἀπείριτος ἐστεφάνωται. 195
αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ κείται· καπνὸν δ' ἐνὶ μέσση
ἔδρακον ὀφθαλμοῖσι διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.”

ἌΩς ἐφάμην, τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ
μνησαμένοις ἔργων Λαιστρυγόνος Ἀντιφάταο 200
Κύκλωπός τε βίης μεγαλήτορος, ἀνδροφάγοιο.
κλαῖον δὲ λιγέως, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες·
ἀλλ' οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγγίγνετο μυρομένοισιν.

Αὐτὰρ ἐγὼ δίχα πάντας ἐϋκνήμιδας ἑταίρους
ἠρίθμεον, ἄρχον δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ὄπασσα· 205
τῶν μὲν ἐγὼν ἄρχον, τῶν δ' Εὐρύλοχος θεοειδής.
κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλομεν ὄκα·
ἐκ δ' ἔθορε κλήρος μεγαλήτορος Εὐρυλόχοιο.
βῆ δ' ἰέναι, ἅμα τῷ γε δύω καὶ εἴκοσ' ἑταῖροι
κλαίοντες· κατὰ δ' ἅμμε λίπον γοόωντας ὀπισθεν.
εὖρον δ' ἐν βήσσησι τετυγμένα δώματα Κίρκης 210
ξεστοῖσιν λάεσσι, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ.

ἀμφὶ δέ μιν λύκοι ἦσαν ὀρέστεροι ἢδὲ λέοντες,
τοὺς αὐτὴ κατέθελξεν, ἐπεὶ κακὰ φάρμακ' ἔδωκεν.
οὐδ' οἷ γ' ὀρμήθησαν ἐπ' ἀνδράσιν, ἀλλ' ἄρα τοί γε 215
οὐρήσιν μακρῆσι περισσαίνοντες ἀνέσταν.

ὥς δ' ὄτ' ἂν ἀμφὶ ἄνακτα κύνες δαίτηθεν ἰόντα
σαίνωσ'· αἰεὶ γάρ τε φέρει μειλίγματα θυμοῦ·
ὥς τοὺς ἀμφὶ λύκοι κρατερώνυχες ἢδὲ λέοντες
σαῖνον· τοὶ δ' ἔδεισαν, ἐπεὶ ἴδον αἰνὰ πέλωρα.
ἔσταν δ' ἐν προθύροισι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο, 220
Κίρκης δ' ἔνδον ἄκουον ἀειδούσης ὀπὶ καλῆ,
ἰστὸν ἐποιομένης μέγαν ἄμβροτον, οἶα θεάων
λεπτά τε καὶ χαρίεντα καὶ ἀγλαὰ ἔργα πέλονται.
τοῖσι δὲ μύθων ἄρχε Πολίτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν,

200 ἀνδροφόνιο L⁴ Pal. P⁵ P⁸ T Eust. 201, 202 om. g L⁴ R² V⁴
(202 = 568) 205 ἦρχον codd. 206 πάλλον ἐλόντες Pal. (= Γ 316
Ψ 861) 209 γοόοντας e 214 ὤρμ. codd. τοὺς γε d
217 θυμῷ fg 220 ἐν προθύροισι Ar. J L² P² Pal. Eust. : ἦσι d e :
εἰνὶ θύρῃσι cct., cf. θ 325 223 δῶρα a d 1 224 ἦρχε codd.

ὅς μοι κήδιστος ἐτάρων ἦν κεδνότατός τε· 225

“ὦ φίλοι, ἔνδον γάρ τις ἐποικομένη μέγαν ἰστὸν
καλὸν αἰοιδίαι, δάπεδον δ' ἅπαν ἀμφιμένυκεν,
ἧ θεὸς ἤε γυνή· ἀλλὰ φθεγγόμεθα θάσσον.”

Ἄως ἄρ' ἐφώνησεν, τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες.
ἦ δ' αἴψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤϊξε φαεινὰς 230

καὶ κάλει· οἱ δ' ἅμα πάντες αἰδρεῖσιν ἔποντο·
Εὐρύλοχος δ' ὑπέμεινεν, οἷσάμενος δόλον εἶναι.
εἶσεν δ' εἰσαγαγούσα κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
ἐν δέ σφιν τυρόν τε καὶ ἄλφита καὶ μέλι χλωρὸν
οἴνω Πραμνείῳ ἐκύκα· ἀνέμισγε δὲ σίτω 235

φάρμακα λύγρ', ἵνα πάγχυ λαθοῖατο πατρίδος αἴης.
αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, αὐτίκ' ἔπειτα
ράβδῳ πεπληγυῖα κατὰ συφειοῖσιν ἔεργυ.

οἱ δὲ συῶν μὲν ἔχον κεφαλὰς φωνήν τε τρίχας τε
καὶ δέμας, αὐτὰρ νοῦς ἦν ἔμπεδος ὡς τὸ πάρος περ. 240

ὣς οἱ μὲν κλαίοντες ἔέρχατο· τοῖσι δὲ Κίρκη
πάρ ρ' ἄκυλον βάλανόν τ' ἔβαλεν καρπὸν τε κρανείης
ἔδμεναι, οἶα σύες χαμαιιεννάδες αἰὲν ἔδουσι.

Εὐρύλοχος δ' ἄψ ἦλθε θοῆν ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
ἀγγελίην ἐτάρων ἐρέων καὶ ἀδευκέα πότμον. 245

οὐδὲ τι ἐκφάσθαι δύνατο ἔπος, ἰέμενός περ,
κῆρ ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένος· ἐν δέ οἱ ὄσσε
δακρυόφιν πίμπλατο, γόον δ' ὠίετο θυμός.

ἀλλ' ὅτε δὴ μιν πάντες ἀγασσάμεθ' ἕξερέοντες,

225 κῦδιστος C U⁵ Pal. corr. 225 a ὁ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο
καὶ μετέειπεν hab. 1r R⁴ U⁷ V⁴ mg. (= η 158) 227 ἀμφιβέβηκεν

b R¹⁰ 230 γρ. ἔθορε, ἐξεπήδησεν U⁵ ap. Ludw. 232-239 diplas
adscr. L⁸ 232 οἷσατο γὰρ cf ik 233 a τεύχε δὲ οἱ κυκεῶ

χρυσέῳ δέπαι ὄφρα πίοιεν hab. a d f r P¹ (= 316) 239 δέμας τε P⁷,
γρ. U⁵ 240 καὶ τρίχας P⁷: καὶ πόδας Zen. p L⁷ R¹ ss. 242 Ἄρι-

σταρχος οὐκ οἶδε τὸν στίχον· ὁ δὲ Καλλίστρατος ἀντ' αὐτοῦ γράφει

παντοίης ὕλης ἐτίθει μελιπδέα καρπὸν,

Ar. igitur in v. 241 δῶκε scrips. opinatur Nitzsch. 244-248 diplas

adscr. L⁸ 244 ἄψ P¹: ἔψ' P⁶: αἴψ' cet., cf. θ 92 247 βεβλη-

μένος f Pal. R¹⁰ θυμὸν ἄχει μεγάλῳ βεβολημένα Mnasalcas in eleg.

ap. Ath. 163 A 249 ἀγασσάμεθ' g i k p U⁷ U⁸: -αζόμεθ' cet.: ἀγαπα-

ζόμεθ' Heliodor. ap. Ar. lex. in v.

καὶ τότε τῶν ἄλλων ἐτάρων κατέλεξεν ὄλεθρον· 250

“Ἦιομεν, ὡς ἐκέλευες ἀνὰ δρυμά, φαίδιμ’ Ὀδυσσεύ·
εὔρομεν ἐν βήσσησι τετυγμένα δῶματα καλὰ
ξέστοισιν λάεσσι, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ.
ἔνθα δέ τις μέγαν ἰστὸν ἐποιχομένη λίγ’ ἄειδεν
ἢ θεὸς ἢ ἐ γυνή· τοὶ δ’ ἐφθέγγοντο καλεῦντες. 255

ἢ δ’ αἰψ’ ἐξελθοῦσα θύρας ὤϊξε φαεινὰς
καὶ κάλει· οἱ δ’ ἅμα πάντες αἰδρεῖσιν ἔποντο·
αὐτὰρ ἐγὼν ὑπέμεινα, οἰσάμενος δόλον εἶναι.
οἱ δ’ ἅμ’ αἰστώθησαν ἀολλέες, οὐδέ τις αὐτῶν
ἐξεφάνη· δηρὸν δὲ καθήμενος ἐσκοπίαζον.” 260

ἌΩς ἔφατ’, αὐτὰρ ἐγὼ περὶ μὲν ξίφος ἀργυρόηλον
ῶμοιῖν βαλόμην, μέγα χάλκεον, ἀμφὶ δὲ τόξα·
τὸν δ’ αἰψ’ ἠνώγεα αὐτὴν ὁδὸν ἠγήσασθαι.
αὐτὰρ ὃ γ’ ἀμφοτέρῃσι λαβῶν ἐλλίσσετο γούνων
καὶ μ’ ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 265

“Μή μ’ ἄγε κείσ’ ἀέκοντα, διοτρεφές, ἀλλὰ λίπ’ αὐτοῦ.
οἶδα γὰρ ὡς οὔτ’ αὐτὸς ἐλεύσειαι οὔτε τω’ ἄλλον
ἄξις σῶν ἐτάρων· ἀλλὰ ξὺν τοῖσδεσι θάσσον
φεύγωμεν· ἔτι γάρ κεν ἀλύξαιμεν κακὸν ἡμαρ.”

ἌΩς ἔφατ’, αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον· 270
“Εὐρύλοχ’, ἦ τοι μὲν σὺ μὲν’ αὐτοῦ τῶδ’ ἐνὶ χώρῳ
ἔσθων καὶ πίνων, κοίλῃ παρὰ νηὶ μελαίνῃ·
αὐτὰρ ἐγὼν εἴμι· κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ’ ἀνάγκη.”

ἌΩς εἰπὼν παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἠδὲ θαλάσσης,
ἀλλ’ ὅτε δὴ ἄρ’ ἔμελλον ἰὼν ἱερὰς ἀνὰ βήσσας 275
Κίρκης ἴξεσθαι πολυφαρμάκου ἐς μέγα δῶμα,
ἔνθα μοι Ἑρμείας χρυσόρραπις ἀντεβόλησεν
ἐρχομένῳ πρὸς δῶμα, νεηνίῃ ἀνδρὶ ἐοικώς,

251 ἡαμεν f: ἤλομεν Long. de subl. 19 πυκνὰ καὶ ὕλην f (= 150, 197) 252 εἶδομεν Long. l. c. 253 hab. p L² P⁷, marg. U⁶ U⁶ (= 211), om. cet. 254 μέγ’ ἄειδεν a d l 257 ἄρα Pal.: ἅμ’ ἅπαντες R⁴
263 αἰψ’ P¹: αἰψ’ vulg., cf. 244 ἠνώγεον e: ἠνωγον a d l p
264 ἀμφοτέρῃσιν ἐλῶν c f i k o 265 hab. k p L² U² (= 324, 418), om. cet. 267 ἄλλων g Pal. 268 ὦν g 273 ἔπετ’ j T

10. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Κ

πρῶτον ὑπηνήτη, τοῦ περ χαριέστατος ἦβη·
 ἔν τ' ἄρα μοι φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε· 280

“ Πῆ δὴ αὐτ', ὦ δύστηνε, δι' ἄκριας ἔρχεαι οἴος,
 χώρου αἰῶδρις ἐών; ἔταροι δέ τοι οἶδ' ἐνὶ Κίρκης
 ἔρχεται, ὡς τε σύες, πυκινούς κευθμῶνας ἔχοντες.
 ἦ τοὺς λυσόμενος δεῦρ' ἔρχεαι; οὐδέ σέ φημι
 αὐτὸν νοστήσειν, μενέεις δὲ σύ γ' ἔνθα περ ἄλλοι. 285

ἀλλ' ἄγε δὴ σε κακῶν ἐκλύσομαι ἠδὲ σαώσω·
 τῆ, τόδε φάρμακον ἐσθλὸν ἔχων ἐς δώματα Κίρκης
 ἔρχεαι, ὃ κέν τοι κρατὸς ἀλάλησιν κακὸν ἡμαρ.
 πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώϊα δῆνεα Κίρκης.

τεύξει τοι κυκεῶ, βαλέει δ' ἐν φάρμακα σίτω· 290
 ἀλλ' οὐδ' ὡς θέλξει σε δυνήσεται· οὐ γὰρ ἐάσει
 φάρμακον ἐσθλόν, ὃ τοι δώσω, ἐρέω δὲ ἕκαστα.
 ὀππότε κεν Κίρκη σ' ἐλάση περιμήκει ῥάβδω,
 δὴ τότε σὺ ξίφος ὄξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 Κίρκη ἐπαΐξει ὡς τε κτάμεναι μενεαίνων. 295

ἦ δέ σ' ὑποδείσασα κελήσεται εὐνηθῆναι·
 ἔνθα σὺ μηκέτ' ἔπειτ' ἀπανήνασθαι θεοῦ εὐνήν,
 ὄφρα κέ τοι λύση θ' ἐτάρους αὐτὸν τε κομίσση·
 ἀλλὰ κέλεσθαι μιν μακάρων μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι
 μή τί τοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο, 300
 μή σ' ἀπογυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θῆη.”

ἌΩς ἄρα φωνήσας πόρε φάρμακον ἀργειφόντης
 ἐκ γαίης ἐρύσας, καὶ μοι φύσιν αὐτοῦ ἔδειξε.
 ῥίζῃ μὲν μέλαν ἔσκε, γάλακτι δὲ εἵκελον ἄνθος·
 μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοί· χαλεπὸν δέ τ' ὀρύσσειν 305
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι· θεοὶ δέ τε πάντα δύνανται.

Ἐρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον

279 περ] δὴ d χαριέστατος f M² uv. : χαριστάτη cet., cf. δ 442
 μ ι ι, h. Dem. 157, Her. i. 196, Eus. Praep. ev. x. ι ι, Strab. 434, 476
 (v. l.) 281 αβτως i P² Eust., cf. λ 93 284 λισσόμενος Br O P⁵ R⁴

289 παρῶδηται ἐκ τοῦ πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώϊα τοῦ γέροντος, ὑπερ
 ἐν τῇ δ' ῥαψωδία κείται (δ 410) Eust. 290 ἐνὶ a d l 298 γρ. καὶ
 λύσοιτο e 300 ἄλλοις Aristoph. ad ε 179 304 ῥίζην . . . ἔσχεν
 Galen. xv. 3 306 πάντα ἴσασιν o e i k Pal. Max. Tyr. 35. 6 (= δ 379,
 468) 306 a καὶ ῥεῖα . . . Iustin. de resurr. c. 5 = 590 D E, fort.
 oonferendus Hes. O. D. 5-7

νῆσον ἀν' ὑλήεσσαν, ἐγὼ δ' ἐς δώματα Κίρκης
 ἦια· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
 ἔστην δ' εἰνὶ θύρῃσι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο· 310
 ἔνθα στὰς ἐβόησα, θεὰ δέ μεν ἔκλυεν αὐδῆς.
 ἦ δ' αἰψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤϊξε φαεινὰς
 καὶ κάλει· αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόμην ἀκαχήμενος ἦτορ.
 εἶσε δέ μ' εἰσαγαγούσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
 καλοῦ δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρήνης ποσὶν ἦεν· 315
 τεῦχε δέ μοι κυκεῶ χρυσέῳ δέπα, ὄφρα πίοιμι,
 ἐν δέ τε φάρμακον ἦκε, κακὰ φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον οὐδέ μ' ἔθελξε,
 ῥάβδῳ πεπληγυῖα ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 “Ἐρχεο νῦν συφεόνδε, μετ' ἄλλων λέξο ἑταίρων.” 320
 ὡς φάτ', ἐγὼ δ' ἄορ ὄξυν ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 Κίρκη ἐπήϊξα ὡς τε κτάμεναι μενεαίνων.
 ἦ δὲ μέγα ἰάχουσα ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων,
 καὶ μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “Τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἦδὲ τοκῆς;
 θαυμά μ' ἔχει ὡς οὔ τι πίων τάδε φάρμακ' ἐθέλχθης. 326
 οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος ἀνὴρ τάδε φάρμακ' ἀνέτλη,
 ὅς κε πῆλ καὶ πρῶτον ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων.
 σοὶ δέ τις ἐν στήθεσσιν ἀκήλητος νόος ἐστίν.
 ἦ σύ γ' Ὀδυσσεύς ἐσσι πολύτροπος, ὅν τέ μοι αἰεὶ 330
 φάσκειν ἐλεύσεσθαι χρυσόρραπισ ἀργειφόντης,
 ἐκ Τροίης ἀνιόντα θοῆ σὺν νηϊ μελαίῃη.
 ἀλλ' ἄγε δὴ κολεῶ μὲν ἄορ θεό, νῶϊ δ' ἔπειτα
 εὐνῆς ἡμετέρης ἐπιβήομεν, ὄφρα μιγέντε

310 ἐν προθύροισι L⁴, cf. 220 310 a Κίρκης δ' ἔνδον ἄκουον
 ἀειδοῦσης ὀπί καλῆ add. d k l R⁴ U⁷ al. (= 221) 311 ἦυσα j k U⁸
 315 om. Ar. L⁴ T U⁸ Z (= 367 al.) 315 a b c d (= 368, 369, 371,
 372) add. P⁶: 315 a b g j Mon. 316 τεῦξε h j 319 a b (= 371,
 372) add. g j Mon. U² U⁴ 320 λέξο Ar. (δισυλλάβως) vulg.: λέξο h:
 λέξαι g j L⁷ Eust. 323 ἐπέδραμε a d l L⁵ 324 μειλισσομένη
 Aristoph. (καὶ ἔστιν οὐκ ἄχαρις ἡ γραφή) g 329 ὁ Σιδώνιος φησιν
 ἀθετεῖσθαι τὸν στίχον schol. ἀκήλατος o: -ωτος U⁸ 331 ἀλεύε-
 σθαι j, γρ. U⁵

10. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Κ

εὐνή καὶ φιλότῃτι πεποίθομεν ἀλλήλοισιν.” 335

ἌΩς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
 “ὦ Κίρκη, πῶς γάρ με κέλειαι σοὶ ἦπιον εἶναι,
 ἢ μοι σὺς μὲν ἔθηκας ἐνὶ μεγάροισιν ἑταίρους,
 αὐτὸν δ' ἐνθάδ' ἔχουσα δολοφρονέουσα κελεύεις 340
 ἐς θάλαμόν τ' ἰέναι καὶ σῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
 ὄφρα με γυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θῆης.
 οὐδ' ἂν ἐγὼ γ' ἐθέλοιμι τεῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
 εἰ μὴ μοι τλαίης γε, θεά, μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι
 μὴ τί μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.”

ἌΩς ἐφάμην, ἡ δ' αὐτίκ' ἀπόμνηεν ὡς ἐκέλευον. 345
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσέν τε τελευτήσεν τε τὸν ὄρκον,
 καὶ τότε ἐγὼ Κίρκης ἐπέβην περικαλλέος εὐνῆς.

Ἀμφίπολοι δ' ἄρα τῆος ἐνὶ μεγάροισι πένοντο
 τέσσαρες, αἳ οἱ δῶμα κάτα δρήστειραι ἔασι.
 γίγνονται δ' ἄρα ταί γ' ἔκ τε κρηνέων ἀπὸ τ' ἀλσέων 350
 ἔκ θ' ἱερῶν ποταμῶν, οἳ τ' εἰς ἄλαδε προρέουσι.
 τάων ἡ μὲν ἔβαλλε θρόνοισι ἐνὶ ῥήγεα καλά,
 πορφύρεα καθύπερθ', ὑπένερθε δὲ λίθ' ὑπέβαλλον·
 ἡ δ' ἑτέρη προπάραιθε θρόνων ἐτίταινε τραπέζας
 ἀργυρέας, ἐπὶ δέ σφι τίθει χρύσεια κάνεια· 355
 ἡ δὲ τρίτη κρητῆρι μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα
 ἡδὺν ἐν ἀργυρέῳ, νέμε δὲ χρύσεια κύπελλα·
 ἡ δὲ τετάρτη ὕδωρ ἐφόρει καὶ πῦρ ἀνέκαιε
 πολλὸν ὑπὸ τρίποδι μεγάλῳ· λαίνετο δ' ὕδωρ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ζέσσειεν ὕδωρ ἐνὶ ἥροσι χαλκῷ, 360
 ἔς ῥ' ἀσάμινθον ἔσασα λῶ' ἐκ τρίποδος μεγάλοιο,
 θυμῆρες κεράσασα κατὰ κρατός τε καὶ ὤμων,
 ὄφρα μοι ἐκ κάματον θυμοφθόρον εἴλετο γυίων.

Ἄμφίπολοι δ' ἄρα τῆος ἐνὶ μεγάροισι πένοντο
 τέσσαρες, αἳ οἱ δῶμα κάτα δρήστειραι ἔασι.
 γίγνονται δ' ἄρα ταί γ' ἔκ τε κρηνέων ἀπὸ τ' ἀλσέων 350
 ἔκ θ' ἱερῶν ποταμῶν, οἳ τ' εἰς ἄλαδε προρέουσι.
 τάων ἡ μὲν ἔβαλλε θρόνοισι ἐνὶ ῥήγεα καλά,
 πορφύρεα καθύπερθ', ὑπένερθε δὲ λίθ' ὑπέβαλλον·
 ἡ δ' ἑτέρη προπάραιθε θρόνων ἐτίταινε τραπέζας
 ἀργυρέας, ἐπὶ δέ σφι τίθει χρύσεια κάνεια· 355
 ἡ δὲ τρίτη κρητῆρι μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα
 ἡδὺν ἐν ἀργυρέῳ, νέμε δὲ χρύσεια κύπελλα·
 ἡ δὲ τετάρτη ὕδωρ ἐφόρει καὶ πῦρ ἀνέκαιε
 πολλὸν ὑπὸ τρίποδι μεγάλῳ· λαίνετο δ' ὕδωρ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ζέσσειεν ὕδωρ ἐνὶ ἥροσι χαλκῷ, 360
 ἔς ῥ' ἀσάμινθον ἔσασα λῶ' ἐκ τρίποδος μεγάλοιο,
 θυμῆρες κεράσασα κατὰ κρατός τε καὶ ὤμων,
 ὄφρα μοι ἐκ κάματον θυμοφθόρον εἴλετο γυίων.

Ἄμφίπολοι δ' ἄρα τῆος ἐνὶ μεγάροισι πένοντο
 τέσσαρες, αἳ οἱ δῶμα κάτα δρήστειραι ἔασι.
 γίγνονται δ' ἄρα ταί γ' ἔκ τε κρηνέων ἀπὸ τ' ἀλσέων 350
 ἔκ θ' ἱερῶν ποταμῶν, οἳ τ' εἰς ἄλαδε προρέουσι.
 τάων ἡ μὲν ἔβαλλε θρόνοισι ἐνὶ ῥήγεα καλά,
 πορφύρεα καθύπερθ', ὑπένερθε δὲ λίθ' ὑπέβαλλον·
 ἡ δ' ἑτέρη προπάραιθε θρόνων ἐτίταινε τραπέζας
 ἀργυρέας, ἐπὶ δέ σφι τίθει χρύσεια κάνεια· 355
 ἡ δὲ τρίτη κρητῆρι μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα
 ἡδὺν ἐν ἀργυρέῳ, νέμε δὲ χρύσεια κύπελλα·
 ἡ δὲ τετάρτη ὕδωρ ἐφόρει καὶ πῦρ ἀνέκαιε
 πολλὸν ὑπὸ τρίποδι μεγάλῳ· λαίνετο δ' ὕδωρ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ζέσσειεν ὕδωρ ἐνὶ ἥροσι χαλκῷ, 360
 ἔς ῥ' ἀσάμινθον ἔσασα λῶ' ἐκ τρίποδος μεγάλοιο,
 θυμῆρες κεράσασα κατὰ κρατός τε καὶ ὤμων,
 ὄφρα μοι ἐκ κάματον θυμοφθόρον εἴλετο γυίων.

Ἄμφίπολοι δ' ἄρα τῆος ἐνὶ μεγάροισι πένοντο
 τέσσαρες, αἳ οἱ δῶμα κάτα δρήστειραι ἔασι.
 γίγνονται δ' ἄρα ταί γ' ἔκ τε κρηνέων ἀπὸ τ' ἀλσέων 350
 ἔκ θ' ἱερῶν ποταμῶν, οἳ τ' εἰς ἄλαδε προρέουσι.
 τάων ἡ μὲν ἔβαλλε θρόνοισι ἐνὶ ῥήγεα καλά,
 πορφύρεα καθύπερθ', ὑπένερθε δὲ λίθ' ὑπέβαλλον·
 ἡ δ' ἑτέρη προπάραιθε θρόνων ἐτίταινε τραπέζας
 ἀργυρέας, ἐπὶ δέ σφι τίθει χρύσεια κάνεια· 355
 ἡ δὲ τρίτη κρητῆρι μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα
 ἡδὺν ἐν ἀργυρέῳ, νέμε δὲ χρύσεια κύπελλα·
 ἡ δὲ τετάρτη ὕδωρ ἐφόρει καὶ πῦρ ἀνέκαιε
 πολλὸν ὑπὸ τρίποδι μεγάλῳ· λαίνετο δ' ὕδωρ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ζέσσειεν ὕδωρ ἐνὶ ἥροσι χαλκῷ, 360
 ἔς ῥ' ἀσάμινθον ἔσασα λῶ' ἐκ τρίποδος μεγάλοιο,
 θυμῆρες κεράσασα κατὰ κρατός τε καὶ ὤμων,
 ὄφρα μοι ἐκ κάματον θυμοφθόρον εἴλετο γυίων.

338 ἔς J Ma U⁸ 345 ἀπώμν. codd. 348 τῆος Nauck : τέως
 K Pal. U¹ U⁷ : τέως μὲν R¹⁰ : τέως μὲν vulg. : κεδναὶ vel κεδναὶ τῆς a d 1 :
 ἐπὶ d 350 ἔκ τ' ἄλσ. Ho O U⁴, γρ. Mon. 351 οἳ τε ἄλαδε R¹¹
 Zen. (ut recte Dantzer) 353 καθύπερθεν ἔνερθε o 1 k 356 ἡ δ'
 αὐτ' ἐν Plut. Conv. viii. 6. 5 = 726 F : ἔμισγε Plut. ib. 360 οἶνοσι
 b f j C, cf. φ 144

αὐτὰρ ἐπεὶ λούσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δέ με χλαῖναν καλὴν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα, 365
 εἶσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροῦλου,
 καλοῦ δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρήνυς ποσὶν ἦεν·
 χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
 καλῇ χρυσεῖη, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαι. 370
 σῆτον δ' αἰδοίη ταμὴν παρέθηκε φέρουσα,
 εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων·
 ἐσθέμεναι δ' ἐκέλευεν· ἐμῶ δ' οὐ ἦνδανε θυμῶ,
 ἀλλ' ἤμην ἀλλοφρονέων, κακὰ δ' ὄσσετο θυμός.

Κίρκη δ' ὡς ἐνόησεν ἔμ' ἤμενον οὐδ' ἐπὶ σίτῳ 375
 χεῖρας ἰάλλοντα, κρατερὸν δέ με πένθος ἔχοντα,
 ἄγχι παρισταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

“Τίφθ' οὕτως, Ὀδυσσεῦ, κατ' ἄρ' ἔξχει ἴσος ἀναύδῳ,
 θυμὸν ἔδων, βρώμης δ' οὐχ ἄπτεαι οὐδὲ ποτῆτος;
 ἦ τινά που δόλον ἄλλον οἶται· οὐδέ τί σε χρὴ 380
 δειδίμεν· ἦδη γάρ τοι ἀπώμοσα καρτερὸν ὄρκον.”

ἌΩς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 “ὦ Κίρκη, τίς γάρ κεν ἀνὴρ, ὃς ἐναΐσιμος εἶη,
 πρὶν τλαίη πάσσασθαι ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
 πρὶν λύσασθ' ἐτάρους καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι; 385
 ἀλλ' εἰ δὴ πρόφρασσα πιεῖν φαγέμεν τε κελεύεις,
 λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω ἐρήρας ἐταίρους.”

ἌΩς ἐφάμην, Κίρκη δὲ διέκ μεγάροιο βεβήκει
 ράβδον ἔχουσ' ἐν χειρὶ, θύρας δ' ἀνέωξε συφειοῦ,
 ἐκ δ' ἔλασεν σιάλοισιν ἐοικότας ἐννεόροισιν. 390

364 ἔχρισεν **egj** L⁴: ἤλειψε cet. 365 καλὴν χλαῖναν **j T**
 368-372 (= ρ 91-95) om. **P³ efijk** Pal. Eust. (370 om. **g**): hab. in
 marg. **ej**, signis (3) notant **P³ V⁴**, uncino simplici **Br** 373 οὐχ
 ἦνδανε codd. 374 ἄλλα φρονέων **U⁸** (Eust. κατὰ
 τινὰ τῶν ἀντιγράφων): ἀλαοφρονέων **b** ὥσπετο **O U⁸** 376 στρυγερὸν
egj L⁴ Pal. 377 ἄγχοῦ δ' ἰσταμένη **fikoq** ἢ παρ' ἐμισταμε.. **P⁸**
 385 λύσασθ' **Ar**. codd.: λῦσαι θ' **Sext. Emp.** p. 668. 3 **Bekk.** quod
 conii. **Buttmann** 388 ἐφάμην **eg L⁴** Pal.: ἄρ' ἔφην cet.
 389 ἀνέωγε **j** Eust. φαείνας **L⁴** Pal. (ex 312)

10. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Κ

οὐ μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐναντίοι, ἣ δὲ δι' αὐτῶν
 ἐρχομένη προσάλειφεν ἐκάστῳ φάρμακον ἄλλο.
 τῶν δ' ἐκ μὲν μελέων τρίχες ἔρρεον, ἄς πρὶν ἔφυσε
 φάρμακον οὐλόμενον, τό σφιν πόρε πότνια Κίρκη·
 ἄνδρες δ' ἄψ ἐγένοντο νεώτεροι ἢ πάρος ἦσαν 395
 καὶ πολὺ καλλίονες καὶ μείζονες εἰσοράασθαι.
 ἔγνωσαν δ' ἐμὲ κείνοι, ἔφυν τ' ἐν χερσὶν ἕκαστος.
 πᾶσιν δ' ἱμερόεις ὑπέδν γόος, ἀμφὶ δὲ δῶμα
 σμερδαλέον κονάβιζε· θεὰ δ' ἐλέαιρε καὶ αὐτή.
 ἣ δέ μευ ἄγχι στᾶσα προσηύδα διὰ θεῶν· 400
 “ Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἔρχεο νῦν ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θίνα θαλάσσης.
 νῆα μὲν ἄρ πάμπρωτον ἐρύσσετε ἠπειρόνδε,
 κτήματα δ' ἐν σπῆεσσι πελάσσετε ὄπλα τε πάντα·
 αὐτὸς δ' ἄψ ἰέναι καὶ ἄγειν ἐρίηρας ἑταίρους.” 405
 ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐμοί γ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ,
 βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θίνα θαλάσσης.
 εὐρον ἔπειτ' ἐπὶ νηϊ θοῇ ἐρίηρας ἑταίρους
 οἴκτρ' ὀλοφυρομένους, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντας.
 ὥς δ' ὄτ' ἂν ἄγραυλοι πόριες περὶ βοῦς ἀγελαίας, 410
 ἐλθούσας ἐς κόπρον, ἐπὴν βοτάνης κορέσωνται,
 πᾶσαι ἅμα σκαίρουσιν ἐναντία· οὐδ' ἔτι σηκοὶ
 ἴσχουσ', ἀλλ' ἀδινὸν μυκῶμεναι ἀμφιθέουσι
 μητέρας· ὥς ἐμὲ κείνοι, ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσι,
 δακρυόεντες ἔχυντο· δόκησε δ' ἄρα σφίσι θυμὸς 415
 ὥς ἔμεν ὥς εἰ πατρίδ' ἰκοίαιτο καὶ πόλιω αὐτὴν
 τρηχεῖης Ἰθάκης, ἴνα τ' ἔτραφεν ἠδ' ἐγένοντο·
 καὶ μ' ὀλοφυρόμενοι ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

393 τοῖς Aristoph. περιέφυσεν R⁷: -as H¹ 395 ἄψ Ar.:
 αἰψ' codd., cf. θ 92 399 κονάβησε d: κανάχιζε Pal. leg. Eust.,
 cf. ρ 542 400 πότνια κίρκη e f i k 402 om. k T 404 δὲ
 σπέεσσι, ἐν τισι U⁵ 405 ἄψ e f L⁴ U⁸: αἰψ' cet., cf. θ 92
 408 ἐν e f i j k 409 a ἀσπᾶσιος δ' αὐ τοῖς ἐφάνην κακότητος ἀλύξας
 P⁶ U¹ 410 πόριες d f g h Eust. 412 σκαίρουσιν b i L⁴ (ἀσπ.)
 v. l. ap. Eust., cf. 124, h. Hom. xxx. 15, Dion. Perieg. 844 416 αὐτὴν
 Ar. k: αὐτῶν cet. 417 τέτραφεν e f g L⁴: τ' ἔτραφον U², γρ. U⁸

10. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Κ

“ Σοὶ μὲν νοστήσαντι, διοτρεφές, ὧς ἐχάρημεν,
ὧς εἶ τ' εἰς Ἴθάκην ἀφικοίμεθα πατρίδα γαίαν· 420
ἀλλ' ἄγε, τῶν ἄλλων ἐτάρων κατάλεξον ὄλεθρον.”

ἌΩς ἔφαν, αὐτὰρ ἐγὼ προσέφην μαλακοῖς ἐπέεσσι·
“ νῆα μὲν ἄρ πάμπρωτον ἐρύσσομεν ἠπειρόνδε,
κτῆματα δ' ἐν σπήεσσι πελάσσομεν ὄπλα τε πάντα·
αὐτοὶ δ' ὀτρύνεσθε ἐμοὶ ἅμα πάντες ἔπεισθαι, 425
ὄφρα ἴδηθ' ἐτάρους ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης
πίνοντας καὶ ἔδοντας· ἐπηετανὸν γὰρ ἔχουσιν.”

ἌΩς ἐφάμην, οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο·
Εὐρύλοχος δέ μοι οἶος ἐρύκαε πάντας ἐταίρους·
καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 430

“ Ἄ δειλοί, πόσ' ἴμεν; τί κακῶν ἱμείρετε τούτων,
Κίρκης ἐς μέγαρον καταβήμεναι, ἧ κεν ἅπαντας
ἧ σῶς ἧὲ λύκος ποιήσεται ἧὲ λέοντας,
οἳ κέν οἱ μέγα δῶμα φυλάσσοιμεν καὶ ἀνάγκη,
ὧς περ Κύκλωψ ἔρξ', ὅτε οἱ μέσσαυλον ἴκουτο 435
ἡμέτεροι ἔταροι, σὺν δ' ὁ θρασύς εἶπετ' Ὀδυσσεύς·
τούτου γὰρ καὶ κείνοι ἀτασθαλίησιν ὄλοντο.”

ἌΩς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ γε μετὰ φρεσὶ μερμήριξα,
σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,
τῷ οἱ ἀποτμήξας κεφαλὴν οὐδάσδε πελάσσαι, 440
καὶ πηῶ περ ἔοντι μάλα σχεδόν· ἀλλά μ' ἐταῖροι
μειλιχίοις ἐπέεσσιω ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·

“ Διωγενές, τοῦτον μὲν εἴσομεν, εἰ σὺ κελεύεις,
αὐτοῦ παρ νητὶ τε μένειω καὶ νῆα ἔρυσθαι·
ἡμῖν δ' ἠγεμόνευ' ἱερὰ πρὸς δώματα Κίρκης.” 445

ἌΩς φάμενοι παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἠδὲ θαλάσσης.
οὐδὲ μὲν Εὐρύλοχος κοίλῃ παρὰ νητὶ λέλειπτο,

425 ὀτρύνεσθ' ἰν' **f i k p** ἔπησθε **f p**: ἔποισθε **o** 429 ἐρύκαε
a d f j l: -κανε **cet.** 430 **om. c f k** σφας ἀμειβόμενος **a l Br V⁴**:
μιν j 431 **ω L⁷**: **a l R²** 433 ἧ ἐλάφους **Eust. 1664. 4 et 20**
439 **ταναηκὲς a d l** 440 ἀποπλήξας **γρ. T**, κατὰ τινὰ τῶν
ἀντιγράφων **Eust.**, cf. **θ 507**

ἀλλ' ἔπετ'· ἔδεισεν γὰρ ἐμὴν ἔκπαγλον ἐνιπὴν.

Τόφρα δὲ τοὺς ἄλλους ἐτάρους ἐν δώμασι Κίρκη
 ἐνδυκέως λούσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ, 450
 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὐλας βάλεν ἠδὲ χιτῶνας·
 δαινυμένους δ' εὖ πάντας ἐφεύρομεν ἐν μεγάροισιν.
 οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους εἶδον φράσσαυτό τ' ἐσάντα,
 κλαῖον ὀδυρόμενοι, περὶ δὲ στεναχίζετο δῶμα.
 ἢ δέ μευ ἄγχι στᾶσα προσηῦδα διὰ θεάων· 455

“ Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 μηκέτι νῦν θαλερὸν γόον ὄρνυτε· οἶδα καὶ αὐτὴ
 ἡμὲν ὅσ' ἐν πόντῳ πάθετ' ἄλγεα ἰχθυόουσι,
 ἠδ' ὅσ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου.
 ἀλλ' ἄγετ' ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον, 460
 εἰς ὃ κεν αὖτις θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι λάβητε,
 οἶον ὅτε πρῶτιστον ἐλείπετε πατρίδα γαίαν
 τρηχεῖης Ἰθάκης· νῦν δ' ἀσκελέες καὶ ἄθυμοι,
 αἰὲν ἄλης χαλεπῆς μεμνημένοι· οὐδέ ποθ' ὑμῖν
 θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ, ἐπεὶ ἦ μάλα πολλὰ πέπασθε.” 465

Ἔως ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὐτ' ἐπεπειθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
 ἔνθα μὲν ἤματα πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
 ἤμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἠδύ·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὦραι,
 μηνῶν φθινότων, περὶ δ' ἤματα μακρὰ τελέσθη, 470
 καὶ τότε μ' ἐκκαλέσαντες ἔφαν ἐρήρηες ἐταῖροι·

“ Δαιμόνι', ἦδη νῦν μιμνήσκειο πατρίδος αἴης,

451 οὐλας] καλὰς g j L⁴ U⁸ 452 δ' ἄρα τοὺς γε b o f i k
 453 τ' ἐσάντα (ἐς) a L⁴ R² T: τε θυμῷ L⁷ U⁸ (= ω 391): τε πάντα cet.
 454 δῶμα] γαῖα L⁴ R¹⁰ 455 ἄγχι παραστᾶσα a d k, cf. 377
 456 hab. p L² P⁸, ante 455 g, in mg. U⁵, in mg. ante 455 P⁸ U¹, add.
 Br m. p.: om. cet. 457 συγγερὸν Aristoph. (καὶ οὐκ ἄχαρις ἡ γραφή),
 cf. 376 459 a βοῦς περιταμνομένους ἠδ' οἴων πῶεα καλὰ hab. a g j
 Br U² (= λ 402): om. cet. (περιστός H¹, vacat L⁸) 460 πίετε d Eust.
 465 εὐφροσύνης L⁴ U¹ U³ ed. pr.: -αις Eust. πέποσθε codd.:
 πέπασθε J marg. Ar. Γ 99 (οὕτω πᾶσαι schol. T) 467 ἔνθεν j T
 469 καὶ ἐπήλυθον ὦραι j (= β 107 al.) 470 hab. a b d g l: om. cet.
 (= τ 153 ω 143 Hes. Theog. 59)

10. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ · Κ

εἶ τοι θέσφατόν ἐστι σωθῆναι καὶ ἰκέσθαι
οἶκον ἐυκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαίαν.”

ἌΩς ἔφαν, αὐτὰρ ἐμοί γ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ. 475
ὥς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
ἦμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
ἦμος δ' ἠέλιος κατέδου καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
οἱ μὲν κοιμήσαντο κατὰ μέγαρα σκιοέοντα.

Αὐτὰρ ἐγὼ Κίρκης ἐπιβὰς περικαλλέος εὐνήης 480
γούνων ἐλλιτάνευσα, θεὰ δέ μοι ἔκλυεν αὐδῆς·
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

“ὦ Κίρκη, τέλεσόν μοι ὑπόσχεσιν ἦν περ ὑπέστης,
οἴκαδε πεμψέμεναι· θυμὸς δέ μοι ἔσσεται ἤδη,
ἦδ' ἄλλων ἐτάρων, οἳ μιν φθινύθουσι φίλον κῆρ 485
ἀμφ' ἔμ' ὀδνρόμενοι, ὅτε που σύ γε νόσφι γένηαι.”

ἌΩς ἐφάμην, ἣ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
“διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
μηκέτι νῦν ἀέκοντες ἐμῶ ἐνὶ μίμνετε οἴκῳ·
ἀλλ' ἄλλην χρῆ πρῶτον ὁδὸν τελέσαι καὶ ἰκέσθαι 490
εἰς Ἀίδαο δόμους καὶ ἐπαιῆς Περσεφονείης,
ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαο,
μάντιος ἀλαοῦ, τοῦ τε φρένες ἔμπεδοί εἰσι·
τῷ καὶ τεθνηῶτι νόον πόρε Περσεφύονεια
οἴῳ πεπνῦσθαι· τοὶ δὲ σκιαὶ ἀΐσσουσιν.” 495

ἌΩς ἔφατ', αὐτὰρ ἐμοί γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
κλαῖον δ' ἐν λεχέεσσι καθήμενος, οὐδέ νύ μοι κῆρ
ἦθελ' ἔτι ζῶεω καὶ ὄρᾶν φάος ἠελίοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τ' ἔκορέσθην,
καὶ τότε δῆ μιν ἔπεσσι βόμβος ἀμειβόμενος προσέειπον· 500

474 ἐυκτίμενον **cfik**: ἐς ὑπόροφον cet. 475-479 om. **f H³** Eust.
(= 183-186 al.) 479 οἱ μὲν] δὴ τότε **eo L²** κατὰ] ἀνὰ **eo**
481 μοι **L⁴ Pal.**: μιν cet. 482 om. **L⁴ Pal. P⁵ U⁵ U⁸** Eust.
483 οἶαν **adl** 493 μάντιος **Br**, cf. μ 267 ἀγλαοῦ **L⁵ V⁴**
495 ποιπνυσθα[ι **p²⁷** ται δὲ **Plat. rep. 386 D Porph. ap. Stob. Ecl.**
i. 49. 54, γρ. U⁵ 497 οὐδέ νύ μοι κῆρ **abdgl L⁴**: οὐδέ τί θυμὸς
cet. 499 κλαῖον τε **ko P⁶** 500 ita **bd Br C R²**: καὶ μιν φωνήσας
ἔπεα πτερόεντα προσηύδων cet.

10. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Κ

“ὦ Κίρκη, τίς γὰρ ταύτην ὁδὸν ἡγεμονεύσει;
εἰς Ἄϊδος δ’ οὐ πῶ τις ἀφίκετο νηὶ μελαίνῃ.”

Ἐὼς ἐφάμην, ἣ δ’ αὐτίκ’ ἀμείβετο διὰ θεῶων·

“διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν’ Ὀδυσσεύ,
μή τί τοι ἡγεμόνος γε ποθὴ παρὰ νηὶ μελέσθω, 505

ἰστὸν δὲ στήσας ἀνά θ’ ἰστία λευκὰ πετάσσας
ἦσθαι· τὴν δέ κέ τοι πνοιῇ Βορέας φέρησιν.

ἀλλ’ ὁπότ’ ἂν δὴ νηὶ δι’ Ὀκεανοῖο περήσης,

ἔνθ’ ἀκτὴ τε λάχεια καὶ ἄλσεα Περσεφονείης,
μακραί τ’ αἵγειροι καὶ ἰτέαι ὠλεσίκαρποι, 510

νηᾶ μὲν αὐτοῦ κέλσαι ἐπ’ Ὀκεανῶ βαθυδίνῃ,

αὐτὸς δ’ εἰς Ἄϊδω ἰέναι δόμον εὐρώεντα.

ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε βέουσι

Κώκυτός θ’, ὅς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ,

πέτρῃ τε ξύνεσις τε δῦν ποταμῶν ἐριδούπων· 515

ἔνθα δ’ ἔπειθ’, ἦρως, χριμφθεὶς πέλας, ὥς σε κελεύω,

βόθρον ὀρύξαι ὅσον τε πυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα,

ἀμφ’ αὐτῷ δὲ χοῆν χεῖσθαι πᾶσι νεκύεσσι,

πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἡδέϊ οἴνῳ,

τὸ τρίτον αὐθ’ ὕδατι· ἐπὶ δ’ ἄλφιτα λευκὰ παλύνειν. 520

πολλὰ δὲ γουνοῦσθαι νεκύων ἀμηνυὰ κάρηνα,

ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην στεῖραν βοῦν, ἣ τις ἀρίστη,

ρέξειν ἐν μεγάροισι πυρὴν τ’ ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν,

Τειρεσίῃ δ’ ἀπάνευθεν οἶν ἱερευσέμεν οἶφ

παμμέλαν’, ὅς μήλοισι μεταπρέπει ὑμετέροισιν. 525

αὐτὰρ ἐπὴν εὐχῆσι λίσῃ κλυτὰ ἔθνεα νεκρῶν,

ἔνθ’ οἶν ἀρνεῖον ρέξειν θήλυν τε μέλαιναν

εἰς Ἐρεβος στρέψας, αὐτὸς δ’ ἀπονόσφι τραπέσθαι

ἰέμενος ποταμοῖο ῥοάων· ἔνθα δὲ πολλὰ

502 αἶδαο **a** 502 a (ὡς ἐὼν· χαλεπὸν δὲ τὰ γε ζωοῖσιν ὀραῖσθαι
Pal. (= λ 156) 504 om. **g** j Pal. L⁴ R² R¹⁰ U⁸ 505 γενέσθω **g**

509 τ’ ἐλάχεια **f** H³ U⁸, v.l. L⁷, L⁴ m. 2: κ’ ἐλάχεια P⁶: ἐλάχ.
agn. schol. et Eust., cf. 116 φερσεφονείης **c** 1 P² P³ 512 δρόμον **O**

515 ἐριμύκων γρ. U⁵ 516 πέλας] τέλεσ’ **q**: τέλεσ’ **j** T

ψυχὰι ἐλεύσονται νεκῶν κατατεθνηῶτων. 530

δὴ τότε ἔπειθ' ἐτάροισιν ἐποτρῦναι καὶ ἀνῶξαι
μῆλα, τὰ δὴ κατάκειτ' ἐσφαγμένα νηλεῖ χαλκῶ,
δείραντας κατακῆαι, ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
ἰφθίμῳ τ' Ἀΐδῃ καὶ ἐπαιῶν Περσεφονείῃ·
αὐτὸς δὲ ξίφος ὄξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ 535

ῆσθαι, μηδὲ ἔαν νεκῶν ἀμενηνὰ κάρηνα
αἵματος ἄσσον ἵμεν πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.
ἔνθα τοι αὐτίκα μάντις ἐλεύσεται, ὄρχαμε λαῶν,
ὅς κέν τοι εἴπησιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου
νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσειαι ἰχθυόεντα." 540

Ἔως ἔφατ', αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν Ἡώς.
ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα ἔσσειν·
αὐτὴ δ' ἀργύφειον φᾶρος μέγα ἔννυτο νύμφη,
λεπτὸν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξυῖ
καλὴν χρυσεῖην, κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτρην. 545

αὐτὰρ ἐγὼ διὰ δώματ' ἰὼν ὄτρυνον ἐταίρους
μειλιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·

“Μηκέτι νῦν εὐδοντες ἀωτεῖτε γλυκὺν ὕπνον,
ἀλλ' ἴομεν· δὴ γάρ μοι ἐπέφραδε πότνια Κίρκη.”

Ἔως ἐφάμην, τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ. 550
οὐδὲ μὲν οὐδ' ἔνθεν περ ἀπήμονας ἦγον ἐταίρους.

Ἐλπίνωρ δέ τις ἔσκε νεώτατος, οὔτε τι λίην
ἄλκιμος ἐν πολέμῳ οὔτε φρεσὶν ἦσιν ἀρηρώς,
ὅς μοι ἄνευθ' ἐτάρων ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης
ψύχους ἱμείρων, κατελέξατο οἰνοβαρείων· 555

κινυμένων δ' ἐτάρων ὄμαδον καὶ δούπον ἀκούσας
ἔξαπίνης ἀνόρουσε καὶ ἐκλάθετο φρεσὶν ἦσιν
ἄψορρον καταβῆναι ἰὼν ἐς κλίμακα μακρὴν,

532 κατάκειτ' (-κεῖτ') g T, -ε- in ras. U⁵: κατακῆται P⁵
534 ἄϊδι g L⁴ P⁵ R¹⁰ U⁸ φερσεφονείῃ c i 538 ὄρχαμε] ἔξοχε ss.
Mon. P⁴ 539 θαλάσσης d L⁴, cf. δ 389 541 γρ. χρυσόφεινος
(sic): φθόνον ἐνταῦθα τὸ ἄρμα λέγει U⁵ (?) 543 ἀργύφειον j o L⁵ L⁸
P⁴, cf. ε 230 546 δῶμα κίων g j H³ L⁴ Pal. U⁸ ὄτρυνον codd.
praeter K L⁴ 549 θέσφατα Pal. 551 ἔνθενδε(ν) k

10. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Κ

ἀλλὰ καταντικρὺ τέγεος πέσεν· ἐκ δέ οἱ αὐχὴν
 ἀστραγάλων ἔαγε, ψυχὴ δ' Ἀϊδόσδε κατῆλθεν. 560
 ἐρχομένοισι δὲ τοῖσιν ἐγὼ μετὰ μῦθον ἔειπον·

“Φάσθε νύ που οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
 ἔρχεσθ'· ἄλλην δ' ἡμῶν ὁδὸν τεκμήρατο Κίρκη
 εἰς Ἀἴδαο δόμους καὶ ἐπαυῆς Περσεφονείης
 ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαο.” 565

ὣς ἐφάμην, τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
 ἐζόμενοι δὲ κατ' αὐθι γόων τίλλουτό τε χαίτας·
 ἀλλ' οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγίγνετο μυρομένοισιν.

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θίνα θαλάσσης
 ἦομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες, 570
 τόφρα δ' ἄρ' οἰχομένη Κίρκη παρὰ νηϊ μελαίνῃ
 ἀρνεῖον κατέδησεν ὄϊν θήλυν τε μέλαιναν,
 ῥεῖα παρεξελθοῦσα· τίς ἂν θεὸν οὐκ ἐθέλοντα
 ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτ' ἢ ἔνθ' ἢ ἔνθα κίοντα;

569 om. e f H³ Pal. U^s

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Α

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλομεν ἠδὲ θάλασσαν,
 νῆα μὲν ἄρ' ἀμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἄλα διαν, *drag*
 ἐν δ' ἰστὸν τιθέμεσθα καὶ ἰστία νηὶ μελαίνῃ,
 ἐν δὲ τὰ μῆλα λαβόντες ἐβήσαμεν, ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ *let fall*
 βαίνομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες. *5*
 ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεὸς κυανοπρόροιο *in the wake*
 ἴκμενον οὖρον ἴει πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον, *favoured & noble*
 Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα.
 ἡμεῖς δ' ὄπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα *secured*
 ἡμεθα· τὴν δ' ἀνεμός τε κυβερνήτης τ' ἴθυνε. *10*
 τῆς δὲ πανημερίης τέταθ' ἰστία ποντοπορούσης·
 δύσετό τ' ἥελιος, σκιοῶντό τε πασαι ἀγυαί. *paths*
 Ἡ δ' ἐς πείραθ' ἴκανε βαθυρροῦν Ὠκεανοῖο.
 ἐνθα δὲ Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμός τε πόλις τε,
 ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι· οὐδέ ποτ' αὐτοὺς *enveloped* *15*
 Ἥλιος φαέθων καταδέρκεται ἀκτίνεσσιν, *look down on rays*
 οὐθ' ὅποτ' ἂν στείχῃσι πρὸς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
 οὐθ' ὅτ' ἂν ἀψ' ἐπὶ γαίαν ἀπ' οὐρανόθεν προτράπηται,
 ἀλλ' ἐπὶ νυξ' ὀλοῇ τέταται δειλοῖσι βροτοῖσι. *stretched*
 νῆα μὲν ἐνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν, ἐκ δὲ τὰ μῆλα *beach* *20*
 εἰλόμεθ'· αὐτοὶ δ' αὐτε παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο *stream*
 ἦομεν, ὄφρ' ἐς χῶρον ἀφικόμεθ' ὃν φράσε Κίρκη. *indicate*

Ἔνθ' ἱεράϊα μὲν Περιμήδης Εὐρύλοχος τε

Νέκεια Aelianus : Ὀδυσσεῶς ἐς Ἄδου κάθοδος Paus. ii. 13. 3 1 κατή-
 λυτον L⁴ O Pal. 3 τ' ἐθέμεσθα a1 U⁸ U⁸ 4 ἐδήσαμεν d

ἐν δὲ j k p q Pal. Eust. 6 μετόπισθε U⁵ L⁸ ss. Ap. lex. in Merd

14 Κερβερίων Crates (Κερβερέων Ar. schol. U⁵): χειμερίων Proteas
 Zeugmatites in E. M. 513. 49: Κεμμερίων alii ib.: κιμαρίων L⁵

16 καταδέρκεται Aristoph. Ar. j T U⁸ Eust.: ἐπιδέρκεται cet.: ἐπιλάμ-
 πεται Strabo 6 20 ἐν bog

11. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Λ

ἔσχον· ἐγὼ δ' ἄορ ὄξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 βόθρον ὄρυξ' ὅσσον τε πυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα, 25
 ἄμφ' αὐτῷ δὲ χοῆν χεόμην πᾶσιν νεκύεσσι,
 πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἡδέϊ οἴνω,
 τὸ τρίτον αὐθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιστα λευκὰ πάλυνον.
 πολλὰ δὲ γουνούμην νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
 ἔλθων εἰς Ἰθάκην στείραν βοῦν, ἣ τις ἀρίστη, 30
 ῥέξειεν ἐν μεγάροισι πυρὴν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν,
 Τειρεσίη δ' ἀπάνευθεν οἴνῳ ἱερυσέμεν οἶψ
 παμμέλαν', ὃς μήλοισι μεταπρέπει ἡμετέροισι.
 τοὺς δ' ἐπεὶ εὐχολῆσι λιτῆσί τε, ἔθνεα νεκρῶν,
 ἔλλισάμην, τὰ δὲ μῆλα λαβῶν ἀπεδειροτόμησα 35
 ἐς βόθρον, ῥέε δ' αἷμα κελαιεφές· αἱ δ' ἀγέροντο
 ψυχαὶ ὑπὲξ Ἑρέβους νεκύων κατατεθνηώτων.
 νύμφαι τ' ἠΐθεοί τε πολύτλητοί τε γέροντες
 παρθενικαὶ τ' ἀταλαὶ νεοπενθέα θυμὸν ἔχουσαι·
 πολλοὶ δ' οὐτάμενοι χαλκήρεσιν ἐγχείρισιν, 40
 ἄνδρες ἀρητίφατοι βεβροτῶμένα τεύχε' ἔχοντες·
 οἱ πολλοὶ περὶ βόθρον ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος
 θεσπεσίη λαχῆ· ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ἦρει.
 δὴ τότε' ἔπειθ' ἐτάροισιν ἐποτρύννας ἐκέλευσα
 μῆλα, τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλεῖ χαλκῷ, 45
 δείραντας κατακῆαι, ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
 ἰφθίμῳ τ' Ἀΐδῃ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ·
 αὐτὸς δὲ ξίφος ὄξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 ἤμην, οὐδ' εἶων νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
 αἵματος ἄσσον ἵμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι. 50

Πρώτη δὲ ψυχὴ Ἑλπήγορος ἦλθεν ἐταίρου·

26 χεόμην Zen. : χεόμεν e q L² U¹ 37 ἐρέβους g o Eust. :
 ἐρέβευ L⁵ P² : ἐρέβες Pal. 38-43 ath. Zen. Aristoph. Ar. signis (3)
 notat V⁴, obelis J, uncino Br : 38, 39 tantum obelis U⁵ 39 παρθενικοί τ'
 ἀταλοι o ss. ἀταλαι b d j νεοπενθε αυτων Iulius Africanus Ox.
 Pap. 412 41 εἵματ' h 42 παρα Iulius ἔνθα καὶ ἔνθα c f i k
 48 αὐτὰρ ἐγὼ e q L² Iulius 50 καὶ ἀμειβομενος επος ηυδων
 Iulius

Ἄλφιστα
 ἰφθίμῳ

11. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Λ

οὐ γάρ πω ἐτέθαπτο ὑπὸ χθονὸς εὐρυδοεῖης· *wide way*
 σῶμα γὰρ ἐν Κίρκης μεγάρῳ κατελείπομεν ἡμεῖς
 ἄκλαυτον καὶ ἄθαπτον, ἐπεὶ πόνος ἄλλος ἔπειγε. *pressing*
 τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν ἐλέησά τε θυμῷ, *pitiful* 55
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων· *words*

“Ἐλπήνορ, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφου ἠερόεντα; *dark, dark*
 ἔφθης πεζὸς ἰὼν ἢ ἐγὼ σὺν νηϊ μελαίνῃ.”

ᾠς ἐφάμην, ὁ δέ μ' οἰμῶξας ἡμείβετο μύθῳ· *grieving*
 “διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ, 60
 ἄσέ με δαίμονος αἰσᾶ κακῆ καὶ ἀθέσφατος οἶνος· *undented*
 Κίρκης δ' ἐν μεγάρῳ καταλέγμενος οὐκ ἐνόησα
 ἄσπορον καταβῆναι ἰὼν ἐς κλίμακα μακρῆν, *ledge*
 ἀλλὰ καταντικρὺ τέγεος πέσον· ἐκ δέ μοι αὐχὴν *belt neck*
 ἀστραγάλων ἐάγη, ψυχὴ δ' Ἀϊδόσδε κατῆλθε. 65

νῦν δέ σε τῶν ὄπιθεν γονυάζομαι, οὐ παρεόντων, *apparel*
 πρὸς τ' ἀλόχου καὶ πατρός, ὃ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἕοντα, *child*
 Τηλεμάχου θ', ὃν μούνου ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπες·
 οἶδα γὰρ ὡς ἐνθένδε κῶν δόμου ἐξ Ἀΐδαο

νῆσον ἐς Αἰαίην σχήσεις εὐεργέα νῆα· *put in* 70
 ἔνθα σ' ἔπειτα, ἄναξ, κέλομαι μνήσασθαι ἐμεῖο· *beg*
 μή μ' ἄκλαυτον ἄθαπτον ἰὼν ὄπιθεν καταλείπειν,
 νοσφισθεῖς, μὴ τοί τι θεῶν μῆνυμα γένωμαι, *curse*

ἀλλὰ με κακῆσαι σὺν τεύχεσιν, ἄσσα μοί ἐστι, *warrior*
 σῆμα τέ μοι χεῦναι πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης, *plant* 75
 ἀνδρὸς δυστήνοιο, καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι·
 ταῦτά τέ μοι τελέσαι πῆξαι τ' ἐπὶ τύμβῳ ἑρετμόν,
 τῷ καὶ ζωὸς ἔρεσσον ἔων μετ' ἐμοῖς ἐτάροισιν.” *rod*

ᾠς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

52-54 ath. Callim. 54 ἄκλαυτον cJ L⁴ U⁸: -στον cet., cf. 72
 58 ἰὼν c L⁴ P⁶ U⁶ (πᾶσαι sch.): ἔων cet. 60 hab. g o L² P⁶ U⁷:
 om. cet. 61 ὕπνος Apollodor. ap. Porph. ap. Stob. Anth. i. 49.
 53 Bentl. 65 βεβήκει c o L³ 68 μεγάροις κατέλειπες j
 70 ἐπ' b αἰαίη R¹¹ 72 ἄκλαυτον, cf. 54 καταλείπης d g L⁴
 Macrob. v. 7. 13 74 κακκῆαι k (ἢ κοινή sch.) Ap. lex. in v., Herod.
 ad A 302 75 χεῦσαι d r p, cf. a 291 78 ἔων] ἐγὼ f k

11. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Λ

“ταῦτά τοι, ὦ δύστηνε, τελευτήσω τε καὶ ἔρξω.” 80

Νοῦι μὲν ὡς ἐπέεσσιν ἀμειβομένω στυγεροῖσιν ἡμεθ', ἐγὼ μὲν ἀνευθεν ἐφ' αἵματι φάσγανον ἴσχω, εἰδῶλον δ' ἐτέρωθεν ἑταίρου πόλλ' ἀγόρευεν.

Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ μητρὸς κατατεθνηυῖης, Αὐτολύκου θυγάτηρ μεγάλητορος Ἀντίκλεια, 85

τὴν ζῶην κατέλειπον ἰὼν ἐς Ἴλιον ἱρήν.

τὴν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν ἐλέησά τε θυμῷ.

ἀλλ' οὐδ' ὡς εἶων προτέρην, πυκινόν περ ἀχεύων,

αἵματος ἄσπον ἴμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.

Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Θηβαίων Τειρεσίαο, 90

χρῦσεον σκῆπτρον ἔχων, ἐμὲ δ' ἔγνω καὶ προσέειπε·

“Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

τίπτ' αὐτ', ὦ δύστηνε, λιπῶν φάος ἡλίοιο

ἦλυθες, ὄφρα ἴδη νέκρας καὶ ἀτερπέα χῶρον;

ἀλλ' ἀποχάζεο βόθρου, ἄπισχε δὲ φάσγανον ὄξύ, 95

αἵματος ὄφρα πῖω καὶ τοι νημερτέα εἴπω.”

Ὡς φάτ', ἐγὼ δ' ἀναχασσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον

κουλεῷ ἐγκατέτηξ'. ὁ δ' ἐπεὶ πῖεν αἶμα κελαιόν,

καὶ τότε δῆ με ἔπεσσι προσηύδα μάντις ἀμύμων·

“Νόστον δίζηαι μελιθδέα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ· 100

τὸν δέ τοι ἀργαλέον θήσει θεός· οὐ γὰρ οἶω

λήσειν ἐννοσίγαιον, ὃ τοι κότον ἐνθετο θυμῷ,

χῳόμενος ὅτι οἱ υἱὸν φίλον ἐξαλάωσας.

ἀλλ' ἔτι μὲν κε καὶ ὡς κακά περ πάσχοντες ἴκοισθε,

αἶ κ' ἐθέλης σὸν θυμὸν ἐρυκακέειν καὶ ἑταίρων, 105

ὅππότε κε πρῶτον πελάσσης εὐεργέα νῆα

Θρινακίη νήσῳ, προφυγῶν ἰοειδέα πόντον,

βοσκομένας δ' εὔρητε βόας καὶ ἴφια μῆλα

82 ἴσχω q: ἴσχω U⁶ 83 ἀγορεύων J R¹ (quidam εἰκαιότερον)

84 κατατεθνηκυῖης (as) b e j, cf. 141, 205 86 εἰς codd. em.

Bentley 92 hab. q U⁶ Eust.: om. cet. 93 αἴτως Zen., cf.

κ 281 94 ἴδη j (Ar. A 203): ἴδης cet., cf. ο 432 98 ἐγκα-

τέθηξ' ο 102 λήγειν Br: λίσσειν b L⁷ (quod voluit schol.), cf.

h. Apoll. 53 οτις d 106 κε(ν) f1 L⁶ R¹²: δῆ cet.

11. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Λ

Ἡελίου, ὃς πάντ' ἔφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει. ^{see} ^{hear}
 τὰς εἰ μὲν κ' ἀσυέας ἐάσ νύστου τε μέδηαι, ^{Lucy} 110
 καὶ κεν ἔτ' εἰς Ἰθάκην κακά περ πάσχοντες ἴκοισθε·
 εἰ δέ κε σῖνηαι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὄλεθρον ^{fortell}
 νηῖ τε καὶ ἐτάροις· αὐτὸς δ' εἴ πέρ κεν ἀλύξης, ^{escape}
 ὄψε κακῶς νεῖαι, ὀλέσας ἀπο πάντας ἐταίρους,
 νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης· δήεις δ' ἐν πήματα οἴκω, ^{find} 115
 ἄνδρας ὑπερφιάλους, οἳ τοι βίοτον κατέδουσι
 μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον καὶ ἔδνα διδόντες.
 ἀλλ' ἦ τοι κείνων γε βίας ἀποτίσεαι ἐλθών·
 αὐτὰρ ἐπὴν μηστήρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσι
 κτεῖνης ἢ ἐδόλω ἢ ἀμφαδὸν ὄξεῖ· χαλκῶ, 120
 ἔρχεσθαι δὲ ἔπειτα, λαβῶν εὐῆρες ἐρετμόν,
 εἰς ὃ κε τὸς ἀφίκηαι οἳ οὐ ἴσασι θάλασσα
 ἀνέρες, οὐδέ θ' ἄλεσσι μεμιγμένον εἰδαρ ἔδουσιν·
 οὐδ' ἄρα τὸι ἴσασι νέας φοιωκοπαρήηος,
 οὐδ' εὐῆρέ' ἐρετμά, τά τε περά νησῖ πέλουται. ^{see} 125
 σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδές, οὐδέ σε λήσει·
 ὀπότε κεν δὴ τοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὀδίτης
 φῆη ἀθηρηλοιγὸν ἔχειν ἀνὰ ^{cf. Hom. Od. 11. 100} φαιδίμω ὤμω, ^{shoulder}
 καὶ τότε δὴ γαίη πῆξας εὐῆρες ἐρετμόν,
 ῥέξας ἱερὰ κατὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι, ^{see} 130
 ἀρνεῖὸν ταῦρόν τε σῶν τ' ἐπιβήτορα κάπρον,
 οἴκαδ' ἀποστείχειν ἔρδειν θ' ἱερὰς ἐκατόμβας
 ἀθανάτοισι θεοῖσι, τὸι οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
 πᾶσι μάλ' ἐξέης· θάνατος δέ τοι ἐξ ἄλος αὐτῶ
 ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ σε πέφηη 135
 γήρα ὑπο λιπαρῶ ἀρημένον· ἀμφῖ δέ λαοὶ
 ὀλβιοι ἔσσονται· τὰ δέ τοι νημερτέα εἶρω."

109 om L⁸ (= μ 323 al.) 110 ἐάσας e: ἐάσης Plut. vit. Hom.
 115b A νύστον j q 115 δῆη(ε)ι o: δῆσης b: εὐῆρης j ἐνὶ o
 116 κατέδοιεν commend. Aristoph. ad β 313 122 οὐκ codd.
 124 τὸι a d l L⁴: τὸι γ' cet. (τὸι δ' o) 128 φῆκη c: φαίη T: φίη
 U⁷ ἀθηρηλοιχὸν R¹⁰ 134 ἔξαλος P⁸ Eust. (τὸ ἔξαλος ὡς ἐκβίος
 Herod.): ἐξ ἄλος Ptol. Ascal. (sc. ἔξω), cf. ψ 281 136 δ' ἐταῖροι Eust.

11. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Λ

ἄΩς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 "Τειρεσίη, τὰ μὲν ἄρ που ἐπέκλωσαν θεοὶ αὐτοί.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
 μητρὸς τήνδ' ὀρώ ψυχὴν κατατεθνηυῆς·
 ἢ δ' ἀκούσ' ἦσται σχεδὸν αἵματος, οὐδ' ἐὼν υἷον
 ἔτλη ἐσάντα ἰδεῖν οὐδὲ προτιμυθῆσασθαι.
 εἰπέ, ἄναξ, πῶς κέν με ἀναγνοίῃ τὸν ἔοντα;"

ἄΩς ἐφάμην, ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε·
 "ρῆϊδιόν τι ἔπος ἔρέω καὶ ἐνὶ φρεσὶ θήσω·
 οὐν τινα μὲν κεν ἑᾶς νεκύων κατατεθνηώτων
 αἵματος ἄσσουν ἴμεν, ὁ δέ τοι νημερτὲς ἐνίψει·
 ᾧ δέ κ' ἐπιφθονέοις, ὁ δέ τοι πάλιν εἰσιν ὀπίσσω."

ἄΩς φαμένη ψυχὴ μὲν ἔβη δόμοι· Ἄϊδος εἶσω
 Τειρεσίαο ἄνακτος, ἐπεὶ κατὰ θέσφατ' ἔλεξεν·
 αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, ὄφρ' ἐπὶ μήτηρ
 ἦλυθε καὶ πῖεν αἶμα κελαινέφες· αὐτίκα δ' ἔγνω,
 καὶ μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

"Τέκνον ἐμόν, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφου ἠερόεντα
 ζωὸς ἐών; χαλεπὸν δὲ τάδε ζωοῖσιν ὀράσθαι.
 μέσσω γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα,
 Ὠκεανὸς μὲν πρῶτα, τὸν οὐ πῶς ἔστι περῆσαι
 πεζὸν ἐόντ', ἦν μὴ τις ἔχη εὐεργέα νῆα.
 ἦ νῦν δὴ Τροίηθεν ἀλώμενος ἐνθάδ' ἰκάνεις
 νηϊ τε καὶ ἐτάροισι πολὺν χρόνον; οὐδέ πω ἦλθες
 εἰς Ἰθάκην, οὐδ' εἶδες ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκα;"

ἄΩς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 "μήτηρ ἐμή, χρεῖώ με κατήγαγεν εἰς Ἀΐδαο

141 κατατεθνηυῆς P³ R¹ R² U² al., cf. 84 142 ἢ δὲ κλαίονσα ἔστι
 Stob. Anth. i. 49. 54 οὐδὲ δν a d g P¹ 143 ἔγνω Stob.
 145 αἰτις g j k, cf. 487 146 τι j o p L⁵ U⁸ : τοι cet. ἐνὶ a j o p :
 ἐπὶ cet. θείω d g : θῆω a Br R² 147 ἑάσειας g : ἕασιν j, cf. 110
 148 ἐνίσπη g, cf. γ 101 157-159 ἀθετοῦνται τρεῖς schol. obelis
 notare fertur J 158 πρῶτον P³ U⁸ Strabo 696 Porph. qu. II. 192.
 32 : πρῶτος R¹⁰ : πρῶτ^{ος} e δν p 159 πεζὸς ἐών d 160 ἦ
 δὴ νῦν f : ἦδη νῦν k : νύνδη quidam 161 om. R⁴ 161, 162 ath.
 Aristoph.

ψυχῇ χρῆσόμενον Θηβαίου Τειρεσίαο· 165
 οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιῖδος, οὐδέ πω ἀμῆς^{our}
 γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχων ἀλάλημαι οἷζύν,^{burden}
 ἐξ οὗ τὰ πρότισθ' ἐπόμην Ἀγαμέμνονι δῖφ
 Ἴλιον εἰς εὐπωλον, ἵνα Τρώεσσι μαχοίμην.

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον· 170

τίς νύ σε κῆρ ἐδάμασσε ταηλεγέος θανάτιο; ^{that laymen}

ἢ δολιχὴ νοῦσος, ἢ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα

οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιομένη κατέπεφνευ; ^{being left dead}

εἰπέ δέ μοι πατρός τε καὶ υἱέος, ὃν κατέλειπον,

ἢ ἔτι παρ κείνοισιν ἐμὸν γέρας, ἢέ τις ἦδη 175

ἀνδρῶν ἄλλος ἔχει, ἐμὲ δ' οὐκέτι φασὶ νέεσθαι.

εἰπέ δέ μοι μνηστῆς ἀλόχου βουλήν τε νόον τε,

ἢέ μένει παρὰ παιδὶ καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσει

ἢ ἦδη μιν ἔγημεν Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος.”

Ἦ ὣς ἐφάμην, ἢ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ· 180

“ καὶ λίην κείνη γε μένει τετληῶτι θυμῷ ^{all that}

σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· οἷζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ ^{divorces}

φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἡμέματα δάκρυ χεοῦση. ^{shall}

σὸν δ' οὐ πῶ τις ἔχει καλὸν γέρας, ἀλλὰ ἔκηλος ^{poverty}

Τηλέμαχος τεμένεα νέμεται καὶ δαίτας εἴσας 185

δαίνονται, ἅς ἐπέοικε δικασπόλον ἄνδρ' ἀλεγύνειν· ^{delectat me}

πάντες γὰρ καλέουσι. πατὴρ δὲ σὸς αὐτόθι μίμνει

ἀγρῷ, οὐδὲ πόλιωδε κατέρχεται· οὐδέ οἱ εὐναὶ ^{bed}

δέμνια καὶ χλαῖναι καὶ ῥήγεια σιγαλόεντα, ^{quilt}

ἀλλ' ὅ γε χεῖμα μὲν εὐδὲι ὅθι δμῶες ἐνὶ οἴκῳ 190

ἐν κόνι ἄγχι πυρός, κακὰ δὲ χροῖ εἴματα εἶται· ^{some clothes}

αὐτὰρ ἐπὶν ἔλθῃσι θέρος τεθαλυῖά τ' ὀπώρη,

173 cf. γ 280 174 οὖς Aristoph. 178 a κτήσιν ἐμην

δμῶας τε καὶ ὑπερεφὲς μέγα δῶμα b εὐνήν τ' αἰδομένη πόσιος δήμοιό

τε φήμην hab. op L² P⁵, 178 a sol. f (= π 75 τ 526. 527) 180 ἀμει-

βομένη προσείπεν L⁴ 183 φθινύθουσιν a b d l, cf. γ 338 π 39

185 τεμένεα Ag.: τεμένη cet. 187 ποθέουσι U²: κοτέουσι T

191 εἶται T, L⁸ corr, Mon. corr. Eust.: εἶσται d Pal.: ἦσται Zen.

vulg.: ἦστο Ag.

11. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Α

πάντῃ οἱ κατὰ γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο
 φύλλων κεκλιμένων χθαμαλαὶ βεβλήταται εὐναί·
 ἔνθ' ὃ γε κεῖτ' ἀχέων, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἀέξει 195
 σὸν νόστον ποθέων· χαλεπὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἰκάνει.
 οὕτω γὰρ καὶ ἐγὼν ὀλόμην καὶ πότμον ἐπέσπον·
 οὐτ' ἐμέ γ' ἐν μεγάροισιν ἐῦσκοπος λοχέαира
 οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνευ,
 οὔτε τις οὖν μοι νοῦσος ἐπήλυθεν, ἧ τε μάλιστα 200
 τηκεδόνι στυγερῇ μελέων ἐξείλετο θυμόν·
 ἀλλὰ με σὸς τε πόθος σά τε μήδεα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ,
 σὴ τ' ἀγανοφροσύνη μελιηδέα θυμὸν ἀπήυρα.”

ἌΩς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ γ' ἔθελον φρεσὶ μερμηρίξας
 μητρὸς ἐμῆς ψυχῆν ἐλέειν κατατεθνηυῖης. 205
 τρὶς μὲν ἐφορμήθην, ἐλέειν τέ με θυμὸς ἀνώγει,
 τρὶς δέ μοι ἐκ χειρῶν σκιῇ εἴκελον ἦ καὶ οὐεῖρω
 ἔπτατ'· ἐμοὶ δ' ἄχος ὄξυν γενέσκετο κηρόθι μᾶλλον,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

“Μῆτερ ἐμή, τί νύ μ' οὐ μίμνεις ἐλέειν μεμαῶτα, 210
 ὄφρα καὶ εἰν Ἀΐδαο φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε
 ἀμφοτέρω κρυεροῖο τεταρπώμεσθα γόοιο;
 ἦ τί μοι εἰδῶλον τόδ' ἀγανῆ Περσεφόνηια
 ὄτρυν', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω;”

ἌΩς ἐφάμην, ἦ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ· 215
 “ὦ μοι, τέκνον ἐμόν, περὶ πάντων κάμμορε φωτῶν,
 οὐ τί σε Περσεφόνηια, Διὸς θυγάτηρ, ἀπαφίσκει,
 ἀλλ' αὕτη δίκη ἐστὶ βροτῶν, ὅτε τίς κε θάνησιν·
 οὐ γὰρ ἔτι σάρκας τε καὶ ὀστέα ἴνες ἔχουσιν,

196 ποθέων vulg. (ἡ χαριεστέρη γραφή schol.): γούων M¹: γούων g:
 πότμον γούων b c f k Eust. 197 καὶ γὰρ l Br C Ho U^s ἐπέσπον
 a l p q, cf. γ 134 198 οὔτε με ἐν f p H^s Eust.: οὔτε μ' ἐν j R¹¹ U^s:
 οὔτε μ' ἐν U^s: οὔτ' ἐμὲν Pal. 199 cf. γ 280 200 οὖν] αὐ δ
 202 κήδεα Br W 205 κατατεθνηυῖης (as) b e o, cf. 84, 141
 206 et ἐφορ. et ἐφορμήθην codd. 208 possis ἔπτη cl. h. Dem. 398
 213 ἦ] μή L^s P⁶ T τί om. Bentley 214 ὄτρυν' codd. praeter
 Mon. 216 θνητῶν d 217 περσεφόνηια a l l⁴ 218 om.
 a κέν τε b c e g i θάνωσιν b c e k l⁷

ἀλλὰ τὰ μὲν τε πυρὸς κρατερὸν μένος αἰθομένοιο 220
 δαμνᾶ, ἐπεὶ κε πρῶτα λίπη λεύκ' ὄστέα θυμός,
 ψυχὴ δ' ἠὲτ' ὄνειρος ἀποπταμένη πεπότῃται.
 ἀλλὰ φώωσδε τάχιστα λιλαίεο· ταῦτα δὲ πάντα
 ἴσθ', ἵνα καὶ μετόπισθε τεῆ εἵπησθα γυναικί.”

Νῶϊ μὲν ὡς ἐπέεσσιν ἀμειβόμεθ', αἱ δὲ γυναῖκες 225
 ἤλυθον, ὄτρυνεν γὰρ ἀγαυὴ Περσεφόχεια,
 ὄσσαι ἀριστήων ἄλοχοι ἔσαν ἠδὲ θύγατραι.
 αἱ δ' ἀμφ' αἶμα κελαινὸν ἀολλέες ἠγερέθοντο,
 αὐτὰρ ἐγὼ βούλενον ὅπως ἐρέοιμι ἐκάστην.

ἠδὲ δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή· 230
 σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ
 οὐκ εἶων πιέειν ἅμα πάσας αἶμα κελαινόν.
 αἱ δὲ προμνηστῖναι ἐπήϊσαν, ἠδὲ ἐκάστη
 ὄν γόνον ἐξαγόρευεν· ἐγὼ δ' ἐρέεινον ἀπάσας.

Ἔνθ' ἦ τοι πρῶτην Τυρῶ ἴδον εὐπατέρειαν, 235
 ἣ φάτο Σαλμωνῆος ἀμύμονος ἕκγονος εἶναι,
 φῆ δὲ Κρηθῆος γυνὴ ἔμμεναι Αἰολίδαο·
 ἣ ποταμοῦ ἠράσσατ', Ἐνιπῆος θείοιο,
 ὅς πολὺ κάλλιστος ποταμῶν ἐπὶ γαῖαν ἴησι,

καὶ ῥ' ἐπ' Ἐνιπῆος πωλέσκετο κατὰ ῥέεθρα. 240
 τῷ δ' ἄρα εἰσάμενος γαιήοχος ἐννοσίγαιος
 ἐν προχοῆς ποταμοῦ παρελέξατο διμήεντος·
 πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα περιστάθη, οὔρεϊ ἴσον,
 κυρτωθέν, κρύψεν δὲ θεὸν θνητῆν τε γυναῖκα.

λῦσε δὲ παρθενίην ζώνην, κατὰ δ' ὕπνον ἔχευεν. 245
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐτέλεσσε θεὸς φιλοτήσια ἔργα,
 ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἕκ τ' ὀνόμαζε·

221 δάμνατ' **a c d k**: δάμνεται ὡς κεν Crates: quid legerit Ascalonites incert
 223 φάωσδε **o** 224 τῶ νυν μη δε συ [ταῦτα τε] εἵπησθα γυναικί **p**²⁷ (?) 226 ὄτρυνεν **cod.** φερσεφόχεια **a c i l** Ho
 229 ἐκάστη **L**⁵ **Pal.** **R**¹⁰ **uv.** 231 τανύηκες **d Br C** 232 πιέειν **P**⁵ **W**: πινέειν **i Pal.**: πίνειν **vulg.** ἅμα πάσας πίνειν **j** 233 ἣ δὲ **ce i j k** **cit.** **Eust.**, cf. 285 236 ἀτασθάλου quidam **ant.**
 241 ἄρ' εἰσάμενος **f i p L**⁴ 245 ἄθ. **Ar.** (Ζηνόδοτος δὲ ἀγνοεῖ τὸν στίχον) παρθενικὴν **d e k** **Plut.** **vit.** **Hom.** **ii.** 22 **Hermog.** **Rhet.** **gr.** **iii.** 178. 7, **anon.** in **Ar.** **Rhet.** **iii.** 6 (p. 184 **Rab.**)

11. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Λ

“ Χαῖρε, γύναι, φιλότῃτι, περιπλομένου δ' ἐνιαυτοῦ
 τέξεις ἀγλαὰ τέκνα, ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιοι εὔναι
 ἀθανάτων· σὺ δὲ τοὺς κομέειν ἀτιταλλέμεναί τε. 250
 νῦν δ' ἔρχεν πρὸς δῶμα, καὶ ἴσχεο μηδ' ὀνομήνης·
 αὐτὰρ ἐγὼ τοί εἰμι Ποσειδάων ἐνοσίχθων.”

ᾧς εἰπὼν ὑπὸ πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα.
 ἦ δ' ὑποκουσαμένη Πελὴν τέκε καὶ Νηλῆα,
 τῷ κρατερῷ θεράποντε Διὸς μέγαλοιο γενέσθην 255
 ἀμφοτέρω· Πελὴς μὲν ἐν εὐρυχόρῳ Ἴαωλκῷ
 ναῖε πολύρρηνος, ὃ δ' ἄρ' ἐν Πύλῳ ἡμαθόεντι.
 τοὺς δ' ἐτέρους Κρηθῆϊ τέκεν βασιλεία γυναικῶν.
 Αἴσονά τ' ἠδὲ Φέρητ' Ἀμυθῶνά θ' ἰππιοχάρμην.

Τὴν δὲ μέτ' Ἀντιόπην ἴδον, Ἀσωποῖο θύγατρα, 260
 ἦ δὴ καὶ Διὸς εὔχετ' ἐν ἀγκοῖησι ναῦσαι,
 καὶ ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδ', Ἀμφιονά τε Ζῆθόν τε,
 οἱ πρῶτοι Θήβης ἔδος ἔκτισαν ἑπταπύλοιο,
 πύργωσάν τ', ἐπεὶ οὐ μὲν ἀπύργωτόν γ' ἐδύναντο
 ναίεμεν εὐρύχορον Θήβην, κρατερῷ περ ἑόντε. 265

Τὴν δὲ μέτ' Ἀλκμήνην ἴδον, Ἀμφιτρύωνος ἄκοιτιν,
 ἦ ῥ' Ἡρακλῆα θρασυμέμνονα θυμολέοντα
 γείνατ' ἐν ἀγκοῖησι Διὸς μέγαλοιο μιγείσα·
 καὶ Μεγάρην, Κρείοντος ὑπερθύμοιο θύγατρα,
 τὴν ἔχεν Ἀμφιτρύωνος υἱὸς μένος αἰὲν ἀτειρήσ. 270

Μητέρα τ' Οἰδιπόδαο ἴδον, καλὴν Ἐπικάστην,
 ἦ μέγα ἔργον ἔρεξεν αἰδρεῖησι νόοιο,
 γημαμένη ᾧ νῆϊ· ὃ δ' ὄν πατέρ' ἐξεναρίζας
 γῆμεν· ἄφαρ δ' ἀνάπυστα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισιν.
 ἀλλ' ὃ μὲν ἐν Θήβῃ πολυηράτῳ ἄλγεα πάσχων 275
 Καδμείων ἦνι σσε θεῶν ὀλοὰς διὰ βουλὰς·

249 τέξει Zen. (κακῶς) θ, γρ. Br ἄ.εμῳλιοι quidam (οὐκ εὔ·
 256 ἰαωλκῷ f1 k: ἰαολκῷ cet. 262 ἔτεκεν] ἔσχεν g 264 μὲν
 σ g k: μιν Aristoph. vulg. 266 a ἦ δὴ καὶ διὸς εὔχετ' ἐν ἀγκοῖησιν
 ἰαῦσαι hab g U⁷, P⁴ P⁵ marg. (= 261) 267 κρατερόφρονα f1
 270 ἀγειρέσ U⁶, fort. I⁸ 271 ἰοκάστην k R¹⁰ P⁴ ss. 273 νῆϊ
 R¹⁰ Ammonius in γῆμαι. E. Gud. 125. 4

11. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Λ

ἦ δ' ἔβη εἰς Ἀΐδαο πυλάρταο κρατεροῖο,
 ἀφασμένη βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου,
 ᾧ ἄχεϊ σχομένη· τῷ δ' ἄλγεα κάλλιπ' ὀπίσσω
 πολλὰ μάλ', ὅσσα τε μητρὸς Ἐρινύες ἐκτελεύουσι. 280

Καὶ Χλῶριν εἶδον περικαλλέα, τὴν ποτε Νηλεὺς
 γῆμεν ἐὼν διὰ κάλλος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα,
 ὀπλοτάτην κούρην Ἀμφίονος Ἰασίδαιο,
 ὅς ποτ' ἐν Ὀρχομενῷ Μινυείῳ ἴφι ἀνασσειν·
 ἦ δὲ Πύλου βασιλεὺς, τέκεν δέ οἱ ἀγλαὰ τέκνα, 285

Νέστορά τε Χρομίον τε Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον.
 τοῖσι δ' ἐπ' ἰφθίμην Πηρῶ τέκε, θαῦμα βροτοῖσι,
 τὴν πάντες μνώοντο περικτίται· οὐδέ τι Νηλεὺς
 τῷ ἐδίδου ὅς μὴ ἔλικας βόας εὐρυμετώπους
 ἐκ Φυλάκης ἐλάσειε βίης Ἰφικληείης 290

ἀργαλέας· τὰς δ' οἷος ὑπέσχετο μάντις ἀμύμων
 ἐξελάαν· χαλεπὴ δὲ θεοῦ κατὰ μοῖρα πέδησε,
 δεσμοί τ' ἀργαλέοι καὶ βουκόλοι ἀγροῖῶται.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο
 ἀψ περιτελλομένου ἔτεος καὶ ἐπήλυθον ὦραι, 295
 καὶ τότε δὴ μιν λῦσε βίη Ἰφικληείη,
 θέσφατα πάντ' εἰπόντα· Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.

Καὶ Λήδην εἶδον, τὴν Τυνδαρέου παράκοιτιν,
 ἣ ῥ' ὑπὸ Τυνδαρέῳ κρατερόφρονε γείνατο παῖδε,
 Κάστορά θ' ἱππόδαμον καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα, 300
 τοὺς ἄμφω ζῶους κατέχει φυσίζοος αἶα·
 οἳ καὶ νέρθεν γῆς τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἔχοντες
 ἄλλοτε μὲν ζῶουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὐτε
 τεθνᾶσι· τιμὴν δὲ λελόγχασιν ἴσα θεοῖσι.

282 διὰ b c g : μετὰ cet. 284 μινυίων g U⁷ 285 ἦ δὲ e k
 C H³ Herod. : ἦδὲ Ar. vulg., cf. 233 288 οὐδ' ἄρα Ar. (Aristophanes
 sec. Nitzsch) T 289 βοῦς H³ U¹ U⁶ 296 ἔλυσε codd.
 297 ἐτέλεσσεν ἐφετημὴν f M² (-αν P²) 298 τυνδαρέω g L⁴ U² (οὐ
 τυνδαρέου ὀφείλει γράφειν ἀλλὰ τυνδάρεω schol. V⁴): -εως k, cf. ω 199
 299 κρατερόφρονι a e k l 300 πολυδεύκεν f U² 302 πρὸς
 a d k : παρὰ c e f g j Eust : παρ h i

Τὴν δὲ μέτ' Ἰφιδάμειαν, Ἄλωγος παράκοιτιν, 305
 ἔσιδον, ἣ δὴ φάσκε Ποσειδάωνι μιγῆναι,
 καὶ ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδε, μινυνθαδίω δὲ γενέσθην,
 Ὄτόν τ' ἀντίθεον τηλεκλειτόν τ' Ἐφιάλτην,
 οὓς δὴ μηκίστους θρέψε ζεῖδωρος ἄρουρα
 καὶ πολὺ καλλίστους μετὰ γε κλυτὸν Ὠρίωνα· 310
 ἐννεώροι γὰρ τοί γε καὶ ἐννεαπήχες ἦσαν
 εὖρος, ἀτὰρ μῆκός γε γενέσθην ἐννεόργυιοι.
 οἳ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἀπειλήτην ἐν Ὀλύμπῳ
 φυλόπιδα στήσειν πολυαῖκος πολέμοιο. 314
 Ὅσσαν ἐπ' Οὐλύμπῳ μέμασαν θέμεν, αὐτὰρ ἐπ' Ὅσση
 Πήλιον εἰνοσίφυλλον, ἕν' οὐρανὸς ἀμβατὸς εἶη.
 καὶ νῦ κεν ἐξετέλεσσαν, εἰ ἦβης μέτρον ἴκοντο·
 ἀλλ' ὄλεσεν Διὸς υἱός, ὃν ἠύκομος τέκε Λητώ,
 ἀμφοτέρω, πρὶν σφῶϊν ὑπὸ κροτάφοισιν ἰούλους
 ἀνθῆσαι πυκάσαι τε γένυς εὐανθεί λάχνη. 320
 Φαίδρην τε Πρόκριν τε ἴδον καλήν τ' Ἀριάδην,
 κούρην Μίνωος ὀλοόφρονος, ἦν ποτε Θησεὺς
 ἐκ Κρήτης ἐς γουνὸν Ἀθηνάων ἱεράων
 ἦγε μὲν, οὐδ' ἀπόνητο· πάρος δέ μιν Ἄρτεμις ἔκτα
 Δίῃ ἐν ἀμφιρύτῃ Διουύσου μαρτυρήσει. 325
 Μαῖράν τε Κλυμένην τε ἴδον στυγερὴν τ' Ἐριφύλην,
 ἣ χρυσὸν φίλου ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμήντα.
 πάσας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυνθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω
 ὄσσας ἠρώων ἀλόχους ἴδον ἠδὲ θύγατρας·
 πρὶν γάρ κεν καὶ νῦξ φθίτ' ἀμβροτος. ἀλλὰ καὶ ὄρη 330
 εὖδειν, ἣ ἐπὶ νῆα θοῆν ἐλθόντ' ἐς ἐταίρους
 ἣ αὐτοῦ· πομπὴ δὲ θεοῖς ὑμῖν τε μελήσει."

305 Ἰφιδάμειαν P⁵ : ἀμφιμέδειαν ο : Ἰφιδάμειαν T 308 ἐφιάλτην
 L⁴ (διὰ τοῦ ἡ schol.) Macrob. v. 13. 18 Zonar. lex. 790 (τὸν δαίμονα)
 315, 316 ἀθετοῦνται ὡς ἀδύνατοι schol. 320 γένυς fgik Eust.
 321 ἐριάδην L⁵ (Ἀριάδην Zen Σ 592) 324 γήμας pro ἦγε μὲν
 schol. Ap Rhod. iii 097 (om. v. 323) ἐτέλεσσαν quidam μιν]
 μὲν ο ἐκτα] ἔσχεν Aristoph. befij v. l. ap. Eust. 331 ἐλθόντ'
 ἐς ο ΚΤ : ἐλθόντας om. ἐς vulg. : ἐλθόντα om. ἐς ε

11. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Λ

ὄως ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ,
 κληθμῶ δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
 τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἄρχετο μύθων. 335

“Φαίηκες, πῶς ὑμῖν ἀνὴρ ὄδε φαίνεται εἶναι
 εἰδός τε μέγεθός τε ἰδὲ φρένας ἔνδον εἴσας;
 ξείνος δ' αὐτ' ἔμός ἐστιν, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·
 τῷ μὴ ἐπειγόμενοι ἀποπέμπετε, μηδὲ τὰ δῶρα
 οὕτω χρητίζοντι κολούετε· πολλὰ γὰρ ὑμῖν 340
 κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν ἰότητι κέονται.”

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἤρως Ἐχένηςος,
 ὃς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν·

“ὦ φίλοι, οὐ μὰν ἡμῖν ἀπὸ σκοποῦ οὐδ' ἀπὸ δόξης
 μυθεῖται βασιλεία περίφρων· ἀλλὰ πίθεσθε. 345
 Ἀλκινόου δ' ἐκ τοῦδ' ἔχεται ἔργον τε ἔπος τε.”

Τὸν δ' αὐτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
 “τοῦτο μὲν οὕτω δὴ ἔσται ἔπος, αἶ κεν ἐγὼ γε
 ζῶος Φαιήκεσσι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω·
 ξείνος δὲ τλήτω, μάλα περ νόστοιο χατίζων, 350
 ἔμπης οὖν ἐπιμείναι ἐς αὔριον, εἰς ὃ κε πᾶσαν
 δωτίνην τελέσω· πομπὴ δ' ἀνδρεσσι μελήσει
 πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ δήμῳ.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν, 355
 εἴ με καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἀνώγοιτ' αὐτόθι μίμνειν,
 πομπήν τ' ὀτρύνοιτε καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῖτε,
 καὶ κε τὸ βουλοίμην, καὶ κεν πολὺ κέρδιον εἴη,
 πλειοτέρῃ σὺν χειρὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἰκέσθαι·
 καὶ κ' αἰδοιότερος καὶ φίλτερος ἀνδράσιν εἴην 360
 πᾶσιν, ὅσοι μ' Ἰθάκηνδε ἰδοίατο νοστήσαντα.”

333 ὡς φάτο· τοὶ Gellius v. i. 6 343 om. bce 343 a καὶ
 μύθοις ἐκέκαστο παλαιὰ τε πολλὰ τε εἰδώς add. k R¹⁰ marg. (= η 157)
 348 ἔστω b: ἔπος ἔσσεται gk ἔπος] γέρον c 353 ἐνὶ οἴκῳ b i
 L⁴ U⁶ (cf. 190) 357 πομπὴ δ' ὀτρύνοιτο v. l. ap. schol. 359 ἐν
 pro σὺν b πλειοτέρῃσιν χερσίν Aristoph.

11. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Α

Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
 “ὦ Ὀδυσσεῦ, τὸ μὲν οὐ τί σ' εἴσκομεν εἰσορόωντες
 ἠπεροπῆά τ' ἔμεν καὶ ἐπικλοπον, οἶά τε πολλοὺς
 βόσκει γαῖα μέλαινα πολυσπερέας ἀνθρώπους 365
 ψεύδεά τ' ἀρτύνοντας, ὅθεν κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο·
 σοὶ δ' ἐπι μὲν μορφῇ ἐπέων, ἔνι δὲ φρένες ἐσθλαί,
 μῦθον δ' ὡς ὅτ' αἰοιδὸς ἐπισταμένως κατέλεξας,
 πάντων Ἀργείων σέο τ' αὐτοῦ κήδεα λυγρά.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον, 370
 εἴ τινας ἀντιθέων ἐτάρων ἴδες, οἳ τοι ἄμ' αὐτῷ
 Ἴλιον εἰς ἄμ' ἔποντο καὶ αὐτοῦ πότμον ἐπέσπον.
 νύξ δ' ἦδε μάλα μακρὴ ἀθέσφατος· οὐδέ πω ὦρη
 εὔδειν ἐν μεγάρῳ· σὺ δέ μοι λέγε θέσκελα ἔργα.
 καί κεν ἐς ἧῶ δῖαν ἀνασχοίμην, ὅτε μοι σὺ 375
 τλαίης ἐν μεγάρῳ τὰ σὰ κήδεα μυθήσασθαι.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
 ὦρη μὲν πολέων μύθων, ὦρη δὲ καὶ ὕπνου·
 εἰ δ' ἔτ' ἀκουέμεναί γε λιλαίεαι, οὐκ ἂν ἐγὼ γε 380
 τούτων σοι φθονέοιμι καὶ οἰκτρότερ' ἄλλ' ἀγορεύσαι,
 κήδε' ἐμῶν ἐτάρων, οἳ δὴ μετόπισθεν ὄλοντο,
 οἳ Τρώων μὲν ὑπεξέφυγον στονόεσσαν αὐτήν,
 ἐν νόστῳ δ' ἀπόλοντο κακῆς ἰότητι γυναικός.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ψυχὰς μὲν ἀπεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλη 385
 ἀγνὴ Περσεφόνηια γυναικῶν θηλυτεράων,
 ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαιο
 ἀχυρμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέραθ', ὅσσοι ἄμ' αὐτῷ
 οἴκῳ ἐν Αἰγίσθοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον.

364 πολλὰ Zen. d 365 πολυσπερχέας P³ 372 ἐπέσπων
 a1 r P¹, cf. 197 γ 134 373 ἤδη f g i pro ἦδε 374 μεγάροις a d l
 L⁴ 375 προφρονέως pro ἐς ἧῶ δῖαν r 380 ἐγὼ γε] ἔπειτα
 a d k l Eust. 385 ἄλλην Aristoph. q L⁵ U⁸ 386 αἰνή L⁴ T U¹ U⁶
 (τινα τῶν ἀντιγράφων γρ. Eust.) φερσεφόνηια a b d l l 388 ὄσσοι
 c d g i l U⁶ U⁸, cf. ω 21: ὄσσοι ἄριστοι L¹ 389 ἐπέσπων a r P¹,
 cf. 372

11. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Λ

ἔγνω δ' αἶψ' ἐμὲ κείνος, ἐπεὶ πλεν αἶμα κελαινόν· 390
 κλαῖε δ' ὅ γε λιγέως, θαλερόν κατὰ δάκρυον εἴβων, aloud
 πιπνὰς εἰς ἐμὲ χεῖρας, ὀρέξασθαι μενεαίνων·
 ἀλλ' οὐ γάρ οἱ ἔτ' ἦν ἰς ἔμπεδος οὐδέ τι κῆκυς, strength vigor
 οἷη περ πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι. supple limbs
 τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν ἐλέησά τε θυμῷ, 395
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

“ Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
 τίς νύ σε κῆρ ἐδάμασσε ταηλεγέος θανάτοιο;
 ἢ ἐ σέ γ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσε
 ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον αὐτμήν, unwarlike 400
 ἢ ἐ σ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου
 βοῦς περιταμνόμενον ἠδ' οἴων πῶεα καλά,
 ἢ ἐ περὶ πτόλιος μαχεούμενον ἠδὲ γυναικῶν; ”

Ὡς ἐφάμην, ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε·
 “ διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ, 405
 οὔτ' ἐμέ γ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσε,
 ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον αὐτμήν,
 οὔτε μ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου,
 ἀλλὰ μοι Αἴγισθος τεύξας θανάτόν τε μόρον τε
 ἔκτα σὺν οὐλομένη ἄλόχῳ, οἰκόνδε καλέσσας, 410
 δειπνίσσας, ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτῃ. manger
 ὥς θάνον οἰκτίστῳ θανάτῳ· περὶ δ' ἄλλοι ἐταῖροι incomparable
 νωλεμέως κτείνοντο, σῦες ὡς ἀργιόδοντες, white-tusked
 οἳ ρά τ' ἐν ἀφνειοῦ ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο
 ἦ γάμῳ ἦ ἐράνῳ ἦ εἰλαπίνῃ τεθαλυῖη. gay festal 415
 ἦδη μὲν πολέων φόνῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησας,
 μουνᾶξ κτεινομένων καὶ ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ·
 ἀλλὰ κε κείνα μάλιστα ἰδὼν ὀλοφύραο θυμῷ,

390 ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν a d l I. 392 τείνας γρ. Bγ 399-403 of
 ἢ ἐ [στίχοι] ἀθετοῦνται ὑπὸ Ἀριστοφάνους schol. 399 ποσειδάων
 ἐνοσίχθων R⁹ 400 λευγαλέων Aristoph. 403 γε μαχοόμενον f:
 γε μαχεόμενον conl. Bothe 407 hab. e (= 400), om. cet.
 416 τάφῳ U⁸: θανάτῳ j: ἀνδρῶν φόνῳ e L²: ἀνδρῶν τάφον L⁵ ἀντε-
 βόλησα g L⁵ Pal. R⁸: -as Ar. vulg.

11. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Λ

ὡς ἀμφὶ κρητῆρα τραπέζας τε πληθούσας
κείμεθ' ἐνὶ μεγάρῳ, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν. 422

οἰκτροτάτην δ' ἤκουσα ὅπα Πριάμοιο θυγατρός,
Κασσάνδρης, τὴν κτεῖνε Κλυταιμνήστρη δολόμητις
ἀμφ' ἐμοί· αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ γαίῃ χεῖρας ἀείρων
βάλλον ἀποθνήσκων περὶ φασγάνῳ· ἢ δὲ κυνώπις *brutal*
νοσφίσατ', οὐδέ μοι ἔτλη ἰόντι περ εἰς Ἀΐδαο 425
χερσὶ κατ' ὀφθαλμοὺς ἐλέειν σὺν τε στόμ' ἐρείσαι.

ὡς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικὸς
ἢ τις δὴ τοιαῦτα μετὰ φρεσὶν ἔργα βάλῃται·
οἶον δὴ καὶ κείνη ἐμήσατο ἔργον ἀεικές, *diaesis*
κουριδίῳ τεύξασα πόσει φόνον. ἢ τοι ἔφην γε 430
ἀσπασίος παίδεσσιw ἰδὲ δμώεσσιw ἐμοῖσιw
οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· ἢ δ' ἔξοχα λυγρὰ ἰδυῖα
οἷ τε κατ' αἰσχος ἔχενε καὶ ἐσσομένησιw ὀπίσσω
θηλυτέρησι γυναιξί, καὶ ἢ κ' εὐεργὸς ἔησιw.”

ἌΩς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον· 435
“ὦ πόποι, ἢ μάλα δὴ γόνον Ἀτρείος εὐρύσπα Ζεὺς
ἐκπάγλως ἔχθαιρε γυναικείας διὰ βουλὰς
ἐξ ἀρχῆς· Ἐλένης μὲν ἀπωλόμεθ' εἵνεκα πολλοί,
σοὶ δὲ Κλυταιμνήστρη δόλον ἤρτυε τηλόθ' ἐόντι.” *demonstrated*

ἌΩς ἐφάμην, ὁ δὲ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε· 440
“τῷ νῦν μὴ ποτε καὶ σὺ γυναικί περ ἤπιος εἶναι
μηδ' οἱ μῦθον ἅπαντα πιφασκόμεν, ὅν κ' εὖ εἰδῆς,
ἀλλὰ τὸ μὲν φάσθαι, τὸ δὲ καὶ κεκρυμμένον εἶναι.
ἀλλ' οὐ σοὶ γ', Ὀδυσσεῦ, φόνος ἔσσεται ἔκ γε γυναικός·
λίην γὰρ πιυντή τε καὶ εὖ φρεσὶ μῆδεα οἶδε 445
κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια. *behold her*

421 θυγατρῶν H³ L⁸ Plut. quomodo adul. 25 426 αἰρέειν b
428 ἐν πολλοῖς οὐ φέρεται sch. 431 ἀσπασίως R⁸ R¹¹ uv. 433 οἶ
τε a c d f l: ἦτε cet. ἐσσομένοισιν a c d k 434 εἶ κ' g h
435 sqq. ἀθετοῦνται παρ' Ἀριστοφάνει sch. U⁶ (sc. 435-443; 435-442
obelis not. U⁶) 437 ἤχθηρε codd., cf. Ar. et codd. ad P 270 γ 306
λ 560 τ 364 439 χόλον f: φόνον b P⁶, cf. φ 137 440 αὐτίς
b k q 443 καὶ om. praeter b d l p codd. ἔστω U⁶ ss, φάσθαι
ἔπος τὸ δ' ἐν φρεσὶ κεῖσθαι sch. A 545

11. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Λ

ἦ μὲν μιν νύμφην γε νέην κατελείπομεν ἡμεῖς
 ἐρχόμενοι πόλεμόνδε· πάϊς δέ οἱ ἦν ἐπὶ μαζῶ
 νήπιος, ὅς που νῦν γε μετ' ἀνδρῶν ἴζει ἀριθμῶ,
 ὄλβιος· ἦ γὰρ τόν γε πατὴρ φίλος ὄψεται ἐλθῶν, 450
 καὶ κείνος πατέρα προσπτύξεται, ἣ θέμις ἐστίν.
 ἦ δ' ἔμῃ οὐδέ περ υἱὸς ἐνιπλησθῆναι ἄκοιτις
 ὀφθαλμοῖσιν ἔασε· πάρος δέ με πέφνε καὶ αὐτόν.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
 κρύβδην, μηδ' ἀναφανδά, φίλην ἐς πατρίδα γαίαν 455
 νῆα κατισχέμεναι· ἐπεὶ οὐκέτι πιστὰ γυναιξίν.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατὰλεξον, *plainly + de*
 εἴ που ἔτι ζῶοντος ἀκούετε παιδὸς ἐμοῖο,
 ἦ που ἐν Ὀρχομενῶ, ἦ ἐν Πύλῳ ἡμαθόεντι,
 ἦ που παρ Μενελάῳ ἐνὶ Σπάρτῃ εὐρείῃ· 460
 οὐ γὰρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀρέστης.”

ἌΩς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 “ Ἀτρεΐδη, τί με ταῦτα διείρεαι; οὐδέ τι οἶδα,
 ζῶει ὃ γ' ἦ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμῶλια βάξειω.” —

Νῶϊ μὲν ὡς ἐπέεσσιν ἀμειβομένῳ στυγεροῖσιν 465
 ἔσταμεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες·
 ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Πηληϊάδῳ Ἀχιλλῆος
 καὶ Πατροκλῆος καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
 Αἴαντός θ', ὅς ἄριστος ἔην εἰδός τε δέμας τε
 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα. 470
 ἔγνω δὲ ψυχῇ με ποδώκεος Αἰακίδαο,
 καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

“ Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 σχέτλιε, τίπτ' ἔτι μείζον ἐνὶ φρεσὶ μήσεαι ἔργον;
 πῶς ἔτλης Ἄιδόσδε κατελθέμεν, ἔνθα τε νεκροὶ 475
 ἀφραδέες ναίουσι, βροτῶν εἰδῶλα καμόντων;”

ἌΩς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

449 ἴζετ' **a d l** 454-456 οὐδὲ οὗτοι φέρονται ἐν τοῖς πλείστοις schol.,
 linea recta (!) notat H¹ 461 ἀθετεῖται διὰ τὸ εὐηθές schol.
 πον Ar. **a d** Eust. 472 μ' **b e i** Mon. 476 ἀδρανέες γρ. Γ

11. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Λ

“ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλῆος υἱέ, μέγα φέρτατ’ Ἀχαιῶν,
 ἦλθον Τειρεσίαο κατὰ χρέος, εἴ τινα βουλήν
 εἶποι, ὅπως Ἰθάκην ἐς παιπαλόεσσαν ἰκοίμην· 480
 οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιΐδος, οὐδέ πω ἀμῆς
 γῆς ἐπέβην, ἀλλ’ αἰὲν ἔχω κακά· σείο δ’, Ἀχιλλεῦ,
 οὗ τις ἀνὴρ προπάρειθε μακάρτατος οὔτ’ ἄρ’ ὀπίσσω.
 πρὶν μὲν γάρ σε ζῶν ἐτίομεν ἴσα θεοῖσιν
 Ἀργεῖοι, νῦν αὖτε μέγα κρατέεις νεκύεσσι 485
 ἐνθάδ’ ἑών· τῷ μὴ τι θανὼν ἀκαχίζου, Ἀχιλλεῦ.”

Ὡς ἐφάμην, ὁ δέ μ’ αὐτίκ’ ἀμειβόμενος προσέειπε·
 “μὴ δὴ μοι θανάτὸν γε παραύδα, φαίδιμ’ Ὀδυσσεῦ·

- βουλοίμην κ’ ἐπάρουρος ἑὼν θητενέμεν ἄλλω,
- ἀνδρὶ παρ’ ἀκλήρῳ, ᾧ μὴ βίωτος πολλὺς εἴη, 490
- ἢ πᾶσιν νεκύεσσι καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν.
 ἀλλ’ ἄγε μοι τοῦ παιδὸς ἀγανοῦ μῦθον ἐνίσπες,
 ἢ ἔπετ’ ἐς πόλεμον πρόμος ἔμμεναι ἦε καὶ οὐκί.
 εἰπέ δέ μοι Πηλῆος ἀμύμονος εἴ τι πέπυσσαι,
 ἢ ἔτ’ ἔχει τιμὴν πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσι, 495
 ἢ μιν ἀτιμάζουσι ἀν’ Ἑλλάδα τε Φθίην τε,
 οὔνεκά μιν κατὰ γῆρας ἔχει χεῖράς τε πόδας τε.
 οὐ γὰρ ἐγὼν ἐπαρωγὸς ὑπ’ αὐγὰς ἡελίοιο,
 τοῖος ἑὼν οἷός ποτ’ ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
 πέφνον λαὸν ἄριστον, ἀμύνων Ἀργεῖοισιν. 500
 εἰ τοιόσδ’ ἔλθοιμι μίνυθά περ ἐς πατέρος δῶ,
 — τῷ κέ τεφ στύξαιμι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους,
 οἳ κεῖνον βιώνται ἐέργουσίν τ’ ἀπὸ τιμῆς.”

Ὡς ἔφατ’, αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 “ἦ τοι μὲν Πηλῆος ἀμύμονος οὗ τι πέπυσμαι, 505
 αὐτὰρ τοι παιδὸς γε Νεοπτολέμοιο φίλιου

478 πηλῆος O Thiersch : πηλέος a o i k : -έως cet. 483 τοπά-
 ροιθε b 487 αὐτις k 489 κε πάρουρος quidam (οὐκ εἶδ). v. l. ap.
 Eust., L^b : καὶ παράρουρος Stob. Ecl. iv. 52. 2 492 ἐνίσπες i L⁴ P^b :
 ἐνίσπε cet., cf. γ 101 498 εἰ γὰρ Zen. 502 τεφ o g i j k Eust.
 (οὕτως schol.) : τέως L^b : τῷ κέ τε τέω M⁴ : τέων Ar. cet.

11. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Λ

πᾶσαν ἀληθείην μυθήσομαι, ὥς με κελεύεις·
 αὐτὸς γάρ μιν ἐγὼ κοίλης ἐπὶ νηὸς εἴσης
 ἤγαγον ἐκ Σκύρου μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 ἦ τοι ὄτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίην φραζοίμεθα βουλᾶς, 510
 αἰεὶ πρῶτος ἔβαζε καὶ οὐχ ἡμάρτανε μύθων·
 Νέστωρ ἀντίθεος καὶ ἐγὼ νικάσκομεν οἴω.
 αὐτὰρ ὄτ' ἐν πεδίῳ Τρώων μαρναίμεθ' Ἀχαιοί,
 οὐ ποτ' ἐνὶ πληθυὶ μένεν ἀνδρῶν οὐδ' ἐν ὀμίλῳ,
 ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὄν μένος οὐδενὶ εἴκων· 515
 πολλοὺς δ' ἀνδρας ἔπεφνευ ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι.
 πάντας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
 ὄσσον λαὸν ἔπεφνευ ἀμύνων Ἀργείοισιν,
 ἀλλ' οἶον τὸν Τηλεφίδην κατενήρατο χαλκῷ,
 ἦρῳ Εὐρύπυλον· πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι 520
 Κήτειοι κτείνοντο γυναιῶν εἵνεκα δῶρων.
 κείνουν δὴ κάλλιστον ἴδον μετὰ Μέμνονα δίου.
 αὐτὰρ ὄτ' εἰς ἵππον κατεβαίνομεν, ὃν κάμ' Ἐπειός,
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι, ἐμοὶ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο,
 ἡμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν λόχον ἠδ' ἐπιθεῖναι 525
 ἔνθ' ἄλλοι Δαναῶν ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
 δάκρῳ τ' ὠμόργυυτο τρέμον θ' ὑπὸ γυῖα ἐκάστου·
 κείνουν δ' οὐ ποτε πάμπαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
 οὔτ' ὠχρήσαντα χροῖα κάλλιμον οὔτε παρειῶν
 δάκρῳ ὀμορξάμενον· ὁ δέ με μάλα πόλλ' ἰκέτευεν 530
 ἰππόθεν ἐξέμεναι, ξίφεος δ' ἐπεμαίετο κώπην
 καὶ δόρυ χαλκοβαρές, κακὰ δὲ Τρώεσσι μενοῖνα.

509 ἐς Σκύρον Br U⁸ 510 τροίην Ag. (τρισυλλάβως) L⁸ KT:
 τρώων U⁸ Eust. βουλήν g 512 νέστωρ δ' a e k l νικέσκομεν
 b f L⁴ L⁷ R¹⁰, γρ. p (διχῶς νικάσκομεν ἀπὸ τοῦ νικᾶν. νεικέσκομεν ἀπὸ
 τοῦ νεικεῖν schol.) 513-515 om. L⁵ 513 ἐν πεδίῳ e h Eust.:
 ἀμφὶ πόλιν τροίην (τροίην g: τρώην b: τρώων p J P¹) cet. (ex 510)
 514 οὐ ποτ' ἐνὶ πληθυὶ e g H⁵: οὔτε ποτ' ἐς πληθύν cet. 517, 518 om.
 V⁴ 521 κήδειοι et χήτειοι quidam ant.: κήτει οἰκτεῖροντο j 525 περι-
 γραπτέον ὡς ἀπρεπῆ . . . Ἀρίσταρχος οὐκ εἶδε τὸν στίχον, ἕνια δὲ τῶν
 ὑπομνημάτων schol. 526 ἄλλοι μὲν j: ἔνθ' ἄλλοι πάντες κατὰ δούριον
 ἵππον Ἀχαιοὶ Ag. 530 ἐκέλευεν a d f l: ἐπίτελλεν c U¹ 531 ἐξέ-
 μεναι L⁴ (ἐμφατικώτερον τὸ ἐξέμεναι schol.): ἐξίμεναι cet.

11. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Λ

ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο πόλιω διεπέρσαμεν αἰπήν,
μοῦραν καὶ γέρας ἐσθλὸν ἔχων ἐπὶ νηὸς ἔβαιων
ἀσκηθῆς, οὐτ' ἄρ βεβλημένος δξείι χαλκῷ 535
οὐτ' αὐτοσχεδίην οὐτασμένος, οἶά τε πολλὰ
γίγνεται ἐν πολέμῳ· ἐπιμίξ δέ τε μαινεται Ἄρης."

ἌΩς ἐφάμην, ψυχὴ δὲ ποδώκεος Αἰακίδαο
φοῖτα μακρὰ βιβᾶσα κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
γηθοσύνη ὅ οἱ υἱὸν ἔφην ἀριδείκετον εἶναι. 540

Αἰ δ' ἄλλαι ψυχαὶ νεκῶν κατατεθνηώτων
ἔστασαν ἀχνύμεναι, εἴρουτο δὲ κήδε' ἐκάστη.

οἷη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο

νόσφιν ἀφεστήκει, κεχολωμένη εἵνεκα νίκης,

τήν μιν ἐγὼ νίκησα δικαζόμενος παρὰ νηυσὶ 545

τεύχεσιν ἀμφ' Ἀχιλλῆος· ἔθηκε δὲ πότνια μήτηρ.

παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.

ὡς δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν τοιῶδ' ἐπ' ἀέθλω·

τοίην γὰρ κεφαλὴν ἔνεκ' αὐτῶν γαῖα κατέσχευ,

Αἴανθ', ὅς περὶ μὲν εἶδος, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο 550

τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.

τὸν μὲν ἐγὼν ἐπέεσσι προσηύδων μελιχίοισιν·

“ Αἴαν, παῖ Τελαμῶνος ἀμύμονος, οὐκ ἄρ' ἔμελλες
οὐδὲ θανῶν λήσεσθαι ἐμοὶ χόλου εἵνεκα τευχέων 555

οὐλομένων; τὰ δὲ πῆμα θεοὶ θέσαν Ἀργείοισι,

τοῖος γάρ σφιν πύργος ἀπώλεο· σείο δ' Ἀχαιοὶ

ἴσον Ἀχιλλῆος κεφαλῇ Πηληϊάδαο

ἀχνύμεθα φθιμένοιο διαμπερές· οὐδέ τις ἄλλος

αἴτιος, ἀλλὰ Ζεὺς Δαναῶν στρατὸν αἰχμητῶν

ἐκπάγλως ἔχθαιρε, τείν δ' ἐπὶ μοῦραν ἔθηκεν. 560

ἀλλ' ἄγε δεῦρο, ἄναξ, ἕν' ἔπος καὶ μῦθον ἀκούσης

ἡμέτερον· δάμασον δὲ μένος καὶ ἀγήνορα θυμόν.”

533 τρωεσσι P¹⁰ 535 ἀσκηθῆς L⁸ R¹⁰, cf. ε 26 537 μάραται
 ο L⁴ 539 ὄχετο ο J βιβᾶσα R⁷ R¹¹ corr.: -ῶσα vulg., cf. Γ 22
 Η 213 al. σφοδελν, σποδελν v. ll. ap. schol. Eust. 540 γηθοσύνη
 J L⁴ O U⁵ quidam ant. 545 v. om. L⁵ τῇ ι μὲν b g j P¹⁰ ss.
 546 om. U⁵ 547 ath. Ar. δίκασαν τρώων J 554 ἐμέο
 g 556 ἀπώλετο d l L⁵ 560 ἤχθηρε codd. (ἔχθηρε Mon.), cf. 437
 τείνθ' ο L⁷ T δὲ μοῦραν f 561 ἀλλὰ δεῦρο f: ἀλλ' ἴθι: δ.
 Plut. conv. 739 F 562 ἀτειρέα Plut. l. c.

11. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Λ

Ὡς ἐφάμην, ὁ δὲ μ' οὐδὲν ἀμείβετο, βῆ δὲ μετ' ἄλλας
ψυχὰς εἰς Ἑρεβος νεκύων κατατεθνηώτων.

ἔνθα χ' ὁμῶς προσέφη κεχολωμένος, ἧ κεν ἐγὼ τόν· 565
ἀλλὰ μοι ἤθελε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
τῶν ἄλλων ψυχὰς ἰδέειν κατατεθνηώτων.

Ἔνθ' ἧ τοι Μίνωα ἴδον, Διὸς ἀγλαὸν υἱόν,
χρύσειον σκῆπτρον ἔχοντα, θεμιστεύοντα νέκυσσι,
ἦμενον· οἱ δὲ μιν ἀμφὶ δίκας εἴροντο ἄνακτα, 570
ἦμενοι ἔσταότες τε, κατ' εὐρυπυλῆς Ἀΐδος δῶ.

Τὸν δὲ μέτ' Ὠρίωνα πελώριον εἰσενόησα
θῆρας ὁμοῦ εἰλεῦντα κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
τοὺς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οἰοπόλοισιν ὄρεσσι,
χερσὶν ἔχων ῥόπαλον παγχάλκεον, αἶεν ἀαγές. 575

Καὶ Τιτυὸν εἶδον, Γαίης ἐρικυδέος υἱόν,
κείμενον ἐν δαπέδῳ· ὁ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο πέλεθρα,
γῦπε δὲ μιν ἐκάτερθε παρημένω ἦπαρ ἔκειρον,
δέρτρον ἔσω δύνοντες· ὁ δ' οὐκ ἀπαμύνητο χερσὶ·
Λητῶ γὰρ ἔλκησε, Διὸς κυδρὴν παράκοιτιν, 580
Πυθῶδ' ἐρχομένην διὰ καλλιχόρου Πανοπήης.

Καὶ μὴν Τάνταλον ἐσεῖδον χαλέπ' ἄλγε' ἔχοντα,
ἔσταότ' ἐν λίμνῃ· ἧ δὲ προσέπλαζε γενεΐφ·
στεῦτο δὲ διψῶων, πιέειν δ' οὐκ εἶχεν ἐλέσθαι·
ὄσσάκι γὰρ κύψει' ὁ γέρων πιέειν μενεαίνων, 585
τοσσάχ' ὕδωρ ἀπολέσκειτ' ἀναβροχέν, ἀμφὶ δὲ ποσσὶ
γαῖα μέλαινα φάνεσκε, καταζήνασκε δὲ δαίμων.
δένδρεα δ' ὑψιπέτηλα κατὰ κρήθην χέε καρπόν,
ὄγχυαι καὶ ροιαὶ καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι

568-627 νοθεύεται μέχρι τοῦ ὡς εἰπὼν ὁ μὲν αὐθις ἔδω δόμον Ἄϊδος
εἶσω (627) schol., cf. 583 579 δελτρὸν 1j: δῆτρον P² 580 ἤλκησε
a 1 Pal. Eust. Ap. Dysc. pron. 87. 28, Cl. Alex. Strom. i. 107: ἤλκυσε
o e: ἤλκυσε f Tzetz. alleg. λ 129: εἴλκυσε x L⁷ O U² U⁷: ἔλκυσε a
ut conī. Nauck: ἤλγησεν L⁸: ἤσχυνε (ἤλγυνε) Sext. Emp. 407. 111
582 χαλέπ' c g p: κρατέρ' cet. 583 εὐρίσκειται γραφόμενον καὶ ἐστεότα
Eust.: ἐστεῶτ' Ag. Ω 701 προπέλαζε L⁷: προσέπλαζε p: προσέκλυζε
Sext. Emp. l. c. ... εἰ μὴ κατὰ τὸν Ἀρίσταρχον νόθα εἰσὶ τὰ ἔπη ταῦτα
schol. Pind. Ol. i. 91 586 ἀναβροχέν g j L⁴ Eust.: ἀναβραχέν a:
ἀναβροχέν b i quidam ap. Eust.: ἀναβροχθέν sim. vulg. 588 θ' p¹¹
g 1 j κατὰ κρήθην Br C H³ K L⁴ Pal. (δισυλλάβως καὶ περισπωμένως
schol.): κατ' ἀκρ. vel κατακρ. cet.

11. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Λ

σुकέαι τε γλυκεραὶ καὶ ἐλαῖαι τηλεθώωσαι 590
 τῶν ὀπόγ' ἰθύσει' ὁ γέρων ἐπὶ χερσὶ μάσασθαι,
 τὰς δ' ἄνεμος ρίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιδέοντα.

Καὶ μὴν Σίσυφον εἰσείδον κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα,
 λᾶαν βαστάζοντα πελώριον ἀμφοτέρησιν.

ἦ τοι ὁ μὲν σκηριπτόμενος χερσὶν τε ποσὶν τε 595

λᾶαν ἄνω ὤθεσκε ποτὶ λόφον· ἀλλ' ὅτε μέλλοι
 ἄκρον ὑπερβιλέειν, τότε ἀποστρέψασκε κραταίης·
 αὐτὶς ἔπειτα πέδονδε κυλίνδετο λᾶας ἀναιδῆς.
 αὐτὰρ ὃ γ' ἄψ ὤσασκε τιτανόμενος, κατὰ δ' ἰδρῶς
 ἔρρεεν ἐκ μελέων, κονίη δ' ἐκ κρατὸς ὀρώρει. 600

Τὸν δὲ μέτ' εἰσενόησα βίην Ἑρακληΐην,
 εἰδῶλον· αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
 τέρπεται ἐν θαλίης καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην
 παῖδα Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπέδிலου.

ἀμφὶ δέ μιν κλαγγὴ νεκύων ἦν οἰωνῶν ὥς, 605

πάντοσ' ἀτυζομένων· ὁ δ' ἐρεμνῆ νυκτὶ εἰκῶς,
 γυμνὸν τόξον ἔχων καὶ ἐπὶ νευρήφιων οἰστόν,
 δεινὸν παπταίνων, αἰεὶ βαλέοντι εἰκῶς.

σμερδαλέος δέ οἱ ἀμφὶ περὶ στήθεσσι ἀορτῆρ
 χρύσεος ἦν τελαμών, ἵνα θέσκελα ἔργα τέτυκτο, 610

ἄρκτοι τ' ἀγρότεροί τε σύες χαροποί τε λέοντες,
 ὕσμῖναί τε μάχαι τε φόνοι τ' ἀνδροκτασίαι τε.

μὴ τεχνησάμενος μηδ' ἄλλο τι τεχνήσαιτο,
 ὅς κείνον τελαμῶνα ἐὼ ἐγκάτθετο τέχνην.

591 ἀλλ' Teles in Stob. Flor. 97. 31 ἰθύσει' x Eust. : -σει cet.
 592 τὰς δ' f : τοὺς Teles l. c. : τὰς cet. κατὰ Ho L⁴ P¹ V⁴ W
 593 χαλέπ' b¹ P⁸, cf. 582 597 κραταίης Ag. Herod. Dem. Thrax
 codd. : κραταί' Ys Ptol. Ascal. (ᾧ ἐπέεσθη καὶ ἡ συνθήεια) g U⁷ : κραταί'
 Ys f¹ Eust. : κραταίης Dem. Thrax (ὡς τινα τῶν ἀντιγράφων), cf. μ 124
 598 ἐπὶ δάπεδονδε Ag. Rhet. 1411 b 33 : ἔπειτα δάπεδον j : ἔπειτα
 δάπεδόν δε e 602-604 ἀθετοῦνται καὶ λέγονται Ὀνομακρίτου εἶναι
 schol Mon. ap. Ludw. obelis fertur notare J, cf. schol. λ 385. schol.
 Il. ed. Dind. i. p. 2 603 θαλίη b e f 604 om. c p¹¹ L⁷ Pal.
 τοῦτον ὑπὸ Ὀνομακρίτου ἐμπεποιῆσθαι φασιν. ἠθέτηται δέ schol. (= Hes.
 Theog. 952), post 626 hab. c R⁸ marg. 606 ἀτυσομένων γρ.
 H³ : ἀυζομένων P⁸ ἐφκει O U⁷ Mon. corr. 611 χαλεποί f R¹⁰
 613 τεκτῆναιτο f¹ 614 ὡς κείνῳ τελαμῶνι ἐὼν ... τέχνην quidam
 ap. sch.

11. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Λ

ἔγνω δ' αὐτίκα κείνος, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι, 615
καὶ μ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

“ Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ᾧ δεῖλ', ἦ τιμὰ καὶ σὺ κακὸν μόρον ἠγηλάσεις,
ὄν περ ἐγὼν ὀχέεσκον ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο.

Ζητὸς μὲν παῖς ἦα Κρονίουος, αὐτὰρ οἷζ' ἔχον 620
ἀπειρεσίην· μάλα γὰρ πολὺ χείροني φωτὶ
δεδμήμην, ὃ δέ μοι χαλεποὺς ἐπετέλλετ' ἀέθλους.

καὶ ποτέ μ' ἐνθάδ' ἔπεμψε κύν' ἄξοντ'· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλον
φράζετο τοῦδέ τί μοι χαλεπώτερον εἶναι ἄεθλον.
τὸν μὲν ἐγὼν ἀνένεικα καὶ ἤγαγον ἐξ Ἀΐδαο· 625

Ἑρμείας δέ μ' ἔπεμψε ἰδὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη.”

Ὡς εἰπὼν ὃ μὲν αὖτις ἔβη δόμον Ἄϊδος εἴσω,
αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, εἴ τις ἔτ' ἔλθοι
ἀνδρῶν ἠρώων, οἳ δὴ τὸ πρόσθεν ὄλοντο.

καὶ νύ κ' ἔτι προτέρους ἴσον ἀνέρας, οὓς ἔθελόν περ· 630
Θησέα Πειρίθοόν τε, θεῶν ἐρικυδέα τέκνα·
ἀλλὰ πρὶν ἐπὶ ἔθνε' ἀγείρετο μυρία νεκρῶν

ἠχῆ θεσπεσίη· ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ἦρει,
μή μοι Γοργείην κεφαλὴν δεινοῖο πελώρου
ἐξ Ἄϊδος πέμψειεν ἀγανὴ Περσεφόνηα. 635

αὐτίκ' ἔπειτ' ἐπὶ νῆα κιῶν ἐκέλευον ἐταίρους
αὐτοὺς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
οἳ δ' αἰψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον.

τὴν δὲ κατ' Ὠκεανὸν ποταμὸν φέρε κῦμα ῥόοιο,
πρῶτα μὲν εἰρεσίη, μετέπειτα δὲ κάλλιμος οὖρος. 640

615 αὐτίκα κείνος **cgj**: δ' αἰψ' ἐμὲ **akl**: αὐτ' ἐμὲ **fip** Pal. 618 δ
P³: ἦ R², cf. ξ 361 619 ἐχέεσκον **fh** 622 κρατεροῦς **adl**
624 μοι] καὶ **f** χαλεπώτερον **cegj**: κρατερώτερον **cet**. 627 ἔδν **f**
schol. 568 629 πάρος περ **f** 631 h. v. Pisisstratum addidisse refert
Hereas ap. Plut. Thes. 20 (F. H. G. iv. 426) ἀριδείκετα Hereas
635 αἶδω **Ag.**: αἶδου **Porph.** qu. II. 44. 24 φερσεφόνηα **abdil**
636 ἄτρυνον **bi**, γρ. U⁵ (= μ 144, 206): ἄτρυν' **fP⁶** 638a ἐξῆς
δ' ἐξόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἑρετμοῖς **add. aefkl** (= δ 580 al.)
640 εἰρεσίη **H³P⁵** (τὰ παλαιὰ τῶν ἀντιγράφων **Eust.**)

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Μ

Ἀντὰρ ἐπεὶ ποταμοῖο λίπεν ῥόον Ὠκεανοῖο
 νηὺς, ἀπὸ δ' ἴκετο κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
 νησόν τ' Αἰαίην, ὅθι τ' Ἑοῦς ἠριγενεΐης
 οἰκία καὶ χοροὶ εἰσι καὶ ἀντολαὶ Ἥελιοιο,
 νῆα μὲν ἔνθ' ἔλθόντες ἐκέλσαμεν ἐν ψαμάθοισω, 5
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν Ἥῳ διαν.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥώς,
 δὴ τότε ἔγων ἐτάρους προΐειν ἐς δώματα Κίρκης
 οἰσέμεναι νεκρὸν Ἑλπήνορα τεθνηῶτα. 10
 φιτροὺς δ' αἶψα ταμόντες, ὅθ' ἀκρότατος πρόεχ' ἀκτῆ,
 θάπτομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
 αὐτὰρ ἐπεὶ νεκρὸς τ' ἐκάη καὶ τεύχεα νεκροῦ,
 τύμβου χεύαντες καὶ ἐπὶ στήλην ἐρύσαντες
 πῆξαμεν ἀκροτάτῳ τύμβῳ εὐήρες ἐρετμόν. 15

Ἥμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διεΐπομεν· οὐδ' ἄρα Κίρκην
 ἐξ Ἀΐδεω ἐλθόντες ἐλήθομεν, ἀλλὰ μάλ' ὤκα
 ἦλθ' ἐντυναμένη ἅμα δ' ἀμφίπολοι φέρουσι αὐτῇ
 σῖτον καὶ κρέα πολλὰ καὶ αἶθοπα οἶνον ἐρυθρόν.
 ἦ δ' ἐν μέσσω στᾶσα μετηύδα διὰ θεῶων· 20

“Σχέτλιοι, οἳ ζῶντες ὑπήλθετε δῶμ' Αἴδαο,
 δισθανέες, ὅτε τ' ἄλλοι ἄπαξ θνήσκουσ' ἀνθρωποι.
 ἀλλ' ἄγετ' ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον
 αὔθι πανημέριοι· ἅμα δ' ἠοὶ φαινομένηφι
 πλεύσεσθ'· αὐτὰρ ἐγὼ δεῖξω ὁδὸν ἠδὲ ἕκαστα 25

3 τ' ἐς (= ἕξ) Αἰαίην g P⁵ marg. 5 ἐρύσαμεν L⁴ 6 hab. ο ε ς :
 om. cet. 9 προΐην g 11 ἀκρότατος M¹ P¹ U⁷; -τη cet., cf. κ 279
 15 ἵνα σῆμα πέλοιτο Zen. 22 δις θανάες P¹, Apollonius
 (Apollodorus sec. Eust.) ἐν δυοσι μέρεσι λόγου ὅτι dfl

12. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Μ

σημανέω, ἵνα μή τι κακορραφίῃ ἀλεγεινῇ
ἢ ἀλὸς ἢ ἐπὶ γῆς ἀλγήσετε πῆμα παθόντες.”

Ἔως ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὐτ' ἐπεπέετο θυμὸς ἀγῆνωρ.

ὡς τότε μὲν πρόπαν ἡμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
ἡμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ· 30

ἡμος δ' ἥελιος κατέδν καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
οἱ μὲν κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός,

ἢ δ' ἐμὲ χειρὸς ἐλοῦσα φίλων ἀπουόσφιν ἐταίρων
εἶσε τε καὶ προσέλεκτο καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα·

αὐτὰρ ἐγὼ τῇ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα. 35
καὶ τότε δὴ με ἔπεσσι προσηύδα πότνια Κίρκη·

“Ταῦτα μὲν οὕτω πάντα πεπείρανται, σὺ δ' ἄκουσον,
ὡς τοι ἐγὼν ἐρέω, μνήσει δέ σε καὶ θεὸς αὐτός.

Σειρήνας μὲν πρῶτον ἀφίξεις, αἶ ῥά τε πάντας
ἀνθρώπους θέλγουσιν, οἷσι σφέας εἰσαφίκηται. 40

ὅς τις αἰδρεῖη πελάσῃ καὶ φθόγγον ἀκούσῃ
Σειρήνων, τῷ δ' οὔ τι γυνὴ καὶ νήπια τέκνα

οἴκαδε νοστήσαντι παρίσταται οὐδὲ γάννυται,
ἀλλὰ τε Σειρήνες λιγυρῇ θέλγουσιν αἰοιδῇ,

ἡμεναι ἐν λειμῶνι· πολὺς δ' ἀμφ' ὄστεόσφιν θῆς 45
ἀνδρῶν πυθομένων, περὶ δὲ ῥῖνοι μινύθουσι.

ἀλλὰ παρὲξ ἐλάαν, ἐπὶ δ' οὔατ' ἀλεῖψαι ἐταίρων
κηρὸν δεψήσας μελιηδέα, μή τις ἀκούσῃ

τῶν ἄλλων· ἀτὰρ αὐτὸς ἀκουέμεν αἶ κ' ἐθέλησθα,
δησάντων σ' ἐν νηὶ θοῇ χειρὰς τε πόδας τε 50

ὀρθὸν ἐν ἰστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω,
ὄφρα κε τερπόμενος ὄπ' ἀκούῃς Σειρήνοισιν.

εἰ δέ κε λίσσῃαι ἐτάρους λῦσαί τε κελεύῃς,
οἱ δέ σ' ἐνὶ πλεόνεσσι τότε δεσμοῖσι διδέντων.

26 κακορραφίης ἀλεγεινῆς f p 36 ἀμείβετο f δια θεάων κ
37 πεπείρασται b: -αται R¹⁰ 40 ὅτε L⁶ T Eust.: ὅτι b c j k
45 θεῆς Ar. ap. E. Gud. 30, 48 (ἀξιοῖ γράφασθαι) 53, 54 ath.
Aristoph. 54 τὸτ' ἐν Br H¹ Ho L⁴ L⁸ P⁴ U² ed. pr. διδέντων
Ar.: δεόντων codd.

12. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Μ

Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τὰς γε παρέξ ἐλάσσωσι ἑταῖροι, 55
 ἔνθα τοι οὐκέτ' ἔπειτα διηνεκέως ἀγορεύσω
 ὀπποτέρη δὴ τοι ὁδὸς ἔσσεται, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
 θυμῷ βουλεύειν· ἐρέω δέ τοι ἀμφοτέρωθεν.
 ἔνθεν μὲν γὰρ πέτραι ἐπηρεφέες, προτὶ δ' αὐτὰς 60
 κῦμα μέγα ῥοχθεῖ κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης·
 Πλαγκτὰς δ' ἦ τοι τὰς γε θεοὶ μάκαρες καλέουσι.
 τῇ μὲν τ' οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται οὐδὲ πέλειαι
 τρήρωνες, ταί τ' ἀμβροσίην Διὶ πατρὶ φέρουσιν,
 ἀλλὰ τε καὶ τῶν αἰὲν ἀφαιρεῖται λίς πέτρη·
 ἀλλ' ἄλλην ἐνήσι πατὴρ ἐναρίθμιον εἶναι. 65
 τῇ δ' οὐ πῶ τις νηὺς φύγεν ἀνδρῶν, ἦ τις ἴκηται,
 ἀλλὰ θ' ὁμοῦ πίνακάς τε νεῶν καὶ σώματα φωτῶν
 κύμαθ' ἄλως φορέουσι πυρός τ' ὄλοοιο θύελλαι.
 οἷη δὴ κείνη γε παρέπλω ποντοπόρος νηὺς
 Ἄργῳ πασιμέλουσα, παρ' Αἰήταο πλέουσα· 70
 καὶ νῦ κε τὴν ἐνθ' ὦκα βάλεν μεγάλας ποτὶ πέτρας,
 ἀλλ' Ἥρη παρέπεμψεν, ἐπεὶ φίλος ἦεν Ἰήσων.

Οἱ δὲ δῶυ σκόπελοι ὁ μὲν οὐραυτὸν εὐρὺν ἰκάνει
 ὀξείῃ κορυφῇ, νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκε
 κυανέη· τὸ μὲν οὐ ποτ' ἐρωεῖ, οὐδέ ποτ' αἶθρη 75
 κείνου ἔχει κορυφὴν οὔτ' ἐν θέρει οὔτ' ἐν ὀπάρῃ·
 οὐδέ κεν ἀμβαίῃ βροτὸς ἀνὴρ, οὐδ' ἐπιβαίῃ,
 οὐδ' εἴ οἱ χεῖρές τε ζέλικοσι καὶ πόδες εἶεν·
 πέτρη γὰρ λίς ἐστι, περιξοστῇ ἔϊκυῖα.
 μέσσω δ' ἐν σκοπέλω ἐστὶ σπέος ἡρωειδές, 80
 πρὸς ζόφον εἰς Ἑρεβος τετραμμένον, ἦ περ ἂν ὑμεῖς
 νῆα παρὰ γλαφυρὴν ἰθύνετε, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ.
 οὐδέ κεν ἐκ νηὸς γλαφυρῆς αἰζήϊος ἀνὴρ

64 αἰεὶ codd. praeter P¹ 66 τὴν δ' ο J K, cf 98 εἴ τις J U¹
 Eust.: ἦν τις P³: ἄστις U⁸, γρ. H³ 68 θύελλα f 69 κείνην d
 70 πᾶσι a b H³ M² P⁶ R²: φασιμέλουσα v. l. ant. (νεωτερικόν). Πασικρά-
 τεια audit Proserpina in lapidibus 74 ἀμφεκάλυπτε Ar. Dyc.
 pronom. 84. 20 75 οὔποτε ῥοθεῖ Plut. vit. Hom. ii. 45
 77 κλυτὸς e οὐδ' ἐπιβαίῃ Ar. f R³ V⁴, γρ. U⁵: οὐ καταβαίῃ cet.
 78 εἰσὶν d 80 δὲ σκοπέλω b f 1

τόξῳ δῖστέυσας κοῖλον σπέος εἰσαφίκοιτο.
 ἔνθα δ' ἐνὶ Σκύλλῃ ναίει δεινὸν λελακυῖα· 85
 τῆς ἧ τοι φωνὴ μὲν ὄση σκύλακος νεογλῆς
 γίγνεται, αὐτὴ δ' αὐτε πέλωρ κακόν· οὐδέ κέ τίς μιν
 γηθήσειεν ἰδών, οὐδ' εἰ θεὸς ἀντιάσειε.
 τῆς ἧ τοι πόδες εἰσὶ δυνώδεκα πάντες ἄωροι,
 ἐξ δέ τέ οἱ δειραὶ περιμήκεες, ἐν δὲ ἐκάστη 90
 σμερδαλή κεφαλῇ, ἐν δὲ τρίστοιχοι ὀδόντες,
 πυκνοὶ καὶ θαμέες, πλείοι μέλανος θανάτοιο.
 μέσση μὲν τε κατὰ σπείους κοίλοιο δέδυκεν
 ἔξω δ' ἐξίσχει κεφαλὰς δεινοῖο βερέθρου,
 αὐτοῦ δ' ἰχθυάα, σκόπελον περιμαιμώωσα, 95
 δελφίνάς τε κύνας τε καὶ εἷ ποθι μείζον ἔλῃσι
 κῆτος, ἃ μυρία βόσκει ἀγάστονος Ἀμφιτρίτη.
 τῇ δ' οὐ πώ ποτε ναῦται ἀκήριοι εὐχετόωνται
 παρφυγέειν σὺν νηϊ· φέρει δέ τε κρατὶ ἐκάστῳ
 φῶτ' ἐξαρπάξασα νεὸς κυανοπρῶροιο. 100

Τὸν δ' ἕτερον σκόπελον χθαμαλώτερον ὄψει, Ὀδυσσεῦ,
 πλησίον ἀλλήλων· καὶ κεν διοῖστεύσειας.
 τῷ δ' ἐν ἔριεός ἐστι μέγας, φύλλοισι τεθῆλῶς·
 τῷ δ' ὑπὸ δία Χάρυβδις ἀναροιβδεῖ μέλαν ὕδωρ.
 τρὶς μὲν γάρ τ' ἀνίησιν ἐπ' ἡματι, τρὶς δ' ἀναροιβδεῖ 105
 δεινόν· μὴ σύ γε κείθι τύχοις, ὅτε ροιβδήσειεν·
 οὐ γάρ κεν ῥύσαιτό σ' ὑπὲκ κακοῦ οὐδ' ἐνοσίχθων.
 ἀλλὰ μάλα Σκύλλης σκοπέλῳ πεπλημένους ὦκα
 νῆα παρέξ ἐλάαν, ἐπεὶ ἧ πολὺ φέρτερόν ἐστιν

85 σκύλλα **af** Tzetz. Alleg. μ 33 86-88 ἀθετοῦνται στίχοι
 τρεῖς schol. 89 ἄωροι quidam ap. Eust., cf. Epaphroditus ad h. loc.
 (E. M. 117, 10) 94 ἐξ ἴσχει **bijl** Eust. βραθύρου U⁶, γρ.
 H³ V⁴ 98 τὴν δ' Aristoph. 99 abc d (= λ 254, 255, 256,
 257) hab. c (περισσοὶ οὗτοι οἱ τέσσαρες στίχοι R¹⁰ marg.) 102 δὴ
 οἰστεύσειας e L² M¹: δις ἰστεύσειας U⁸ 105 om. L⁴ ὑποπτεῖ αὐτὸν
 Καλλίστρατος schol. Polybius ap. Strab. 25 τὸ τρὶς μὲν γάρ τ' ἀνίησιν
 ἀπὸ τοῦ δίς, γραφικὸν εἶναι ἀμάρτημα ἢ ἱστορικόν [φησι], cf. ib. 4 τάχα
 τῆς ἱστορίας παραπεσούσης ἢ τῆς γραφῆς διημαρτημένης 108 μεμνη-
 μένος j 109 κακῶν δέ κε φέρτερον εἶη schol. T Δ 307 (= P 105)

ἔξ ἐτάρους ἐν νηϊ ποθήμεναι ἢ ἅμα πάντας.” 110

Ἦς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 “ εἰ δ' ἄγε δὴ μοι τοῦτο, θεά, νημερτὲς ἐνίσπες,
 εἴ πως τὴν ὄλοην μὲν ὑπεκπροφύγοιμι Χάρυβδι,
 τὴν δέ κ' ἀμυναίμην, ὅτε μοι σίνοιτό γ' ἐταίρους.”

Ἦς ἐφάμην, ἢ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο διὰ θεάων· 115

“ σχέτλιε, καὶ δὴ αὖ τοι πολεμήϊα ἔργα μέμηλε
 καὶ πόνος· οὐδὲ θεοῖσιν ὑπέλξειαι ἀθανάτοισιν;
 ἢ δέ τοι οὐ θνητή, ἀλλ' ἀθάνατον κακὸν ἐστί,
 δεινὸν τ' ἀργαλέον τε καὶ ἄγριον οὐδὲ μαχητόν·
 οὐδέ τίς ἐστ' ἀλκή· φυγέειν κάρτιστον ἀπ' αὐτῆς. 120

ἦν γὰρ δηθύνησθα κορυσσόμενος παρὰ πέτρῃ,
 δεῖδω μή σ' ἐξαυτίς ἐφορμηθεῖσα κίχρησι
 τόσσησι κεφαλῆσι, τόσους δ' ἐκ φώτας ἔληται.
 ἀλλὰ μάλα σφοδρῶς ἐλάαν, βωστρεῖν δὲ Κράταιϊν,
 μητέρα τῆς Σκύλλης, ἢ μιν τέκε πῆμα βροτοῖσιν· 125
 ἢ μιν ἔπειτ' ἀποπαύσει ἐς ὕστερον ὄρμηθῆναι.

Θρινακίην δ' ἐς νῆσον ἀφίξειαι· ἔνθα δὲ πολλαὶ
 βόσκοντ' Ἡελίω βόες καὶ ἴφια μῆλα,

ἐπὶ βοῶν ἀγέλαι, τόσα δ' οἰῶν πώεα καλά,
 πεντήκοντα δ' ἕκαστα· γόνος δ' οὐ γίγνεται αὐτῶν, 130

οὐδέ ποτε φθινύθουσι. θεαὶ δ' ἐπιποιμένες εἰσὶ,
 νύμφαι εὐπλόκαμοι, Φαέθουσά τε Λαμπετίη τε,
 ἃς τέκεν Ἡελίῳ Ὑπερίονι διὰ Νέαιρα.

τὰς μὲν ἄρα θρέψασα τεκοῦσά τε πότνια μήτηρ
 Θρινακίην ἐς νῆσον ἀπόκισε τηλόθι ναίειν, 135

μῆλα φυλασσέμεναι πατρώϊα καὶ ἔλικας βοῦς.

τὰς εἰ μὲν κ' ἀσιπέας ἐάσῃ νόστον τε μέδῃαι,

111 ἀτυζόμενος a d f j l 112 ἐνίσπε κ q Eust. : ἐνιππε L⁵, γρ. H¹
 116 αὐτῆ p 117 φόνος q U⁸ Eust., cf. B 420 Δ 456 al.
 Tyrtaeus xii. 11 124-126 ἀθετοῦνται γ' sch. 124 ita codd.
 (praeter H⁸ Ho Pal. O R⁷ U³ U⁷) Ap. Rhod. iv. 829. κραταίς λ 597.
 ὀξύνεται· ἐὰν δὲ ἢ κύριον προπαρόξυνεται sch. 125 τῆς a e g k o : τὴν
 cet. 130 γός L⁵ : γένος Br corr. : γονῆ Mon. corr. : μένος Tzetzos
 Alleg. μ 71 133 a αὐτοκασιγνήτη θείτιδος λιπαροκρηδέμνου hab. a Br
 U³ V⁴ mg. versus fort. Hesiodus 134 ἀναθρέψασα R¹⁰ mg
 137 ἰάσας R²

ἦ τ' ἂν ἔτ' εἰς Ἰθάκην κακά περ πάσχοντες ἴκοισθε·
εἰ δέ κε σίληναι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὄλεθρον
νῆϊ τε καὶ ἐτάροις· αὐτὸς δ' εἴ πέρ κεν ἀλύξῃς, 140
ὄψε' κακῶς νεῖαι, ὀλέσας ἄπο πάντας ἐταίρους."

Ἵως ἔφατ', αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν Ἵως.
ἦ μὲν ἔπειτ' ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχε διὰ θεάων·
αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα κιῶν ὄτρυνον ἐταίρους
αὐτοῦς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι. 145
οἱ δ' αἶψ' εἰσβαῖνον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζου.
ἔξῃς δ' ἐξόμενοι πολὺν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς.
ἡμῶν δ' αὖ κατόπισθε νεὸς κυανοπρώροιο
ἴκμενον οὔρον ἴει πλησίστιον, ἐσθλὸν ἐταῖρον,
Κίρκη εὐπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα. 150

αὐτίκα δ' ὄπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα
ἤμεθα· τὴν δ' ἀνεμὸς τε κυβερνήτης τ' ἴθυνε.
δὴ τότε ἐγὼν ἐτάροισι μετηγύδων ἀχρύνμενος κῆρ·
"Ἵ φίλοι, οὐ γὰρ χρὴ ἕνα ἴδμεναι οὐδὲ δύ' οἴους
θέσφαθ' ἃ μοι Κίρκη μυθήσατο, διὰ θεάων· 155

ἀλλ' ἐρέω μὲν ἐγὼν, ἵνα εἰδότες ἦ κε θάνωμεν
ἢ κεν ἀλευάμενοι θάνατον καὶ κῆρα φύγοιμεν.
Σειρήνων μὲν πρῶτον ἀνώγει θεσπεσιῶν
φθόγγον ἀλεύασθαι καὶ λειμῶν' ἀνθεμόεντα.
οἶον ἔμ' ἠνώγει ὅπ' ἀκουέμεν· ἀλλὰ με δεσμῶ 160
δήσατ' ἐν ἀργαλέω, ὅφρ' ἔμπεδον αὐτόθι μίμνω,
ὀρθὸν ἐν ἰστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω.
εἰ δέ κε λίσσωμαι ὑμέας λῦσαι τε κελεύω,
ὑμεῖς δ' ἐν πλεόνεσσι τότε δεσμοῖσι πιέζειν."

138 καὶ κεν ἔτ' **bfi**, γρ. U⁵: ἦτ' ἀνεῖει L⁵: ἦτ' ἂν ἔπειτ' εἰς U⁸
140, 141 om. **bgij** Eust. (= 113, 4) 144 ὄτρ. hic codd. 147 hab.
bipq ed. pr.: om. cet. 148 κατόπιν **f** 150 αὐδήεσσα, cf. ε 334
κ 136 152 κυβερνήται τ' ἴθυνον **f**: ἴθυνον sol. **eg** H⁵ 153a κέκλυτε
μεν μύθων κακά περ πάσχοντες ἐταῖροι hab. **ejhqr** (= 271 al.)
163, 164 καὶ ἐνταῦθα οἱ δύο ὀβελίζονται ὡς ἀδικῶτατοι schol. U⁵ (cf. 53,
54) 163 λίσσωμαι **h** M¹ L⁵ P² P⁴ P⁶ T U³ U⁴ U⁵: -ομαι cet. 164 δὲ
πλεόνεσσι **bo** L⁵ U⁸ Eust.: μ' ἐν U¹, γρ. Br R⁴ V⁴: δ' ἐν cet., cf. 54
τότε **q** Eust.: τότε ἐν cet. τὸ δὲ πιέζειν λέγεται καὶ πιεζεῖν Eust., cf.
174, 196

Ἦ τοι ἐγὼ τὰ ἕκαστα λέγων ἐτάροισι πίφανσκον· 165
 τόφρα δὲ καρπαλίμως ἐξίκετο νηὺς εὐεργῆς
 νῆσον Σειρήνοϊν· ἔπειγε γὰρ οὖρος ἀπήμων.
 αὐτὶκ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο ἠδὲ γαλήνη
 ἔπλετο νηνεμῖη, κοίμησε δὲ κύματα δαίμων.
 ἀνστάντες δ' ἔταροι νεὸς ἰστία μηρύσαντο, 170
 καὶ τὰ μὲν ἐν νηϊ γλαφυρῇ βάλλον, οἱ δ' ἐπ' ἑρετμᾶ
 ἐζόμενοι λεύκαινον ὕδωρ ξεστῆς ἐλάτησιν.
 αὐτὰρ ἐγὼ κηροῖο μέγαν τροχὸν ὀξείῃ χαλκῷ
 τυτθὰ διατμήξας χερσὶ στιβαρῆσι πίεζον.
 αἶψα δ' ἰαίνεται κηρός, ἐπεὶ κέλετο μεγάλη ἴς 175
 Ἡελίου τ' αὐγῇ Ὑπεριονίδαι ἀνακτος·
 ἐξείης δ' ἐτάροισιν ἐπ' οὔατα πᾶσιν ἄλειψα.
 οἱ δ' ἐν νηϊ μ' ἔδησαν ὁμοῦ χεῖράς τε πόδας τε
 ὀρθὸν ἐν ἰστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήπτον·
 αὐτοὶ δ' ἐζόμενοι πολὺν ἄλα τύπτρον ἑρετμοῖς. 180
 ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν ὅσσον τε γέγωνε βοήσας,
 ῥίμφα διώκοντες, τὰς δ' οὐ λάθειν ὠκύαλος νηὺς
 ἐγγύθειν ὀρτυμένη, λιγυρῆν δ' ἔντυνον ἀοιδῆν·
 “ Δεῦρ' ἄγ' ἰών, πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 νῆα κατάστησον, ἵνα νωϊτέρην ὄπ' ἀκούσης. 185
 οὐ γὰρ πῶ τις τῆδε παρήλασε νηϊ μελαίνῃ,
 πρὶν γ' ἡμέων μελίγηρυν ἀπὸ στομάτων ὄπ' ἀκούσαι,
 ἀλλ' ὅ γε τερψάμενος νεῖται καὶ πλείονα εἰδώς.
 ἴδμεν γάρ τοι πάνθ' ὅσ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
 Ἀργεῖοι Τρῳῆές τε θεῶν ἰότητι μόγησαν· 190
 ἴδμεν δ' ὅσσα γένηται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ.”
 Ὡς φάσαν ἰεῖσαι ὅπα κάλλιμον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ

167 *ἔρος* d R¹⁰ marg. U⁷ corr. ἀμύμων c 168 ἠ δὲ L⁸ Pal.
 H³ un., cf. ε 391 171 βάλλον c f g j k: θέσαν cet. 174 πίεζον
 f L⁶ L⁷ T U⁶ Eust. Apio ap. schol. δ 419, cf. 164 179 ἀνίψαν g
 U⁷ H¹ ss.: ἀνήφθη E. M. 667. 55: ἀνήφθον b L⁴ (-o) 181 ἀπῆμεν
 e g j 184 ἄγε δῆ Xen. Mem. ii. 6. 11: ἄγ' ᾧ b i P⁶ 185 θειοτέρην
 ἐπακούσης Cl. Alex. protr. 118. 2 186 παρέπλω ποντοπόρος νηὶς i
 Pal. P⁶ (= 69): παρέπλετο τ 187 μελιγυρῆν o j: μελίγυριν a d o l

ἤθελ' ἀκούμεναι, λῦσαι τ' ἐκέλευον ἑταίρους,
 ὀφρύσι νευστάζων· οἱ δὲ προπεσόντες ἔρρισον.
 αὐτίκα δ' ἀνστάντες Περιμήδης Εὐρύλοχός τε 195
 πλείοσι μ' ἐν δεσμοῖσι δέον μᾶλλον τε πίεζον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὰς γε παρήλασαν, οὐδ' ἔτ' ἔπειτα
 φθόγγον Σειρήνων ἠκούομεν οὐδέ τ' αἰοιδῆν,
 αἴψ' ἀπὸ κηρὸν ἔλοντο ἐμοὶ ἐρήρηες ἑταῖροι,
 ὄν σφιν ἐπ' ὤσιν ἄλειψ', ἐμέ τ' ἐκ δεσμῶν ἀνέλυσαν. 200

Ἄλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, αὐτίκ' ἔπειτα
 καπνὸν καὶ μέγα κῦμα ἴδον καὶ δοῦπον ἄκουσα·
 τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπτατ' ἔρετμά,
 βόμβησαν δ' ἄρα πάντα κατὰ ῥόον· ἔσχετο δ' αὐτοῦ
 νηὺς, ἐπεὶ οὐκέτ' ἔρετμὰ προήκεα χερσὶν ἔπειγον. 205
 αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἰὼν ὄτρυνον ἑταίρους
 μειλίχοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·

“ὦ φίλοι, οὐ γάρ πώ τι κακῶν ἀδαήμενές εἰμεν·
 οὐ μὲν δὴ τόδε μείζον ἐπι κακὸν ἢ ὅτε Κύκλωψ
 εἶλει ἐνὶ σπηῖ γλαφυρῷ κρατερῆφι βίηφιν· 210
 ἀλλὰ καὶ ἔνθεν ἐμῇ ἀρετῇ βουλή τε νόῳ τε
 ἐκφύγομεν, καὶ που τῶνδε μνήσεσθαι οἶω.
 νῦν δ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἶπω, πειθώμεθα πάντες.
 ὑμεῖς μὲν κώπησιν ἀλὸς ῥηγμῖνα βαθεῖαν
 τύπτετε κληῖδεσσιν ἐφήμενοι, αἶ κέ ποθι Ζεὺς 215
 δῶη τόνδε γ' ὄλεθρον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι·
 σοὶ δέ, κυβερνήθ', ὦδ' ἐπιτέλλομαι· ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
 βάλλεν, ἐπεὶ νηὸς γλαφυρῆς οἰήϊα νωμᾶς.
 τούτου μὲν καπνοῦ καὶ κύματος ἐκτὸς ἔεργε
 νῆα, σὺ δὲ σκοπέλου ἐπιμαίεο, μή σε λάθῃσι 220

196 πίεζον **bj** R⁸: πίεζον cet., cf. 164 198 φθόγγον **cgj**:
 φθογγῆς **d1** L⁴: φθογγῆν cet. αἰοιδῆς **d** 200 πᾶσιν pro ἐπ'
 ὤσιν Eust. 204 βόμβησαν L⁸ Mon. R¹⁰: -εν vulg. εἶχετο **g**
 205 προήια P⁵ marg. οὐκέτι χερσὶν ἔρετμὰ προήκασι χερσὶν **j**
 206 ἄτρ. codd. praeter Pal. 207 om. L⁴ (= κ 547) 209 ἐπι **efj**:
 Ho Eust.: ἐπεὶ (ἐπει) vulg.: ἐπεισι **ad1**: ἔχει Zen. 210 σπεῖ
 Br R³ 213 ἐγῶν **c** K 220 σκοπέλου (ἐνικῶς schol.) **adkl**
 Eust.: σκοπέλω **b** P⁶: -ων vulg.

κεῖσ' ἐξορμήσασα καὶ ἐς κακὸν ἄμμε βάλῃσθα."

ἌΩς ἐφάμην, οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο.

Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἐμυθεόμην, ἄπρηκτον ἀνίην,

μή πῶς μοι δείσαντες ἀπολλήξειαν ἑταῖροι

εἰρεσίης, ἐντὸς δὲ πυκάζοιεν σφέας αὐτούς.

225

καὶ τότε δὴ Κίρκης μὲν ἐφημοσύνης ἀλεγεινῆς

λαυθανόμην, ἐπεὶ οὐ τί μ' ἀνώγει θωρήσσεσθαι·

αὐτὰρ ἐγὼ καταδὺς κλυτὰ τεύχεα καὶ δύο δούρε

μάκρ' ἐν χερσὶν ἑλὼν εἰς ἴκρια νηὸς ἔβαινον

πρῶρης· ἔνθεν γάρ μιν ἐδέγμην πρῶτα φανεῖσθαι

230

Σκύλλην πετραίην, ἣ μοι φέρε πῆμ' ἐτάροισιν·

οὐδέ πη ἀθρήσαι δυνάμην· ἔκαμον δέ μοι ὅσσε

πάντη παπταίνοντι πρὸς ἠεροειδέα πέτρην.

Ἡμεῖς μὲν στεινωπὸν ἀνεπλέομεν γοόωντες·

ἔνθεν γὰρ Σκύλλη, ἐτέρωθι δὲ διὰ Χάρυβδις

235

δεινὸν ἀνερροίβδησε θαλάσσης ἄλμυρὸν ὕδωρ.

ἦ τοι ὄτ' ἐξεμέσειε, λέβης ὡς ἐν πυρὶ πολλῶ

πᾶσ' ἀναμορμύρεσκε κυκωμένη· ὑψόσε δ' ἄχνη

ἄκροισι σκοπέλοισιν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἐπιπτεν.

ἀλλ' ὄτ' ἀναβρόξειε θαλάσσης ἄλμυρὸν ὕδωρ,

240

πᾶσ' ἔντοσθε φάνεσκε κυκωμένη, ἀμφὶ δὲ πέτρῃ

δεινὸν βεβρύχει, ὑπένερθε δὲ γαῖα φάνεσκε

ψάμμω κυανῇ· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ἦρει.

ἡμεῖς μὲν πρὸς τὴν ἴδομεν δείσαντες ὄλεθρον·

τόφρα δέ μοι Σκύλλη κοίλης ἐκ νηὸς ἑταίρους

245

ἐξ ἔλεθ', οἱ χερσὶν τε βίηφί τε φέρτατοι ἦσαν·

σκεψάμενος δ' ἐς νῆα θοῆν ἅμα καὶ μεθ' ἑταίρους

ἦδη τῶν ἐνόησα πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν

ὑψόσ' ἀειρομένων· ἐμὲ δὲ φθέγγοντο καλεῦντες

226 τότε δὴ α ο g i: τότε ἐγὼ cet.

229 χερσὶ λαβὼν Eust.

233 πόντον L⁵, γρ. U⁵

234 δὲ f r U⁸

235 γὰρ L¹ L² Pal.

R¹¹ U² U⁶: μὲν γ U⁸ schol. μ 85: μὲν γὰρ vulg.

238 πᾶσαν ἐμορμ.

n 1: ἀνεμ. O P³ Pal V⁴, U⁵ ss.

240 ἀναβρόξειε K O P¹ U¹ U⁸

ἀλλ'

δταν αἰθῆς ἀναβρόξειέ γε ἄλμυρὸν ὕδωρ d

243 κυανῇ H³ L⁴ Macrob.

v. 6. 5

244 δ' ἴομεν f L² Pal.

P⁶ R¹⁰ R¹¹: ἴομεν τ

245 γλαφυρῆς

o e g L⁷ P⁵

249 ὑψόθεν διχῶς H³, ὑψόθεν ss.

ἔξονομακλήδην, τότε γ' ὕστατον, ἀχνύμενοι κῆρ. 250
 ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προβόλῳ ἀλιεὺς περιμήκει ράβδῳ
 ἰχθύσι τοῖς ὀλίγοισι δόλον κατὰ εἶδατα βάλλων
 ἐς πόντον προΐησι βοὸς κέρας ἀγραύλοιο,
 ἀσπαίροντα δ' ἔπειτα λαβῶν ἔρριψε θύραζε,
 ὡς οἷ γ' ἀσπαίροντες αἰέρουτο προτὶ πέτρας· 255
 αὐτοῦ δ' εἰνὶ θύρησι κατήσθιε κεκλήγοντας,
 χεῖρας ἐμοὶ ὀρέγοντας ἐν αἰνῇ δηϊότητι.
 οἴκτιστον δὴ κείω ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσι
 πάντων ὅσσο' ἐμόγησα πόρους ἄλῶς ἐξερεείνων.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πέτρας φύγομεν δειυήν τε Χάρυβδι 260
 Σκύλλην τ', αὐτὶκ' ἔπειτα θεοῦ ἐς ἀμύμονα νῆσον
 ἰκόμεθ'. ἔνθα δ' ἔσαν καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι,
 πολλὰ δὲ ἴφια μῆλ' Ὑπερίονος Ἡελίοιο.

δὴ τότε ἔγῳν ἔτι πόντῳ ἔων ἐν νηὶ μελαίνῃ
 μνηθμοῦ τ' ἤκουσα βοῶν ἀυλιζομενάων 265
 οἴῳν τε βληχῆν· καί μοι ἔπος ἔμπεσε θυμῷ
 μάντιος ἀλαοῦ, Θηβαίου Τειρεσίαο,

Κίρκης τ' Αἰαίης, οἷ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλον
 νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότου Ἡελίοιο.
 δὴ τότε ἔγῳν ἐτάροισι μετηύδων, ἀχνύμενος κῆρ· 270

“Κέκλυτέ μεν μύθων, κακά περ πάσχοντες ἐταῖροι,
 ὄφρ' ὑμῖν εἶπω μαντήϊα Τειρεσίαο
 Κίρκης τ' Αἰαίης, οἷ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλον
 νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότου Ἡελίοιο·
 ἔνθα γὰρ αἰνότατον κακὸν ἔμμεναι ἄμμιν ἔφασκον. 275
 ἀλλὰ παρέξ τὴν νῆσον ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν.”

Ἔως ἐφάμην, τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλου ἦτορ.

250 Καλλίστρατος ὑπονοεῖ τὸν στίχον schol. τὸτ' ἐσὺστατον L¹ R¹⁰ U⁸
 252 ὕδατα O : δείλατα Callistratus 256 κεκληγῶτας e i al :
 -ότας g j C : -οντας cet. 259 ἐξαλεινῶν h L⁴ 264 ἔτι] ἐν
 c g i p ἐπὶ νηὶ B r C U⁶ 267 cf. κ 493 268 οἷ... ἐπέτελλον
 f L⁵ : ἦ... ἐπέτελλεν cet. 269 φασιμβρότου f Mon. 273 οἷ...
 ἐπέτελλον b f k, d ss. : ἦ... ἐπέτελλεν cet. 274 φασιμβρότου f k
 275 ἔφασκεν e L⁴ U⁵ Eust. : ἔφησαν b i

αὐτίκα δ' Εὐρύλοχος στυγερῶ μ' ἠμείβετο μύθῳ·

“ Σχέτλιός εἰς, Ὀδυσσεῦ, περί τοι μένος οὐδέ τι γυῖα
κάμνεις· ἦ ῥά νυ σοί γε σιδήρεα πάντα τέτυκται, 280

ὅς ῥ' ἐτάρους καμάτῳ ἀδηκότας ἠδὲ καὶ ὕπνῳ
οὐκ εἶας γαίης ἐπιβήμεναι, ἔνθα κεν αὐτε
νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον,
ἀλλ' αὐτως διὰ νύκτα θοῆν ἀλάλησθαι ἄνωγας,
νήσου ἀποπλαγχθέντας, ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ. 285

ἐκ νυκτῶν δ' ἄνεμοι χαλεποί, δηλήματα νηῶν,
γίγνονται· πῆ κέν τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον,
ἦν πως ἐξαπίνης ἔλθῃ ἀνέμοιο θύελλα,
ἦ Νότου ἦ Ζεφύροιο δυσαιέος, οἳ τε μάλιστα
νηῖα διαρραίουσι, θεῶν ἀέκητι ἀνάκτων. 290

ἀλλ' ἦ τοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ
δόρπον θ' ὀπλισόμεσθα θοῆ παρὰ νηὶ μένοντες·
ἦῶθεν δ' ἀναβάντες ἐνήσομεν εὐρέϊ πόντῳ.”

Ἦς ἔφατ' Εὐρύλοχος, ἐπὶ δ' ἤνεον ἄλλοι ἐταῖροι.
καὶ τότε δὴ γίγνωσκον ὃ δὴ κακὰ μῆδετο δαίμων, 295
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

“ Εὐρύλοχ', ἦ μάλα δὴ με βιάζεστε μῦνον ἐόντα·
ἀλλ' ἄγε δὴ μοι πάντες ὁμόσσετε καρτερὸν ὄρκον,
εἴ κέ τιν' ἠὲ βοῶν ἀγέλην ἢ πῶῦ μέγ' οἴων
εὕρωμεν, μὴ πού τις ἀτασθαλίῃσι κακῆσιν 300
ἢ βοῦν ἠὲ τι μῆλον ἀποκτάνῃ· ἀλλὰ ἔκηλοι
ἐσθίετε βρώμην, τὴν ἀθανάτη πόρε Κίρκη.”

Ἦς ἐφάμην, οἱ δ' αὐτίκ' ἀπόμνηνον ὡς ἐκέλευον.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσάν τε τελεύτησάν τε τὸν ὄρκον,
στήσαμεν ἐν λιμένι γλαφυρῶ εὐεργέα νῆα 305
ἄγχ' ὕδατος γλυκεροῖο, καὶ ἐξαπέβησαν ἐταῖροι

279 γυῖα· βίτ b, cf. σ 341 : θυμὸν W : θυμῶ ι 284 οὕτως Zen.
ἀνὰ a d L⁴ P¹ U⁷, γρ. U⁵ 290 ἀέκατι U⁶ φίλων ἀέκητι ἐταίρων
Zen. : ἰότητι g H¹ marg. 295 ὃ δὴ] ὅτι e J K L² 297 βιάζεαι
οἴον P² : βιάζεσθ' οἴον Zen. οἴον e J, γρ. V⁵ 298 μοι d g L⁴ U⁷ :
νῦν cet. 303 ἀπώμν. codd.

12. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Μ

νηὸς, ἔπειτα δὲ δόρπον ἐπισταμένως τετύκοντο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 μνησάμενοι δὴ ἔπειτα φίλους ἔκλαιον ἑταίρους,
 οὓς ἔφαγε Σκύλλη γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλούσα· 310
 κλαιόντεσσι δὲ τοῖσιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος.
 ἦμος δὲ τρίχα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει,
 ὦρσεν ἔπι ζαῆν ἄνεμον νεφεληγερέτα Ζεὺς
 λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
 γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ. 315
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥώς,
 νῆα μὲν ὀρμίσαμεν, κοῖλον σπέος εἰσερύσαντες·
 ἔνθα δ' ἔσαν Νυμφέων καλοὶ χοροὶ ἠδὲ θόωκοι.
 καὶ τότε γῶν ἀγορῆν θέμενος μετὰ μῦθον ἔειπον·
 “ὦ φίλοι, ἐν γὰρ νηὶ θεῶν βρώσις τε πόσις τε 320
 ἔστ· τῶν δὲ βοῶν ἀπεχώμεθα, μή τι πάθωμεν·
 δεινοῦ γὰρ θεοῦ αἶδε βόες καὶ ἴφια μῆλα,
 Ἥελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει.”
 Ὡς ἐφάμην, τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
 μῆνα δὲ πάντ' ἄλληκτος ἄη Νότος, οὐδέ τις ἄλλος 325
 γίγνεται ἔπειτ' ἀνέμων, εἰ μὴ Εὐρὸς τε Νότος τε.
 οἱ δ' ἦος μὲν σῆτον ἔχον καὶ οἶνον ἐρυθρόν,
 τόφρα βοῶν ἀπέχοντο λιλαιόμενοι βιότιοι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ νηὸς ἐξέφθιτο ἦια πάντα,
 καὶ δὴ ἄγρην ἐφέπεσκον ἀλητεύοντες ἀνάγκη, 330
 ἰχθῦς ὄρνιθάς τε, φίλας ὃ τι χεῖρας ἴκοιτο,
 γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν· ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός·
 δὴ τότε γῶν ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχον, ὄφρα θεοῖσιν
 εὐξαίμην, εἴ τίς μοι ὁδὸν φήνειε νέεσθαι.

311 ἠδυμος L¹ Pal.

312 ἀλλ' ὅτε δὴ Porph. qu. II. 151. 10

313 ὦρσε δ' **o g j** ζαῆν Ar. Mon.: ζαῆν codd.: ζαῆν' improbat Herod. π. μον. λέξ. 17, ipse ζαῆ leg. (ἔδει χωρὶς τοῦ ν̄ ζαῆ) ut U⁶ corr.

317 ὀρμ. U³ U⁴ U⁷: ὀρμ. cet.: ἐλύσαμεν Pal. (ἐκέλασαμεν τ: ἐρύσαμεν R¹⁰) 319 μῦθον| πᾶσιν **a d h k l p²⁸** 325 ἄει Eust (οὐκ ὀλίγα τῶν ἀντιγράφων)

330 ἐφέποντο **g H¹ ss.** 331 θ' ὅτι **o g** Athen. 13 A Iulian. 192 D

ἀλλ' ὅτε δὴ διὰ νήσον ἰὼν ἤλυξα ἑταίρους, 335
 χεῖρας νιψάμενος, ὄθ' ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο,
 ἠρώμην πάντεσσι θεοῖς οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν·
 οἱ δ' ἄρα μοι γλυκὺν ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχευαν.
 Εὐρύλοχος δ' ἐτάροισι κακῆς ἐξάρχεται βουλῆς·

“ Κέκλυτέ μεν μύθων, κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι 340
 πάντες μὲν στυγεροὶ θάνατοι δειλοῖσι βροτοῖσι,
 λιμῶ δ' οἴκτιστον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
 ἀλλ' ἄγετ', Ἥελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας
 ῥέξομεν ἀθανάτοισι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
 εἰ δέ κεν εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα, πατρίδα γαίαν, 345
 αἰψά κεν Ἥελίῳ Ὑπερίονι πίονα νηὸν
 τεύξομεν, ἐν δέ κε θεῖμεν ἀγάλματα πολλὰ καὶ ἐσθλά·
 εἰ δέ χολωσάμενός τι βοῶν ὀρθοκραιράων
 νῆ' ἐθέλῃ ὀλέσαι, ἐπὶ δ' ἔσπωνται θεοὶ ἄλλοι,
 βούλομ' ἅπαξ πρὸς κῦμα χανῶν ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι 350
 ἢ δηθὰ στρεύεσθαι ἐὼν ἐν νήσῳ ἐρήμῃ.”

ἌΩς ἔφατ' Εὐρύλοχος, ἐπὶ δ' ἦνεον ἄλλοι ἑταῖροι.
 αὐτίκα δ' Ἥελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας
 ἐγγύθεν· οὐ γὰρ τῆλε νεὸς κυανοπρόροιο 355
 βοσκέσκονθ' ἔλικες καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι
 τὰς δὲ περιστήσαντο καὶ εὐχετόωντο θεοῖσι,
 φύλλα δρεψάμενοι τέρενα δρυὸς ὑψικόμοιο·
 οὐ γὰρ ἔχον κρὶ λευκὸν ἐϋσσέλμου ἐπὶ νηός.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὕξαντο καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν
 μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν 360
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν·
 οὐδ' εἶχον μέθην λείψαι ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσιν,
 ἀλλ' ὕδατι σπένδοντες ἐπώπτων ἔγκατα πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρε κἀ καὶ σπλάγχχνα πύσαντο,

339 ἐξαρχ. codd. 341 θάνατοι στυγεροὶ a d l L⁴ 342 λοιμῶ
 p²⁷ 346 ἐξε[P Halensis 5 n fort ἐξερέω ὡς Ἥελίῳ ὑπερίονι νηὸν
 347 ἔνθα κε ι r: ἔνθα καθέμεν f 349 ἔσπωνται P⁶ U⁶: -ονται cet.
 351 στρέγγεσθαι K I L⁷ R¹⁰: τρέυεσθαι H³ U²: στρατεύεσθαι P²
 (στρέυεσθαι L⁴) 354 βούδ d 357 φύλλα δὲ b c g i j k
 364, cf. γ 461

μιστυλλόν τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν. 365

Καὶ τότε μοι βλεφάρων ἐξέσσυτο νήδυμος ὕπνος·
βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θίνα θαλάσσης.
ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιὼν νεὸς ἀμφιελίσσης,
καὶ τότε με κνίσσης ἀμφήλυθεν ἠδὺς αὐτμή·
οἰμῶξας δὲ θεοῖσι μετ' ἀθανάτοισι γεγώνευν· 370

“Ζεῦ πάτερ ἦδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν εἶόντες,
ἦ με μάλ' εἰς ἄτην κοιμήσατε νηλεῖ ὕπνω,
οἱ δ' ἔταροι μέγα ἔργον ἐμητίσαντο μένουτες.”

᾿Ωκέα δ' Ἑλίφ Ἑπερίονι ἄγγελος ἦλθε,
Λαμπετίη τανύπεπλος, ὃ οἱ βόας ἔκταμεν ἡμεῖς. 375
αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μετηῦδα χωόμενος κῆρ·

“Ζεῦ πάτερ ἦδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν εἶόντες,
τίσαι δὴ ἐτάρους Λαερτιάδew Ὀδυσῆος,
οἷ μιν βοῦς ἔκτειναν ὑπέρβιον, ἦσιw ἐγὼ γε
χαίρεσκον μὲν ἰὼν εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα, 380
ἦδ' ὀπότ' ἀψ ἐπὶ γαίαν ἀπ' οὐρανόθεν προτραποίμην.
εἰ δέ μοι οὐ τίσουσι βοῶν ἐπικικέ' ἀμοιβήν,
δύσομαι εἰς Ἀΐδαο καὶ ἐν νεκύεσσι φαείνω.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
“Ἥελι, ἦ τοι μὲν σὺ μετ' ἀθανάτοισι φάεινε 385
καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζειδωρον ἄρουραν·
τῶν δέ κ' ἐγὼ τάχα νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῶ
τυτθὰ βαλὼν κεάσαιμι μέσφw ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.”

Ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκουσα Καλυψοῦς ἠῦκόμοιο·
ἦ δ' ἔφη Ἑρμείαιο διακτόρου αὐτῆ ἀκούσαι. 390

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,

365 a ὠπτησάν τε περιφραδέως ἐρύσαντό τε πάντα g P⁵ marg.:
περιττεύει L⁸ marg. (= A 466) 369 μοι c d a νηδὺς c:
νήδυμος g H¹ marg. 370 ἀθανάτοις ἐγεγώνευν U⁸ (ἐγεγώνευν j)
374-390 dipla ad Γ 277 adscripta est πρὸς τὴν ἀθέτησιν τῶν ἐν Ὀδυσσεΐα
ᾠκέα δ' ἡελίφ ὑπερίονι ἄγγελος ἦλθεν, obelos singulis praeter 374
versibus adscr. U⁵ 374 ᾠκίς schol. ἐν πολλοῖς: ᾠκέας U⁸:
ᾠκα L⁸ 375 ἔκταμεν ἡμεῖς Ar. c g: ἔκταν ἑταῖροι cet. (Aristoteles
fr. 1502 b 25) 388 τριχθὰ Zen. 390 αὐτοῦ e f g i

νείκεον ἄλλοθεν ἄλλον ἐπισταδόν, οὐδέ τι μῆχος
 εὐρέμεναι δυνάμεσθα· βόες δ' ἀποτέθνασαν ἤδη.
 τοῖσι δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοὶ τέραα προῦφαινον·
 ἔρπον μὲν ῥινοί, κρέα δ' ἀμφ' ὀβελοῖσι μεμύκει, 395
 ὄπταλέα τε καὶ ὠμά· βοῶν δ' ὧς γίγνεται φωνή.

Ἐξήμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρήρηες ἐταῖροι
 δαίνυντ' Ἥελιοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ἔβδομον ἦμαρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων,
 καὶ τότε ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων, 400
 ἡμεῖς δ' αἰψ' ἀναβάντες ἐνήκαμεν εὐρέϊ πόντῳ,
 ἱστὸν στησάμενοι ἀνά θ' ἰστία λεύκ' ἐρύσαντες.

Ἄλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
 φαίνεται γαῖάνων, ἀλλ' οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,
 δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων 405

νηὸς ὑπερ γλαφυρῆς, ἠχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.
 ἦ δ' ἔθει οὐ μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον· αἰψα γὰρ ἦλθε
 κεκληγῶς Ζέφυρος, μεγάλη σὺν λαίλαπι θύων,
 ἱστοῦ δὲ προτόνους ἔρρηξ' ἀνέμοιο θύελλα
 ἀμφοτέρους, ἱστὸς δ' ὀπίσω πέσειν, ὄπλα τε πόντα 410
 εἰς ἄντλον κατέχυνθ'· ὁ δ' ἄρα πρύμνη ἐνὶ νηὶ

πλήξε κυβερνήτεω κεφαλῆν, σὺν δ' ὄστέ' ἄραξε
 πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτήρι εἰοικῶς
 κάππεσ' ἀπ' ἰκριόφιν, λίπε δ' ὄστέα θυμὸς ἀγήνωρ.
 Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε καὶ ἔμβαλε νηὶ κεραυνόν· 415
 ἦ δ' ἐλελίχθη πᾶσα Διὸς πληγείσα κεραυνῶ,

ἐν δὲ θεεῖου πλήτο· πέσον δ' ἐκ νηὸς ἐταῖροι.
 οἱ δὲ κορώνησιν ἵκελοι περὶ νῆα μέλαιναν
 κύμασιν ἐμφορέοντο, θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόστον.

Αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἐφοίτων, ὄφρ' ἀπὸ τοίχους 420

393 ἀπετέθνασαν a d 11 394 τέραα e f U⁸: τέρατα U¹
 395 ἔρπον codd.: ἐμέμυκεν i p L⁵: -ον R²: ἐμεμύκεον f 398 ἐλώων-
 τες a b d 1 399 δὴ om. a b 1: δ' c e g: δτ' ἄρ' d 405 νεφέλην]
 ἱριν Et. Flor. ap. Miller Mél. 171 406 πόντον e L⁸ cum Bothio
 407 ἔθει' f 415 ἄμα δις b 417 ἐν] ἐκ e 420 τεῖχος e
 J L²

12. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Μ

λῦσε κλύδων τρόπιος· τὴν δὲ ψιλὴν φέρε κῦμα.
 ἐκ δὲ οἱ ἰστὸν ἄραξε ποτὶ τρόπιω· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
 ἐπίτονος βέβλητο, βοὸς ῥινοῖο τετευχῶς.

τῷ ῥ' ἄμφω συνέεργον ὁμοῦ τρόπιω ἠδὲ καὶ ἰστόν,
 ἐζόμενος δ' ἐπὶ τοῖς φερόμην ὄλοοῖς ἀνέμοισιν.

425

Ἔνθ' ἦ τοι Ζέφυρος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων,
 ἦλθε δ' ἐπὶ Νότος ὦκα, φέρων ἐμῷ ἄλγεα θυμῷ,
 ὄφρ' ἔτι τὴν ὄλοην ἀναμετρήσαιμι Χάρυβδι.

παννύχιος φερόμην, ἅμα δ' ἠελίῳ ἀνιόντι
 ἦλθον ἐπὶ Σκύλλης σκόπελου δεινὴν τε Χάρυβδι.

430

ἦ μὲν ἀνεροῖβδησε θαλάσσης ἄλμυρον ὕδωρ·
 αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ μακρὸν ἐρινεὸν ὑψόσ' ἀερθεῖς
 τῷ προσφῦς ἐχόμεν ὡς νυκτερίς· οὐδέ πη εἶχον
 οὔτε στηρίζαι ποσὶν ἔμπεδον οὔτ' ἐπιβῆναι·
 ρίζαι γὰρ ἐκὰς εἶχον, ἀπήωροι δ' ἔσαν ὄζοι,
 μακροὶ τε μεγάλοι τε, κατεσκίαον δὲ Χάρυβδι.

435

νωλεμέως δ' ἐχόμεν, ὄφρ' ἐξεμέσειεν ὀπίσσω
 ἰστὸν καὶ τρόπιω αὐτίς· ἐελδομένῳ δέ μοι ἦλθον
 ὄψ'· ἦμος δ' ἐπὶ δόρπον ἀνὴρ ἀγορήθευ ἀνέστη
 κρίνων νείκεα πολλὰ δικαζομένων αἰζηῶν,
 τῆμος δὴ τά γε δοῦρα Χαρύβδιος ἐξεφαάνθη.

440

ἦκα δ' ἐγὼ καθύπερθε πόδας καὶ χεῖρε φέρεσθαι,
 μέσσω δ' ἐνδούπησα παρέξ περιμήκεα δοῦρα,
 ἐζόμενος δ' ἐπὶ τοῖσι διήρεσα χερσὶν ἐμῆσι.

Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἔασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 ἐσιδέειν· οὐ γάρ κεν ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.

445

Ἔνθεν δ' ἐννήμαρ φερόμην, δεκάτη δέ με νυκτὶ

422 ἔαξε Zen. L⁴ U⁶, γρ. H¹ (= ε 316) 423 ἐπίτονος f:
 ἐπίτονον P⁵: ἐπίτονος τετάνυστο βοὸς Ἰφι κταμένοιο Athen. 632 E
 (cf. Γ 375) 428 θάλασσαν Ap. lex. in 'Αναμετρήσαιμι 429 κατα-
 δύντι L⁸, γρ. H¹ 435 εἶχον d k l U⁸ Eust.: ἦσαν cet. 436 μακροί]
 καλοί Ap. lex. in 'Απήωροι 438 ἦλθον U⁵ uv. Eust.: ἦλθεν cet.
 439 ἄψ L⁵ M² O 441 om. h P⁶, P²⁸ uv. καὶ τότε δὴ μοι
 δοῦρα Strabo 44 τά δε Ag. V⁴: τάγε cet. 445, 446 νοθεύονται
 δύο schol.

12. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Μ

νῆσον ἐς Ὀγυγίην πέλασαν θεοί, ἔνθα Καλυψὼ
 ναίει εὐπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα,
 ἧ μ' ἐφίλει τ' ἐκόμει τε. τί τοι τάδε μυθολογέω; 450
 ἦδη γάρ τοι χθιζὸς ἐμυθεόμην ἐνὶ οἴκῳ
 σοὶ καὶ ἰφθίμη ἀλόχῳ· ἐχθρὸν δέ μοι ἔστιν
 αὐτίς ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογέειν.

448 ἔθεσαν f1 L^b
 ἰφθίμῳ Br K Mon Z
 cf. Zen. ad B 318

449 ναῖεν e gj U⁸
 453 ἀριζήλως Clem. Alex. Strom. vii. 23. 1,

452 τε καὶ codd.

OXFORD CLASSICAL TEXTS

GREEK

AESCHYLUS. G. G. A. Murray. Second edition

ANTONINUS. J. H. Leopold

APOLLONIUS RHODIUS.

ARISTOPHANES. F. W. Hall, W. M. Geldart

I. *Ach., Eq., Nubes, Vesp., Pax, Aves.* Second edition

II. *Lys., Thesm., Ran., Eccl., Plutus, Fragmenta.* Sec. ed.

ARISTOTLE.

Ars Rhetorica, Sir David Ross

De Anima, Sir David Ross

De Arte Poetica, I. Bywater. Second edition

De Caelo, D. J. Allan *Categoriae*, L. Minio-Paluello

Ethica, I. Bywater *Physica*, Sir David Ross

Politica, Sir David Ross

Metaphysica, W. Jaeger

Atheniensium Respublica, Sir F. G. Kenyon

Fragmenta Selecta, Sir David Ross

Topica et Sophistici Elenchi. Sir David Ross

BUCOLICI GRAECI. A. S. F. Gow

DEMOSTHENES

I. *Orationes I-XIX.* S. H. Butcher

II. i. *Orationes XX-XXVI.* S. H. Butcher

II. ii. *Orationes XXVII-XL.* W. Rennie

III. *Or. XLI-LXI; Procœmia; Epistulae.* W. Rennie

EURIPIDES. G. G. A. Murray

I. *Cyc., Alc., Med., Heracl., Hip., Andr., Hec.*

II. *Suppl., Herc., Ion, Tro., El., I.T.* Third edition

III. *Hel., Phoen., Or., Bacch., Iph. Aul., Rhesus.* Sec. ed.

HELLENICA OXYRHYNCHIA *cum Theopompi et Cratippi fragmentis.* B. P. Grenfell, A. S. Hunt

HERODOTUS. K. Hude. Third edition

I (Books I-IV), II (Books V-IX)

HOMER

I-II. *Iliad.* D. B. Monro, T. W. Allen

Books I-XII. Third edition

Books XIII-XXIV. Third edition

III-IV. *Odyssey.* T. W. Allen

Books I-XII. Second edition

Books XIII-XXIV. Second edition

V. *Hymns, &c.* T. W. Allen

GREEK (*cont.*)

- HYPERIDES. Sir F. G. Kenyon
LONGINUS. A. O. Prickard. Second edition
LYSIAS. K. Hude
MENANDER. *Dyscolus*. H. Lloyd-Jones (*Shortly*)
PINDAR. Sir Maurice Bowra. Second edition
PLATO. J. Burnet
 I. *Euth.*, *Apol.*, *Crit.*, *Ph.*; *Crat. Tht.*, *Soph.*, *Polit.*
 II. *Par.*, *Phil.*, *Symp.*, *Phdr.*; *Alc. I, II*, *Hipp.*, *Am.*
 III. *Thg.*, *Chrm.*, *Laches*, *Lysis*; *Euthd.*, *Prot.*, *Gorg.*,
 Meno; *Hp. Ma. et Min.*, *Io*, *Mnx.*
 IV. *Clitopho*, *Respublica*, *Timaeus*, *Critias*
 Respublica separately
 V. *Minos*, *Leges*; *Ep.*, *Epp.*, *Def.*, *Spuria*
SOPHOCLES, *Fabulae*. A. C. Pearson
THEOPHRASTUS, *Characteres*. H. Diels
THUCYDIDES. H. Stuart Jones and J. E. Powell
 Books I-IV. Second edition
 Books V-VIII. Second edition
XENOPHON. E. C. Marchant
 I. *Historia Graeca*
 II. *Libri Socratici* and III. *Anabasis*
 IV. *Institutio Cyri* and V. *Opuscula*

LATIN

- ASCONIUS. A. C. Clark
CAESAR, COMMENTARII. R. L. A. Du Pontet
 I. *Bellum Gallicum*
 II. *Bellum Civile*
CATULLUS. R. A. B. Mynors
CICERO
 EPISTULAE. L. C. Purser
 I. *ad Fam.*
 II. *ad Att.*, *Pars i* (1-8), *Pars ii* (9-16)
 III. *ad Q. F.*, *ad M. Brut.*, *Fragm.* W. S. Watt
 ORATIONES. A. C. Clark and W. Peterson
 I. *Rosc. Am.*, *I. Pomp.*, *Clu.*, *Cat.*, *Mur.*, *Cael.* Clark
 II. *Pro Milone*, *Caesarianae*, *Philippicae*. Clark. Ed. 2
 III. *Verrinae*. Peterson. Second edition
 IV. *Quinct.*, *Rosc. Com.*, *Caec.*, *Leg. Agr.*, *Rab. Perduell.*,
 Flacc., *Pis.*, *Rab. Post.* Clark

St. Michael's College
Library

CICERO

V.

VI.

RHE

I.

II.

HORA

ISIDO

LIVY.

Book

Book

~~THREE-HOUR RESERVE~~

Homerus.

Opera.

PA
4019
.AL4
1920
vol.3.

AM

